Sfântul Nicodim Aghioritul

Noul Theotokarion

Canoanele aghiorite ale Maicii Domnului

Doxologia

Noul Theotokarion

Sfântul Nicodim Aghioritul

Noul Theotokarion

Canoanele aghiorite ale Maicii Domnului

Traducere de Laura Enache

Tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfinţitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei

DOXOLOGIA
Iaşi, 2012

Icoana Maicii Domnului – Hodighitria - de la Mănăstirea Neamț

Sfântul Nicodim Aghioritul

Cuvânt introductiv

Această culegere a Sfântului Nicodim Aghioritul, alcătuită „cu multă trudă şi osteneală” în anul 1796, este socotită drept una dintre cele mai înalte doxologii care au fost închinate vreodată Maicii Domnului, rod şi sinteză a evlaviei Sfântului Munte de-a lungul mai multor veacuri de vieţuire creştină. „Cartea celor 1000 de nume, sau cartea celor 1000 de laude ale Maicii Domnului”, cum este supranumită în Sfântul Munte, este pentru vieţuitorii monahi care-i urmează rânduiala mai mult decât o simplă carte de cult, care se înscrie în rânduiala tipiconală, este o carte de suflet, reunind cele mai frumoase canoane ale Maicii Domnului, scrise de imnografi şi retori bizantini, cu artă şi cu trăire duhovnicească. Talentul de antologist şi gustul artistic al Sfântului Nicodim Aghioritul, manifestat şi cu prilejul altor antologii, *Apanthisma,* Culegerea de Cuvântări la Adormirea Maicii Domnului etc., pentru a nu mai aminti de *Filocalia*, au atins în *Theotokarion* covârşirea tuturor harurilor.

Canoanele Maicii Domnului, Cununa Pururea Fecioarei sau Noul Theotokarion, reprezintă o carte de cult care se citeşte la sfârşitul Pavecerniţei Mici peste tot anul, structurată pe cele opt glasuri. În ţara noastră circulă astfel de canoane alcătuite însă de un alt mare imnograf ortodox, Sfântul Ioan Damaschinul. Acestea, fiind mai populare, au pătruns în cult foarte de timpuriu, devenind canonice.

Theotokarion-ul Sfântului Nicodim este însă altfel conceput, autorul adoptând o metodă antologică, ce compilează cele mai frumoase canoane bizantine către Maica Domnului, alcătuite de imnografi ai Sfântului Munte, şi chiar anteriori consacrării Sfântului Munte, cum ar fi: Sfântul Ioan Damaschinul, Sfântul Andrei Criteanul, Sfântul Teodor Studitul, losif Imnograful, Patriarhul Fotie, monahia Tecla, Sfântul Ioan al Evhaitelor, Mitropolitul Mitrofan al Smirnei, Gheorghe al Nicomidiei, Patriarhul Atanasie, Arsenie Monahul, Teoctist Studitul, Teofan al Niceii Graptul, Ilie Criteanul Ecdicul, Patriarhul Ignatie, Marcu al Efesului (Evghenicul), Calinic al Heracleei, şi alţii, nume mai mult sau mai puţin cunoscute, altele pe nedrept uitate, pe care Sfântul Nicodim le-a restituit, prin această antologie pomenirii posterităţii.

Cartea era destinată atât pravilei personale, de chilie, în condițiile semi-eremitice de la Sfântul Munte, cât şi celei comune, în Biserică. Astfel, înțelegem îndemnul unui părinte duhovnic din Sfântul Munte către ucenicii săi de a nu se lipsi la chilie de lectura *Theotokarion*-ului Sfântului Nicodim Aghioritul: „...Şi să introduci în fiecare zi *Theotokarion*-ul. Vei fi bineplăcut atât Stăpânei, cât şi Sfântului Nicodim Aghioritul, care le-a adunat. Ia aminte la gândul acesta, care mi-a venit în timpul citirii *Theotokarion-ului*. De-ar trece cerul şi pământul, *Acatistul* şi *Theotokarion-ul* să nu fie lăsate în nici o zi a anului. Dar cui se adresează aceste imne? Vistieriei tuturor darurilor lui Dumnezeu”[1]. Fiecare cântare pentru rânduiala unei seri a săptămânii[2] este alcătuită potrivit unei structuri binecunoscute a unui Canon din nouă cântări, după cântarea a 9-a urmând obişnuit, stihirile numite în greceşte *prosomia*, pentru care nu am găsit un termen corespunzător în limba română şi prin urmare, am păstrat termenul ca atare din greceşte. Structura lor condensată şi mai ales extrema simplitate le-au asigurat notorietatea în Sfântul Munte, uneori lauda curgând, ca dintr-un izvor nesecat de evlavie, în simple enumerări ale celor mai importante atribute, numiri şi metafore, chipuri veterotestamentare ale Maicii Domnului, dar care sunt atât de înalte, încât nu poți să nu exclami alături de Sfântul loan Teologul „har peste har” şi revărsare de har este pomenirea numelor Maicii Domnului cu care din veac a fost numită. Aceste numiri şi metafore sunt o doxologie prin ele însele, şi totodată o teologie şi dogmatică marială, începând cu chipurile Maicii Domnului din Vechiul Testament şi încheind cu plinirea făgăduințelor în Noul Testament.

Multe dintre aceste rugăciuni au circulat în Sfântul Munte şi mai înainte de a fi fost antologate de Sfântul Nicodim Aghioritul. Fragmente din aceste rugăciuni am regăsit în *Omiliile* închinate Maicii Domnului ale Sfântului Grigorie Palama; astfel paragraful al 3-lea din *Omilia la Naşterea Maicii Domnului* este alcătuit în întregime sub inspirația unei rugăciuni din ceea ce mai târziu avea să devină *Theotokarion,* unde fiecare numire a Maicii Domnului este tâlcuită şi amplificată prin prisma teologiei palamite. Dar fundamentul întregii tâlcuiri o reprezintă aceste numiri - laude ale Maicii Domnului, subliniindu-se încă o dată legătura dintre teologie, dogmatică şi imnografie.

---

[1] Monahul Teoclit Dionisiatul, *Maica Domnului în teologia şi imnografia Sfinților Părinți*, Editura Bizantină, Bucureşti, 2002.

[2] Aceste Canoane, ca şi cele alcătuite de Sfântul Ioan Damaschin, se citesc în fiecare seară, la Pavecernița mică, după Crez.

Nu se poate înțelege deplin evlavia Sfântului Munte față de Maica Domnului decât citind această minunată antologie aghiorită. *Theotokarion*-ul este măsura celei mai adânci evlavii, prinosul cel mai sfânt pe care Sfântul Munte l-a cules de-a lungul sutelor de ani de sluijire şi închinare către cea plină de har, cartea cea însuflețită, mlădița lui lesei, toiagul lui Aaron, rouă de dimineață care străluceşte ca mana, lâna cea de Dumnezeu rourată. *Theotokarion-ui* reprezintă chintesența rugăciunilor Sfântului Munte, Grădina Maicii lui Dumnezeu, cununa cea neveştejită a laudelor împărătesei cerului şi a pământului. Teoclit Dionisiatul în cartea lui, *Maica Domnului în imnografia ortodoxă*, priveşte *Theotokarion*-ul în contextul zilei de astăzi, când vede că majoritatea blasfemiilor şi a ereziilor o au drept țintă pe Maica Domnului. El vedea în *Theotokarion* răspunsul la toate aceste erezii.

În traducerea acestui *Theotokarion* am folosit două ediții greceşti, una veche şi alta modernă. Ediția veche pe care am folosit-o este cea din anul 1849, purtând titlul: Στέφανος της Αειπαρθένου ήτοι Θεοτοκόριον, νέον, ποίκιλον καί ώραιοτατον δκτωηχον περιέχον έξήκοντα δύω κάνονας πρός τήν ύπεραγ'ιαν Θεοτόκον μελουργηθέντας ύπό εϋ κοσι δύω ‘ιερών καί Θεσπεσίων μελωδων έκ των του Αγίου Ορους χειρογράφων Βίβλων, μετά σπουδής καί πό νων συναχθέν καϊ μετ '' έπιμελείας διορθωθέν έξεδόθη παρά Νικοδήμου Μονάχου του Ναξιου,, [Cununa Pururea Fecioarei, adică *Theotokarion-ul* cel nou[3], felurit şi preafrumos, octoih, cuprinzând 62 de canoane către Născătoarea de Dumnezeu, alcătuite de 22 de sfinți şi de Dumnezeu insuflați melozi, adunate cu multă trudă şi osteneală din cărțile manuscrise ale Sfântului Munte şi cu îngrijire îndreptate, a fost editat de Nicodim Monahul din Naxios], tipărit în Constantinopol la tipografia Patriarhiei în anul 1849. Ediția modernă a *Theotokarion*-ului prezintă mai puțină acuratețe decât cea din 1849, având multe greşeli şi din acest motiv am folosit mai mult textul ediției din 1849.

Laura Enache

[3] Titlul, *Noul Theotokarion*, se justifică prin faptul că ediția îngrijită de Sfântul Nicodim are la bază vechea colecție de canoane imnografice bizantine închinate Maicii Domnului, întocmită de Agapie Landos în 1643, pe care Sfântul Nicodim o îmbogățeşte considerabil, cf. Elia Citterio, *Nicodim Aghioritul, personalitatea, opera, învățătura ascetică şi mistică*, Deisis, Sibiu, 2001, p. 259. Edițiile *Noului Theotokarion* sunt în ordine, Veneția, 1796, Constantinopol, 1849, pe care ne-am sprijinit şi noi în realizarea prezentei traduceri, Veneția, 1864, 1883; Atena, 1906, urmate de ediții moderne Voios, 1949, 1959, 1966, 1974, 1984 şi ultima, cea editată în Agion Oros, 2002.

Prefața Sfântului Nicodim la ediția a doua a *Theotokarion-ului*

Feței tale se vor închina bogații poporului[4], spune în mod profetic, referindu-se la Fecioara şi Născătoarea de Dumnezeu, David Proorocul, strămoşul ei şi prin ea, strămoşul lui Dumnezeu, care este cel mai insuflat de Dumnezeu dintre toți cântăreții din veac. *Bogații poporului* pot fi socotiți în chipul cel mai propriu şi mai potrivit sfinții şi cuvioşii melozi adunați în acest *Theotokarion*, fiindcă ei sunt cei aleşi din popor, şi cu adevărat bogați, plini nu numai de harurile înțelepciunii şi ale cunoştinței, ci mai vârtos de ale sfințeniei şi ale celorlalte felurite daruri dumnezeieşti ale Duhului Sfânt. Aşadar, ei sunt cei ce se închină şi laudă fața Pururea Fecioarei Maria prin cântările lor aplaudate de Dumnezeu şi care picură miere.

Mă refer la Andrei Criteanul, căpetenia tuturor melozilor, lebăda Bisericii cu grai răsunător; Ioan Damaschinul, privighetoarea cea mai melodioasă şi cu dulce glas a lui Hristos; Teofan al Niceii şi Graptul, mierla cea cu dulce grai şi bine viersuitoare; Iosif imnograful, rânduneaua mult glăsuitoare, cu limpede glas a credincioşilor; Ioan al Evhaitelor, sirena cu glasul ca mierea şi fermecător a Duhului Sfânt; Mitrofan al Smirnei; cocoşul bine glăsuitor al Bisericii; Teodor Studitul, greierele cântător al ortodocşilor; Fotie al Constantinopolului, pasărea triluitoare şi căutătoare a Bisericii; Gheorghe al Nicomidiei, alăuta cea răsunătoare şi frumos cântătoare; Teoctist Studitul, psaltirea cea cu zece coarde; Pavel de Amorio,

[4] Ps. 44,14.

lira cea limpede a Duhului Sfânt; Nicolae Cataschepinul, harpa cea duhovnicească şi armonioasă; Atanasie al Constantinopolului, organul cel insuflat de adierile Mângâietorului; Ignatie al Constantinopolului, timpanul cel sfânt şi cuvântător; Marcu al Efesului, trâmbiţa cu mare glas, Teodor Lascaris, naiul cel cu dulce glas; Manuil Retorul, chimvalul cel răsunător; Clement, alăuta cu glas de miere a Duhului; Ilie Ecdicul, harpa cea desfătătoare a harului; Calinic al Heracleei, fluierul cel păstoresc şi dulce grăitor; celălalt Nicolae, cinteza cea primăvăratică limpede glăsuitoare, şi Tecla, preadulce răsunare.

Şi aşa cum în vechea Lege împăratul profet David, urmat de fiii lui Asaf şi ai lui Idithum şi de restul cântăreţilor şi psalmiştilor, a cântat psalmii înaintea Chivotului celui închipuit, iar poporul, urmându-i şi luând de la ei exemplu a cântat şi el împreună cu aceştia, la fel şi în Noua Lege, a Evangheliei harului, bogaţii poporului, sfinţii adică, aceşti scriitori de cântări şi melozi, unii au cântat cântare dorică, alţii lidică, alţii frigiană, şi alţii mixolidică, unii au cântat pe glasurile plagale ale acestora, astfel într-o singură muzică pe opt glasuri au alcătuit aceste canoane de cântări, un singur melos preaarmonios, înaintea Chivotului celui adevărat şi însufleţit al lui Dumnezeu, adică înaintea împărătesei cerurilor, Născătoarea de Dumnezeu, slujind şi lăudând chipul ei de Maică dumnezeiască prin cântările şi laudele cele mai cuvenite ei, cerând nebiruita ei ocrotire prin cuvintele cele mai mângâietoare şi foarte străpunse.

După modelul celor din corul corifeilor şi întâistătătorilor şi cântăreţilor acestora, şi poporul Domnului cu numele lui Hristos numit, împrumutând aceleaşi cântări, cântă şi el împreună şi slăveşte pe Maica lui Dumnezeu, chemând în ajutor ocrotirea ei în toată vremea şi înconjurarea. Pentru aceasta şi Proorocul David, profeţind despre sfinţii aceştia conducători de cor prin cuvântul de mai sus pe care l-am amintit, adaugă imediat că şi celelalte popoare care poartă numele lui Hristos vor lua exemplu de la aceştia de a mărturisi şi a slăvi în veacul veacului pe Pururea Fecioara Maria zicând: „Pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac şi în veacul veacului[5]". Şi acest cuvânt în mod sigur se referă la Născătoarea de Dumnezeu cum îl tâlcuieşte marele Grigorie al Tesalonicului [Palama] în primul cuvânt la Intrarea în Biserică a Maicii Domnului. Aceste canoane de cântări împrăştiate în multe diferite *Theotokarii* manuscrise ale Sfinţilor Sfântului Munte şi adunate într-o singură carte cu multă trudă şi osteneală,

[5] Ps. 44,21.

un frate evlavios şi iubitor de Hristos le-a dat la lumină pe toate spre slava pururea Fecioarei şi spre folosul comun al tuturor ortodocşilor şi iubitorilor evlavioşi ai Născătoarei de Dumnezeu.

Şi aşa cum cineva împletind dintr-o pajişte înflorită o cunună minunată şi felurită din florile desfătate şi înmiresmate de acolo, ar aduce-o împăratului pământesc ca pe un dar de mulțumire, la fel şi aici, din toate canoanele de cântări ale Născătoarei de Dumnezeu, care se află în Sfântul Munte, Raiul Pururea Fecioarei, am adunat cununa de față multicoloră şi înmiresmată din multe flori alese şi am adus-o cu mult dor şi evlavie acestei Impărătese a cerurilor, Născătoarei de Dumnezeu, ca pe un dar pentru ea, mai dorit decât prețioasa coroană de aur a lui Molhom, pe care a purtat-o împăratul David pe cap, şi mai râvnit decât cununa Apocalipsei cea de douăsprezece stele şi, ca să spun pe scurt, mai prețios decât toate cununile împărăteşti de pe pământ bătute cu pietre scumpe.

Primiți aşadar, fraților, acest nou şi preaînfrumusețat *Theotokarion.* Primiți-l cu toții, preoți, monahi şi laici având bune nădejdi că toți vom rămâne mulțumiți, citindu-l pe el cu mai multă evlavie a sufletului şi mai multă râvnă şi pocăință şi străpungere şi bucurie a inimii decât vechiul *Theotokarion.* Cu mai multă evlavie fiindcă fiecărui canon îi corespunde alcătuitorul lui care l-a cântat, cu mai multă râvnă, străpungere şi bucurie a inimii din pricina felurimii şi a diversității, a faptului că atâția melozi diferiți în fiecare zi diversifică privirea şi alungă plictiseala şi desăvârşesc sufletul, potrivit Marelui Vasile, împrospătându-l mereu şi făcându-l înfloritor. Când e un singur autor, adeseori şi sufletul se plictiseşte şi se împrăştie, dar când se schimbă autorul şi psalmodia se diversifică, atunci se împrospătează şi dorința şi se înnoieşte şi atenția.

Fie cunoscut iubirii voastre, fraților, că pe măsură ce veți lăuda pe Maica Domnului prin canoanele acestea de cântări şi cu cât veți aduce feluritele voastre cereri prin aceste canoane cu mai multă pocăință şi zdrobire şi smerenie a inimii către iubitoarea Doamnă, cu atât mai mult veți primi ajutor de la ea şi haruri, în veacul acesta, fiind izbăviți de toată înconjurarea potrivnică a vrăjmaşilor celor văzuți şi nevăzuți, iar în veacul viitor, vom fi izbăviți de osândă şi învredniciți de împărăția cerurilor, potrivit teologului Grigorie al Tesalonicului [Palama], căci acesta punând înainte acest cuvânt de mai sus al lui David „Pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac şi în veacul veacului[6]". Şi tâlcuindu-l pe el, zice: „Vezi cum

[6]Ps. 44,21.

toată zidirea laudă pe această Maică Pururea Fecioară si aceasta nu în ani numărați, ci în veac si în veacul veacului? Este de aici de înțeles că aceea nu va înceta în tot veacul să facă bine la toată făptura...”[7].

Aşadar, bucurându-ne de atâtea bunătăți prin citirea *Theotokarion*-ului, rugați-vă şi pentru cel ce primul l-a adus la lumină şi pentru cel care îl tipăreşte acum deja a doua oară şi încă pentru toți frații care împreună s-au străduit şi au ajutat. Pentru ca toți asemenea prin mijlocirea Pururea Fecioarei să fie învredniciți de mult râvnita mântuire, cu harul şi cu iubirea de oameni ale Celui născut din ea, ale lui Hristos, Dumnezeul nostru, Căruia fie slava şi puterea, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt în veci. Amin.

---

[7] Sfântul Nicodim citează aici *Cuvântul 1 la Intrarea în Biserică a Maicii Domnului*, fiind de fapt vorba de Cuvântul al 2-lea la *Intrarea în Biserică a Maicii Domnului (Omilia 53,* cap. 36) [cf. *Omilii*, Editura Anastasia, Bucureşti, 2007, voi. 3].

Glasul 1

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teodor Studitul

A cărui metodă este aceasta: La troparul întâi al fiecărei cântări, se roagă păcătosul către Maica Domnului. La cel de-al doilea tropar, Maica Domnului către Hristos, iar în cel de-al treilea, Hristos răspunde Maicii Domnului, iar în ultimul Maica Domnului iarăşi răspunde păcătosului.

Al cărei acrostih este[8]:

«Stăpână, pleacă-te la rugăciunea lui Teodor»

Cântarea 1. Glasul 1

Irmosul:

«Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, Cel ce a făcut minuni fără de seamă, cu braț înalt, şi a mântuit pe Israel că S-a preaslăvit».

Stih: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi* (se zice după fiecare tropar)

Păcătosul către Maica Domnului:

Vas care ai cuprins firea cea necuprinsă, pe Hristos roagă-L să mă izbăvească pe mine de focul cel întunecat, Curată Fecioară, şi să mă arate părtaş împărăției Sale.

Stih: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi* (se zice după fiecare tropar)

[8] Majoritatea canoanelor în originalul grec sunt scrise în acrostih.

Maica Domnului către Hristos:

Primeşte rugăciunea mea, Fiule şi Cuvântule, şi izbăveşte de osândă pe robul tău care strigă către mine din adâncul sufletului şi-l învredniceşte pe el de împărăția Ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Hristos către Maica Domnului:

Tu, Maică, mă cunoşti pe Mine, izvorul milei, căci pe toți păcătoşii care-Mi greşesc Mie, Stăpânului, în toată clipa, îi miluiesc, dar acesta mai mult decât toți mă amărăşte cu fapte de ruşine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Maica Domnului către păcătos:

Prin multe căderi şi fapte străine şi de ruşine ai amărât pe Fiul meu, încât acum mila Lui către tine s-a pornit spre mânie şi urgie.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Fiului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci, şi mai pe urmă din Fecioară întrupat, fără sământă, lui Hristos-Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălțat fruntea noastră, Sfânt eşti Doamne».

Întreaga mea viață cu adevărat în fapte rele am cheltuit-o, de aceea acum către tine strig: Roagă-L pe Fiul tău, Curată, ca precum pe fiul cel risipitor, să mă cheme iarăşi şi să mă mântuiască pe mine, cel ce zac în nelegiuiri.

Iartă, Stăpâne a toate, Care în chip de negrăit Te-ai născut din pântecele meu şi miluieşte pe robul Tău, precum odinioară pe fiul cel risipitor, şi arată-l pe el fiu al Tău, Preabunule, şi de-a dreapta Ta şezător în ziua Judecății.

Slavă...

O, maică, strig şi eu către tine, ascultă-mă şi tu cu luare-aminte: Cel ce a petrecut ca un risipitor, întorcându-se în fierbințeala pocăinței, a strigat „am păcătuit”, dar acesta, deşi strigă către tine pocăindu-se, în cele străine se rătăceşte.

Şi acum...

Cele ce mi-ai grăit le-am spus Fiului meu, strigând către El ca pe tine să te învrednicească de împărăție, dar El mi-a răspuns împotrivă: că nu s-a apropiat de Mine cu credință fierbinte şi pentru aceasta îl lepăd de la fața Mea pe acesta.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Cu Duhul mai înainte văzând întruparea Cuvântului, Proorocule Avacum, ai propovăduit strigând: Când se vor apropia anii, Te vei cunoaşte, când va veni vremea, Te vei arăta, Slavă puterii Tale, Doamne».

Cugetând, o, Fecioară, la puterea ta, cu frică strig ție celei uneia bune: Deşi nu am pocăință fierbinte, cu rugăciunile tale către Stăpânul, dă-mi mie desăvârşită îndreptare.

Ascultă, Dumnezeule, prin fire Iubitor de oameni, pe Maica Ta, Stăpâne, strigând către Tine, cu stăruință, ca pe robul tău să îl izbăveşti de osândă şi chiar de nu a dobândit desăvârşită credință, pe aceasta, ca un Dumnezeu dăruieşte-i-o.

Slavă...

O, Maică, acestuia de nenumărate ori i-am dăruit prilejuri de mântuire; dar el nu a lăsat păcatele cu care a ajuns până la moarte şi pentru aceasta nici nu poate fi mântuit, până ce nu se va arunca în foc.

Şi acum...

Acum am cunoscut pricina pierzaniei tale, precum spune dumnezeiescul meu Fiu, căci tu cu totul zaci în păcat şi desăvârşit te-ai dat nepăsării. Cine acum te va ridica pe tine care zaci de boală?

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe îngerul sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă; deci, fiind povățuiți la lumina cunoştinței de Dumnezeu, dis-de-dimineața venind, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni».

Fecioară, acum însetez a petrece pururea, în cărările pocăinței, care să mă poarte către viața cea fără de sfârşit. Însă, acum degrabă, înfricoşătoarele cete ale vrăjmaşilor demoni mă trag în jos să mă arunce în adâncul păcatului şi în înfricoşatul noroi al pierzaniei.

Omorând moartea, Mântuitorule, mai întâi pe Adam din legături l-ai slobozit, pentru aceea şi acum pe robul tău, Fiule, te rog, smulge-l dintre cetele demonilor celor batjocoritori, căci aceia nu îl lasă pe acesta vreodată cu desăvârşire a se pocăi.

Slavă...

Prealăudată Maică, strig ție şi Eu: Cu postul şi rugăciunea ar ieşi afară din acela mulțimea atotviclenilor demoni, însă acesta, necurățindu-şi trupul prin înfrânare, rugăciune şi curăție, vai, s-a făcut peşteră demonilor.

Şi acum...

Cuvintele de mai înainte ale Fiului meu le-ai auzit prea bine şi cunoaşte cele de trebuinţă pentru mântuire; căci nici ucenicii Lui, când nu au putut să alunge demonul, le-a strigat acestora zicând: Cu post şi rugăciune iese neamul acesta de demoni!

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Proorocului Iona urmând, strig: Scapă viaţa mea din stricăciune, Bunule, şi mântuieşte-mă, Mântuitorul lumii, pe mine, cel ce strig: Slavă Ţie».

Sunt plin de cuvinte, dar de fapte bune cu totu-s deşert, căci nu iubesc nici post, nici rugăciune a plini, Mireasa lui Dumnezeu, de aceea acum la tine caut scăpare.

Vezi, mult milostive Fiule, pe Maica Ta, Te rog: Cel ce aleargă la mine, este lipsit de toată fapta bună şi strigă mie: Nu am altă nădejde afară de tine, Stăpână.

Slavă...

Cu fierbinţeală rugându-te, încetează, Maică, a grăi, căci acesta se întinează, gândind că sunt milostiv, neluând seama la mânia mea.

Şi acum...

Am rugat pe Fiul şi Dumnezeul Meu pentru tine, ca să agoniseşti miluire. Dar El îmi strigă mie să încetez a mai mijloci pentru mântuirea ta.

Sedealna, glasul 1

Mormântul tău, Mântuitorule...

Rai cuvântător pe pământ te-a răsădit pe tine Hristos, Săditorul Raiului celui dintâi, iar în mijlocul tău a crescut pomul vieţii, pe Care şi roagă-L să mă învrednicească şi pe mine de desfătarea Raiului şi să mă adape cu apele odihnei celei desfătate.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii, în dreapta credinţă fiind crescuţi, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat; ci în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat».

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Stăpână, nu mă lepăda în adâncul pierzaniei pe mine cel slăbit, ci întoarce-te, strigând iarăşi către Fiul Tău: Nu pierde făptura mâinilor Tale.

Nemăsurat având noianul milei, Stăpâne, primeşte-mă iarăşi, Te rog pe Tine, Care singur eşti uşor de împăcat şi miluieşte făptura mâinilor Tale, Cel ce ai miluit oarecând pe Canaaneeanca.

Slavă...

Miluiesc şi mântuiesc pe oricine vine la Mine cu mult dor, căci Eu nu voiesc vreodată a pierde făptura Mea, căci anume pentru a o mântui M-am născut întreg din tine, dar acesta departe este de zidirea Mea.

Şi acum...

Înțelepciune a Celui Preaînalt fiind mai înainte, Fiul Meu S-a făcut om desăvârşit din mine, ca să îi mântuiască pe cei ce cu credință fierbinte păzesc dumnezeiescul botez, dar tu te-ai arătat nepărtaş acestora.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel de care se înfricoşează şi Îngerii... ».

Îndrăznind, la tine vin iarăşi, Fecioară, văzând pe Fiul Tău mântuind pe desfrânata şi pe tâlharul, căci nici aceştia nici o faptă bună din Lege nu au plinit în viața lor, dar au dobândit iertare.

Din înălțime caută şi vezi şi auzi pe Maica Ta care se roagă Ție şi izbăveşte de foc pe robul tău acesta ca pe desfrânata mai înainte şi precum ai mântuit pe tâlharul pe cruce.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul

Tâlharul spânzurat oarecând pe cruce cu credință a strigat: „Pomeneşte-mă şi pe mine”, iar desfrânata a vărsat izvor de lacrimi, dar acesta nu este asemenea cu ei.

Şi acum...

Pe desfrânata care plângea, Hristos a mântuit-o, precum şi pe tâlharul care a crezut, pe cruce, dacă, aşadar, voieşti să dobândeşti mântuire, aleargă către Domnul cu lacrimi şi credință.

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii

Irmosul

«Pe Cel de Care se înfricoşează şi îngerii şi toate oştirile, ca de Făcătorul şi Domnul, preoți preaslăviți-L, tineri lăudați-L, popoare binecuvântați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe norul cel purtător de lumină întru care Stăpânul tuturor, Cel fără de început, S-a pogorât din cer, ca ploaia peste lână, şi S-a întrupat, pentru noi facându-Se om, să o mărim toți ca pe o Maică curată a Dumnezeului nostru».

Fiind aflat mai păcătos decât toți oamenii la un loc, Fecioară, şi pentru aceasta mă ruşinez a mă apropia de Fiul tău, dar tu roagă-L, fa-L milostiv să mă primească în credință fierbinte şi pe mine care mă apropii de El cu dor.

Izbăveşte de osândă, Cuvinte, pe robul cel ce se apropie de Tine şi Te rog pe Tine nu pomeni fărădelegile lui, căci chiar dacă a greşit Ție, Mântuitorule, către mine caută scăpare şi mă rog: Cel ce plineşti cererile tuturor, pentru mine, primeşte-l şi pe acesta.

Slavă...

Maică, cel ce acum aleargă la tine, nu este vrednic de milă, nu este, căci nimeni dintre oameni precum acesta nu M-a întărâtat spre mânie, dar pentru preacuvioasele tale rugăciuni nu îl voi face pe el părtaş osândei la Judecată, daca îmi va aduce roade de pocăință.

Şi acum...

În iadul cel mai de jos fiind, ai fost urcat la înălțime prin rugăciuni către dumnezeiescul meu Fiu, dar ia aminte, ca nu cumva să mai cazi în învinuirile cele cumplite de la început, ci umblă în căile pocăinței, ca nu cumva iarăşi să fii aruncat în gheenă.

Prosomii. Glasul 1

Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti

Liman păcătoşilor, bucurie lumii, izbăvirea celor înviforați, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, strig ție: Primeşte şi rugăciunea mea şi cererea, Nepătată, pe care du-le degrab Fiului Tău, ca să mă mântuiască şi pe mine, risipitorul.

Pricina a toată bucuria fiind, Preaiubitul meu Fiu, iertare de păcate dăruieşte robului Tău, ca să cunoască toți că eu, ca o Maică, am mare îndrăznire către Tine, de a mă ruga Ție, Hristoase al meu, mai presus de toți sfinții Tăi.

Sălaşul bucuriei, Maică, plecându-mă la rugăciunea ta, iertare de păcate îi dau orbului acestuia şi dezlegare; dar spune-i să înceteze a mai păcătui şi a Mă mai întărâta spre mânie, căci prin fire sunt Iubitor de oameni.

Iată, ai primit iertare pentru căderile tale, prin rugăciunile şi mijlocirile mele, dar ia aminte restul vieții să-l petreci în chip plăcut Domnului, ca să ai parte în Rai cu cei aleşi de slava bucuriei şi desfătării care nu are sfârşit.

Duminică seară
Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Al cărei acrostih este:
«Primeşte, Fecioară, părga plânsurilor mele. Da»

Cântarea 1. Glasul 1
Irmosul:

«Dreapta ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință întru tărie s-a preaslăvit; că aceasta, Nemuritorule, ca o atotputernică, pe potrivnici i-a zdrobit, făcând israelitenilor cale nouă, prin adânc».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-*ne pe noi*

Vino, suflete, ca pârga plânsurilor să o aducem astăzi Născătoarei de Dumnezeu, căci ea a izbăvit neamul omenesc din blestemul lui Adam şi ne-a dăruit nouă binecuvântarea şi bucuria.

Cu curgerile Iordanului, lacrimile mele nu pot cu nici un chip să spele întinăciunea păcatelor mele, ci tu, Fecioară, cu mila ta, curățeşte-mă.

Slavă...

Pe Hristos, Soarele dreptății cel neapus, născându-L, Fecioară, rogu-mă: Luminează-mi ochii cei întunecați de negura patimilor şi de îngroşarea păcatelor.

Şi acum...

Poruncile Stăpânului călcându-le, tot chipul răutății am săvârşit, iar acum întorcându-mă, nu trece cu vederea pe robul tău cel nefolositor, Stăpână Marie, ci milostivindu-te, mântuieşte-mă.

Cântarea a 3-a
Irmosul:

«Cel Ce singur ştii neputința firii omeneşti şi din milostivire ai îmbrăcat chipul ei, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig Ție: Sfântă este Biserica cea însuflețită a slavei Tale celei negrăite, Iubitorule de oameni».

Ca Eva oarecând aflându-mă, şarpele m-a înşelat şi prin gustarea din plăcere m-a aruncat afară din Raiul dumnezeieştii cunoştințe; ceea ce ai născut pe Hristos, al doilea Adam, întoarce-mă iarăşi la viață, Stăpână.

Vătămându-mă în chip nenorocit cu nebunia lui Cain, Fecioară, precum acela pe frate, mi-am ucis mintea, pizmuind rău urcuşul ei, folosindu-mă de sabia iubirii de plăcere, ci tu, ca o iubitoare de oameni, mântuieşte-mă.

Slavă...

Se tânguia oarecând Adam cel izgonit din Eden, căruia un heruvim de foc îi tăia calea. Iar eu care am căzut din cunoştința cea dumnezeiască, tânguindu-mă, mă rog ție împreună cu sfinții: Mijloceşte, Maica lui Dumnezeu, să fiu izbăvit de patimi.

Şi acum...

Cugetarea morții o, nenorocitule suflete, să te călăuzească pururi pe tine în faptele vieții; tânguieşte-te şi plângi, având pe Fecioara cea preacurată şi fără de prihană mijlocitoare către Hristos, Cel Ce S-a născut dintr-însa.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Ca pe un munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc, privindu-te Avacum, cu ochii cei mai înainte văzători, a proorocit pe Sfântul lui Israel, Care avea să Se nască din tine, spre mântuirea şi înnoirea noastră».

O, minunile tale, Stăpână, ceea ce nu ştii de nuntă! căci eşti mijlocitoarea muritorilor păcătoşi către Cel Ce S-a născut din tine, pentru aceea roagă-te ca şi pe mine, cel ce am păcătuit mai presus de toți muritorii, să mă împace cu El.

Omoară, Fecioară, cugetul trupului meu şi năvălirile patimilor şi sfatuirile demonilor fa-le deşarte şi călăuzeşte-mă, ca să umblu pe căile Vieții, ceea ce ai odrăslit tuturor Viața.

Slavă...

Curățeşte întinăciunile inimii mele, prin lacrimi, prin rugăciunile cuvioşilor îngeri, Curată, şi ridică sufletul meu din întuneric şi mintea cheam-o din căi lăturalnice şi călăuzeşte-o pe calea nepătimirii.

Şi acum...

Mintea mi-am spurcat prin cugete de ruşine şi sufletul cu plăceri, întrecându-i pe cei din vremea lui Noe prin străine fapte de ruşine, pentru care şi strig acum, Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-mă şi mă izbăveşte de potopul cel înțelegător.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel Ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, şi ai umplut de bucurie cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina dumnezeieştii Tale cunoştinţe inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credinţă».

Scoate-mă pe mine din văpaia cea cumplită a gheenei, ceea ce ai născut focul dumnezeirii cel neapropiat, pe Cel Ce S-a făcut ca noi în ipostasul dumnezeu-omenesc, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată.

De viitoarea osândă nu mă spăimântez, eu, ticălosul, nici de întunericul cel preaadânc, nici de viermele cel neadormit şi nici de scrâşnirea dinţilor, nici de focul cel nestins, pentru aceasta îţi cer ţie, Fecioară, de acestea toate, mântuieşte-mă.

Slavă...

Vindecă durerile sufletului meu, Preacurată, ceea ce ai născut pe Cel Ce vindecă toate bolile noastre cu Patimile Lui cele mântuitoare şi preacurate, ca să te mărim pe tine cu credinţă.

Şi acum...

Nu am ucis precum Lameh pe tânăr, nici pe bărbat, Maica lui Dumnezeu, ci, prin căderi, mi-am omorât mintea şi cugetul; aşadar, dreapta mânie a lui Dumnezeu să nu mă predea pe mine Judecăţii, ci aici să mă curăţească.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos şi nu este izbăvitor; socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere. Mântuieşte pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu eşti celor neputincioşi tărie şi îndreptare».

Trupul mi l-am întinat cu faptele cele viclene, mintea cu poftele, simţurile cu atingerile plăcerilor, dăruieşte-mi mie izbăvire de acestea pentru curgerile lacrimilor mele, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită.

Timpul vieţii mele cu somnul l-am cheltuit, şi în lenevire şi desfătare şi în cugete întortocheate, şi acum măcar, la vremea bătrâneţii, înţelepţeşte-mă, Maica lui Dumnezeu, şi la pocăinţă mă călăuzeşte.

Slavă...

Cugetând la nebunia celor dinainte de Lege, nebuneşte am lucrat fapte de ruşine, una peste alta clădindu-le, ca pe nişte ziduri. Dar tu, Curată, înţelepţeşte-mă prin Duhul Sfânt.

Şi acum…

Capcane mi-au întins în ascuns, Prealăudată, cei mândri cu adevărat, şi cu frânghiile păcatelor mele, laţuri întind picioarelor mele, pe care tu, ca o bună, desfa-le ca pe nişte fire de păianjen.

Sedealna, Glasul 1

Soborul îngeresc

Nădejdea creştinilor nemincinoasă şi tare, dătătoarea milei şi izvorul milostivirii, cheie care descui bunătatea lui Dumnezeu, deschide-ne nouă tuturor uşile milostivirii şi intrarea în raiul desfătării tuturor ne-o dăruieşte, Stăpână.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptor duhovnicesc te gândim noi, credincioşii, Născătoare de Dumnezeu, că, precum Cel Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, aşa şi pe mine, păcătosul, în pântecele tău m-a înnoit Dumnezeul părinților, Cel lăudat şi preaslăvit».

Rupe, curată, legăturile inimii mele, uitarea şi înfricoşata ne-cunoştință şi împietrirea sufletului şi nebunia, cu care, legându-se, mintea mea nu poate să alerge la lărgimea contemplației şi la înălțimea dumnezeieştii cunoştințe.

Vai patimilor şi pornirilor mele! Vai nemăsuratelor mele răutăți! Care faptă de ruşine nu am săvârşit ca unul fără de minte? Ce păcat nu am făcut din patima plăcerii? Dar tu, Curată, măcar la bătrânețe, pocăință dăruieşte-mi.

Slavă...

Trândăvia în care zac, Stăpână, şi somnul cel îngreunat al lenevirii mele, rogu-mă, Nepătată, cu privegherile tale către Dumnezeu, depărtează-le cu rugăciunile tale şi miluieşte-mă pe mine cel ce cânt: Lăudat şi preaslăvit este Dumnezeul părinților noştri.

Şi acum...

Vai, mie, suflete! Cum laşi la o parte ruşinea mai mult decât Ham cel fără de ruşine? Căci nu ai acoperit ruşinea celui de aproape al tău prin fire şi prin har, ci, în chip neomenos, l-ai dispreţuit. Acum, aşadar, cu căldură spre milostivire te întoarce, Fecioară.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare... ».

Mort fiind, ticăloase suflete, din cumplită nepăsare ridică-te ca dintr-un somn şi agoniseşte-ţi mijlocitoare pe cea singură fără de bărbat, pe Născătoarea de Dumnezeu, ca să te învieze prin chipurile pocăinţei şi să îţi arate căile nepătimirii.

Adoarme dar poftele cele împătimite şi şterge până în sfârşit închipuirile patimilor celor pierzătoare de suflet, Curată, ca să te slăvesc pururi şi să te binecuvântez pe tine, ceea ce eşti singură pricină a mântuirii tuturor.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh Domnul

Tot chipul a toată plăcerea am săvârşit nebuneşte şi toate simţirile mele le-am întinat în chip cu totul de ruşine, dar către tine scap, cea neîntinată, Stăpână, apărătoarea tuturor păcătoşilor, izbăveşte-mă pe mine de focul şi întunericul cel de veci.

Şi acum...

Prin curăţia lacrimilor mele, Curată, spală rănile sufletului meu, ceea ce ai născut pe Hristos, Cel Ce a vindecat pe cei zece leproşi şi pe femeia cea cu curgere de sânge, pentru ca şi eu să aud doritul glas: „credinţa ta te-a mântuit, mergi în pace.”

Să lăudăm... Irmosul

«În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba dreptei credinţe mai curat decât aurul au strălucit, grăind: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.»

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Închipuirea naşterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Şi acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu».

Iată, deja de sfârşitul vieţii mele vremelnice m-am apropiat, vai, mie, şi îngreunat de păcate, mă duc să fiu pedepsit pentru nesfârşite veacuri, Fecioară, ceea ce ai născut pe Judecătorul tuturor, pe Acesta, fă-l mie milostiv, Stăpână.

Legile lui Dumnezeu le-am călcat şi legii păcatului am supus sufletul meu şi legii minţii nu m-am plecat, eu, nenorocitul; ceea ce ai covârşit legile firii prin preacurată naşterea ta, supune legile trupului meu.

Slavă...

Ridică greaua povară a păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, Preanevinovată, şi învredniceşte-mă, Curată, să port jugul cel uşor al Fiului şi Dumnezeului tău şi să străbat calea vieţii care duce la odihna cea de sus.

Şi acum...

Ca să arăţi adâncul cel nesfârşit al îndurărilor tale şi al bunătăţii şi milei Fiului tău, Prealăudată, dăruieşte-mi iertare şi mie celui care mai presus de toţi am păcătuit şi sălaş în grădina raiului îmi dăruieşte.

Prosomii. Glasul 1.

Prealăudaţilor mucenici.

Bucură-te, palat însufleţit, preacurat şi purtător de lumină, Prealăudată; bucură-te, cea fără de bărbat; bucură-te, dumnezeiesc acoperământ; bucură-te, zid nebiruit; bucură-te, ceea ce în chip de negrăit ai născut pe Dumnezeu; bucură-te, îndreptarea lui Adam şi izbăvirea Evei; bucură-te, puterea tuturor credincioşilor.

Bucură-te, tron de foc al lui Dumnezeu, trandafirul cel neveştejit; bucură-te, ceea ce singură ai odrăslit crinul cel cu bună-mireasmă; bucură-te, Preasfântă, prin care suntem izbăviţi de blestemul de la început; bucură-te, Stăpână preaminunată, bucuria lumii; bucură-te, lauda tuturor ortodocşilor.

Bucură-te, pajişte înflorită şi înmiresmată, fără de prihană; bucură-te, viţă înflorită; bucură-te, Fecioară, măslin pururea roditor; bucură-te, mireasma mirului celui bun; bucură-te, livada lui Dumnezeu; bucură-te, munte umbrit şi împădurit; bucură-te, pururi Fecioară, rai binecuvântat de haruri.

Umple de veselie inima mea, Curată, ca o mult milostivă şi slobozeşte-mă de lacrimi ca una care ai născut bucuria, ceea ce singură eşti Maica lui Dumnezeu. Şi rogu-mă, scoate pe robul tău din toate necazurile, ca să te slăvesc pe tine şi să te preamăresc cu dragoste, pe tine, ceea ce eşti mai presus de toate făpturile.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Iosif Imnograful

Cântarea 1. Glasul 1

Irmosul:

«Hristos se naşte, slăviţi-L! Hristos din ceruri, întâmpinaţi-L! Hristos pe pământ, înălţaţi-vă! Cântaţi Domnului tot pământul şi cu bucurie, popoare, lăudaţi-L, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Creştinilor scăpare, celor căzuţi îndreptare tu eşti, Preacurată, jertfelnic de împăcare pentru cei căzuţi; izbăveşte-mă pe mine de înfricoşătoarea judecată şi de focul cel nestins, dăruindu-mi viaţa cea veşnică.

În deznădăjduire pururea zac, cugetând la mulţimea căderilor mele şi la hotărârea dreptului Judecător; Stăpână de Dumnezeu Născătoare, fii mie dumnezeiască mijlocitoare, împăcându-L pe El pentru mare mila Ta!

Slavă...

Fecioară singură vrednică de laudă, Fecioară care ai întrupat pe Dumnezeu, care ai dăruit tuturor viaţa veşnică, luminează-mă cu lumina pocăinţei, risipind întunericul căderilor mele.

Şi acum...

Iată, către tine acum scap, acoperământul şi dumnezeiescul meu sprijin; deschide-mi mie izvoarele harului tău, nu te mânia pe mine, nu mă trece cu vederea, nici nu mă lepăda pe mine, cel pierdut.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Fiului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci, şi mai pe urmă din Fecioară întrupat, fără sământă, lui Hristos-Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfânt eşti Doamne».

Toţi prorocii pe tine, Maica lui Dumnezeu, mai dinainte te-au propovăduit prin taine străine, a căror plinire limpede văzând-o, credem şi cerem să dobândim prin tine dumnezeiasca bucurie.

Mai cuprinzătoare decât cerurile fiind văzută, ai cuprins pe Dumnezeul tuturor şi în brațele tale ai ținut pe Cel ce ține toate, Preacurată; pentru aceea mă rog ție, pe mine, cel ținut de înfricoşătoare patimi, degrab mă slobozeşte.

Slavă...

Tu, Fecioară, celor aflați în nevoi şi în necazuri le eşti apărătoare tare, celor în furtuna vieții le eşti bună cârmuitoare; de aceea, rugându-mă, strig ție: Dăruieşte robului tău ajutorul tău, Fecioară preacurată.

Şi acum...

Stăpâna lumii, mântuirea credincioşilor şi apărarea, primind lacrimile mele şi suspinurile cele din adâncul inimii trimise către tine, Preacurată, izbăveşte-mă pe mine de multe căderi şi de necazuri.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Toiag din rădăcina lui Iesei, şi floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioara ai odrăslit, Cel lăudat din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai întrupându-Te din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup şi Dumnezeu. Slavă puterii Tale, Doamne!».

Pe tine singură, după Dumnezeu, noi, credincioşii, te avem neînfruntată nădejde şi apărare, prin mijlocirile tale, izbăveşte-ne pe noi de vrăjmaşii noştri cei văzuți şi nevăzuți, de toată vătămarea şi de ispitele cele de multe feluri, ca pe tine fără de încetare să te slăvim.

De închipuirile cele materialnice, Curată, curățindu-mi mintea, arată-mă plin de dumnezeiasca iubire, pururea cele dumnezeieşti să cuget, cele dumnezeieşti să grăiesc şi cu osârdie cele dumnezeieşti să faptuiesc, ca să scap de înfricoşata, veşnica osândă.

Slavă...

Altă apărătoare şi ajutătoare şi zid nebiruit n-am dobândit pe pământ afară numai pe tine singură, Curată, fără de prihană Născătoare de Dumnezeu: căci tu eşti nădejdea, mântuirea, acoperământul şi ajutorul meu şi iertarea păcatelor.

Şi acum...

Surpă îndrăznirea cea rea a vrăjmaşului şi uneltirile lui cele aduse împotriva mea; îmbracă-mă cu puterea ta, Preanevinovată, păzindu-mă pururea nerănit, teafăr şi nevătămat pe mine, cel ce te cinstesc pe tine cu adevărat.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe îngerul sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă; deci, fiind povățuiți la lumina cunoştinței de Dumnezeu, dis-de-dimineața venind, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni».

Îndreptarea tuturor celor căzuți tu eşti, grabnică cercetare celor bolnavi, pentru aceea pe mine, cel căzut cumplit în păcate şi bolnav cu sufletul, vindecă-mă şi mă mântuieşte îndreptându-mă, Fecioară, cu atotputernică mâna ta, Stăpână.

Drept arme mântuitoare, te rog pe tine, Fecioară, din înălțimi grabnic îmi dăruieşte: dumnezeiasca ta apărare, acoperământul şi puterea ta, cu care, biruind lucrătura începătorului răutății, să fiu învrednicit de dumnezeiasca mântuire, de Dumnezeu fericită Fecioară.

Slavă...

Palat dumnezeiesc al Cuvântului, Preacurată, pe mine, care sunt atelier al duhurilor răutății prin fapte de ruşine şi care împlinesc în chip fără de minte voia lor, prin pocăință arată-mă sălaş al lui Dumnezeu.

Şi acum...

În ceasul cel de pe urmă al ieşirii mele şi al despărțirii sufletului de trup arată-te mie ajutor şi sprijin, alungând de la mine pe vrăjmaşii mei cei nevăzuți care mă atacă şi du-mă la Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Din pântece pe Iona, ca pe un prunc, l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit, iar Cuvântul, în Fecioară sălăşluindu-Se şi trup luând, a ieşit, lăsând-o nestricată. Că Cel ce n-a primit stricăciune, pe ceea ce L-a născut o a păzit nevătămată».

Uşă dumnezeiască, rază şi izvor al luminii veşnice te-ai făcut căci plinătatea Dumnezeirii întreagă s-a sălăşluit în chip de negrăit în pântecele tău, Preanevinovată, a căreia energie firească şi strălucire o dai în dar celor ce au nevoie.

Odată cu tine, Fecioară, moartea s-a oprit, căci ai născut pe Hristos-Viața Care dăruieşte celor ce cred curat în El nemuritoarea şi dumnezeiasca mântuire; pe Acesta roagă-L, Preasfântă, să izbăvească de păcate pe robii tăi.

Slavă...

Te-ai făcut vas al mirului celui înțelegător care a înmiresmat tot pământul cu buna mireasmă a dumnezeirii, Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu; pentru aceea, cu buna mireasmă a rugăciunii tale alungă din sufletul meu toată urâciunea căderilor mele.

Şi acum...

Focul plăcerilor mă arde cu tărie şi întristează pururea smeritul meu suflet şi mă trage la lucrarea celor nefireşti şi nelegiuite, ci tu, care ai născut dumnezeiescul foc, stinge focul acesta care mă veştejeşte, ceea ce eşti mântuirea mea, Mireasă a lui Dumnezeu.

Sedealna. Glasul 1

Mormântul tău Mântuitorule

Sfeşnic aurit al soarelui slavei, candelă cu albă strălucire a luminii celei neapuse, nor prealuminat, strălucire a Tatălui, luminează ochii cei orbiți ai inimii mele, cu mărgăritarele cele fără de prihană şi cu dumnezeieştile străluciri.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii, în dreapta credință fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat; ci în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeul părinților, bine eşti cuvântat».

Cleştele pe care l-a văzut oarecând Isaia Proorocul tu eşti, Fecioară, care ai purtat în pântecele tău dumnezeiescul cărbune, pe Hristos, Care arde toată materia păcatului şi luminează sufletele credincioşilor.

Ca ploaia pe lână, pogorându-Se în pântecele tău, S-a întrupat, râul păcii, izvorul bunătății, picătura cea numărată a ploii: Dumnezeul Părinților noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă...

Mireasă a lui Dumnezeu, Marie, nădejdea şi bucuria celor ce te laudă pe tine, rupe lanțurile păcatelor mele cu rugăciunile tale şi leagă-mă cu legătura iubirii de oameni a lui Hristos, ca şi eu să înfloresc roadele virtuții.

Şi acum...

Ridică-mă, Fecioară, din adâncul faptelor mele de ruşine; potoleşte, Preacurata, valul patimilor mele; dezleagă împietrirea inimii mele şi dăruieşte-mi izvor de lacrimi.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cuptorul cel cu foc răcorit... ».

Prihană în frumusețea ta nu este, Fecioară. Căci tu singură fiind văzută din veac prin strălucirile fecioriei tale celei cu totul fără prihană, ai luminat lumea cu lumina fecioriei; pentru aceasta lăudându-te strigăm: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalțe întru toți vecii.

Vas al dumnezeirii care ții mana, te-am cunoscut pe tine, Fecioară, chivot şi masă, şi sfeşnic, tron al lui Dumnezeu, palat şi pod care duci la dumnezeiasca viață pe cei care cântă: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalțe întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Ancoră preasigură dobândindu-te pe tine, nădejdile mântuirii noastre întru tine le punem, Născătoare de Dumnezeu; fii dar nouă, rugătorilor tăi, liman şi zid nebiruit; îndreaptă-ne ca să strigăm fără încetare: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalțe întru toți vecii.

Şi acum…

Ascultă suspinul inimii mele, auzi glasul plângerii mele, Preasfântă Stăpână; nu trece cu vederea zdrobirea sufletului meu, ci dăruieşte-mi desăvârşită dezlegare păcatelor mele şi învredniceşte-mă şi pe mine de bucuria viitoare, ca să te slăvesc pe tine întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Cuptorul cel cu foc răcorit a arătat de demult închipuirea minunii celei mai presus de fire, pentru că focul n-a ars pe tineri, arătând dumnezeiasca naştere a lui Hristos, cea fără de sământă, din Fecioară. Pentru aceea, lăudând, să cântăm: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul şi să-l preaînalțe întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Închipuirea naşterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Şi acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu».

Ca să te cinstesc pe tine, Fecioară, cu bucurie prin cântări de mulțumire, şi să te preamăresc pe tine prin toată viața mea, scoate-mă din gura leului, care cumplit răcneşte, luptându-se să mă înghită pe mine.

Fiind mai înainte văzută templu sfânt şi palat curat al lui Hristos, Care cu adevărat mai înainte de veci împărățeşte şi stăpâneşte toată făptura; pentru aceasta inima mea de patimile cele necurate o curățeşte.

Slavă...

Opreşte cugetele trupului şi potoleşte tulburarea patimilor celui care la acoperământul tău scapă, Născătoare de Dumnezeu, şi care te are pe tine temei al nădejdii, dumnezeiască ajutătoare şi apărătoare.

Şi acum...

Ridică sufletul meu, Stăpână, către tine, căci cu toată credința întru tine m-am încrezut; să nu Fie ruşinat, Stăpână, în veac robul tău; nici să râdă de mine vrăjmaşii mei cei înțelegători, nici să mă apuce pe mine în ceasul plecării mele.

Prosomii. Glasul 1

Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti

Bucură-te, templu preasfânt al Preasfântului Dumnezeu; bucură-te, a împăraților nebiruită îndrăzneală, apărătoarea tuturor pământenilor; bucură-te, adânc nemăsurat; bucură-te, înălțime neînțeleasă; bucură-te, bucuria şi mângâierea celor întristați.

Bucură-te, Mireasă a Tatălui celui mai înainte fără de început, Preanevinovată; bucură-te, Fecioară şi Maică a Fiului celui împreună fără de început cu Tatăl; bucură-te, vasul curăției. Bucură-te, ceea ce lui Adam ai deschis raiul; bucură-te, norul cel prealuminat, care pe cei credincioşi îi ocroteşti şi îi acoperi.

Bucură-te, templu dumnezeiesc al luminii celei neapropiate; bucură-te, țarina cea cu bună roadă, care ai odrăslit spicul cel nearat; bucură-te, întărirea celor nenorociți; bucură-te, îndreptare, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, pod care îi duci pe toți la viață cu rugăciunile tale.

Felurimi de patimi înviforează smeritul meu suflet şi îl trag în adâncul deznădejdii; ci tu, venind mai înainte, mântuieşte-mă ca o bună căci la tine am scăpat; apărătoarea mea cea tare şi puternică, nu trece cu vederea cererea mea.

Marți seara

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Euhaitelor, cel numit Mavropos

Cântarea 1. Glasul 1

Irmosul:

«Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, Cel ce a făcut minuni fără de seamă, cu braț înalt, şi a mântuit pe Israel că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Umple gura mea, Curată, de dumnezeiască laudă, ca să cânt slava ta, Prealăudată, şi să laud mare cuviința celui ce te preamăreşte pe tine cu cinste toată ziua.

Dăruieşte-mi plânsul cel plin de bucurie şi pricinuitor de dumnezeiască mângâiere, ceea ce eşti bucuria şi mângâierea ortodocşilor, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai izvorât bucurie şi mântuire lumii.

Slavă...

Ca un cer nou însuflețit, pe soarele dreptății ai răsărit, Fecioară, şi ai odrăslit, ca un rai de taină şi rai cuvântător, pomul cel de viață roditor, din Care, mâncând, nu gustăm moarte.

Şi acum...

Mai înaltă decât toate făpturile te-ai făcut, Curată, întrupând pe Dumnezeu; pentru aceea, te rog, din spurcăciunea patimilor ridică-mă şi mă du la dumnezeiasca înălțime a nepătimirii.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce singur ştii slăbiciunea firii omeneşti şi din milostivire ai îmbrăcat chipul ei, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig Ție: Sfântă este Biserica cea însuflețită a slavei Tale celei fără prihană, Iubitorule de oameni».

Ceea ce singură ai îndumnezeit firea muritorilor, Preanevinovată, prin naşterea ta cea mai presus de fire, cere pentru noi iertare păcatelor şi bucuria cea veşnică, Preasfântă Fecioară, Prealăudată.

Ţarină care fără de sămânţă ai crescut spicul vieţii şi nearat L-ai odrăslit, întăreşte sufletul meu cel topit de foamea după dumnezeiasca hrană, cu pâinea dumnezeieştilor făptuiri, îngrăşând-o cu untdelemnul virtuţilor.

Slavă...

Din tine ne-a odrăslit floarea cea neveştejită Care bine a înmiresmat tot neamul omenesc cu dumnezeiescul mir al firii Sale, Cel împreună fără de început cu Tatăl şi Care S-a născut din tine sub ani, Marie, preanevinovată.

Şi acum...

Chipul frumuseţii tale celei cuvioase este închinat de îngeri, mântuitor muritorilor şi duhurilor răutăţii înfricoşat, pentru aceasta, cu credinţă cinstindu-te şi închinându-ne, Născătoare de Dumnezeu, ne luminăm sufletele.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Ca pe un munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc privindu-te Avacum, cu ochii cei mai înainte văzători, a proorocit pe Sfântul lui Israel, Care avea să se nască din tine, spre mântuirea şi înnoirea noastră».

Munte netăiat mai de demult te-a văzut pe tine Daniil; munte umbrit, Avacum; munte închegat David; iar altul, munte sfânt şi luminat; munte gras, Prealăudată, întru care Dumnezeu a binevoit a Se sălăşlui.

Dumnezeiesc palat al Cuvântului te ştim pe tine, întru care sălăşluindu-Se cu trupul, ne-a înnoit pe noi, cei stricaţi cu patimile, pentru aceasta, curată Maică a lui Dumnezeu, pe tine te cinstim, şi pe Cel născut din tine îl slăvim.

Slavă...

Dumnezeiască oglindă nepătată te gândim pe tine, ceea ce ai primit strălucirea dumnezeiescului mărgăritar şi pe aceasta ai fulgerat-o cu trupul tău peste toată lumea, Prealăudată, pentru mântuirea celor ce te laudă pe tine.

Şi acum...

Templu preacurat al lui Dumnezeu, te cunoaştem pe tine al Celui ce a făcut cerurile şi al întregii zidiri; pentru aceasta, ţie îţi strigăm: Fă-ne şi pe noi temple ale dumnezeiescului Duh, pe noi, cei îmbogăţiţi prin rugăciunea ta cea fierbinte.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, şi, cu Crucea Ta ai umplut de bucurie marginile lumii, luminează cu lumina dumnezeieştii Tale cunoştinţe inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credinţă».

Vindecă durerile sufletului meu, Preacurată, ceea ce ai născut pe Cel ce vindecă bolile noastre cu Patimile Lui cele mântuitoare şi preacinstite, ca să te mărim pe tine cu credinţă.

Curăţeşte nenorocitul meu suflet, cel spurcat de patimi, cu isopul dumnezeieştii tale rugăciuni, Născătoare de Dumnezeu, fară de prihană, dăruind acestuia strălucită haina mântuirii.

Slavă...

Pe tine te-am dobândit ajutor gata spre mântuire; pentru aceasta, cad la picioarele tale şi strig ţie cu lacrimi, Născătoare de Dumnezeu: Izbăveşte-mă de săgetările celui de alt neam şi de viitoarea osândă.

Şi acum...

Tu eşti tăria mea; tu eşti lauda şi veselia mea, paza şi apărătoarea mea, scăpare şi ocrotitoare nebiruită, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu; pentru aceea mântuieşte-mă pe mine, robul tău.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înconjuratu-ne-au pe noi adâncul cel mai de jos şi nu este izbăvitor; socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere. Mântuieşte pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu eşti celor neputincioşi tărie şi îndreptare».

Fecioară care cu rugăciunile tale împrăştii cu vânturătoarea Duhului mulţimea păcatelor mele, curăţeşte pleava inimii mele şi depărtează de ea tot cugetul care odrăsleşte neghină.

Văzând, Preanevinovată, răutatea în care zace sufletul meu cel ţinut în Egiptul patimilor şi care face cărămizi din lutul trupului, vino degrabă şi mă izbăveşte din robia cea de necinste.

Slavă...

Mi se sfâşie inima şi sunt răscolit săvârşindu-se vremea vieţii mele şi văzându-mă pe mine sporind mereu în cele mai rele lucruri şi adăugând rană la rană şi pată la pată.

Şi acum...

Acum s-a apropiat sufletul de sfârşit; lasă, dar, suflete, toate faptele cele grozave ale întunericului şi nopţii şi încinge-te cu armele luminii, ca să umbli ca ziua, faptuind cele bune.

Sedealna, Glasul 1.

Soborul îngeresc.

Zi de taină te-ai arătat, Fecioară, pe Hristos soarele strălucind tuturor celor ce stau în întunericul necunoştinței, Mireasă a lui Dumnezeu. Pentru aceea, toți cei luminați prin tine te fericim după datorie, ca pricina înnoirii muritorilor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptor duhovnicesc te gândim noi, credincioşii, Născătoare de Dumnezeu, căci precum Cel Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, aşa şi pe mine, omul întreg, în pântecele tău m-a înnoit, Dumnezeul părinților, Cel lăudat şi preaslăvit».

Bucură-te, preaminunată, Curată, cămară luminoasă de nuntă a Stăpânului. Bucură-te, zidul credincioşilor; bucură-te, scară care duci la dumnezeiasca odihnă pe cei ce cântă naşterii tale: Dumnezeul Părinților noştri, lăudat eşti şi preaslăvit.

Pe Cel pe Care cerurile nu-L cuprind L-ai încăput tu, ca ceea ce eşti mai cuprinzătoare decât cerurile, Născătoare de Dumnezeu, cer cuvântător şi însuflețit al Celui care a zidit cerurile cu voia, podoaba Singurului Dumnezeu al cerului şi al pământului.

Slavă...

Ca să-l facă pe om dumnezeu, din tine S-a întrupat Dumnezeu pe Care şi roagă-L stăruitor, fără prihană şi cu totul nevinovată Fecioară, să-i mântuiască pe robii tăi de batjocoririle pierzătorului şi din văpaia cumplită a gheenei şi din toată întristarea.

Şi acum...

Trândăvia mea, Stăpână, şi somnul cel greu, rogu-mă, alungă-le cu privegherile şi rugăciunile tale către Dumnezeu, fără prihană, şi miluieşte-mă pe mine cel ce cânt: Lăudat şi preaslăvit este Dumnezeul părinților noştri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«În cuptor tinerii lui Israil, ca într-o topitoare... ».

Ceea ce din rădăcina lui Iesei ai odrăslit, de Dumnezeu Născătoare, ai născut pe Hristos, floarea cea neveştejită; pentru aceasta, te rog pe tine: Smulge toate rădăcinile şi spinii patimilor mele şi sădeşte în mine, Fecioară, frica de Dumnezeu.

Ca pe o minunată, ca pe o preafrumoasă, ca pe o nevinovată, ca pe o aleasă mireasă şi copilă curată, ca pe o Fecioară fără pată şi sfântă, pe tine te cântăm şi cu dor ne închinăm ţie, cea binecuvântată întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Pe tine zid şi scăpare, scară care urci la înălţime firea cea omenească, Fecioară Marie, cunoscându-te, strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum...

Pământ sfânt şi ales în care nimeni dintre cei pământeşti nu a călcat, acoperiţi fiind de vălul necredinţei şi de cugete de îndoială, arată mintea mea mai presus de grijile cele pământeşti şi învredniceşte-mă pe mine de pământul celor blânzi.

Să lăudăm... Irmosul.

«În cuptor, tinerii lui Israil, ca într-o topitoare, mai curat decât aurul au strălucit cu podoaba bunei credinţe, grăind: „Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Închipuirea naşterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Şi acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor, cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu».

Munte preasfânt al lui Dumnezeu, pe care l-a lucrat mai dinainte dreapta Domnului, căutându-mă pe mine, cel rătăcit în munţii pierzaniei şi tras în prăpăstii şi în adâncuri, călăuzeşte-mă la muntele virtuţii.

Iată, cămara de nuntă este gătită şi patul de nuntă este împodobit şi vor intra cu bucurie cei ce au păzit curăţia lor nestricată. Numai eu, Născătoare de Dumnezeu, mă voi duce în întuneric.

Slavă...

Legile lui Dumnezeu le-am călcat şi m-am supus pe mine însumi legii păcatului, iar legii cugetului nu m-am plecat eu, nenorocitul. Ceea ce ai covârşit legile firii prin sfânta ta naştere, supune legile trupului meu.

Şi acum...

Ca să arăţi adâncul nesfârşit al îndurărilor tale şi milostivirea bunătăţii Fiului Tău, Prealăudată, dăruieşte-mi şi mie iertare şi sălăşluirea în rai, celui ce mai mult decât toţi am păcătuit.

Prosomii. Glasul 1.

Prealăudaților mucenici.

Bucură-te, cetate însuflețită a lui Dumnezeu; bucură-te, Maică Fecioară; bucură-te, Mireasă dumnezeiască, Stăpână; bucură-te, rai care ai odrăslit în mijloc pomul vieții, pe Hristos Dătătorul de viață şi Domnul, pe Care şi roagă-L, cu rugăciunile tale de maică, să izbăvească din primejdii pe robii tăi.

Bucură-te, Mireasă nenuntită, munte umbrit al lui Dumnezeu, pe care l-a văzut Avacum. Bucură-te, frumusețea cea multdorită, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, dumnezeiască masă care porți pâinea cea cerească, pe Hristos Domnul, pe Care şi roagă-L să izbăvească pe robii tăi din toată răutatea.

Bucură-te, palat al lui Dumnezeu Cuvântul, Preanevinovată, întru care, sălăşluindu-Se, pe toate cele stricăcioase le-a înnoit.

Bucură-te, ceea ce ai odrăslit fără de sământă spicul vieții, Născătoare de Dumnezeu, Prealăudată, pe Care acum roagă-L să hrănească sufletul meu cu pâinea faptelor virtuții.

Năvălirile multor chinuri mă înviforează, Mireasa lui Dumnezeu, felurite întristări şi biciuiri, noian de primejdii acum acoperă pe robul tău, fără prihană Fecioară, către cine voi scăpa, eu, nenorocitul? Către tine, cea milostivă. Aşadar, cu mila ta, Stăpână, îndură-te şi mă mântuieşte cu rugăciunile tale.

Miercuri seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.
Facere a Preasfințitului Fotie, Patriarhul Constantinopolului

Al căreia acrostih este:
«Cea dintâi rugăciune a lui Fotie către Preacurata Fecioară»

Cântarea 1, glasul 1
Irmosul:

«Dreapta Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință întru tărie s-a preslăvit. Că aceasta, Nemuritorule, ca o atotputernică, pe potrivnici a zdrobit, făcând israelitenilor cale nouă prin adânc».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Uşă a luminii celei înțelegătoare, deschide-mi mie uşile pocăinței şi luminează mintea mea, alungând întunericul cel nepătruns al păcatului şi al patimilor, Preanevinovată.

Izbăveşte sufletul meu, Preabună, de stăpânirea diavolului celui amăgitor, care mă aruncă, prin momelile plăcerilor şi prin înşelarea cea rea, în prăpastia pierzării.

Slavă...

Arătatu-te-ai oamenilor dăruitoare a bunătăților celor mai presus de minte, Stăpână fără prihană; aşa şi mie, fii dăruitoare a mântuirii veşnice şi a bucuriei.

Şi acum...

Pe Cel Care cu voia Lui a făcut toate cu puterea dumnezeirii, pe Cuvântul cel veşnic, pe Acesta, Curată, L-ai cuprins în pântecele tău, pe Cel întrupat pentru binefacerea pământenilor.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel Ce singur ştii neputinţa firii omeneşti şi din milostivire ai îmbrăcat chipul ei, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig Ţie: Sfântă este Biserica cea însufleţită a slavei Tale celei negrăite, Iubitorule de oameni».

Acoperământul şi izbăvirea noastră, zidul şi întărirea celor ce te laudă pe tine, Prealăudată, izbăveşte-mă pe mine din tot felul de întristări şi necazuri ale vieţii, ca să te slăvesc pe tine.

Stăpâna lumii cea bună, pe Cel singur milostiv, pe Cel ce singur are noian de milă, pe Cel întrupat din preacuratele tale sângiuri roagă-L să mă miluiască pe mine cel ţinut de răutăţi fără de număr.

Slavă...

Având multă compătimire şi inimă milostivă şi bunătate mai presus de cuget, arată-mi şi mie unele ca acestea, fără prihană, şi dăruieşte-mi mie, celui ce alerg la tine, iertare pentru căderile mele cele fără de număr.

Şi acum...

Pântecele tău a fost văzut cu adevărat mai cuprinzător decât cerurile, Marie pururea Fecioară, cuprinzând pe împăratul şi Făcătorul a toate, pe Cel ce este necuprins de toată zidirea prin puterea dumnezeirii Sale.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Ca pe un munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc, privindu-te Avacum, cu ochii cei mai înainte văzători, a proorocit pe Sfântul Iui Israel, Care avea să Se nască din tine, spre mântuirea şi înnoirea noastră».

Mântuieşte-mă pe mine, Fecioară nenuntită, mântuieşte-mă. Nu mă trece cu vederea, Preabună, pe mine, cel muncit de chinuri, de plăceri, de patimi, de cugete necurate şi pline de răutate şi de tulburările diavolilor.

Cu rugăciune vin la acoperământul tău, fără prihană, şi strig cu fierbinţeală din adâncul chinuitului meu suflet: miluieşte-mă, izbăveşte-mă de focul veşnicei osânde, prin rugăciunile tale cele fără de prihană către Dumnezeu.

Slavă...

Slobozirea trupului meu şi iertarea sufletului, cu puterea tare a ajutorului tău, cuvioasă Stăpână, fă-mă vrednic de acestea, dăruindu-mi vindecare, spre lucrarea dumnezeieştii voiri.

Şi acum...

Marea, preacinstita şi dumnezeiasca taină a voii celei ascunse a lui Dumnezeu întru tine cu adevărat, Curată, s-a arătat: că însuşi Cel prin fire necuprins de toată făptura în pântecele tău a fost cuprins.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel Ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, şi ai umplut de bucurie cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina dumnezeieştii Tale cunoştințe inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credință».

Sfeşnic de aur care ții dumnezeiasca făclie, risipind întunericul patimilor mele, aprinde focul dragostei dumnezeieşti în inima mea, de Dumnezeu Născătoare.

Dezleagă, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, meşteşugirile cele încurcate şi uneltirile diavolului celui amăgitor, pe care le născoceşte împotriva robului tău cu viclenie, încercând să mă apuce.

Slavă...

Lipsit fiind de orice ajutor omenesc, ceea ce eşti fără de prihană, alerg cu evlavie la grabnica ta apărare. Tu mă învredniceşte de bunăvoința şi ocrotirea ta.

Şi acum...

Umbrele şi chipurile cele din lege oarecând au vestit că vei fi Născătoare de Dumnezeu, Curată şi Preanevinovată, iar noi acum având plinirile acestora cu fapta, neîncetat te lăudăm pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos şi nu este izbăvitor; socotiți am fost ca nişte oi de junghiere. Mântuieşte pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu eşti celor neputincioşi tărie şi îndreptare».

Palat preasfânt al lui Dumnezeu, cu rugăciunile tale, curățeşte sufletul meu, trupul şi mintea de faptele necurate şi de cugetele de ruşine şi fă-mă şi pe mine templu al Celui născut din tine.

La liniştea cea înțelegătoare ancorează-mă, potolind furtuna şi tulburarea patimilor mele, Cuvioasă, şi întreitul val al plăcerilor domoleşte-l, ceea ce ai născut dumnezeiasca linişte.

Slavă...

Prin râurile tainice ale rugăciunilor tale, inima mea cea topită de arşița păcatelor umple-o şi arat-o roditoare prin cuvintele şi faptele cele iubitoare de Dumnezeu şi bineplăcute Lui.

Şi acum...

Ca una ce eşti curată şi cu totul fără de pată, pe Cuvântul cel nepătat L-ai primit în pântecele tău, Cuvioasă, şi pe Acesta L-ai născut spre izbăvirea pământenilor de blestemul strămoşilor.

Sedealna. Glasul 1

Mormântul tău, Mântuitorule

Fără de sământă pe Hristos singură tu L-ai născut, minune mai presus de minte: cum eşti Fecioară şi Maică? De aceea, închinându-ne, pe tine te slăvim drept Născătoare de Dumnezeu, căci tu ai născut pe împăratul slavei pe Care roagă-L să dăruiască pace lumii şi să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptor duhovnicesc te gândim noi, credincioşii, Născătoare de Dumnezeu, că, precum Cel Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, aşa şi pe mine, păcătosul, în pântecele tău m-a înnoit Dumnezeul părinților, Cel lăudat şi preaslăvit».

Cu credință multă şi cu dor vin la acoperământul tău cel dumnezeiesc, Cuvioasă, tu fii mie scăpare; tu, altar de împăcare; tu izbăveşte-mă din primejdii şi din necazuri şi din ispite, Născătoare de Dumnezeu, din boli şi din răutate.

Răsărit al soarelui celui înțelegător, Stăpână, ca o milostivă, tu, cu strălucirea cea prealuminoasă a dumnezeieştii tale rugăciuni, luminează răsăritul pocăinței mele, alungând negura întunecată a patimilor şi căderilor mele.

Slavă...

Pe noi, care te lăudăm pe tine, izbăveşte-ne din tirania vrăjmaşului care caută nebuneşte să ne piardă şi fă deşartă răutatea lui, Preanevinovată, şi cu puterea ta toceşte toată uneltirea lui.

Şi acum...

Tron al lui Dumnezeu şi pat de nuntă însuflețit, Născătoare de Dumnezeu, noi, credincioşii, care te cunoaştem pe tine cu adevărat strigăm ție cu credință: Mântuieşte pe rugătorii tăi de toată reaua întâmplare, ca pururea să te binecuvântăm, Curată, şi să ne închinăm ție.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«În cuptor tinerii lui Israel... ».

Pe piatra cea tare a iubirii lui Dumnezeu întăreşte sufletul meu şi de năvălirile patimilor păzeşte-mă neclintit, Născătoare de Dumnezeu, ca din inimă tare să te cânt şi să te slăvesc pe tine cu credință în veci.

Încordează, Stăpâna mea, Curată, puterea inimii mele, încingându-mă cu puterea ta împotriva patimilor, păzindu-mă nevătămat de stăpânirea acestora şi de amara lor tiranie, ca să te slăvesc pe tine cu veselie.

Binecuvântăm pe Tatăl...

O, Fecioară, Stăpână, Curată, sufletul meu s-a lipit de tine. De aceea tinde dreapta ta cea fără de prihană şi apără-mă în toate, acoperindu-mă, păzindu-mă şi de bucuria cea veşnică învrednicindu-mă.

Şi acum...

Cort purtător de lumină al lui Dumnezeu, te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, palat însuflețit şi preacurat, Cuvioasă, tron de foc al firii dumnezeieşti celei neatinse. De aceea pe tine te cântăm şi te slăvim noi, credincioşii în veci.

Să lăudăm... Irmosul:

«În cuptor tinerii lui Israel ca într-o topitoare, mai curat decât aurul au strălucit cu podoaba bunei credințe grăind: Binecuvântați toate lucrurile pe Domnul, lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Închipuirea naşterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Şi acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu».

Strălucire a curăției ai fost văzută care covârşeşti toată firea, Preacurată, primeşte-mă pe mine cel spurcat mai presus decât toți oamenii, cu întinăciunile plăcerilor şi curățeşte cu rugăciunile tale sufletul şi trupul.

Umblând în căile dumnezeieşti, întoarce sufletul meu la pocăință din calea care duce la moarte şi cu adevărat la veşnica pierzanie, Marie, Născătoare de Dumnezeu, altar al împăcării pentru cei păcătoşi.

Slavă...

Pentru ce mă părăseşti, lumina ochilor mei şi bucuria inimii mele? Şi pentru ce ispitele mă înconjoară? Ci milostiveşte-te, Fecioară, şi mă mântuieşte, mângâierea celor întristați şi necăjiți.

Şi acum...[9]

---

[9] Înainte de *Şi acum...*, în textul original mai era un tropar, ceea ce este atipic pentru structura cântărilor canoanelor, si îl considerăm o greşeală. De altfel, acelaşi tropar se repetă la Cântarea a 9-a a serii de marți: „Munte preasfânt al lui Dumnezeu, pe care l-a lucrat mai dinainte dreapta Domnului, căutându-mă pe mine, cel rătăcit în munții pierzaniei şi tras în prăpăstii şi în adâncuri, călăuzeşte-mă la muntele virtuții”.

Laudă cu evlavie aducem naşterii tale celei fără de sământă, Stăpână preacurată, şi pe tine neîncetat te slăvim, rugându-te să izbăveşti de osândă pe cei ce te cinstesc pe tine cu dor şi se închină ţie cu dreaptă credinţă.

Prosomii, Glas 1

Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti

Bucură-te, munte gras şi de Dumnezeu umblat; bucură-te minunea cea vestită a îngerilor, tăria mucenicilor; bucură-te, Cuvioasă, strălucirea preoţilor; comoară neprădată a săracilor; bucură-te, vestirea celor ce te cinstesc pe tine.

Bucură-te, putere împărătească şi zid neclintit; bucură-te, slava credincioşilor, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptarea celor căzuţi; bucură-te, Curată, căderea diavolului şi a toată deznădejdea, că pe Hristos, nădejdea tuturor ai născut.

Bucură-te, pleiadă, steaua strălucită a Polului, care uneşti ca pe nişte stele pe toţi fiii tăi, pe creştinii ortodocşi şi ca o maică iubitoare îi acoperi ocrotindu-i, învrednicindu-i de sălăşluirea în ceruri.

Cine va putea spune, Fecioară, minunile tale? Căci pe Cel pe Care nu rabdă să îl vadă ceata îngerilor L-ai purtat ca un scaun de heruvimi. Pe Acesta roagă-L, Preacurată, în ziua aceea înfricoşată ce va să vie, pe toţi să ne izbăvească de osândă.

Joi seara

Canon de pocăință către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Cântarea 1, Glasul 1

Irmosul:

«Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, Cel ce a făcut minuni fără de seamă, cu braț înalt şi a mântuit pe Israel, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Cântare de mângâiere să aducem noi, credincioşii, Născătoarei de Dumnezeu, cerând iertare pentru greşelile noastre, scăpare de vrăjmaşul şi mântuirea sufletelor noastre.

Ceea ce ai născut adâncul milei îndură-te, miluieşte neputința mea, de Dumnezeu dăruită, şi călăuzeşte-mă la lumina pocăinței.

Slavă...

Înălțându-mă eu, ticălosul, din nebunie, răpit fiind de cuget, am căzut în prăpastia păcatelor, dar, tu, Curată, prin pocăință, iarăşi mă îndreptează.

Şi acum...

Îngreunat de mii de învinuiri ale păcatelor, către tine cad, Fecioară fără de prihană, primeşte-mă pe mine cel ce mă pocăiesc fierbinte şi milostiv fă mie pe Judecătorul, Stăpână.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Să se întărească inima mea, întru voia ta, Hristoase Dumnezeule, Care peste ape ai întărit cerul şi ai întemeiat pământul, Atotputernice».

Cel ce a greşit mai presus decât toți oamenii singur eu sunt, pentru aceea ție îți strig, preanevinovată Stăpână, ajută celui ce se roagă ție să primească iertare.

Pe mine cel îngreunat de patimi şi scufundat de întreitele valuri, cel cu minte vicleană se târăşte să mă apuce, dar tu, ca o bună, izbăveşte-mă şi du-mă la lumina pocăinței.

Slavă...

Eu sunt, Fecioară preacurată, pomul cel rău şi neroditor; dăruieşte-mi mie rodul cel bun, dumnezeiesc şi umple-mă cu harul şi dulceața lui Hristos.

Şi acum...

Arată-mi mie calea cea mântuitoare prin care să moştenesc eu, nevrednicul robul tău, împărăția cerească, ceea ce eşti bună, şi să aud întreita cântare a trisaghionului bucurându-mă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am, Doamne, glasul Tău şi m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale, grăia proorocul şi am preaslăvit puterea Ta».

Ca nişte uriaşi înțelegători, trei patimi mă încolțesc: trândăvia, uitarea, necunoştința. Dar tu, Mireasă dumnezeiască, ajutorul meu, pe acestea le doboară.

Cu un cuget trufaş şi o minte înălțată am sfârşit viața mea, dar tu smerenie dăruieşte-mi, Născătoare de Dumnezeu, şi mă mântuieşte.

Slavă...

Întinându-mă, mi-am spurcat cu desfrânări sufletul meu, făcându-mă sălaş demonilor, eu, ticălosul; Preacurată Marie, curățeşte-mă.

Şi acum...

Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu, mângâierea celor întristați, scăparea muritorilor, întărirea credincioşilor, rogu-mă, mântuieşte-mă pe mine, robul tău.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pacea Ta dă-ne-o nouă, Fiule al lui Dumnezeu, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim şi numele Tău numim, că eşti Dumnezeu al celor vii şi al celor morți».

Călăuzeşte-mă, Fecioară, prin nevoință, să umblu cu uşurință pe calea cea aspră a virtuții, ca să potolesc patimile şi să văd limanul cel liniştit al nepătimirii.

Pe tine singură te-am agonisit scăpare, Curată, toți cei care am mâniat rău pe Dumnezeu şi ne-am îngreunat de păcate, ca să fim miluiți de El cu rugăciunile tale.

Slavă...

Cu posturi şi rugăciuni oarecând Ninive L-a făcut milostiv ei prin pocăință pe Cel singur Iubitor de oameni. Dar eu, Maica lui Dumnezeu, către tine scap acum.

Şi acum...

Stricându-mi dumnezeiescul veşmânt al botezului, altul ca mine spurcat nu este. Pentru aceea strig ţie, nu mă trece cu vederea, ci mântuieşte, Fecioară, pe robul tău cel fără folos.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Pe Proorocul Iona l-ai mântuit din chit, Iubitorule de oameni; şi pe mine scoate-mă din adâncul păcatelor, rogu-mă ţie».

Pricinile patimilor nu le-am tăiat cu totul şi caut neîncetat nepătimirea în rugăciuni. Prealăudată, împietrirea mea o dezleagă şi mă mântuieşte.

Pe sodomiteni i-am covârşit cu adevărat cu fapte de ruşine şi mă tem ca nu cumva focul să mă cheltuiască acolo, Mireasă dumnezeiască, de cercarea focului acestuia izbăveşte-mă şi mă mântuieşte.

Slavă...

Suspin, mă cutremur şi strig: Nu mă trece cu vederea, Curată, pe mine, cel ce am căzut cu totul în patimi cumplite, ci mă miluieşte şi la pocăinţă mă povăţuieşte.

Şi acum...

Viu fiind, păzeşte-mă pe mine pururea, izbăvindu-mă de ispite, plecând de pe pământ, spre viaţa cea veşnică mă călăuzeşte, Maică Fecioară, cu mila ta.

Sedealna, Glasul 1

Soborul îngeresc

Dăruieşte-mi, Curată, râuri de pocăinţă, şuvoi de lacrimi îmbelşugat şi bogat, ceea ce ai izvorât noianul milelor şi al bunătăţii, astupă izvorul şi curgerea răutăţilor mele, care picură roşeala patimilor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul se răcorea, Mântuitorule, iar tinerii dănţuind cântau: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat».

Nor te cunosc pe tine, Mireasa lui Dumnezeu, ceea ce L-ai născut pe soarele slavei, care luminează toate păcatele mele întunecate.

Uscând rădăcinile gândurilor şi ale faptelor mele rele, Mireasă dumnezeiască, fă-mă şi pe mine pururi să rodesc roadele virtuţii.

Slavă...

Gol sunt de veşmântul virtuţilor şi voi fi aruncat afară din cămara de nuntă, ceea ce ai născut pe Hristos, îmbracă-mă cu haina nestricăciunii.

Şi acum...

Nu încetează să mă biciuiască necontenit conştiinţa, Fecioară, ci slobozeşte-mă cu ajutorul tău cel grabnic.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel de Care se înfricoşează îngerii...».

Cum stai fără grijă, ticălosule suflete? Cum ai dat uitării faptele cele de ruşine? Descoperă-le pe acestea Maicii lui Dumnezeu, ca să mijlocească pentru tine la Cel ce S-a născut dintr-însa.

Asemenea m-am făcut lui Ismael cel din vechime, fugind de mine însumi ca de un alt Isaac, pentru aceea voi fi izgonit din casa lui Avraam, moştenirea cea de sus.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Înstrăinându-mă de patria cea de sus, am ajuns la străini şi la tâlhari, mâncând străina hrană a porcilor, dar tu, Născătoare de Dumnezeu, ca pe Fiul cel risipitor, mântuieşte-mă.

Şi acum...

Peceţile curăţiei le-am rupt fără ruşine, ceea ce ai născut pe Săditorul curăţiei, pe Hristos, fă să trăiesc în curăţie restul vieţii mele, Maica lui Dumnezeu.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Dumnezeu, Cel de Care se cutremură îngerii şi toate oştirile ca de Făcătorul şi Domnul, preoţi lăudaţi-L, tineri slăviţi-L, popoare binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe norul cel purtător de lumină întru care Stăpânul tuturor, Cel fără de început, S-a pogorât din cer ca ploaia peste lână, şi S-a întrupat pentru noi, făcându-Se om, să o mărim toţi ca pe o curată Maică a Dumnezeului nostru».

Avraam a fost învrednicit a vedea pe Dumnezeu, după cum era drept, fiindcă se nevoia cu iubirea de străini. Iar eu, care am zgârcenie şi ură faţă de străini, pe bună dreptate voi fi aruncat în gheenă. Dar tu, Născătoare de Dumnezeu, scoate-mă din osânda de dincolo.

Cu râuri de lacrimi, păcătoasa, ştergând cu suspine preacuratele lui Hristos picioare, îndată a aflat dezlegare din căderile sale, Curată, dar eu, căzând la picioarele tale, suspin din adâncul inimii mele şi cer să fiu izbăvit de patimi.

Slavă...

Mintea şi sufletul şi trupul şi restul simțurilor mele ție ți le încredințez, Curată. Păzeşte-le nevătămate de săgețile celui viclean şi dă-mi pocăință să îmi plâng patimile, mie, celui ce trândăvesc şi trăiesc fără de grijă.

Şi acum...

Căzând din nepăsare în uitare, din uitare în nefrică şi din nefrică în adâncul păcatului, către tine, Maica lui Dumnezeu, strig: Tinde mâna ta şi mă mântuieşte cum a mântuit Fiul tău pe Petru din marea cea amară.

Prosomii

Prealăudaților mucenici

Bucură-te, car dumnezeiesc al lui Dumnezeu; bucură-te, Stăpâna tuturor; bucură-te, Doamna făpturii; bucură-te, viță care ai născut strugurele care picură vinul care îi veseleşte pe cei ce te laudă pe tine cu credință, te măresc şi te cinstesc, Prealăudată, ca Maică a lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Bucură-te, cort dumnezeiesc al lui Hristos; bucură-te, Preabinecuvântată; bucură-te, preaminunată Stăpână; bucură-te juncă nenuntită, care ai născut vițelul cel fără prihană, pe Hristos, Dătătorul de viață şi Domnul, pe Care, acum, roagă-L cu rugăciunile tale de maică să izbăvească din primejdii pe robii tăi.

Bucură-te, carte însuflețită a lui Dumnezeu, care ai purtat scris întru tine pe Cuvântul cel preasfânt; bucură-te, rug nemistuit; bucură-te, Copilă, nor cu totul luminos, ceea ce ai răsărit oamenilor pe Hristos, cu adevărat soarele cel înțelegător; bucură-te, cea fără prihană, ajutor gata celor nenorociți.

Vindecă, Prealăudată, sufletul meu cel bolnav de cele mai rele patimi, ceea ce ai născut pe Hristos vindecătorul şi Mântuitorul tuturor, pe Cel ce tămăduieşte orice boală, pe Cel ce biruieşte orice răutate a diavolului şi pe Cel ce ne-a slobozit pe noi din moarte.

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu
Facere a Sfântului Ioan Damaschin

Cântarea 1, Glasul 1

Irmosul:

«Hristos se naşte, slăviţi-L! Hristos din ceruri, întâmpinaţi-L! Hristos pe pământ, înălţaţi-vă! Cântaţi Domnului tot pământul şi cu bucurie, popoare, lăudaţi-L, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Pricina bucuriei, umple de har mintea mea şi luminează cu lumina ta sufletul meu şi cugetul, Curată, ca să strig ţie împreună cu Arhanghelul cântare de mulţumire, de Dumnezeu dăruită.

Vas dumnezeiesc, cu totul de aur, care înlăuntru ţii mana, în chip luminat noi credincioşii te lăudăm, strigând: Bucură-te, curată Maică; bucură-te, nădejdea marginilor lumii şi mântuirea celor ce te laudă pe tine.

Slavă...

Bucură-te, nor prealuminos, care îi umbreşti pururea pe credincioşi; bucură-te, sfeşnic cu şapte făclii, cum te-a văzut mai înainte oarecând Zaharia Proorocul, ceea ce porţi în suflet, Preacurată, energiile Duhului Sfânt.

Şi acum...

Fii mie, Fecioară, putere, întărire şi laudă robului tău, celui acum căzut în felurite necazuri şi ispite; potoleşte valul, nădejdea mea, bucuria şi veselia mea.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Fiului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci, şi mai pe urmă din Fecioară întrupat, fără sământă, lui Hristos-Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfânt eşti Doamne».

Bucură-te, ceea ce eşti mai înaltă decât toate puterile cele nematerialnice; bucură-te, Fecioară nenuntită, ceea ce ai născut fără de sământă pe Hristos Dumnezeu, Căruia îi cântăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, sfânt eşti, Doamne.

Bucură-te, cunună de preț a împăraților celor dreptmăritori; bucură-te, dumnezeiască putere a mucenicilor şi tron în chip de foc al lui Hristos Dumnezeu, Căruia îi cântăm: Cel ce ai înălțat fruntea noastră, sfânt eşti, Doamne.

Slavă...

Mulțimea căderilor şi a primejdiilor mă scufundă pe mine, nenorocitul. Ci tu la limanul bucuriei şi la țărmul cel veselitor al harului tău cel atotputernic ancorează-mă, ca pururi să te laud pe tine, Prealăudată.

Şi acum...

O, minunile tale cele mai presus de cuget şi negrăite, Mireasa lui Dumnezeu! Cum şi Fecioară ai rămas, şi ai putut naşte pe Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt! Căruia îi cântăm neîncetat noi, credincioşii: Sfânt eşti, Doamne!

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Toiag din rădăcina lui Iesei, şi floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioara ai odrăslit, Cel lăudat din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai întrupându-Te din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup şi Dumnezeu. Slavă puterii Tale, Doamne!».

Bucură-te, veşmântul preoților evlavioşi, de Dumnezeu dăruită, şi podoaba cuvioşilor; bucură-te, bucuria drepților şi lauda mucenicilor. Bucură-te, toiagul bătrânilor şi puterea celor ce strigă: Slavă puterii Tale, Doamne!

Bucură-te, porumbiță cuvântătoare, ceea ce ai adus încetarea necredinței şi care ai atras tainic la credința în Dumnezeu pe cei ținuți de întunericul necunoştinței, Fecioară, şi care acum strigă cu credință: Slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă...

Cu toiagul dumnezeiescului tău ajutor deschizând inima mea cea secătuită, Născătoare de Dumnezeu, fa-o să reverse izvoare şi râuri de lacrimi, prin care, spălând-o de întinăciunea păcatului, strălucitoare arat-o Fiului tău.

Şi acum...

Vino-ți în fire, nenorocitule suflete, şi strigă din adâncul chinurilor tale Unuia Dumnezeului nostru: Am păcătuit Ție, Mântuitorule! Ci îndură-Te şi mă mântuieşte, ca un bun, cu rugăciunile celeia ce fără de bărbat Te-a născut pe Tine, şi numără-mă cu cei aleşi.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe îngerul sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă; deci, fiind povățuiți la lumina cunoştinței de Dumnezeu, dis-de-dimineață venind, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni».

Iată, noi, credincioşii îți strigăm ție: Bucură-te! Bucură-te, tron în chipul focului al Celui Preaînalt şi uşa mântuirii noastre, a pământenilor; bucură-te desfătarea lumii, Fecioară, şi întăritură dumnezeiască şi cetate de scăpare.

Scara pe care a văzut-o odinioară Iacob, care duce pe muritori de pe pământ la slava cea cerească, tu eşti cu adevărat, Stăpână Marie, de aceea noi cei mântuiți cu naşterea ta strigăm ție cu mulțumire: Bucură-te.

Slavă...

Acoperământul lumii şi bucuria tuturor, ceea ce vii grabnic în ajutor şi mântuieşti, miluieşte-ne şi acum, Mireasa lui Dumnezeu, Curată, pe noi, cei ce te chemăm pe tine pururea în necaz, căci alt ajutor afară de tine, după Dumnezeu, nu avem.

Şi acum...

Ca ceea ce eşti templu luminos al Stăpânului tuturor şi cort, pe mine, cel ce m-am făcut templu şi peşteră de tâlhari, curățeşte-mă tot şi luminează-mă, Fecioară, şi du-mă în cămara de nuntă cea dumnezeiască, Preanevinovată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Din pântece pe Iona, ca pe un prunc, l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit, iar Cuvântul, în Fecioară sălăşluindu-Se şi trup luând, a ieşit, lăsând-o nestricată. Că Cel ce n-a primit stricăciune, pe ceea ce L-a născut o a păzit nevătămată».

Bucură-te, izvor limpede şi nedeşertat, din care, izvorând apa cea mai curată, mai limpede şi pururea vecuitoare, adapă pe poporul cel însetat şi rourează pe cei ținuți oarecând de văpaia păcatelor şi îi duce la dumnezeiasca răcorire.

Bucură-te, râu nesecat al lui Dumnezeu, cu adevărat plin de multe ape, prin care se adapă toată făptura care te laudă pe tine şi se bucură toate inimile cele ținute de văpaie şi însetate de apele cele de viață dătătoare.

Slavă...

Palat al Stăpânului, lumină plină de strălucire fii mie, celui căzut în chinuri şi celui ce zace în prăpastia deznădejdii şi caută sprijinul tău cel dumnezeiesc; căci afară de tine alt ajutor nu am dobândit eu, robul tău, Stăpână.

Şi acum...

Cer nou te-ai arătat mai strălucit, căci ai răsărit mai presus de cuget şi de cuvânt, pe soarele cel mare şi neapus, Preacurată, risipind noaptea necredinței. Pentru aceea toată făptura se veseleşte împreună cu tine şi neîncetat îți strigă ție: Bucură-te.

Sedealna, Glasul 1

Mormântul Tău, Mântuitorule

Fecioară cu adevărat mai înainte de naştere, Fecioară cu adevărat în vremea naşterii, Fecioară şi după naştere ai rămas şi pururi Fecioară te mărturisim şi nădăjduim întru tine, Fecioară, ca să fim mântuiți, lauda fecioarelor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii, în dreapta credință fiind crescuți, păgânească poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat; ci în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeul părinților, bine eşti cuvântat».

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndreptare sigură a celor nenorociți; bucură-te, turn de strajă tare şi întărire a împăraților, ocrotire sigură pentru cei ce strigă: Dumnezeul părinților noştri, bine eşti cuvântat.

Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai strălucit cu razele luminii tale lumea cea căzută în păcatele cele întunecate şi luminezi pe cei ce cu credință cântă: Dumnezeul părinților noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă...

Ca rouă pe lână pogorându-Se, din pântecele tău S-a întrupat râul păcii, izvorul bunătății, Cel ce numără picăturile de ploaie, Dumnezeul părinților noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum...

Ceea ce singură ai născut pe Mântuitorul, Cel întrupat mai presus de minte, pe mine, cel stăpânit de ispite înfricoşate şi primejduit, slobozeşte-mă şi mă mântuieşte pe mine cel ce cânt: Dumnezeul părinților noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cuptorul cel cu foc răcorit a arătat de demult închipuirea minunii celei mai presus de fire, pentru că focul n-a ars pe tineri, arătând dumnezeiasca naştere a lui Hristos, cea fără de sământă, din Fecioară. Pentru aceea, lăudând, să cântăm: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii».

Bucură-te, ceea ce singură eşti mai presus de oştirile cele de sus, Preanevinovată Fecioară; bucură-te, preaminunată; bucură-te, acoperământul pământenilor; bucură-te, pod care duci la viaţa cea nemuritoare pe muritorii care cântă: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Bucură-te, dumnezeiesc sălaş al luminii celei neapropiate, Maică Fecioară; bucură-te, pământ roditor; bucură-te, ceea ce ai odrăslit spicul cel cu adevărat dumnezeiesc, Care pe toate le hrăneşte, şi Căruia toţi îi strigăm cântând: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Iată sfârşitul minunii celei mai presus de fire: Fecioara naşte în feciorie, pe Cel ce S-a făcut om, pe Făcătorul tuturor, pe Cel împreună veşnic cu Tatăl şi cu Duhul, Căruia toţi îi strigăm, bucurându-ne: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Şi acum...

Voind să mântuieşti ca un binefăcător firea muritorilor, Cel ce pe toate le-ai zidit cu cuvântul ai luat chipul meu, unindu-Te cu mine întreg, întrupându-Te din Fecioară, Cel mai presus de fire, Căruia toţi, săltând, îi strigăm: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Să lăudăm ...Irmosul:

«Cuptorul cel cu foc răcorit a arătat de demult închipuirea minunii celei mai presus de fire, pentru că focul n-a ars pe tineri, arătând dumnezeiasca naştere a lui Hristos, cea fără de sământă, din Fecioară. Pentru aceea, lăudând, să cântăm: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Închipuirea naşterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Şi acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu».

Bucură-te, Maica Stăpânului tuturor; bucură-te, pricina bucuriei lumii, Preacurată; bucură-te, juncă ce ai purtat vițelul cel cuvântător, pe Iisus Mântuitorul şi Domnul; bucură-te, vas al luminii; bucură-te, altar al împăcării pentru cei căzuți.

Bucură-te, podoaba tuturor; bucură-te cleşte care ai purtat cărbunele cel dumnezeiesc; bucură-te, porfîră împărătească cu aur strălucită; bucură-te, păzitoarea legilor lui Dumnezeu; bucură-te, împlinirea vădită a profețiilor proorocilor.

Slavă...

Bucură-te, cer înstelat, împodobit cu strălucirile virtuților; bucură-te, împărăteasă care stai de-a dreapta Stăpânului tău, având haină cu cuviință împodobită, după cum a strigat ție David.

Şi acum...

Bucură-te, rai cuvântător, care ai odrăslit în mijloc pe Hristos, pomul vieții; bucură-te, cea care ai nimicit amăreala pomului celui dintâi şi pe cei care odinioară au murit prin gustarea din el, i-ai îndulcit şi părtaşi dumnezeieştii vieți i-ai arătat.

Prosomii. Glasul 1

Ceea ce eşti bucuria

Bucură-te, norul luminii şi stâlp de foc, care ai condus la vrednică odihnă pe Israelul cel înțelegător, Fecioară; bucură-te, Cuvioasă, îndreptarea lui Adam şi slobozirea lacrimilor Evei, bucură-te, ajutorul lumii.

Bucură-te, cleştele care ai purtat cărbunele cel dumnezeiesc; bucură-te, zid neclintit al Bisericii; bucură-te, tăria credincioşilor; bucură-te, împăcare a muritorilor cu Dumnezeu. Bucură-te, pod care duci la viață pe cei ce te laudă pe tine, Mireasa lui Dumnezeu.

Bucură-te, Maica Stăpânului tuturor; bucură-te, împărăteasa împăraților lumii, Născătoare de Dumnezeu, Marie. Bucură-te, grabnică vindecare şi izbăvire a celor neputincioşi; bucură-te, desfătarea raiului celui din Eden, ceea ce fără de asemănare îl covârşeşti.

Cu mărgăritarele cele fără de pată ale Duhului Sfânt străluceşte întunecatul meu suflet şi de întunericul cel mai din afară izbăveşte-mă, Curată, şi învredniceşte-mă să mă sălăşluiesc pururea în bucurie cu strălucirile sfinților, Născătoare de Dumnezeu.

Glasul al 2-lea

Sâmbătă seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Mitrofan, Mitropolitul Smirnei

Ale căruia sunt şi cele ale Treimii din Octoih, purtând acest acrostih, *«Mitrofan te cântă pe tine, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu».*

Cântarea 1, Glasul 2
Irmosul:

«Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea întrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a nimicit păcatul cel prea rău, Domnul cel Preaînalt, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Luând chip din tine, după chipul nostru, soarele cel neapus pe tine cer cuvântător mai strălucit limpede te-a arătat. Pentru aceea, izbăveşte-mă pe mine din întunericul patimilor, ca să te laud pe tine cu dor, singură Maică Fecioară.

Izvorul milei care ai născut pe Hristos, Preacurată, şi care ai deschis muritorilor raiul, deschide-mi şi mie uşile milostivirii tale, Născătoare de Dumnezeu, şi dăruieşte-mi iertare de greşeli, Stăpâna lumii.

Slavă...

Te rog pe tine, Stăpână, cleştele care ai purtat cărbunele cel înțelegător şi care ai curățat firea muritorilor, depărtează întinăciunea căderilor mele şi izbăveşte-mă, cu rugăciunile tale, din noroiul patimilor.

Şi acum...

Rupe lanțul căderilor mele, ceea ce eşti tuturor scăpare, rugându-L pe Fiul tău şi Dumnezeu, şi doboară păcatul care mă tiraniseşte, ca, mântuit fiind, pururea să te cinstesc pe tine, Prealăudată.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei; că s-a veselit duhul meu cântând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne».

Negura patimilor mele şi întunericul alungă-le cu strălucirile rugăciunilor tale şi luminează-mă, Preacurată, ceea ce ai născut pe Cel ce mai înainte de luceafăr a răsărit, pe Hristos, soare din soare neapus, Stăpână.

Sabie arzând păcatele şi patimile sufletului meu fii mie, Fecioară, şi arată-mă ca un alt rai neispitit şi păzit de tine, odrăslind floarea Duhului.

Slavă...

Ridicat-ai, fără prihană, cu naşterea ta, cortul cel căzut şi zdrobit al lui David, strămoşul tău, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea, ridică-mă şi pe mine, robul tău, cel zdrobit de patimi şi căderi.

Şi acum...

Sufletul meu cel bolnav, Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte-l de batjocurile demonilor şi de trândăvie, şi lacrimi de pocăință dă inimii mele şi sădeşte în ea frica Stăpânului, Preacurată.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Te laud că glas am auzit, Doamne, şi m-am spăimântat că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine, cel rătăcit. Pentru aceea preaslăvesc pogorârea Ta cea multă către mine, mult Milostive».

Frământătură fără de prihană şi sfântă a firii muritoare, din care a luat trup şi pe care a înnoit-o Ziditorul, spală-mă şi pe mine de întinăciunea patimilor mele şi curățeşte-mă de tina căderilor.

Rupe lanțul patimilor mele şi taie lațul păcatelor, Stăpână, cu sabia rugăciunilor tale, ceea ce ai născut pe Hristos, Cel ce a dăruit izbăvire celor din legăturile iadului.

Slavă...

Cu legăturile rugăciunilor tale, Stăpână, cu oblojeli şi untdelemn, vindecă acum rănile sufletului meu şi plăgile păcatului, Curată, ca una ce ai născut ajutorul dumnezeiesc al firii.

Şi acum

De toate bunătățile sunt gol şi zac şi acum în răutate întrecând pe toți cei căzuți odinioară. Pentru aceea, cu cele dintâi împodobeşte-mă şi de celelalte mă izbăveşte, Mireasa lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Luminarea celor ce zăceau întru întuneric şi mântuirea celor deznădăjduiți Tu eşti, Hristoase, Mântuitorul meu; şi la Tine mânec, împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu ştim alt Dumnezeu, afară de Tine».

Din blestemul cel de demult, lumea ai izbăvit, Stăpâna lumii, născând binecuvântarea, pe Hristos; pentru aceea, izbăveşte-mă de cugetele cele necurate şi de toată întristarea, căci tu singură eşti bucuria credincioşilor.

Furtuna cumplită, bântuiala duhurilor răutății tulbură mintea mea; dar tu, vino degrab şi potoleşte furtuna, ceea ce ai născut pe Hristos cel Atotputernic, singur Cârmuitor a toată făptura.

Slavă...

Luminează-mă cu lumina pocăinței pe mine, cel sălăşluit în întunericul pierzaniei, Născătoare de Dumnezeu; dă-mi mie, celui ce zac, mână de ajutor şi ridică-mă cu rugăciunile tale, ca să fac faptele drepte ale lui Dumnezeu.

Şi acum...

Taberele demonilor împresoară cetatea sufletului meu şi încearcă să mă piardă; cetate slăvită de Stăpânul tuturor, împrejmuieşte-mă cu întăriturile rugăciunilor tale, Stăpână, şi mă mântuieşte.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Întru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule».

Ceea ce ai născut viața cea veşnică, cu rugăciunile tale, omoară moartea ridicată de la trup în sufletul meu, ceea ce eşti fără de prihană.

Pe mine, cel ce umblu pe căi strâmbe, la calea cea dreaptă mă povățuieşte, ceea ce ai născut calea vieții, pe Hristos şi Dumnezeul nostru.

Slavă...

Dracul cel urâtor de oameni, unelteşte ispitindu-mă, Stăpână; ci tu, ca una care ai născut pe Cel ce a zdrobit capetele diavolilor şi pe acesta nimiceşte-l.

Şi acum...

Plutind pe marea vieții, am căzut în valurile nesfârşitelor necazuri; Preasfântă, ceea ce ai născut pe Cârmuitorul tuturor, ajută mie.

Sedealna, Glasul al 2-lea

Cele de sus căutând...

Către tine, Curată, strigăm cu credinţă să fim izbăviţi din multe primejdii şi din păcate căci altă mângâiere grabnică nu avem, fără prihană Fecioară, ceea ce eşti compătimitoare, iubitoare de bine şi milostivă, dăruieşte tuturor mântuire sufletelor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri».

Ştiindu-te pe tine, uşă a răsăritului celui înţelegător, care a arătat că va intra în cer cel ce se roagă ţie, la tine mă rog, Fecioară. Pentru aceea primeşte-mă, Stăpână, şi mă călăuzeşte la tine şi luminează-mi calea.

Izvor de lumină izvorât din raiul cel cuvântător, adapă toată faţa pământului cu şuvoaiele desfătării, harul cel nematerialnic al Duhului Sfânt de la tine este, Preacurată Stăpână, de care învredniceşte-mă şi pe mine să mă împărtăşesc cu îmbelşugare.

Slavă...

Lână, oarecând, a arătat Ghedeon pântecele tău care a primit rouă cea cerească, răcorind pe toţi cei stăpâniţi de setea păcatului, Prealăudată, binecuvântată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Şi acum...

Pironit fiind pe stâlp de voie, Hristos, Fiul tău, a biruit începătoriile întunericului şi a nimicit puterea stricătoare a morţii. Pentru aceea, Stăpână, cugetul cel pătimaş al trupului meu omoară-l.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Idolul cel de aur dispreţuindu-l... ».

Cu apele cele de viaţă dătătoare udă, Născătoare de Dumnezeu, inima mea cea topită de văpaia păcatului, ţinându-mă pururi în pocăinţă pe mine, cel ce cânt cu credinţă: Să laude toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Mieluşeaua cea fără prihană, nenuntită, nespurcată, neînsoţită şi Mireasă nestricată a lui Dumnezeu, care ai născut fără dureri viţelul cel îngrăşat, frumoasă juncă, uşurează, ridică de pe sufletul meu lanţul cel greu şi jugul păcatului.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Te-ai arătat Sfântă a Sfintelor, cort plăsmuit de Dumnezeu, care este chipul vechiului cort al mărturiei, având înlăuntru pe Marele Arhiereu, Fecioară, arată inima mea cort sfânt al Celui Preaînalt şi al împăratului tuturor.

Şi acum...

S-a tăiat din mitra ta, Stăpână, Cel Preacinstit, ca piatra din munte, cu totul nepătată, şi a sfărâmat stâlpul a toată înşelarea ca un Atotţiitor, singur atotputernic, prin Care şterge chipul patimilor sufletului meu, zdrobind morile duşmanilor celor înţelegători.

Să lăudăm... Irmosul:

«Idolul cel de aur dispreţuindu-l, de trei ori fericiţii tineri, privind chipul cel viu şi neschimbat al Iui Dumnezeu, în mijlocul văpăii au cântat: Să laude toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce pe luminătorul Dumnezeu, Cel ce a răsărit mai înainte de soare, Care la noi trupeşte a venit, din pântecele cel fecioresc în chip de negrăit L-ai întrupat, Binecuvântată, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; pe tine te mărim».

Cel ce a întemeiat firile cele netrupeşti, ca un Dumnezeu, Sfântă Fecioară, din tine S-a întrupat. Pentru aceea izbăveşte pe rugătorul tău de răzvrătirile patimilor celor trupeşti şi de cugetul trupului cu rugăciunile tale.

Ai răsărit pe soarele dreptăţii, Fecioară, pe Hristos, şi cer prealuminos te-ai arătat. Pentru aceea risipeşte noaptea patimilor mele cu strălucirile tale şi luminează sufletul meu şi inima o străluceşte.

În ceata drepţilor tăi, în glas de bucurie, învredniceşte-mă să sălăşluiesc eu, nevrednicul, trecându-mi cu vederea mulţimea răutăţilor mele, ceea ce ai alăptat pe cel ce ridică păcatul lumii.

Slavă...

Judecă, Născătoare de Dumnezeu, Marie, şi pedepseşte pe cel potrivnic şi izbăveşte-mă de judecata lui. Căci tu ai născut pe Judecătorul cel bun şi drept, pe Cel ce a osândit moartea cu jugul dumnezeirii.

Şi acum...

Dezlegat-ai întristarea Evei, pe Adam cel nou născându-L, pe Cel care firea lui Adam din nou a plăsmuit-o. Pentru aceea dezleagă şi zapisul greşelilor mele şi din ispită, din necazuri şi din patimi mă slobozeşte.

Prosomii. Glasul al 2-lea

Când de pe lemn

Bucură-te, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, Maică Fecioară şi acoperământul celor ce aleargă la tine. Bucură-te, Stăpâna tuturor arhanghelilor, Curată. Bucură-te, Stăpâna cerurilor şi ceea ce singură domneşti peste cei de pe pământ, ca o împărătească cu adevărat. Bucură-te, fruntea împăraților; bucură-te, slava tuturor credincioşilor, scăparea creştinilor.

Bucură-te, dumnezeiască arătare a tainei celei înfricoşate şi fără prihană, Fecioară; bucură-te, vas cu totul de aur; bucură-te, rai; bucură-te, fiică a lui Adam şi Maică nenuntită a Ziditorului meu, Binecuvântată, Cuvioasă. Bucură-te, lauda celor ce aleargă la tine şi zid nesurpat. Bucură-te, mângâierea celor întristați.

Bucură-te, piatră de preț a lui Dumnezeu, care eşti mai presus de toate pietrele prețioase; bucură-te, mărgăritarul cel strălucit şi însuflețit al împăratului Hristos; bucură-te, comoară de aur şi de pietre scumpe, Născătoare de Dumnezeu, Curată; bucură-te, vas de mult preț al Duhului Sfânt, Fecioară, scumpătate a scumpătăților.

Vino, o, nenorocitule suflet! Cazi la Maica lui Dumnezeu, plângând cu lacrimi fierbinți, strigând şi cerând dezlegare pentru greşelile tale şi pentru nenorocirile tale. Preanevinovată Fecioară, vino şi mă izbăveşte de toată osânda, de toată amenințarea stricătoare de suflet, de toată boala şi de întreitul val al vrăjmaşilor care în deşert se luptă cu mine.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 2-lea

Irmosul:

«Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea întrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a nimicit păcatul cel prea rău, Domnul cel Preaînalt, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Pe mine, cel ce mai presus de firea cea cuvântătoare am păcătuit, ceea ce ai covârşit cu sfințenia şi cuvioşia şi curăția minții oştile îngereşti, mântuieşte-mă, Fecioară, ca pe tine să te laud, pe cea Prealăudată.

Valul plăcerilor cel înspumat de suflările vânturilor răutății mă înviforează, Fecioară nenuntită; dar tu, îndreptând cârma pocăinței mele, ancorează-mă la limanurile cele liniştite ale nepătimirii.

Slavă...

Mintea mea cea leproasă şi sufletul, curățeşte-le, Stăpână, cum şi Fiul tău a curățit pe lepros, spunându-mi mie: Voiesc, curățeşte-te, căci toate ascultă de cuvântul tău, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel deoființă cu Tatăl.

Şi acum...

Tăietor de lemne fii mie, Stăpână, curățind inima mea cea sălbăticită şi uscată, smulgând rădăcinile, tăind şi arzând cu dumnezeiescul foc mărăcinii aducători de moarte ai păcatelor mele.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei; că s-a veselit duhul meu cântând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de Tine, Doamne».

Uşa cea vie a mântuirii oamenilor, deschide-mi mie uşile dreptății şi uşa pocăinței, ca, intrând prin acestea, mărturisire şi destăinuire să aduc Domnului meu.

Însemnează-mă pe fruntea sufletului meu cu pecetea şi cu semnul acoperământului tău, ca să fug de la fața arcului celui pierzător, ca nu cumva, Născătoare de Dumnezeu, să mă săgeteze ca pe o oaie fără păstor.

Slavă...

Chipul Fiului Tău cel acoperit cu lut, drahma împărătească cea pierdută căutându-le şi aflându-le, şterge şi curățeşte țărâna patimilor şi praful ce se află pe ele.

Şi acum...

Pe mine cel rănit de sabia păcatului, răneşte-mă la rândul tău, Născătoare de Dumnezeu, înfigând sabia, ținteşte coasta cea străpunsă a Fiului tău şi, la sfârşit, taie rana şi curățeşte-o.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Nu sol, nici înger, ci Tu însuți, Doamne, venit-ai întrupându-Te din Fecioară şi m-ai mântuit pe mine, omul întreg. Pentru aceasta, strig ție: Slavă puterii Tale, Doamne!».

În întristări pe tine te avem, Fecioară, mângâiere; în supărări, răcorire; în ispite, mângâiere, întărire şi împreună cu noi luptătoare, grabnică izbăvire şi sprijin.

Ceea ce ai născut pe Cel ce voieşte mila şi pe Cel ce nu voieşte moartea păcătosului, pe Cel ce Se îmblânzeşte prin pocăință, povățuieşte-mă către căile pocăinței.

Slavă...

Vindecând zdrobirea maicii noastre Eva, ai venit la noi din Născătoarea de Dumnezeu, Stăpâne, Iubitorule de oameni, pentru aceasta, şi pe mine, cel zdrobit, vindecă-mă cu cuvântul.

Şi acum...

Pe mine, cel ce suspin zi şi noapte, tânguindu-mă cu plângeri şi spălând cu lacrimi aşternutul meu, miluieşte-mă, Stăpână, şi mângâiere dăruieşte-mi cu ajutorul tău cel nevăzut.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Luminarea celor ce zăceau întru întuneric şi mântuirea celor deznădăjduiți Tu eşti, Hristoase, Mântuitorul meu; şi la Tine mânec, împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu ştim alt Dumnezeu, afară de Tine».

Râul harurilor lui Dumnezeu, umple ochii mei de lacrimi, Născătoare de Dumnezeu, adapă pământul cel fără de apă şi brazdele cele uscate ale sufletului meu, ca să se înmulţească roadele.

În mâinile tale, Fecioară, este partea sufletului meu; izbăveşte-mă acum din mâinile vrăjmaşilor mei, străluceşte faţa ta peste robul tău, Preasfântă Fecioară, mântuieşte-mă, Stăpână, cu dumnezeiasca ta milă.

Slavă...

Uşă a răsăritului celui strălucitor din înălţime te-ai arătat, tron preaînălţat al împăratului, scară care duce la cer pe care S-a pogorât Hristos, cu totul fără prihană Fecioară, şi a vorbit cu muritorii cei lepădaţi.

Şi acum...

Tronul înalt şi minunat al împăratului, pat dumnezeiesc primitor de Dumnezeu, sălaş preasfânt, împăcare tare, Născătoare de Dumnezeu, fii lăudată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Întru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule».

În psalmi lăudându-te, strigăm ţie: Bucură-te, munte gras al lui Hristos Dumnezeu, Mireasa lui Dumnezeu întru care a binevoit a Se sălăşlui pentru mântuirea noastră.

Bucură-te, uşă a lui Dumnezeu neumblată, bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înşelăciunii, bucură-te, prin care sabia învăpăiată a heruvimilor mi-a dat liberă intrare în rai.

Slavă...

Nor purtător de dumnezeiască ploaie, sufletul meu cel uscat de văpaia păcatului, rourează-l şi adapă-l cu şuvoiul desfătării celei veşnice.

Şi acum...

Cugete necurate mă întinează, pofte ruşinoase şi dobitoceşti pângăresc smerită inima mea; Preasfântă Fecioară, ajută-mi!

Sedealna, glasul al 2-lea

Cele de sus căutând

Cu dumnezeiasca lumină, departe alungă întunericul inimii mele, ceea ce eşti bună, dându-mi izvoare de apă, ca să-mi spăl răutăţile mele prin care am amărât pe Domnul cel preabun, căci întru tine singură este mângâierea mea.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri».

Suflete care ştii că viaţa este ca un târg, bine încă de aici neguţătoreşte ca să câştigi cele mai mari, împărăţia cerurilor şi slava cea negrăită, căci, dacă va trece viaţa aceasta, alt prilej nu vei mai avea.

Ceea ce ai născut calea vieţii, pe Hristos, povăţuieşte-mă pe calea cea dreaptă care duce la corturile raiului şi la odihna de acolo, îndreptând calea mea şi paşii mei, Ceea ce eşti bună.

Slavă...

Veninul păcatului cheltuieşte puterea mea, dar tu, prin milostiva ta plecare şi cu mâna harului tău, vino şi scoate-l pe acesta, ca ceea ce singură ai născut pe pământ pe Cel ce ridică păcatele lumii.

Şi acum...

Ceea ce ai născut pe Fiul lui Dumnezeu Care S-a făcut Fiul omului pentru adâncul milelor, fiu al luminii şi al zilei mă fă pe mine care sunt fiu al întunericului şi al nopţii, Preanevinovată, şi arată-mă fiu vrednic al Tatălui ceresc.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc... ».

Focul caldeilor şi văpaia cea fără sfârşit a patimilor, Nabucodonosor cel înţelegător şi înfricoşat le-a aprins, precum şi cuptorul cel clocotitor, pe care stinge-l, Fecioară, cu rouă rugăciunilor tale.

Minte pătimaşă având şi de cugete străine împărtăşindu-mă, la tine scap, palat curat, înmiresmat al lui Dumnezeu, Stăpână, curăţeşte-mă de toată duhoarea patimilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Ştiindu-te pe tine carte sfântă a lui Hristos, pecetluită de Duhul Sfânt, Fecioară, te rog, în cartea celor vii scrie-mă şi de viaţa cea nestricăcioasă învredniceşte-mă.

Şi acum...

Ocrotitoarea credincioşilor, nădejdea şi bucuria celor întristaţi, în bucurie întoarce tânguirea mea, Curată, şi dă-mi mie ca nu acum în veacul acesta să te văd pe tine, ci în cel viitor.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei s-a pogorât şi văpaia în rouă a prefacut-o, pe Dumnezeu, lăudaţi toate lucrurile ca pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu-Cuvântul cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău întru stricăciune prin mâncare, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi, credincioşii, cu un gând în cântări să-L slăvim».

Mai sfântă decât îngerii, mai înaltă decât Heruvimii, mai presus de serafimii cei de foc şi mai cinstită decât orice ceată îngerească înţelegătoare ai fost văzută şi prin slavă şi cinste fără de asemănare mai slăvită, Marie, Fecioară Stăpână.

Mireasă a lui Dumnezeu, Preasfântă, comoară a mântuirii, limanul celor pe mare nenorociţi, acoperământul sufletelor şi apărare, mântuire fii mie, bogăţie şi liman liniştit, sufletul meu cel îngheţat acoperindu-l şi încălzindu-l.

Slavă...

Ţarină nearată care ai născut pe Lucrătorul, brazda cea nesemănată care ai odrăslit spicul vieţii, cu bogăţia celor bune şi cu îmbelşugarea tuturor bunătăţilor hrăneşte-mă pe mine, cel topit de foame, Stăpână.

Şi acum...

Ţie celeia ce ai născut pe Făcătorul tuturor şi pe Mântuitorul, eu, săracul, sărmanul şi lipsitul ce voi aduce vrednic? Căci nimic altceva nu am decât credinţă fierbinte şi dragoste adevărată întru care mântuieşte-mă şi pe mine, Stăpână.

Prosomii. Glasul al 2-lea

Când de pe lemn

Bucură-te, templu preasfânt; bucură-te scaun al împăratului; bucură-te, tron de foc al Stăpânului tuturor; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, ridicarea lui Adam celui căzut; bucură-te, ceea ce ai dezlegat osânda Evei; bucură-te, lauda ortodocşilor, ocrotitoarea păcătoşilor şi ajutorul celor nedreptăţiţi.

Bucură-te, cleşte de taină, pe care mai dinainte l-a văzut Isaia, purtând cărbunele care curăţă de întinăciune toată zidirea. Bucură-te, rug aprins şi nemistuit; bucură-te, stâlp de foc prin care suntem duşi la odihna cea dumnezeiască; bucură-te, uşa milei şi iertarea păcătoşilor.

Bucură-te, bolta înstelată a cerului, care porți nerătăcite stelele şi planetele toate; bucură-te, cerc strălucit al celor doisprezece zodii prin care a trecut soarele Hristos, Care a împlinit întregul curs al iconomiei întrupării pentru mântuirea oamenilor.

Bucură-te, ceea ce fără de strâmtorare ai purtat în pântece pe Dumnezeu cel necuprins, Care S-a făcut om din bunătate. Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu, pentru aceea, rogu-mă, din patimile ce mă strâmtorează, slobozeşte-mă, pentru ca, umblând drept pe calea cea strâmtă, să ajung la lărgimea fericirii de acolo.

Luni seara
Canonul Preasflntei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Cântarea 1. Glasul al 2-lea
Irmosul:

«Veniți popoare, să-I cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a despărțit marea şi l-a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Este vremea plângerii, o, nenorocitule suflete! Iată, s-a deschis arena vieții prezente pe care alergăm, şi noi dormim, vai, nouă! Deci să ne trezim acum şi să ne tânguim.

Râu curgător, umbră şi fum şi vis este viața aceasta. Şi desfătarea de acum este ca floarea ierbii care se veştejeşte, deci la Născătoarea de Dumnezeu să cădem, suflete.

Slavă...

Ceea ce singură ai născut viața, Mireasa lui Dumnezeu, pe mine, cel ce zac mort de săgeata păcatului, înviază-mă cu leacul milei tale.

Şi acum...

Mintea şi sufletul şi simțirile mi le-am întinat, săvârşind cele rele, de Dumnezeu dăruită, ci cad la noianul milei tale: Nu mă lepăda pe mine.

Cântarea a 3-a
Irmosul:

«Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul, şi frica de Tine sădeşte-o în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine».

Pe mine, călător alergând ca într-o altă arenă a vieții, tâlharii prinzându-mă, mi-au rănit sufletul. Dar tu, Maica lui Dumnezeu, cheamă-mă din nou.

Robindu-mi voința sufletului, am fost rănit de patimi, nerâvnind lui Iosif, ci slobozeşte-mă, Maica lui Dumnezeu, din tirania lor.

Slavă...

Întru tine având îndrăznire, Stăpână, aş putea covârşi marele şi nezdrobitul zid de aramă al plăcerilor şi m-aş izbăvi de ispititorul diavol.

Şi acum...

Picăturile lacrimilor mele s-au uscat, Fecioară, îngreunat fiind de somn, dar dăruieşte-mi trezvie şi izvor de lacrimi şi priveghere de toată noaptea.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Te laud, că glas am auzit, Doamne, şi m-am spăimântat că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine, cel rătăcit. Pentru aceea, preaslăvesc pogorârea Ta cea multă către mine, mult Milostive».

Pricina a tot păcatul este iubirea de sine, iubirea de argint, după acestea am tânjit din suflet, Preacurată, şi toată fapta cea ruşinoasă de voie am săvârşit, dar acum la vremea bătrâneții mântuieşte-mă pe mine, nenorocitul.

De veşmântul sfântului botez m-a dezbrăcat Veliar şi m-a îmbrăcat cu haina aspră şi jalnică a păcatului de care, te rog, Fecioară, mă dezbracă.

Slavă..

Marie, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, bucuria mea şi mântuirea mea, a celui ce zace pururi în patul nepăsării, cu dumnezeiasca ta lumină risipeşte întunecarea smeritului meu suflet.

Şi acum...

Din robia Egiptului Moise a scos pe israeliteni, dar pe mine cine mă va scoate, Preacurată, din amara robie a patimilor, dacă nu vei mijloci tu la Stăpânul meu şi Fiul tău, ceea ce eşti milostivă.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dătătorule de lumină şi făcătorul veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi; că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim».

Prin post oarecând Moise a auzit dumnezeiesc glas şi a văzut preînchipuirea ta, dar eu, risipitorul, cum voi vedea lumina cunoştinței?

In pustia Sinaiului Dumnezeu a plouat mana lui Israel, dar tu, suflete, dacă vrei să dobândeşti mana cea înțelegătoare, vino la Maica lui Dumnezeu şi ea te va hrăni.

Slavă...

De cuvinte trufaşe mă folosesc, precum Datan şi Aviron împotriva lui Dumnezeu şi împotriva lui Moise, şi cad sub pământ, dar tu, Maica lui Dumnezeu, te rog, ridică-mă.

Şi acum...

Îmblânzeşte valurile cele de ruşine ale ticălosului meu suflet, Stăpână, şi opreşte chinurile trupului meu ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu întrupat fără chinuri de naştere.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul păcatelor cel mai de jos m-a înconjurat, ci precum pe Proorocul Iona, ridică, Doamne, din stricăciune viața mea».

Revarsă mila îndurării tale peste smerenia noastră şi fii milostivă robilor tăi, Fecioară.

Valurile binefacerilor tale veşnice curg şi adapă sufletele uscate de patimi. Pentru aceasta, adapă-mă şi pe mine, Fecioară.

Slavă...

Nimic cuvios nu am făcut în viața mea, eu, ticălosul, ci numai mulțime de păcate, ci tinde mâna ta, Stăpână, şi izbăveşte-mă de gheenă.

Şi acum...

Mireasa lui Dumnezeu, Preasfântă, acoperământul meu şi slava mea, stai alături la vremea ieşirii sufletului meu, mântuindu-mă şi ducându-mă la viața cea veşnică.

Sedealna, Glasul al 2-lea

Cele de sus căutând

Dă-mi mie pocăință adevărată, Preanevinovată, şi dăruieşte-mi desăvârşită iertare pentru greşelile cele din pruncie şi învredniceşte-mă să mă împărtăşesc cu râvnă de dumnezeiasca viețuire, Curată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri».

Născătoare de Dumnezeu, tot cuvântul dumnezeiesc şi cărțile sfinților învață calea cea strâmtă şi îngustă a virtuții, pe care întăreşte-mă cu puterea ta să o urmez cu râvnă pe mine care mă abat când la dreapta, când la stânga.

Mireasa lui Dumnezeu, dumnezeiescul har al Mângâietorului vine în inimă, cu liniştea minţii, cu seninătatea cugetelor, pe care roagă-L pe Fiul tău şi Domnul să-l trimită zdrobirii inimii şi smereniei sufletului.

Slavă...

Risipeşte norul a multor ispite arzătoare şi amare care mă împresoară şi mă necăjesc şi nestăpânit mă biciuiesc, singură apărătoare a lumii, şi înţelepţeşte-mă pe mine cel ce cânt: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum...

Fiarelor sălbatice ale patimilor am fost predat ca unor stăpâni, precum cei ce murmurau în pustie, şi în chip nevăzut mă străpung precum pe aceia şerpii. Dar tu, Fecioară, te rog, cu rugăciunea ta, Mireasa lui Dumnezeu, dă-mi mie vindecare.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc... ».

Prin cugete amăgitoare vrăjmaşul, uneltind în chip nevăzut, mă amăgeşte, trăgându-mă în prăpastia plăcerilor, dar tu, Născătoare de Dumnezeu, păzeşte-mă, singura apărare a celor năpăstuiţi.

De voie mă supun vrăjmaşului care se năpusteşte asupra mea prin năvălirile cugetelor necurate, dar tu, bună, fa uneltirea lui fără putere şi zadarnic arată-l pe cel furios, mântuindu-mă pe mine, cel ce mă rog ţie.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Înaintea ta vărs rugăciunea mea, în plâns şi suspin, iar întristarea sufletului meu o vestesc ţie, Curată, căci iată, mă cheltuiesc în adâncul întristărilor, fără să te văd pe tine, lumina mea.

Şi acum...

Nevoieşte-te, suflete, cu postul, cu privegherea, cu plânsul şi psalmodia şi cu petrecerea cea nematerialnică în rugăciuni de toată noaptea şi astfel Dumnezeu te va milui, cu rugăciunile cele bineprimite ale Născătoarei de Dumnezeu.

Să lăudăm... Irmosul

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei S-a pogorât şi văpaia în rouă a prefăcut, pe Dumnezeu, lăudaţi toate lucrurile ca pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu-Cuvântul cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău întru stricăciune prin mâncare, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi, credincioşii, cu un gând în cântări să-L slăvim».

Ca ceea ce eşti milostivă, Fecioară, pe Cuvântul cel Atotmilostiv L-ai născut cu trupul. Pe Acesta pururea roagă-L să izbăvească din primejdii şi necazuri şi din alte ispite pe cei ce te slăvesc pe tine cu credință, curată Născătoare de Dumnezeu.

Toiagul lui Aaron, şi vasul care ține mana, sfeşnicul şi chivotul de aur, te-au preînchipuit pe tine, Mireasă dumnezeiască, a căror împlinire acum văzând-o limpede, cu credință, Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă...

Izvor care izvorăşti credincioşilor apa mântuirii, Nepătată, te numim pe tine, Curată, căci noi, cei topiți în văpaia nesfârşitelor căderi, am aflat multă răcorire: sângele Fiului tău, prin care pe noi din nou ne-a plăsmuit.

Şi acum...

Ca o mlădiță din bătrâna fire a lui Adam ai crescut, Maica lui Dumnezeu, Marie, căci singură ai răsărit floarea, pe Domnul, fără lucrător pământesc, pentru aceea pe tine toți în cântări te mărim.

Prosomii. Glasul al 2-lea

Când de pe lemn pe Tine

Bucură-te, ceea ce eşti mai cuprinzătoare decât cerurile; bucură-te, ceea ce eşti mai înaltă decât puterile cele de sus, Fecioară; bucură-te, Stăpâna a toată lumea, Curată; bucură-te, templu sfânt al lui Dumnezeu celui Preaînalt; bucură-te, pod dumnezeiesc care pe muritori îi treci la viața cea neîmbătrânitoare; bucură-te, mântuirea lumii; bucură-te, lauda tuturor credincioşilor.

Bucură-te, bucuria a toată lumea; bucură-te, dulce rândunea, care ai răsărit tuturor celor aflați în iarna răutăților primăvara cea desfătată; bucură-te, făclie nestinsă, lumina dumnezeieştii cunoştințe care ai fulgerat în întunericul înşelării; bucură-te, puterea împăraților; bucură-te, apărătoare tare a celor ce cu inimă curată te fericesc pe tine.

Bucură-te, Fecioară, mare şi strălucită Ursă cu şapte stele a cerului celui gândit, care ai strălucit în şapte harisme, cu neclintita ta rugăciune, ca o altă stea polară, călăuzind în noapte pe cei ce plutesc pe marea vieții la limanul cel dumnezeiesc al împărăției cerurilor, şi care îi luminezi cu dulcea ta lumină.

Primeşte rugăciunea, primeşte plânsul meu, Fecioară. Primeşte-mi cererea, primeşte-mi lacrimile şi suspinul inimii; potoleşte-mi plânsul, şterge-mi lacrimile, pe toate le întoarce din întristare în bucurie. Dă celui ce te caută pe tine din tot sufletul dumnezeiesc ajutor şi acoperământ, Mireasa lui Dumnezeu.

Marți seara
Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Facere a Monahiei Tecla

Cântarea 1, Glasul al 2-lea

Irmosul:

«Celui ce marea cea neumblată şi cu valuri, cu dumnezeiasca Sa poruncă a uscat-o şi a trece pedestru prin ea pe poporul israelit l-a povățuit, Domnului să-I cântăm căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Cununa neveştejită a laudelor tale acum o țese Biserica în Duhul, Preacurată, şi-ți aduce cu evlavie împreună cu Arhanghelul Gavriil, vestitorul nunții, cântând „bucură-te” şi slăvindu-te după cuviință.

Lucrând via cea purtătoare de viață, Maica lui Dumnezeu, Prealăudată, pe Hristos Domnul, pământ sfânt al Tatălui ai fost văzută mai presus de cuget, de Dumnezeu dăruită, şi ai adăpat lumea, Curată, cu băutura vieții celei dumnezeieşti.

Slavă...

Tu ai născut, Nepătată, pe Hristos Cârmuitorul şi Domnul, Mântuitorul, ca pe un liman liniştit, izbăvind de amarnica furtună toată lumea învăluită cumplit de valurile păcatelor şi primejduită.

Şi acum...

Cetate de scăpare şi de mântuire pe tine toți credincioşii cunoscându-te, Marie, Maica lui Dumnezeu, ție ne rugăm cu căldură, primeşte rugăciunile credincioşilor tăi rugători şi dezleagă-i pe toți de osânda păcatelor.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul, şi frica de Tine sădeşte-o în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine».

Început blestemului lui Dumnezeu s-a făcut oamenilor înşelarea Evei. Dar Sfânta Născătoare de Dumnezeu iarăşi L-a atras pe Dumnezeu la noi.

Părintele ceresc naşte întru tine comoara vieții, Prealăudată, şi bucură lumea cu binecuvântarea, bucurie venind de la El tuturor.

Slavă...

Din Ana, bucuria neamului, ai înflorit şi ai născut, Fecioară, pe împăratul şi se bucură împreună de naşterea ta femeile dezlegate de blestemul cel de mai înainte.

Şi acum...

Rugul cel din Sinai a preînchipuit, Fecioară, străină naşterea ta, căci tu primind focul dumnezeirii, pântecele tău nu s-a ars.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am, Doamne, vestea iconomiei Tale şi Te-am preaslăvit, numai pe Tine, Iubitorule de oameni».

Iacob scară pe tine, cu dumnezeiască cuviință, mai dinainte te-a văzut, Fecioară, pe care Dumnezeu a întărit-o pe înălțimi.

Pogorârea îngerilor cea către noi mai dinainte a arătat venirea Cuvântului la noi prin tine, Prealăudată.

Slavă...

Pântecele tău cel fără de prihană fericit este, Fecioară, căci prin el toți am aflat viață.

Şi acum...

În taină te lăudăm pe tine, Maica lui Dumnezeu, cu glasurile Ortodoxiei pe care păzeşte-o în Biserică prin rugăciunile tale.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi, că afară de Tine alt Dumnezeu nu ştim».

Pe tine mai cinstită decât chivotul legii te lăudăm, căci pe Ziditorul şi Dumnezeul tuturor ca o tablă a legii L-ai purtat, Prealăudată, Născătoare de Dumnezeu, Marie.

Pe tine, tron al lui Dumnezeu Cuvântul te propovăduim, Născătoare de Dumnezeu, pe care Dumnezeu şezând, ca un muritor este văzut de mine, arătându-te pe tine mai înaltă decât Heruvimii.

Slavă...

Ai dezlegat tot neamul din amara robie, Fecioară, şi prin libertatea lui Hristos neamul femeiesc l-ai cinstit prin dumnezeiască naşterea ta.

Şi acum...

Fecioara a născut Fiu şi femeile în chip vădit bună îndrăznire împotriva vrăjmaşului au dobândit, iar tinerele îi urmează ei, nevoindu-se în feciorie.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Întru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule».

Bucuria lumii, pururea Fecioară; bucură-te, strigăm ție împreună cu îngerul cu credință, învredniceşte-ne de bucuria ta şi risipeşte întristarea noastră.

Cer mai înalt decât cerurile ai fost văzută, Mireasa lui Dumnezeu, prin dumnezeiască slava ta, căci întru tine Dumnezeu întreg stând, este văzut de mine.

Slavă...

Cunoscându-te pe tine limpede, Maică pururea Fecioară, locaş al neîncetatei bucurii, bucură-te, îți strigăm. Căci ție singură se cuvine închinare, Preacurată.

Şi acum...

Astăzi firea femeiască se bucură, astăzi întristarea încetează, astăzi a înflorit bucuria că Maria a născut bucuria, pe Mântuitorul şi Domnul.

Sedealna, Glasul al 2-lea

Ceea ce eşti izvorul milei

Trândăvia cea cumplită a sufletului meu şi împietrirea inimii mele, Maica lui Dumnezeu, binevoind, tămăduieşte-o cu rugăciunile tale, de partea celor mântuiți mă învredniceşte, izbăvindu-mă de tot felul de osânde, singura nădejde şi mângâiere.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri».

Lâna lui Ghedeon oarecând a preînchipuit dumnezeiasca pogorâre întru tine a Cuvântului lui Dumnezeu; ai primit zămislirea ca rouă, Fecioară, pentru aceea toți strigăm ție: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Curată.

Noi şi înfricoşătoare şi vrednice de crezare şi adevărate sunt toate tainele tale, Marie, Maica Dumnezeului nostru, că întru tine noi toți am fost împăcați cu Dumnezeu şi Stăpânul şi toți împreună îți cântăm: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Curată.

Slavă...

Mai înainte Ghedeon profețind lămurit dumnezeiasca ta naştere, aduce un urcior plin cu rouă stoarsă din lână. Căci dumnezeirea întreagă întru tine s-a sălăşluit, Nepătată: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Curată.

Şi acum...

Născându-L pe Dumnezeu, pe Mântuitorul tuturor, te-ai făcut, Fecioară, îndreptare celor căzuți, înnoire păcătoşilor, nădejde celor deznădăjduiți şi ajutor celor ce cântă: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Curată.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu, Cel ce în cuptorul cel cu foc... ».

Rai nou te-ai arătat, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, odrăslind fără sământă nu pomul morții, ci pomul vieții, pe Domnul, de a Cărui viață nemuritoare ne desfătăm toți.

Nimeni care a dobândit nădejdile credinței în tine a ortodocşilor nu s-a pierdut, Marie, Maica lui Dumnezeu, numai cei ce din pizmă se leapădă de cinstirea chipului frumuseții tale.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Toată Biserica se minunează de naştefea ta, Născătoare de Dumnezeu, că toți păcătoşii şi săracii se mântuiesc, toți cei care scapă la tine cu dorire, căci a venit Hristos ca prin tine pe oameni să îi mântuiască.

Să lăudăm... Irmosul

«Pe Dumnezeu, pe Cel ce în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei S-a pogorât şi văpaia în rouă a prefăcut, lăudați toate lucrurile ca pe Domnul şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce pe luminătorul Dumnezeu cel ce a răsărit mai înainte de soare, Care la noi trupeşte a venit, din pântecele cel fecioresc în chip de negrăit L-ai întrupat, Binecuvântată, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; pe tine te mărim».

Pleacă urechea ta, Fecioară, ca să cânt, Prealăudată, prin cuvinte de laudă naşterea ta şi ca pe darul văduvei primind laudele buzelor mele, cere iertarea păcatelor mele.

Străluceşte dumnezeiasca ta frumuseţe, fulgeră strălucirea curăţiei tale şi scânteiază naşterea ta. Căci Dumnezeu şi Făcătorul soarelui şi al întregii făpturi din tine S-a născut, pentru aceea toţi te mărim.

Slavă...

Ca pe o floare a curăţiei şi ca pe toiagul feciorie şi ca Maică a lui Dumnezeu în cântări te cinstim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, şi te rugăm în glas de laudă în feciorie ne întăreşte şi în curăţie ne păzeşte.

Şi acum...

Trupul şi sufletul tău, Fecioară, păzindu-l neîntinat, împăratul Hristos a iubit frumuseţea ta şi Maică a întrupării Lui te-a arătat, Marie preaslăvită, iconomisind mântuirea mea.

Prosomii, Glasul al 2-lea

Casa Efratului...

Bucură-te, tronul lui Dumnezeu, Stăpână Marie, slava creştinilor, lauda fecioarelor, Mireasă care ai picurat soarele.

Bucură-te, ceea ce ai izvorât bucurie lumii, Preasfântă Fecioară, strălucire neobişnuită a muritorilor şi a îngerilor.

Bucură-te, Curată, vas al mirului ceresc, floarea nestricăciunii; bucură-te, trandafir şi crin care bine îi înmiresmezi pe toţi.

Stăpâne Iisuse, pace lumii dăruieşte cu rugăciunile Maicii Tale, ale Stăpânei Fecioarei şi ale tuturor sfinţilor tăi.

Miercuri seara
Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Facere a lui Gheorghe al Nicomidiei

Cântarea 1. Glasul al 2-lea
Irmosul:

«Veniți popoare, să-I cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a despărțit marea şi l-a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Slavă naşterii tale, Preanevinovată! Celor din Adam izbăvire li s-a binevestit şi morților celor din veac cale nemuririi li s-a înnoit.

Tu eşti jertfelnic de aur, Stăpână, pe care zapisul strămoşului a fost ars în focul dumnezeiesc, vorbind cu cărbunele cel sălăşluit în tine.

Slavă...

Bucură-te, vasul de aur care ai primit mana; bucură-te, izvor nedeşertat al apei celei vii, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care înviezi şi răcoreşti pe cei ce te laudă pe tine.

Şi acum...

Toți ne-am îmbogățit întru cunoştința lui Dumnezeu, cei ce te cunoaştem pe tine Stăpână şi Maică a lui Dumnezeu şi Doamnă a tuturor, pecetluind cuvintele cu faptele.

Cântarea a 3-a
Irmosul:

«Pe piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei; că s-a veselit duhul meu cântând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de Tine, Doamne».

Pe ceea ce singură fecioară a rămas după naştere, pe Maria cea mai sfântă decât sfinții, pe cea cu adevărat nenuntită, pe Născătoarea de Dumnezeu, veniți să o lăudăm noi, credincioşii strigând: Bucură-te, Stăpâna lumii, de Dumnezeu dăruită.

Rugul cel de demult nemistuit te-a preînchipuit pe tine, rug însufleţit şi viu. Căci zămislind focul dumnezeirii ai rămas nearsă, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea şi pe mine smulge-mă din focul cel nestins.

Slavă...

David, strămoşul tău şi al lui Hristos, te numeşte pe tine fiică şi împărătească, iar noi te numim Fecioară şi de Dumnezeu Născătoare, străină auzire a lumii, Curată, şi mare laudă a celor ce te cinstesc pe tine.

Şi acum...

Aflându-te pe tine mai curată decât îngerii, S-a sălăşluit în pântecele tău Cel sfânt, Cel ce locuieşte în lumina cea neapropiată, Născătoare de Dumnezeu, şi a fost văzut om întrupat din tine, cunoscut în două firi.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am, Doamne, vestea iconomiei Tale şi Te-am preaslăvit, numai pe Tine, Iubitorule de oameni».

Lăudând, ceea ce eşti fără prihană, pe Cel întrupat din pântecele tău, pe tine te slăvim ca pe Maica lui Dumnezeu.

Izbăviţi de adâncurile cele întunecate ale iadului, Preacurată, prin dumnezeiasca ta naştere, pe tine te fericim.

Slavă...

Izbăveşte de toată răutatea vrăjmaşului, Fecioară, pe cei ce te cunosc pe tine cu adevărat Maică a lui Dumnezeu, Preacurată.

Şi acum...

Avându-te pe tine liman şi mântuire sigură, Născătoare de Dumnezeu, toţi la tine alergăm.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Luminarea celor ce zăceau întru întuneric şi mântuirea celor deznădăjduiţi Tu eşti, Hristoase, Mântuitorul meu şi la Tine mânec, împăratul păcii; luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu ştim alt Dumnezeu, afară de Tine».

Datoria strămoaşei Eva, tu, Fecioară, ai plătit-o, născând pe Cel ce S-a încins cu trup din tine, pe Mântuitorul lumii, pentru aceasta toţi te fericim pe tine, cea cu dar dăruită, Marie preanevinovată.

Pe Cel întrupat din tine, Maică Fecioară, pururea roagă-L pentru noi, cei ce te lăudăm pe tine, să ne izbăvească de patimi, de primejdii, de răutăţile cele stricătoare de suflet şi de necazuri şi de văpaia cea veşnică şi de osândă.

Slavă...

Cu strălucirea ta, Maica lui Dumnezeu, să se lumineze mintea mea cea întunecată de păcat. Pleacă-te, Fecioară, şi cu sfinţenia ta şterge întunericul căderilor, căci altă pază afară de tine nu ştiu.

Şi acum...

Cu toiagul dumnezeiescului tău sprijin, despicând împietrirea mea, învredniceşte-mă să vărs izvoare de lacrimi şi, străbătând noianul înroşit al patimilor mele, ca pe o altă Mare Roşie, povăţuieşte-mă la limanul nepătimirii.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Întru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule».

S-a întrupat Cuvântul în pântecele tău şi din milostivire este cunoscut om, ca să-l facă pe om dumnezeu, Fecioară preanevinovată.

Pentru mine, dintru ale mele, S-a făcut prunc Cel Atotdesăvârşit, ca prin tine, Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu, să mă înnoiască pe mine, cel învechit în patimi.

Slavă...

Inima mea cea acoperită de valurile păcatelor mele celor nespuse, prin atotputernica ta mijlocire, Preasfântă Fecioară, o izbăveşte.

Şi acum...

Naşterea ta pământenii o preacinstesc şi o laudă cetele îngerilor şi pe tine, Născătoare de Dumnezeu şi Pururea Fecioară te slăvesc.

Sedealna

Cele de sus căutând

Cu dor în suflet alerg acum la acoperământul tău, cerând, Curată, dezlegare de păcatele mele, nu mă lepăda, fără prihană, ci cu milă primeşte-mă pe mine cel ce strig: Ceea ce ai născut pe Dumnezeu întrupat, vindecă sufletul meu cel bolnav.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri».

Sălaş preacurat şi fără de pată al lui Dumnezeu, Fecioară, fă-mă templu al Duhului Sfânt, pe mine, cel ce m-am făcut peşteră de tâlhari necuraţi, ca să strig ţie cu dor: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Curată.

Aflându-mi inima întinată, vrăjmaşul m-a omorât, dar tu îmbracă-mă cu dumnezeiasca putere şi învredniceşte-mă să îl biruiesc pe el, pururea Fecioară, ca să strig ţie cu credinţă: Binecuvântată eşti ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Slavă...

Cel ce oarecând pe cei trei tineri din cuptorul aprins, Hristoase al meu, Cuvinte, i-ai izbăvit, Tu însuţi şi pe mine, cu rugăciunile Maicii tale nenuntite, din văpaia aprinsă a răutăţilor mele celor nemăsurate izbăveşte-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Iată, pe tine, Curată, întreaga fire a pământenilor te slăveşte, minunându-se de taina naşterii tale, fără prihană Fecioară, şi strigă într-un glas Celui ce din tine a răsărit: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc... ».

Pe chivotul cel preasfânt, pe cortul cel preacinstit, pe dumnezeiescul vas, pe sfeşnicul, pe tablele legii, pe templul cel purtător de lumină, pe tronul lui Dumnezeu cel preaslăvit, pe Fecioara curată într-un glas să o lăudăm.

Iată, din tine Se va naşte Fiu, strigă Isaia. Fiul celui Preaînalt, Fiu al tău Se arată, făcând fii ai Tatălui Celui mai presus de ceruri pe cei ce te laudă pe tine.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Nu înceta a ruga stăruitor pe Fiul tău şi Dumnezeu pentru cei ce se închină ţie şi laudă cu credinţă harul tău, Mireasa lui Dumnezeu, singură Preasfântă, preabinecuvântată.

Cu totul mi-am întunecat mintea, cu totul demonilor neruşinaţi m-am supus, dar la acoperământul tău cel puternic scap, Fecioară, şi strig ţie: Mântuieşte-mă cu mijlocirea ta, ceea ce eşti cu dar dăruită.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei S-a pogorât şi văpaia în rouă a prefacut-o, pe Dumnezeu, lăudaţi toate lucrurile ca pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.»

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Nu se pricepe nici o limbă a te lăuda după vrednicie, ci se întunecă şi mintea cea mai presus de lume să cânte ţie, Născătoare de Dumnezeu. însă, fiind bună, primeşte credinţa că ştii râvna noastră cea dumnezeiască; că tu creştinilor eşti ocrotitoare, pe tine te mărim».

Pe tine te binecuvintează sus cetele celor netrupeşti şi te laudă, Prealăudată, aici jos, toate mulţimile oamenilor, pământul şi cerul şi marea în cor, cu cântare armonioasă, cântare mai presus de lume, strigând ţie cu bucurie: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu.

Bucură-te, rug însufleţit şi munte preasfânt; bucură-te, vas cu totul de aur şi masă dumnezeiască, Stăpână Marie; bucură-te, nor de taină şi stâlp de foc; bucură-te, punte a lumii şi scară a cerului; bucură-te, scăpare şi ocrotitoare a celor ce te cântă pe tine.

Slavă...

Toată mintea şi tot auzul se minunează de taina cea mai presus de fire a naşterii tale, cum Maică şi Fecioară te-ai făcut şi după naştere iarăşi fecioară ai rămas, Curată, nenuntită! Pentru aceea, Născătoare de Dumnezeu, toţi te slăvim.

Şi acum...

Această cântare dumnezeiască, Fecioară, primeşte-o, dând har celor ce cred în tine şi cere pace bisericilor, împăraţilor credincioşi pururea dăruieşte-le biruinţe şi trofee, ca toată limba creştinilor să te mărească pe tine.

Prosomii, Glasul al 2-lea

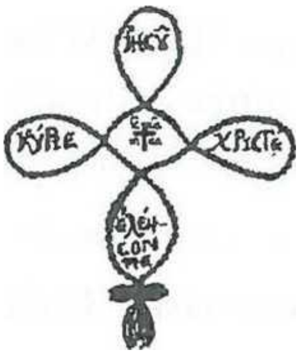
Când de pe lemn

Bucură-te, îţi strigă ţie toată făptura; bucură-te, Preasfântă Fecioară; bucură-te, toiagul lui David; bucură-te, viţa care ai odrăslit strugurele cel copt; bucură-te, uşă cerească şi rug nemistuit; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, slava Apostolilor, bucură-te, bărbăţia mucenicilor şi dumnezeiasca desfătare a nevoitorilor.

Bucură-te, munte cu adevărat preaînalt, munte netăiat; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, munte gras, cum te cântă David; bucură-te, Doamna întregii făpturi, Fecioară; bucură-te, armă nebiruită împotriva vrăjmaşilor barbari; bucură-te, dumnezeiască apărare de toată batjocura diavolilor; bucură-te, scăparea robilor tăi.

Bucură-te, lărgime fără margini a dragostei, Fecioară, şi adânc nesfârşit; bucură-te, înălțime neînțeleasă a teologiei dumnezeieştii întrupări, lățime a dumnezeieştii pronii celei mai înainte de veci, Preasfântă cuvioasă; bucură-te, cu adevărat, înălțime a bunei nădejdi, Fecioară, a celor ce plutesc pe marea vieții.

Pe mine cel căzut cumplit şi zdrobit şi afundat în adânc, vino şi mă izbăveşte din răutatea de acum Preasfântă, Prealăudată Fecioară, şi nu mă ruşina, nici mă lepăda de la fața ta, căci unde voi afla alt ajutor afară de tine, eu, nenorocitul? Stăpâna lumii, nu mă trece cu vederea pe mine.

Joi seara
Canonul Preasflntei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teodor Studitul

Cântarea I. Glasul al 2-lea

Irmosul:

«Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea întrarmată; iar Cuvântul întrupându-Se, a nimicit păcatul cel prea rău, Domnul cel Preaînalt, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

În glas de cântări sfinte, laudă cu mulțumire după datorie cânt ție, Născătoare de Dumnezeu, pentru care mântuieşte-mă pe mine şi pe toți cei ce te au pe tine ajutor căci tu, Stăpână, după Dumnezeu, eşti mie scăpare.

Din toată tulburarea neaşteptată, numai cât rostesc numele tău, mă şi slobozesc de frică. Aşa de mare este harul tău şi aşa de mare este nemăsuratul tău ajutor, prin care oricine aleargă la tine, Stăpână, cu dinadinsul din nevoi se izbăveşte.

Slavă...

Căzând în valul ispitelor, când te-am căutat pe tine şi nu ai potolit îndată valul? Când nu ai liniştit mintea mea? Din toată ocara m-ai smuls. Pentru aceasta te laud pe tine, Stăpână, şi laud puterea ta.

Şi acum…

Deznădăjduindu-mă de mulțimea chinurilor, plâng şi te aflu pe tine apărătoare şi izbăvitoare din nevoi. Eşti mie ajutor neîncetat, pentru aceea, te binecuvintez, Stăpână, şi laud puterea ta.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Mintea mea cea neroditoare arat-o aducătoare de roadă, Dumnezeule, Lucrătorule al bunătăților şi Săditorule al celor bune, cu milostivirea Ta».

Cine dintre pământeni poate să te laude pe tine după vrednicie, Maică Fecioară, căci tu singură între femei ai fost aleasă şi preafericită.

Cerul te cântă pe tine şi pământul te laudă, împreună cu care şi eu aduc datornicele rugăciuni, pentru care te-ai arătat mie mântuitoare, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Prin credința în tine fiind izbăvit din ispite, ție îți strig din adâncul sufletului: Tu eşti acoperământul meu cel tare, de Dumnezeu dăruită.

Şi acum...

Pe mine, cel înconjurat de chinuri, cel ce am deznădăjduit de viața mea, miluieşte-mă, nădejdea muritorilor, scoțându-mă din rele cu ajutorul tău, Stăpână.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Mai înainte văzând proorocul naşterea Ta cea din Fecioară, propovăduia strigând: Auzit-am glasul tău şi m-am temut, că de la miazăzi şi din muntele cel sfânt cu umbra deasă ai venit, Hristoase».

Înfricoşatul tău nume, ori de câte ori îl aude mulțimea demonilor, fuge înspăimântată ca de foc, pentru aceea, când îl rostesc, auzi-mă, Născătoare de Dumnezeu, nu mă trece cu vederea, ceea ce eşti bună.

Numele cel mult dorit în icoana ta îl văd, Doamna tuturor, căci prin acesta faci minuni izvorând harul şi pe robul tău care se apropie de tine cu credință îl izbăveşti din chinuri, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Laudă cu mulțumire după datorie cânt ție, Prealăudată, Curată, că ai primit în milă pe rugătorul tău şi pe mine, cel căzut în cursele fără de scăpare ale celor răi, izbăveşte-mă în chip minunat.

Şi acum...

Mi-am întinat cu patimi trupeşti sufletul meu, eu, ticălosul, la tine, nevinovată Fecioară, alerg cu credință, pentru aceea nu mă trece cu vederea, auzi plângerea mea şi primeşte dorirea sufletului meu.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Negura sufletului meu risipind-o, Mântuitorule, cu lumina poruncilor Tale luminează-mă, ca un împărat al păcii».

Tu eşti puterea inimii mele celei slabe, cu dreptate te laud pe tine, Curată, şi zic: Ce puternic este ajutorul puterii tale în ocrotirile tale!

Este cunoscut că icoana ta e făcătoare de minuni, întărit de ea, Curată, mărturisesc pentru ea. Cât de înfrumusețat este chipul feței tale, de Dumnezeu Născătoare!

Slavă...

Lipindu-mă de tine, am nădăjduit, ajutor împotriva vrăjmaşilor fii mie, Stăpână, căci rugăciunea ta este cuvioasă şi puterea ta nebiruită.

Şi acum...

În chinuri fiind eu, pe tine te-am căutat să mă ajuți; fii mie părtinitoare, Stăpână, căci tu eşti nădejdea mântuirii celui ce se roagă ție, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul păcatelor cel mai de jos m-a înconjurat, ci precum pe Proorocul Iona, ridică, Doamne, Doamne, din stricăciune viața mea».

Adâncul păcatului scufundă cu totul nenorocitul meu suflet, Preacurată Stăpână, întinde-mi mână de ajutor.

Adâncul milei fiind, Născătoare de Dumnezeu, din noroiul patimilor în care am căzut, ridică-mă la înălțimea nepătimirii.

Slavă...

În chip cuvenit, strigăm ție, Preanevinovată Fecioară, cântarea îngerului: „Bucură-te”. Bucură-te, îngrădire a robilor tăi, zid de apărare nesurpat.

Şi acum...

„Bucură-te”, îți aduc acum ție, Prealăudată şi nenuntită Fecioară, apărătoarea şi lauda celor ce aleargă la tine cu credință.

Sedealna. Glasul al 2-lea

Rugăciune fierbinte

Ceea ce singură ai născut fără sămânță pe Dumnezeu, şi după naştere iarăşi ai rămas curată, la tine cădem, Stăpână, strigând cu frică şi cu dor: Din patimi şi boli cumplite şi din toate necazurile ne izbăveşte pe noi.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Pe heruvimi urmând tinerii, în cuptor horeau strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeule, că întru adevăr şi judecată ai adus asupră-ne acestea toate pentru păcatele noastre, Cel ce eşti prealăudat şi preaslăvit întru toti vecii».

Copila lui Dumnezeu, în pântecele tău cel fecioresc, ca într-un cer, porţi pe Ziditorul tuturor şi ai născut mai înainte în curăţie, şi după naştere ai rămas curată, o, înfricoşătoare taină!

În chin cu multe suspine, ca într-un cuptor de foc, eram eu, slujitorul tău, Născătoare de Dumnezeu, şi m-am izbăvit cu rugăciunile tale din munca cea veşnică, precum tinerii din văpaie.

Slavă...

Cântări de mulţumire, ca un prinos de duminică, îţi aduc ţie eu, robul tău, Născătoare de Dumnezeu, laud apărarea ta şi înfricoşătoarea ta ocrotire cu care pururea mă acoperi.

Şi acum...

Tu eşti leac alinător pentru preaîntristatul meu suflet, ca o milostivă, Preasfântă Marie, fa lumină în cugetele mele cele întunecate şi, păzindu-mă, mântuieşte-mă.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Sfinţii tineri... ».

Cu dumnezeieşti cântări împletesc lauda ta, Curată, pentru doritul tău acoperământ. Căci pe tine te-am aflat în focul ispitelor rouă a vieţii, răcorindu-mi ostenelile şi îndemnându-mă să cânt: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul.

Tu eşti nădejdea mea, Stăpână, scăpare puternică al celui care a ajuns în lupte nenorocite. Căci întru tine încrezându-mă, fiind întărit, ocolesc uneltirile duşmanilor şi cu mulţumire strig: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Departe alungă mulţimea cea rea a demonilor, fiindcă mare putere luptă cu mine, tu însăţi Maica lui Dumnezeu, întinzând laţurile tale, pe mine mă păzeşte ca pe o pasăre din laţ, ca să strig fără încetare: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul.

Şi acum...

Singură tu, fără prihană, ai covârşit legile firii, că fără sământă bărbătească ai născut pe Fiul tău, având în acelaşi timp fulgerare feciorelnică şi înrudire de maică. Şi minunea ta este cântată în cer şi pe pământ, Născătoare de Dumnezeu, Marie prealăudată.

Să lăudăm... Irmosul:

«Sfinţii tineri în cuptor fiind aruncaţi oarecând şi văzând văpaia prefăcută în rouă prin puterea înfricoşată a îngerului celui frumos, într-un glas cei trei au cântat slăvind şi strigând: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Cine dintre pământeni a auzit una ca aceasta? Sau cine a văzut cândva că s-a aflat Fecioară având în pântece şi fără de durere să nască prunc? Întru acest chip este minunea ta şi pe tine, Curată Născătoare de Dumnezeu, te mărim».

Cine dintre pământeni nu îţi va împleti laudă sau cine nu va spune măririle tale căci mijlocitoare eşti către Dumnezeu pentru toţi, împreună cu care sunt şi eu, rugătorul tău, pentru aceea cânt şi în cântări, Născătoare de Dumnezeu, Marie, te măresc.

În necazuri şi nenorociri, mai strălucitoare decât soarele fulgeră lumina puternicului tău ajutor, risipind norii deznădejdii din sufletul meu. Pentru aceea cânt şi în cântări Născătoare de Dumnezeu, Marie, te măresc.

Slavă...

Între femei tu singură ai împlinit minune preaslăvită, Curată, născând şi nestricând fecioria ta, Cel ce mai presus de fire a înnoit firea, însuşi Dumnezeul tuturor, fiind născut din tine, Fecioară. Pentru aceasta pe tine cu credinţă şi cu dragoste neîncetat te mărim.

Şi acum...

Toţi laolaltă strigăm ţie „bucură-te” ca ceea ce ai născut bucuria şi ai stăpânit cu rugăciunea ta toate marginile, atât de mare este harul tău şi ocrotirea ta asupra mea, rugătorul tău. Pentru aceea pe tine în cântări, Născătoare de Dumnezeu, Marie, te preamărim.

Prosomii. Glasul al 2-lea.

Când de pe lemn pe Tine

Bucură-te, uşă pecetluită pe care oarecând te-a văzut pe tine proorocul în Duhul cel dumnezeiesc, pe care Singur a umblat Pricinuitorul a toate; bucură-te, înaltă auzire, minune străină; bucură-te, vas cu totul de aur care porți mana; bucură-te, comoara de mult preț a săracilor; bucură-te, întărirea celor neputincioşi; bucură-te, îndreptarea celor nenorociți.

Bucură-te, izvorul cel veşnic, cu unde strălucite şi dumnezeieşti; bucură-te, apărarea şi ocrotirea muritorilor; bucură-te, sălaşul cel sfânt al Stăpânului tuturor, vasul cel preacurat, mirul cel de mult preț. Bucură-te, lână rourată de Dumnezeu pe care mai dinainte a văzut-o Ghedeon, fiind luminat de Duhul cel dumnezeiesc.

Bucură-te, râu al milei; bucură-te, oglindă şi uşă a tainelor, Preacurată. Bucură-te, mare dulce, nesecată a harismelor Duhului, bucură-te, dătătoarea cununilor veşnice dumnezeieşti; bucură-te, lauda lumii, care fără de asemănare eşti mai presus de orice laudă şi cuvânt.

Ridică-ți mâinile tale, ceea ce eşti bună, către Fiul tău, amin- teşte-I de sânii pe care i-a supt, arată-I scutecele. Amestecă la cele ale tale pe cele ale Lui: crucea, piroanele, sulița, sângiuirile, rănile şi toate patimile. Şi aşa milostiv fa-L pe El către noi şi izbăveşte-ne de osândă.

Vineri seara
Canon către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Atanasie, Patriarhul cel Nou al Constantinopolului

În greceşte, după alfabet, cum se vede în următoarele tropare

Cântarea 1. Glasul al 2-lea

Irmosul:

«Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea întrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a nimicit păcatul cel prea rău, Domnul cel Preaînalt, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Ceea ce ai izvorât lumii desfătarea ambroziei, bucură-te, de Dumnezeu Născătoare; bucură-te, rai care ai odrăslit pomul vieții pe care învredniceşte-ne să îl vedem, Stăpână, şi să ne înfruptăm dintr-însul, toți cei ce te laudă pe tine cu credință.

Ceea ce ai dăruit credincioşilor împărăția cerurilor, prin negrăită naşterea ta, bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, Preacurată, şi de bucuria cea veşnică învredniceşte-ne pe noi cu mijlocirile tale, Stăpână, ca să strigăm ție „bucură-te”, ceea ce eşti cu dar dăruită.

Slavă...

Cu veselie, bucură-te, Cuvioasă, rug aprins şi nemistuit, de Dumnezeu Născătoare, ajutor fii celor ce strigă ție cu dor şi ne slobozeşte pe noi, prin mijlocirile tale, din cursa celor răi, ceea ce eşti cu totul binecuvântată.

Şi acum...

Ia aminte la rugăciunile jalnice ale nevrednicilor tăi rugători care neîncetat strigă ție, Preacurată, bucură-te, dumnezeiască masă care porți pâinea vieții, Mireasa lui Dumnezeu, de care învredniceşte-ne să ne bucurăm, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei; că s-a veselit duhul meu cântând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de Tine, Doamne».

Bucură-te, vas al mirului celui ceresc, lâna cea de Dumnezeu rourată; bucură-te, Fecioară, şi întăreşte pe robii tăi să-ți cânte ție „bucură-te”, ceea ce ai strălucit celor dintru întuneric lumina cea neapropiată, prin dumnezeiasca ta naştere, de Dumnezeu Născătoare.

Izbăveşte-mă, Fecioară, de cei ce înseteazā să umple de ruşine sufletul meu, ca să strig ție: Bucură-te, nădejdea celor deznădăjduiți; bucură-te, sfeşnic luminos; bucură-te, munte sfânt, de Dumnezeu dăruită; bucură-te, izbăvire a celor ce te cinstesc pe tine.

Slavă...

Bucură-te, ceea ce ai izvorât lumii prin naşterea ta viața cea nemuritoare; bucură-te, uşă care ai deschis oamenilor uşa cea cerească, pe noi cei ce îți strigăm ție: „Bucură-te”, umple-ne de bucuria cea veşnică, Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Palat construit de Dumnezeu, bucură-te, Fecioară, strălucire şi ocrotitoare a neamului, Stăpâna lumii, şi dumnezeiesc acoperământ, ca fără de încetare să cântăm ție: „Bucură-te”. Din nevoi şi din necazuri scoate-ne pe noi.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Nu sol, nici înger, ci Tu însuți, Doamne, venit-ai întrupându-Te din Fecioară şi m-ai mântuit pe mine, omul întreg. Pentru aceasta, strig ție: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Bucură-te, chivot însuflețit, ceea ce ai purtat tablele, de la Dumnezeu primite, nu ale legii, ci ale harului. Ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, roagă-te să fie izbăviți din tot felul de ispite cei ce strigă ție cu dor: Bucură-te.

Bucură-te, cel mai sfânt şi dumnezeiesc templu, izbăveşte din ispite, din necazuri şi din boli pe cei ce strigă ție: Bucură-te, munte gras şi închegat, Preacurată.

Slavă...

Ceea ce ai izvorât lumii izvor de tămăduiri, bucură-te, ceea ce ai dezlegat întristarea strămoşilor prin naşterea ta, ci, ca o apărătoare a mea, izbăveşte-mă de nebunia şi vătămarea celor ce mă vrăjmăşesc.

Şi acum...

Bucură-te, zid neclintit al credincioşilor, ceea ce ai născut adâncul milei, cercetează pe cei ce se roagă ție şi izbăveşte-i din întreitul val al vieții.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Luminarea celor ce zăceau întru întuneric şi mîntuirea celor deznădăjduiți Tu eşti, Hristoase, Mîntuitorul meu; şi la Tine mînec, împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu ştim alt Dumnezeu, afară de Tine».

Din patimile cele pierzătoare ridică, Fecioară, pe cei ce cu dor strigă ție: Bucură-te, strălucirea zilei celei de taină; bucură-te, munte netăiat, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei.

Dezlegarea blestemului păcătoşilor, cu totul binecuvântată, bucură-te, jertfelnic de împăcare; bucură-te adânc neumblat al înălțimilor dumnezeieşti, de Dumnezeu dăruită, tămăduirea celor neputincioşi, slobozeşte-ne pe noi din boli.

Slavă...

După Dumnezeu, tu eşti nădejdea şi acoperământul celor ce strigă ție: Bucură-te. Bucură-te, sălaşul dumnezeieştii slave; bucură-te, mângâierea celor în necazuri, de toată vătămarea şi întristarea izbăveşte-ne pe noi, cei ce la tine scăpăm, Curată.

Şi acum...

Nectar al înnoirii vieții care adapi pe cei credincioşi, bucură-te, norul luminii celei neapuse; bucură-te, sfeşnic luminos, care dai lumină celor dintru întuneric, Născătoare de Dumnezeu, de întunericul cel mai din afară izbăveşte-ne.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Glasul graiurilor rugăciunii din suflet îndurerat auzindu-l, Stăpâne, fereşte-mă de rele; că singur eşti Săvârşitorul mântuirii noastre».

Pleacă-te la cererea celor ce strigă ție: Bucură-te, pod prin care mulțimea celor mântuiți trece la dumnezeiasca cunoştință.

Bucură-te, Stăpână, ceea ce ai înflorit pomul vieții cel gândit din care mâncând, cu adevărat nu murim şi prin care suntem izbăviți, fără prihană Fecioară, din blestemul strămoşesc.

Slavă...

Întinde mâna ta celor ce pururea strigă ție, Preacurată: Bucură-te, şi ne izbăveşte pe noi din toată răutatea, Fecioară, şi din înfricoşătoarea osândă. Izbăveşte cu puterea ta din toată nenorocirea pe cei ce cântă ție: „bucură-te”, şi umple-i pe ei de pace, Fecioară, Prealăudată, ca una care ai născut pe Dumnezeul păcii.

Sedealna. Glasul al 2-lea

Ceea ce eşti izvorul milei

Cine a văzut, cine a auzit? Maică născând pe Făcătorul ei, pe Cel ce dă hrană la tot trupul. O, minune! Scaun de heruvimi s-a arătat pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti cu dar dăruită, roagă-te pentru sufletele noastre.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri».

De Dumnezeu dăruită, Ceea ce eşti izvorul minunilor, răcoreşte-i cu mijlocirea ta pe cei ce ard în focul ispitelor, pe cei ce cântă: Bucură-te, ceea ce ai plouat lumii apele mântuirii. Bucură-te, raiul desfătării; bucură-te, scăparea credincioşilor.

Ascultă, Cuvioasă, graiurile celor ce cântă ție cu bucurie în suflet: Bucură-te, Fecioară preanevinovată, şi izbăveşte-i pururea cu puterea ta de toată înfruntarea potrivnică şi din mâinile duşmanilor celor gândiți şi simțiți.

Slavă...

Cort al lui Dumnezeu, bucură-te, ceea ce ai vestit slava muritorilor, sfeşnic luminos; bucură-te, Fecioară, ceea ce ții tablele harului; bucură-te, masa vieții, ceea ce ne dai pururea pâinea cea cerească.

Şi acum...

De prăpastia beznei ereziilor ne izbăveşte pe noi, Fecioară, care strigăm: Bucură-te, stâlp de foc, Născătoare de Dumnezeu, arată-ne pe noi moştenitori ai moştenirii celei cereşti, ca să-ți cântăm ție: Binecuvântată eşti ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trupul.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel de foc... ».

Dezleagă limbile noastre ca să strige desluşit: Bucură-te, Preacurată, nădejdea lumii, zidul cel necucerit, pe ai tăi rugători, Curată, scoate-i din felurite nenorociri şi necazuri şi arată-le lor căile dumnezeieşti.

Bucură-te, ceea ce pe Dumnezeu cel Preaînalt L-ai întrupat în chip de negrăit. Bucură-te, acoperământul credincioşilor care te laudă pe tine pururea, Fecioară, şi fa-i moştenitori ai împărăției şi cereştii desfătări.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Stinge obrăznicia celor ce se întrarmează împotriva noastră ca să ne calce în picioare fără cruțare, ca să strigăm ție pururea: Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, ceea ce singură eşti mai presus de toată făptura cea văzută şi cea nevăzută, Fecioară.

Şi acum...

Ca să vestim prin cuvinte de bucurie izvorul milelor tale şi minunile tale, Maică Fecioară, cu mijlocirea ta, scoate din boală pe cei ce strigă ție: Bucură-te, Preabinecuvântată.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel de foc la tinerii evreilor S-a pogorât şi văpaia în rouă a prelăcut-o, pe Dumnezeu, lăudați toate lucrurile pe Domnul şi-L preaînălțați întru toți vecii» .

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze pe cele întunecate şi să adune pe cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu, cea întru totul lăudată o mărim».

Bucură-te, carte însuflețită a lui Hristos; mântuieşte pe cei ce strigă ție cu dor: Bucură-te, ceea ce eşti cu dar dăruită; bucură-te, munte umbrit, ca unii care în tine ne-am pus nădejdea, izbăveşte-ne pe noi din toată nenorocirea, cu totul Binecuvântată.

Lumină sufletului şi tămăduire trupului eşti celor ce strigă ție, Preanevinovată, dăruieşte-le lor degrab sfeşnicul cel cu dumnezeiască strălucire şi, cu rugăciunile tale, cere pentru ei starea cea de-a dreapta în ziua judecății.

Slavă...

Aruncat fiind încoace şi încolo, sunt tras jos în iad, o, ticălosul de mine, dar întinde mâna ta mai înainte de sfârşit, Născătoare de Dumnezeu, mie, celui ce strig către tine: Bucură-te, nor luminos, şi răpeşte-mă din toată nebunia celor ce mă urăsc pe mine, Mireasa lui Dumnezeu.

Şi acum...

Nimeni dintre cei ce au crezut întru tine nu s-au ruşinat vreodată, Pururea Fecioară, de Dumnezeu dăruită. Pentru aceea pe cei ce aleargă cu credință la biserica ta şi strigă cu dragoste îngerescul „bucură-te”, nu înceta veghindu-i.

Prosomii. Glasul al 2-lea

Când de pe lemn pe Tine...

Bucură-te, râu pururea curgător; bucură-te, izvor nesecat plin cu ape multe, prin care se adapă toată făptura şi se bucură inimile cele topite de sete şi ținute de văpaia păcatelor; bucură-te, palat luminos şi desfătat al Stăpânului; bucură-te, Fecioară, îndreptarea păcătoşilor.

Bucură-te, pârgă a neamului omenesc, Fecioară, din care Hristos Domnul a înnoit firea muritorilor; bucură-te, țarină nearată, şi dumnezeiască brazdă care ai rodit spicul vieții. Bucură-te, oglindă a proorocilor; bucură-te, slava apostolilor; bucură-te, întărire a mucenicilor.

Bucură-te, ceea ce singură eşti hotar între firea necreată şi cea creată; bucură-te, unime a multor haruri, Preacurată; bucură-te, carte însuflețită a multor bunătăți, Stăpână; bucură-te, sălaşul de obşte al celor dumnezeieşti şi al celor omeneşti laolaltă; bucură-te, mare locaş al darurilor îngereşti, Născătoare de Dumnezeu.

Umple de bucurie inima mea, rogu-mă, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, căci au năvălit apele până la ea cu adevărat şi în noroiul adâncului pierzaniei m-am înglodat şi deja m-am apropiat de capcanele iadului. Aşadar, tu, precum Fiul tău a întins mâna lui Petru oarecând, tinde-mi mâna iubirii tale de oameni, Maică nenuntită, şi mă mântuieşte.

Glasul al 3-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Manuil, marele retor

Al căruia acrostih este:

«Întreită cântare Fecioarei cânt, eu, Manuil»

Cântarea 1. Glasul al 3-lea

Irmosul:

«Cel ce odinioară a împreunat apele la un loc cu dumnezeiasca voie şi a despicat marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeul nostru cel preaslăvit; Acestuia unuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Ca ceea ce ai născut adâncul nemăsuratei înțelepciuni, binecuvântată Marie, luminează-mă şi insuflă-mi cuvânt acum, ca să laud strălucitele tale minuni pe care le-a făcut ție Domnul.

Ceea ce boldul morții şi puterea iadului desăvârşit le-ai surpat prin preasfântă naşterea ta şi nouă viață ne-ai dăruit, slavă minunilor tale, pe care ți le-a făcut ție Domnul, Fecioară.

Slavă…

Uşă prealuminoasă prin care, strălucind, foc mare a ieşit în chip de negrăit şi pe credincioşi i-a luminat şi toate altarele demonilor le-a mistuit: Slavă minunilor tale pe care le-a făcut ție Domnul, Fecioară.

Şi acum...

Ca să înviezi pe Eva şi pe Adam, cei morți din veac pentru cumplita călcare a poruncii, ai născut pe Hristos, izvorul vieții, pe Cel ce este cu adevărat Dumnezeul nostru. Slavă minunilor tale pe care le-a făcut ție Domnul, Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai adus pe toate din cele ce n-au fost, cu cuvântul zidindu-le şi săvârşindu-le cu Duhul, Atotţiitorule Stăpâne, întăreşte-mă întru dragostea Ta».

Izbăveşte din tot felul de primejdii şi nenorociri pe cei ce laudă, Stăpână, preasfântă naşterea ta. Căci poţi toate câte voieşti, Curată.

Minunate fă bogăţiile tale peste mine, tinde mila ta şi mână de ajutor dă-mi mie. Căci poţi toate câte voieşti, Curată.

Slavă...

M-au rănit săgeţile duşmanului, dar prin dumnezeiasca ta voie spre mai bine mă însănătoşeşte. Căci poţi toate câte voieşti, Curată.

Şi acum...

Mintea supunându-mi-o mişcărilor trupului, m-am umplut de negură şi de întuneric, dar tu curăţeşte-mă şi mă luminează. Căci poţi toate câte voieşti, Curată.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulţumind, strigăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Mijlocitoare între Dumnezeu şi muritori eşti, Prealăudată, şi fiind sălaş al Făcătorului tău, făptura în chip mai presus de fire cu Dumnezeu ai împăcat-o. Pentru aceasta, îţi strigăm ţie: Bucură-te, ceea ce ai strălucit tuturor robilor tăi mântuire.

Pune bucurie în inima mea cea multchinuită, stăpânită de mâhniciunile celui ce a semănat pizma în lume, ca să îţi cânt ţie, Fecioară: Bucură-te, ceea ce ai strălucit tuturor robilor tăi mântuire.

Slavă...

Izbăveşte-mă din necazurile ce mă împresoară, Preacurată, şi care nu lasă mintea mea să ţească laude dumnezeieştii slavei tale. Pentru ca să strig ţie cu dor: Bucură-te, ceea ce străluceşti tuturor robilor tăi mântuire.

Şi acum...

Milostiv fa-L nouă, cu rugăciunile tale, Fecioară, pe Fiul tău şi Dumnezeu, ca să ne izbăvim de mânia şi întristarea aceea şi să îţi strigăm ţie pururea: Bucură-te, ceea ce ai strălucit tuturor robilor tăi mântuire.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Către Tine mă îndrept din zori, Ziditorule a toate, la pacea care covârşeşte toată mintea, pentru că lumină sunt poruncile Tale; întru aceasta povăţuieşte-mă».

Amestec de leacuri fă, cu rugăciunile tale, pentru însănătoşirea robului tău, Fecioară, căci tu ai răsărit lumii viaţa cea veşnică.

Să nu vină asupra poporului tău, boala ciumei, ci ca o mult-milostivă păzeşte-l nevătămat. Căci tu ai răsărit lumii viaţa cea veşnică.

Slavă...

Fecioară fără de prihană, slobozeşte-mă pe mine din tot felul de boli şi păzeşte pe robul tău. Căci tu ai răsărit lumii viaţa cea veşnică.

Şi acum...

Din patul bolii în care zac degrab mă ridică prin mila ta, Curată. Căci tu ai răsărit lumii viaţa cea veşnică.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a împresurat, şi slăbeşte duhul meu; ci tinzând braţul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru mântuieşte-mă, îndreptătorule».

Pom pururea înfloritor te ştim pe tine, Fecioară, care ai înflorit viaţa, pe Hristos Dumnezeul nostru, râul milei. Pentru aceasta, ca Născătoare de Dumnezeu te cinstim.

Chipul naşterii tale, Curată, pe rugul cel din muntele Sinai nemistuit l-a păzit. Iar pe noi, cu sfântul tău acoperământ, izbăveşte-ne de tot chinul. Căci pe tine ca Născătoare de Dumnezeu te cinstim.

Slavă...

Cu lacrimi cad la tine, ceea ce eşti bună şi strig ţie: Miluieşte-mă, Stăpână, pe mine cel vinovat de multe păcate şi patimi, ca să te cinstesc pe tine ca Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Izvor de haruri s-a sălăşluit întru tine; pentru aceasta, împarte harurile tale celor ce te laudă pe tine şi har dăruieşte cu îmbelşugare inimii mele, Fecioară, ca să te cinstesc pe tine ca Născătoare de Dumnezeu.

Sedealna. Glasul al 3-lea

Mărturisirea dumnezeieştii credințe

Tron cu totul de aur al împăratului, rai cu totul înflorit te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, prealăudată, căci pe Dumnezeu purtându-L în pântecele tău, bine ne înmiresmezi pe noi cu dumnezeieştile haruri. Pentru aceasta, toți cu adevărat Maică a lui Dumnezeu te propovăduim pururea şi te mărim.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Precum de demult pe cei trei tineri binecredincioşi i-ai răcorit în văpaia haldeilor, cu focul cel luminător al dumnezeirii, luminează-ne şi pe noi care strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri».

Tu eşti, Curată, mijlocitoare neîncetată şi mare altar al împăcării creştinilor cu Dumnezeu şi Făcătorul, cu Cel născut din tine. Pentru aceasta, îți strigăm, bucură-te, tronul slavei cel în chipul soarelui.

Toiagul lui Moise oarecând pe tine te-a preînchipuit, ceea ce ne-ai călăuzit de la înşelarea idolească cea cumplită la dumnezeiescul adevăr, pentru aceea, strigăm ție: bucură-te, tronul slavei cel în chipul soarelui.

Slavă...

Milostiv fă cu rugăciunile tale de maică pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru, Preanevinovată, către noi păcătoşii şi rugătorii tăi şi din boli ne slobozeşte, căci pururea strigăm ție: Bucură-te, tronul slavei cel în chipul soarelui.

Şi acum...

Chipuri de heruvimi mai înainte umbreau chivotul Legii, dar pe tine, Curată, puterea Celui Preaînalt în chip vădit te-a umbrit ca pe un templu al dumnezeirii. Pentru aceea, strigăm ție: Bucură-te, tronul slavei cel în chipul soarelui.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat...».

Dumnezeiescul David, strămoşul tău, zice „Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu”[10] cea însuflețită, mai dinainte vestind slava cu care ne-ai îmbogățit; bucură-te, templu al slavei, prin care a fost slăvit împăratul slavei.

---

[10] Ps. 86,2.

Sufletul meu şi trupul căzut în boală din nebăgare de seamă, cu mila ta, Maica lui Dumnezeu, acum ridică-l din pat, ca să strig pururea ţie cu credinţă: Bucură-te, templu al slavei prin care a fost slăvit împăratul slavei.

Binecuvântăm pe Tatăl...

În tine singură mi-am pus nădejdea mântuirii mele, Fecioară, şi nădăjduiesc ca prin tine să fiu izbăvit de întristare şi de răutate, ca să cânt: Bucură-te, templu al slavei prin care a fost slăvit împăratul slavei.

Şi acum...

Opreşte, prin puterea ta, Preacurată Fecioară, năvălirile cele rele ale vrăjmaşilor care pururea mă tulbură prin pizma celui viclean, ca să cânt: Bucură-te, templu al slavei, prin care a fost slăvit împăratul slavei.

Să lăudăm... Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credinţă, şi de văpaie fiind nevătămaţi, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Minune nouă şi potrivită lui Dumnezeu! Că prin uşa cea încuiată a Fecioarei în chip vădit a trecut Domnul, gol la intrare, şi purtător de trup S-a arătat la ieşire Dumnezeu, şi uşa a rămas încuiată. Pe aceasta în chip de negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu o mărim».

Cu apele dumnezeieşti ale cunoştinţei tale umple, Fecioară, sufletul meu cel pururea însetat şi îl îndreptează spre dorirea Fiului tău, izbăvindu-l din cursele vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi. Căci numai printr-un semn al tău voi fi păzit nevătămat.

Ziditorul şi Făcătorul a toate sălăşluindu-Se întru tine în chip de negrăit, Fecioară curată, firea cea muritoare a curăţit-o toată de vechiul blestem strămoşesc. Pentru aceea şi pe mine mă izbăveşte din primejdii, căci numai printr-un semn al tău voi fi păzit nevătămat.

Slavă...

Mai presus de toate, tu mântuieşti din chinuri şi din toată răutatea cu puternica ta mână, Fecioară, pe cei ce cu credinţă laudă dumnezeiască naşterea ta, căci ai dobândit slavă de la Dumnezeul a toate. Păzeşte-mă şi pe mine acum, cel ce te laud pe tine. Căci numai printr-un semn al tău voi fi păzit nevătămat.

Şi acum...

Poporul creştin şi tot clerul cade la mila ta, Curată, şi cheamă acum ajutorul tău ca degrab să-l izbăveşti de boala ciumei, de foamete şi de năvălirea duşmanilor căci numai printr-un semn al tău voi fi păzit nevătămat.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Mare este puterea crucii Tale

Bucură-te, strigăm ție cu toții, Marie, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, templu al lui Dumnezeu; bucură-te, Stăpână cu dar dăruită; bucură-te, lumină care ai fulgerat în chip negrăit, luminând pe cei din întunericul înşelăciunii.

Bucură-te, cunună strălucită a luptătorilor, Curată Maică Fecioară; bucură-te, tronul Domnului; bucură-te, Preacinstită şi Preaslăvită; bucură-te, ceea ce ai făcut să înceteze umbrele Legii, ca una care ai născut pe Dătătorul de Lege.

Bucură-te, Curată, ceea ce ai răsărit soarele celor ce zăceau în întuneric; bucură-te, zid şi acoperământ al celor ce aleargă la tine din inimă; bucură-te, strălucire dumnezeiască a fecioarelor şi ocrotitoarea tuturor ortodocşilor.

Pe robul tău, cel purtat de valuri pe marea primejdiilor şi bătut de vântul nenorocirilor, Fecioară, miluieşte-l şi îl mântuieşte, ceea ce ai născut noianul cel nemăsurat al milelor.

Duminică seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Al căreia acrostih:
«A se tângui în fiecare zi este câştigul vieţii»

Cântarea 1. Glasul al 3-lea
Irmosul:

«Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părţile, trecând poporul marea pedestru şi lui Dumnezeu cu plăcere cântând: Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Este cel mai bine a lupta în viaţă cu necazurile spre folosul sufletului. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, noi, cei ce suntem în necazuri, pe tine pururea te chemăm în ajutor, fără încetare strigând: Stăpână, nu trece cu vederea rugăciunea robilor tăi.

Rădăcina tuturor relelor în viaţă a fost râvna iubirii de arginţi al cărei câştig s-a arătat: spânzurarea lui Iuda. Pentru aceea, cei ce voim să slujim în cuget curat lui Hristos să o aruncăm departe pentru Maica lui Dumnezeu.

Slavă...

Ca alt soare pe cer s-a arătat viaţa cea neagonisitoare care împodobeşte în multe feluri cercul virtuţilor. Pentru aceasta, noi, cei pururea împiedicaţi de întunericul patimilor, să alergăm la Fecioara, prin luminarea ei.

Şi acum...

Acum m-a prins furtuna cea stricătoare de suflet şi cugete necurate mă trag în prăpastie şi în adâncul pierzaniei. Aşadar, tu, Fecioară, fii mie cârmuitoare şi îndreaptă-mă la limanul cel dumnezeiesc, Preasfântă, şi la fericita slavă.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întăreşte, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câştigat-o cu scump sângele Tău».

Îngrăşatu-ne-am de plăcerile vieții, noi cei îngroşați de patimi, şi poruncile lui Dumnezeu le-am părăsit.

Aprins fiind de crâncena patimă a pizmei, mă rog ție, Preacurată, să fiu izbăvit cu rugăciunile tale.

Slavă...

Minte de prunci au cei care fac nevoință pentru slava deşartă, de a căror parte să fim şi noi izbăviți prin tine, fără prihană Fecioară.

Şi acum...

Pe cel ce nădăjduieşte şi scapă la tine cu credință, Mireasa lui Dumnezeu, nu îl trece cu vederea, ci izbăveşte-mă pe mine, robul tău, rogu-mă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Acoperit-au cerurile bunătatea Ta, Hristoase; că ieşind din chivotul sfințirii Tale, din nevătămată Maică, în Biserica slavei Tale arătatu-Te-ai ca un prunc în brațe purtat; şi s-au umplut toate de lauda Ta».

Născătoare de Dumnezeu, prin vedere, satan în rai oarecând, m-a luat rob, Fecioară, iar acum, prin vedere, încearcă să îmi fure dumnezeiescul veşmânt al curăției şi să mă îmbrace iarăşi în tunica păcatului.

A sădit vrăjmaşul în toată simțirea mea amăgiturile lui, Născătoare de Dumnezeu, şi prin ele mă trage pe mine la moarte, Fecioară. Ceea ce singură ai născut Cuvântul, supunând marele chit, din împletiturile mrejelor lui, degrab mă izbăveşte.

Slavă...

S-a aşezat în cale, adică în pornirile trupului, şarpele, vrăjmaşul cel viclean, şi atacă mintea, înțepându-mă în chip neaşteptat cu boldul patimilor şi moartea sufletească mi-o aduce, pentru aceea, Fecioară, tu ajută-mă.

Şi acum...

Cu sabia plăcerii caută să mă doboare în chip pizmaş vrăjmaşii, căci au întins împotriva mea arcul lor cel stricător de suflet şi prin el mi-au gătit uneltele morții. Dar cu toiag de fier zdrobeşte-le, Stăpână, ca pe vasele olarului.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Când a văzut Isaia, în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun prea-înalt, de îngerii slavei înconjurat, a strigat: Vai, mie, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpâneşte pacea şi lumina cea neînserată».

Cu vicleşug în laţul plăcerii m-a prins vicleanul şi ca pe un peşte fără glas m-a pescuit, dar avându-te pe tine pază, Curată, din laţurile şi mrejele lui degrab mă izbăveşte, te rog eu, rugătorul tău.

Dumnezeu Cel mare în putere şi bogat în milă, Curată, Cel care din milostivire a luat trup din tine, strigă: Pocăiţi-vă şi moşteniţi viaţa cerească, iar eu cu plăcerile vieţii mă amestec.

Slavă...

Întru tine, Preabună Maică, firea oamenilor S-a unit cu îngerii. Pentru aceea oamenii care trăiesc în curăţie şi feciorie pe pământ, râvnesc petrecerea îngerilor de a căror parte învredniceşte-mă şi pe mine, Stăpână.

Şi acum...

Ştii neputinţa trupului şi chinul sufletului meu şi nestatornicia minţii mele. Pentru aceea, Fecioară, învredniceşte-mă de mila şi harul tău, ca să te slăvesc pe tine, izbăvit fiind sub acoperământul tău.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-a ţie bătrânul, văzând cu ochii mântuirea care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu eşti Dumnezeul meu».

Deloc nu mă spăimântez, deloc nu mă cutremur de împărtăşirea de Taine; pentru aceea, Fecioară, mă îmbolnăvesc, neîncetat păcătuind.

Străbat viaţa aceasta de plăceri în chip.materialnic; pentru aceasta, străin sunt de harurile lui Hristos.

Slavă...

Trai strâmtorat, după legile monahilor nu voiesc, Stăpână, ci, alergând pe calea cea largă, sunt pe calea pierzaniei.

Şi acum...

Puterea mea toată şi nădejdea mea, lumina, şi viaţa, şi mângâierea mea tu eşti, Fecioară, pentru aceea la tine aflu scăpare.

Sedealna. Glasul al 3-lea

Fecioara astăzi

Cu fierbinţeala credinţei strig ţie, Născătoare de Dumnezeu, cu gură nevrednică şi inimă spurcată: Mântuieşte-mă pe mine, cel afundat în păcate! îndură-te de mine, cel omorât de deznădejde, ca, mântuit, să strig ţie: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit şi în Fecioară neîntinată Te-ai sălăşluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te lăudăm cântând cu dreaptă credinţă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri».

Când mă gândesc, Preacurată, la scaunul cel nemitarnic şi iau aminte la faptele mele rele, întru deznădăjduire cad. Dar tu aruncă departe întunericul meu şi negura deznădejdii mele.

Din somnul lenevirii, fără prihană Fecioară, şi din moleşeala trândăviei şi din neînfrânarea de la bucate mi se întâmplă mie toate, dar tu dă-mi mie îndreptare şi trezvie sufletului şi cu lumina pocăinţei mă luminează.

Slavă...

Plâng, mă tânguiesc şi mă spăimântez, văzând eu, ticălosul, înălţându-se împotriva mea cuptorul ispitelor. Dar stinge-l pe acesta, Preasfântă Fecioară, cu rouă milei tale ca ceea ce eşti izvorul milostivirii.

Şi acum...

Viforul nesfârşit al căderilor mele m-a cuprins pe mine, nenorocitul, şi în adâncul pierzaniei mă târăşte, Preacurată, ceea ce ai născut pe Cârmaciul, Maica lui Dumnezeu, Fecioară, la limanul nepătimirii ancorează-mă.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Tânguindu-se David pentru ucidere şi desfrânare, a cântat *Miluieşte-mă, Dumnezeule, Dumnezeul meu*[11]. Dar eu, fiind răspunzător de mii de păcate, cum voi afla iertare, dacă nu îl vei milostivi spre mine cu rugăciunile tale pe Fiul tău?

[11]Ps. 50,1.

Pururea zi după zi mă hrănesc cu nădejdi deşarte, căutând să mă pocăiesc, Născătoare de Dumnezeu, dar întorcându-mă iarăşi la vechiul obicei, alerg precum câinele la vărsătura lui, la duhoarea patimilor celor necurate.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Pocăința vieții celei de-a doua pune legăminte în Domnul şi ridică pe cei căzuți. Plânsul îi curățeşte şi îi înfățişează pe aceştia luminați Făcătorului, împreună cu ei să fiu rânduit şi eu, rugătorul tău, Maica lui Dumnezeu.

Şi acum...

S-a umplut de rele sufletul meu, viața mea de iad s-a apropiat, socotit am fost de vrăjmaşii mei ca un om neajutorat, dar tu arată-te apărare puternică lumii, ca ceea ce eşti ajutorul celor neajutorați.

Să lăudăm... Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat amestecâridu-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credință, şi de văpaie fiind nevătămați, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domului pe Domnul, lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«În lege, în umbră şi în Scriptură, închipuit vedem noi, credincioşii. Toată partea bărbătească ce se naşte întâi, sfântă lui Dumnezeu este. Aşadar pe Cuvântul Cel întâi născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel întâi născut din Maică, fără ispită bărbătească, îl slăvim».

Dăruieşte-mi mie, pătimaşului, râuri de lacrimi, Maică Fecioară, şi întristare inimii, plâns şi suspin în suflet, ca să-mi plâng mintea mea cea rău omorâtă şi, milostivindu-Se Fiul tău, să o învieze precum pe Lazăr.

Curată, Preasfântă Stăpână, care L-ai născut pe Hristos cu trupul, pe Unul din Treime, mă îmbogățeşte pe mine, cel gol de toată virtutea cu această treime de virtuți: cu frica lui Dumnezeu, cu pocăința şi cu smerenia care să mă păzească.

Slava...

Orice cuvânt grăitor de Dumnezeu omoară cugetul trupului, se zice. Căci întru acesta se face viu sufletul şi aleargă la Dumnezeu şi urcă la corturile cereşti pe care, Mireasa lui Dumnezeu, roagă-L pe Fiul tău, să le dobândesc şi eu.

Şi acum...

Întunecat de noaptea patimilor, luminează-mă pe mine, Stăpână, cu ziua nepătimirii. Căci de noapte mânecă duhul meu către tine, cu inima zdrobită, Curată. Pentru că lumină pe pământ ai răsărit, pe Domnul.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Mare este puterea crucii Tale

Bucură-te, Curată, lauda dumnezeieştilor profeți; bucură-te, pat de nuntă al Domnului; bucură-te, nor uşor; bucură-te, fără de prihană Maică binecuvântată. Bucură-te, bucuria şi apărarea lumii; bucură-te, biruința împăraților ortodocşi.

Bucură-te, Fecioară, întărirea apostolilor; bucură-te, sfeşnic de aur şi vas primitor de mană; bucură-te, floarea credinței, Fecioară; bucură-te, ceea ce ai născut lumina cea negrăită; bucură-te, scaun de foc al Celui Preaînalt.

Bucură-te, cort sfânt; bucură-te, masă; bucură-te, pod şi scară; bucură-te, muntele Domnului cel netăiat, Fecioară; bucură-te, mlădiță sfântă şi nestricăcioasă; bucură-te, Maica Domnului.

Umple de bucurie şi de dumnezeiască veselie inima mea ca pururea să slăvesc, Stăpână, ajutorul tău cel tare, că nu am, Preacurată, eu, robul tău, altă nădejde afară de tine.

Luni seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Fotie, Patriarhul Constantinopolului.

Al căruia acrostih:

A treia rugăciune a lui Fotie către Preavestita Fecioară

Cântarea 1. Glasul al 3-lea

Irmosul:

«Cel ce odinioară a împreunat apele cu dumnezeiasca voie şi a despicat marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeul nostru cel preaslăvit; Acestuia unuia să-I cântăm că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Pe Cel ce întru tine S-a sălăşluit în chip de negrăit, pe Dumnezeu Cuvântul roagă-L, Maică Fecioară, să mă izbăvească din patimi de necinste şi să dea pocăință smeritei mele inimi şi iertare datoriilor.

Întinat fiind cu fapte rele ticălosul meu suflet, cu apele curățitoare ale milostivirii tale curățeşte-l, Fecioară fără prihană, facându-l templu strălucit al Sfântului şi Preacuviosului Duh.

Slavă...

Dumnezeiesc jertfelnic eşti creştinilor, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, către tine toți alergăm cu credință şi aflăm dezlegare de cumplitele învinuiri şi ne izbăvim de tot felul de răutăți.

Şi acum...

Pe Fecioara Maria, care are nemăsurate mile şi care mântuieşte pe muritori din rele de tot felul, aflând-o ocrotitoare, o, suflete al meu, cazi la ea strigând: Stăpână cu totul fără de prihană, grăbeşte spre ajutorul meu.

Cântarea a 3-a.

Irmosul:

«Cel ce ai adus pe toate din cele ce n-au fost cu Cuvântul zidindu-le şi săvârşindu-le cu Duhul, Atotţiitorule Stăpâne, întăreşte-mă întru dragostea Ta».

Ceea ce eşti mai înaltă decât minţile cereşti şi stăpâna tuturor făpturilor, fără prihană Fecioară, tu fii mie ocrotitoare în ceasul înfricoşatei judecăţi, Născătoare de Dumnezeu.

Pururi, Mireasa lui Dumnezeu, voi striga ţie din adâncul sufletului meu şi te voi chema pe tine nu mă lepăda pe mine ruşinat de la faţa ta.

Slavă...

Miluieşte-mă, miluieşte-mă pe mine, Curată, strig ţie cu lacrimi pururea şi cad la tine, roagă-L ca, mai înainte de sfârşit, să iau dezlegare păcatelor mele.

Şi acum...

Dumnezeiască uşă a împăratului Hristos, prin care a trecut şi S-a arătat lumii, deschide mie uşile pocăinţei, Curată.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulţumind, strigăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Întăreşte-ne pe noi, cei bătuţi de vânturile întristărilor, al nevoilor şi ispitelor, pe piatra mântuirii, Curată, depărtând de la noi toată vătămarea vicleanului diavol.

Milostiveşte-L spre noi pe Mântuitorul tuturor şi Domnul, Stăpâna lumii, ceea ce eşti bună, şi binevoitor Îl fă robilor tăi cu rugăciunile tale şi caldele tale cereri.

Slavă...

Împreună luptătoare cu noi şi ocrotitoare arată-te nouă, Stăpână, nimicind războaiele cele rele ale vrăjmaşilor celor înţelegători, păzindu-ne nevătămaţi şi acoperindu-ne pe noi de toată vătămarea şi răutatea.

Şi acum...

Grăbeşte, Curată, spre ajutor şi izbăveşte pe toţi cei ce aleargă la tine, astupând gurile viclenilor bărbaţi şi dându-ne nouă siguranţa mântuirii tale.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Spre Tine mă îndrept din zori, Ziditorule a toate, la pacea care covârşeşte toată mintea, pentru că lumină sunt poruncile Tale; întru acestea povăţuieşte-mă».

Potoleşte chinul nenorocitului meu suflet şi toate durerile trupului meu, ceea ce ai născut pe doctorul sufletelor şi al trupurilor, Preanevinovată.

Noaptea păcatelor mă împresoară, ceea ce eşti bună, şi negura plăcerilor mă acoperă, cu lumina rugăciunii tale, Fecioară, luminează-mă.

Slavă...

Cu dumnezeieştile unde ale mijlocirilor tale, Marie, udă sufletul meu cel topit de arşiţa cumplitelor păcate şi mă izbăveşte.

Şi acum...

La tine alerg, nu mă lepăda pe mine, Buno, nici nu mă trece cu vederea, nici nu mă pierde, ci trimite cu bunăvoinţă harul ajutorului tău.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a împresurat şi slăbeşte duhul meu; ci tinzând braţul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru mântuieşte-mă, îndreptătorule».

Somn cumplit m-a cuprins, al nepăsării şi al pierzaniei, şi mă trage la moarte, Stăpână, Dar tu însăţi mă trezeşte la pocăinţă şi dăruieşte-mi mântuire.

Valuri de cugete pătimaşe neîncetat mă tulbură, fără prihană Fecioară, furia vânturilor rele mă scufundă, dar tu întăreşte-mă pe piatra nepătimirii.

Slavă...

Luminează cu strălucirea ta, ceea ce eşti bună, ochii cei întunecaţi ai inimii mele şi Fiu al luminii mă fă şi la loc luminat mă sălăşluieşte.

Şi acum...

Având îmbelşugată compătimire şi nemăsurată milostivire, Născătoare de Dumnezeu, revarsă această bogăţie asupra robului tău care pe tine te cheamă în ajutor acum şi mă mântuieşte.

Sedealna. Glasul al 3-lea

Mărturisirea dumnezeieştii credinţe

Mângâierea celor întristaţi, împăcarea cu Dumnezeu a celor păcătoşi te-ai arătat, Maică Fecioară, Stăpână, ceea ce ai născut mântuirea muritorilor, turn întărit singură tu te-ai făcut pentru credincioşi. Pentru aceasta strigăm: Roagă-L pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Precum de demult pe cei trei tineri binecredincioşi i-ai răcorit în văpaia haldeilor, cu focul cel luminător al dumnezeirii, luminează-ne şi pe noi care strigăm: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri».

Ai odrăslit în pântecele tău cu adevărat spicul cel dumnezeiesc, Stăpână curată, şi pe Acesta L-ai născut spre mântuirea tuturor muritorilor, umplând tot sufletul de harul Lui şi mântuindu-l.

Din noroiul patimilor şi din adâncul întristărilor şi ispitelor vieții, ridică-ne la nepătimire, la bucurie şi veselie pe noi cei ce strigăm: Binecuvântat este rodul pântecelui tău.

Slavă...

Ca pe un crin în văile lumii şi ca pe un trandafir roşu înmiresmat înflorit în mijlocul spinilor vieții aflându-te pe tine Dumnezeu, întru tine cu adevărat S-a sălăşluit şi pe noi ne-a umplut de bună mireasmă.

Şi acum...

Cel ce uşă de taină Şi-a pregătit şi S-a apropiat în chip străin de cei de pe pământ, prin tine, Curată, a dăruit tuturor muritorilor uşă care duce la viața veşnică, ca un Milostiv şi Dumnezeu a toate.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce în chip de înger S-a pogorât... ».

Izbăveşte-mă, Prealăudată, cu rugăciunile tale de toată răutatea şi nenorocirea vieții şi dăruieşte-mi acoperământul tău cel mântuitor.

Ceea ce eşti luminătoarea celor dintru întuneric, Sfântă Marie, rogu-mă, luminează ochii sufletului meu risipind cu lumina ta întunericul patimilor mele.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Păzeşte-ne pe noi, cei ce cu credință chemăm numele tău, nevătămați de cursele vrăjmaşilor, închizând gurile şi vorbăria lor fara sfârşit.

Şi acum...

Ca ceea ce ai născut cu trup pe Făcătorul tuturor, poți toate câte voieşti, fără prihană Fecioară, pentru aceea, izbăveşte-ne pe noi de viitoarea osândă.

Să lăudăm... *Irmosul:*

«Pe Cel ce în chip de înger S-a pogorât şi a potolit văpaia din mijlocul cuptorului, pe Dumnezeu, binecuvântați-L toate lucrurile, ca pe Făcătorul şi Domnul».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«În lege, în umbră şi în Scriptură, închipuit vedem noi, credincioşii. Toată partea bărbătească ce se naşte întâi, sfântă lui Dumnezeu este. Deci pe Cuvântul Cel întâi-născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel întâi născut din Maică, fără ispită bărbătească, îl slăvim».

Legile tale le-am lepădat şi poruncile tale cele mântuitoare le-am călcat, Milostive, şi mă tem de înfricoşătorul Tău scaun de judecată pe care, şezând, vei judeca toate. Pentru aceea strig: În dar mă mântuieşte, Cuvinte, cu rugăciunile Maicii Tale.

Puterea mea, nădejdea şi lauda mea, tăria şi mântuirea mea, Mireasa lui Dumnezeu, Marie, izbăveşte-mă de vrăjmaşii mei cei văzuţi şi de cei nevăzuţi care, în chipul fiarelor, caută să mă apuce şi la sfârşit să mă piardă.

Slavă...

Viaţa mea întreagă, fără prihană Fecioară, în trândăvie se sfârşeşte şi s-a apropiat de iad, iar acum, Curată, din deznădejde îmi dă îndreptare şi nu mă lăsa în asemenea răutate pe mine, cel ce scap la acoperământul tău.

Şi acum...

Pe Fiul lui Dumnezeu născându-L şi fiind tuturor stăpână, Fecioară preasfântă, miluieşte sufletul meu şi în ziua judecăţii izbăveşte-mă pe mine de osândă şi nu mă lăsa să fiu dus în chinurile gheenei.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Cel ce prin patima Ta, Hristoase

Bucură-te, dezlegarea blestemului şi izvorul bucuriei; bucură-te, cea prin care ne-am unit cu îngerii; bucură-te, Maică fără prihană; bucură-te, caldă şi sigură apărătoare a credincioşilor.

Bucură-te, laudă strălucită şi ridicarea credinţei; bucură-te, Curată, prin care noi, cei ţinuţi de întunericul necunoştinţei şi de adâncul păcatelor, suntem dezlegaţi din legături.

Bucură-te, lâna lui Ghedeon; bucură-te, palat al lui Dumnezeu; bucură-te, ceea ce ai odrăslit strugurele cel înţelegător; bucură-te, Stăpâna lumii; bucură-te, întărirea şi lauda ortodocşilor.

Sunt ţinut de mulţimea nenorocirilor şi a păcatelor, la apărarea ta cad, Stăpână, eu, ticălosul, nu mă lipsi, aşadar, de bogatul tău ajutor.

Marți seara
Canon către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 3-lea

Irmosul:

«Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părțile, trecând poporul marea pedestru şi lui Dumnezeu cu plăcere cântând: Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Alunecând de la înălțimea celei mai bune şi desăvârşite vieți, în locaşul cel mai de jos al iadului m-am pogorât, dar prin tine iarăşi m-am făcut mai presus de toată începătoria şi puterea, Stăpână, ceea ce ai născut pe Mântuitorul meu.

S-a deschis uşa cea încuiată a Raiului celui din Eden, Stăpână, prin tine, ceea ce eşti uşa dumnezeiască cea însuflețită şi vie, prin care numai Dumnezeu a trecut şi a lăsat-o încuiată, pentru aceea, rogu-mă, uşile vieții deschide-mi.

Slavă...

Vas sfânt al Preasfântului Duh şi Sfânt Potir, Născătoare de Dumnezeu, sfințeşte sufletul meu care a devenit sălaş al duhurilor necurate, înnoind acum degrabă duhul meu până în străfunduri.

Şi acum...

Risipind întunericul şi noaptea patimilor cu dimineața pocăinței, sufletul meu cel adormit în întunericul necunoştinței, cu lumina dumnezeieştii cunoştințe, trezeşte-l ca să mânece şi să fie călăuzit spre lumină, cu strălucirea rugăciunii tale.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întăreşte, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câştigat-o cu scump sângele Tău».

Neamul cel pământesc, prin mijlocirea ta, ceresc s-a făcut, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceea şi pe mine, cel din pământ pământesc, izbăveşte-mă.

Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu răutățile mele, fără prihană Stăpână, dar tu izbăveşte-mă.

Slavă...

Din tinerețe am disprețuit dumnezeieştile porunci ale Fiului tău, Stăpână, şi am alunecat în patimi de necinste.

Şi acum...

Acum ascultă glasul suspinului meu şi dăruieşte-mi mie duh zdrobit, inimă smerită, Mireasă nenuntită.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Acoperit-au cerurile bunătatea Ta, Hristoase, că ieşind din chivotul sfințirii Tale, din nevătămată Maică, în Biserica slavei Tale arătatu-Te-ai ca un prunc în brațe purtat; şi s-au umplut toate de lauda Ta».

Ca un chivot însuflețit, viu si cuvântător, Binecuvântată Marie, ai cuprins pe Cuvântul cel dătător de Lege, Care, ca un al doilea Noe, a izbăvit lumea din potopul înşelării şi începător al celei de-a doua lumi S-a arătat şi al unei vieți mai bune.

Te cinstim pe tine cădelniță de aur întru care S-a aprins Cuvântul Tatălui, Trupul cel preasfânt, şi lumea a umplut de dumnezeiască mireasmă şi a sfințit văzduhul cel întinat de grăsimea jertfelor celor spurcate.

Slavă...

Tu picuri tuturor, Curată, rouă vindecărilor, ca un izvor de tămăduiri şi de mântuire şi ca un râu al lui Dumnezeu plin cu ape dumnezeieşti, nematerialnice, hrănind sufletele şi dându-le viață. Pentru aceea, rogu-mă, şi pe mine, cel bolnav, mă tămăduieşte.

Şi acum...

Ceea ce eşti Preacurată cu adevărat şi Stăpâna tuturor, ceea ce pe Stăpânul tuturor prin netâlcuit Cuvânt, pe Hristos, L-ai zămislit cu trup, izbăvindu-mă din stăpânirea tiranului, a stăpânitorului lumii acesteia, arată-mă şi pe mine rob credincios al tău.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Când a văzut Isaia în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun prea-înalt de îngerii slavei înconjurat, a strigat: Vai, mie, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpâneşte pacea şi lumina cea neînserată».

Dumnezeiesc alabastru al mirului celui fără de moarte, izvor sfânt al apei celei vii şi de viață dătătoare, uşă a mântuirii te laud pe tine, raiul cel cuvântător al lui Dumnezeu, cetatea cea însuflețită a împăratului Hristos.

Cu minte curățită, dă-mi mie putere să te văd pe tine pururea, bucuria inimii mele, Fecioară, şi cu lumina ta să fiu strălucit şi să mă împărtăşesc de buna ta mireasmă.

Slavă...

Dă-mi mie harul de a mă îngriji de pocăință sinceră, plâns din inimă şi de străpungerea inimii, căci iată, deznădăjduit fiind de mulțimea păcatelor mele, Sfântă Fecioară, alerg la mila ta.

Şi acum...

Dumnezeiască juncă, ceea ce ai născut vițelul cel îngrăşat şi ales, mieluşeaua care ai născut pe Hristos mielul, numără-mă cu oile cele de-a dreapta, de verdeața Raiului şi de staulele cele cereşti învredniceşte-mă.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Nu trece cu vederea, Iubitorule de oameni, pe cei ce au ajuns la sfârşitul veacurilor şi în valurile ispitelor sunt primejduiți să piară, strigând: Mântuieşte-ne, Mântuitorule, precum ai mântuit din fiara mării pe Proorocul Iona».

Templu, şi uşă, şi sfeşnic, chivot şi catapeteasmă, vas şi toiag şi cort, pământ sfânt, dumnezeiască masă, pod şi scară, scaun şi pat de nuntă, palat al lui Dumnezeu eşti văzută, Fecioară.

Frumoasă şi preafrumoasă aflându-te pe tine, Fecioară, Domnul cel preaminunat, cu frumusețea mai presus de fiii celor pământeşti, din pântecele tău cel nestricat, ca dintr-o cămară de nuntă, a răsărit, Curată, ca un soare luminos.

Slavă...

Cel minunat întru sfinți, minuni a făcut cu tine, Stăpână, taina cea cu adevărat minunată, în cer şi pe pământ. Pentru aceea, minunate fă acum milele tale mie, cel ce am nevoie de mare milă.

Şi acum...

Ceea ce ai înălțat smerita fire a muritorilor şi pe săraci i-ai ridicat de la pământ şi pe cei sărmani i-ai ridicat din necurăția patimilor, şi pe mine ridică-mă din tina răutăților, Preanevinovată.

Sedealna. Glasul al 3-lea

Mărturisirea dumnezeieştii credințe

Zid nebiruit, temelie tare, adăpost sigur şi liniştit dobândindu-te pe tine, Prealăudată Stăpână, noi, cei înviforați pe marea patimilor, spre limanul cel liniştit şi la apărarea ta scăpând cu credință, pace dobândim.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Pe Tine Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit şi în Fecioară neîntinată Te-ai sălăşluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te lăudăm, cântând cu dreaptă credință: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri».

Stea prin tine a răsărit, Curată, din Iacob, Hristos, Cel ce a făcut luna şi soarele la începuturi spre luminare ziua şi noaptea. Pe Acela roagă-L să lumineze sufletul meu.

Munte netăiat mai dinainte te-a văzut pe tine Daniel, Fecioară, din care s-a tăiat piatra cea netăiată de mână, Hristos. Dar acum mă rog, degrab ridică piatra grea a împietririi de pe inima mea.

Slavă...

Din rădăcina lui Iesei odrăslind mlădiță preasfântă, ai rodit credincioşilor nestricăciunea şi floarea vieții celei dumnezeieşti care a înflorit binecuvântarea, uscând în chip vădit pomul blestemului.

Şi acum...

Ai purtat, Curată, ca o viță strugurele vieții cel copt care a risipit beția înşelării şi a izvorât lumii vinul cunoştinței, pe care bându-l, noi, credincioşii, ne înțelepțim.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Nor ce străbați cerul, pe care a urcat Cel ce umblă pe nori, Dumnezeu Cuvântul, şezând ca pe un nor uşor, şi idolii Egiptului oarecând i-a răsturnat, zdrobeşte, Fecioară, şi idolii patimilor mele.

Cleştele cel dumnezeiesc care ai primit în chip de negrăit cărbunele cel dumnezeiesc, Născătoare de Dumnezeu, stinge cărbunii aprinşi ai patimilor mele, Preasfântă, cu roua rugăciunilor tale, ca să te slăvesc pe tine întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

De cămara de nuntă cea desfătată a sfinților şi de patul de nuntă cel ceresc, Ceea ce eşti cămara dumnezeieştii slave, învredniceşte-mă, îmbrăcându-mă cu haina strălucită a nepătimirii, Maica Lui Dumnezeu, şi încingându-mă cu veşmântul nestricăciunii.

Şi acum...

Noaptea cea fără de lumină mă cuprinde, căci faptelor întunericului m-am robit, dar tu Fecioară, cu lumina ta mă luminează pe mine cel ce cânt: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălțați întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credință, şi de văpaie fiind nevătămați, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«În lege, în umbră şi în Scriptură, închipuit vedem noi, credincioşii. Toată partea bărbătească ce se naşte întâi, sfântă lui Dumnezeu este. Deci pe Cuvântul Cel întâi-născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel întâi-născut din Maică fără ispită bărbătească, îl slăvim».

Iată apărarea mea, iată mântuirea mea, iată ocrotirea sufletului meu şi bucuria, iată scăparea mea, iată acoperământul meu şi nădejdea mea cea tare, Fecioară şi Stăpână.

Aflându-te pe tine frumoasă cu trupul şi cu sufletul, frumoasă şi cu mintea, Cel frumos S-a întrupat din pântecele tău cel feciorelnic, înfrumusețând urâțenia mea, ca un Dumnezeu, pe Care roagă-L, Curată, să mă mântuiască.

Slavă...

Prunc nou, Fecioară, purtând în brațele tale pe Cel fără de început, ca ceea ce eşti mai cuprinzătoare decât cerurile şi mai sfântă decât toate cele zidite, pe Acesta roagă-L să mă izbăvească pe mine, Sfântă, din căderile cele nemăsurate.

Şi acum...

Cârmuieşte tu viața mea şi inima mea o umple de bucurie. Dezleagă chinurile nemăsuratelor mele suspinuri şi toată amărăciunea sufletului meu, Buno, schimbă-o în bucurie adevărată.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Mare este puterea crucii Tale

Bucură-te, Preasfântă, ceea ce ai primit în pântecele tău, Fecioară, pe Sfântul Cuvânt al Celui Preaînalt. Bucură-te, slava cea cinstită a ortodocşilor; bucură-te, buna cuviinţă a îngerilor celor netrupeşti; bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu, scăparea tuturor.

Bucură-te, frumuseţe strălucită şi multiubită a lumii întregi, Marie, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, dumnezeiască mângâiere a celor întristaţi; bucură-te, cercetarea celor bolnavi; bucură-te, scaun al Domnului în chipul focului.

Bucură-te, stâlp neclintit al fecioriei; bucură-te, binefăcătoarea tuturor celor ce te laudă pe tine; bucură-te, palat de aur al împăratului; bucură-te, cap al mântuirii noastre.

Tu singură eşti ocrotitoare neînfruntată, Fecioară, lauda şi slava creştinilor, depărtează de la mine muncile, iar norii nenorocirilor întoarce-i în lumina bucuriei.

Miercuri seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Arsenie Monahul

Al cărui acrostih este:
«Întreită cântare, Preacurată, de la Arsenie»

Cântarea 1. Glasul al treilea

Irmosul:

«Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părțile, trecând poporul marea pedestru şi lui Dumnezeu cu plăcere cântând: Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Pe Cel cu adevărat mai presus de toți dumnezeii, pe Dumnezeu Cuvântul, Care pe muritorii cei cuvântători i-a mutat de la necuvântare la harul Cuvântului, ceea ce ai născut ca o maică pe Cuvântul, Născătoare de Dumnezeu, roagă-L să îmi dea cuvânt să te cânt şi să te slăvesc pe tine.

Întăriți fiind prin puterea ta întăritoare, cei ce nu suntem părtaşi puterii sufletelor căutăm ca la un dumnezeiesc doctor tăria ta, ca să luăm putere a te lăuda şi a te ferici pe tine.

Slavă...

Veninul cel pierzător pe care mai înainte l-a vărsat în firea noastră cel ce s-a strecurat în grădina raiului, rău sfătuitorul şarpe, curățindu-l cu dulceața ta cea dumnezeiască, Maica lui Dumnezeu, întăreşte-ne pe noi acum să te lăudăm pe tine şi să-ți strigăm: Bucură-te.

Şi acum...

De pomul cel prin fire de viață făcător, Stăpână, desfătându-ne acum în chip minunat prin contemplare înțelegătoare, prin caldă mijlocirea ta, noi, cei ce odinioară ne-am plecat spre pământ şi prin gustarea din pom moarte ne-am agonisit, pe tine toți după datorie cu laude te preamărim.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întăreşte, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câştigat-o cu scump sângele Tău».

Pe Cel ce ca pe o comoară neprădată, L-ai primit în pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, pe Hristos roagă-L să îmbogăţească pe cei ce cu credinţă te laudă pe tine.

Tu, tărie în mijlocul apelor ai fost văzută, purtând pe soarele dreptăţii, pe Care roagă-L să lumineze pe robii tăi.

Slavă...

Vie care ai odrăslit întregii lumi strugurele cel preadulce al tuturor, cu strălucirea bucuriei tale pe toţi veseleşte-i.

Şi acum...

Ridică, Preacurată, jugul răutăţii mele şi uşurează povara cumplită a păcatelor mele ca pururea să te fericesc pe tine cu credincioşie.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase; că ieşind din chivotul sfinţirii Tale, din nevătămată Maică, în Biserica slavei Tale arătatu-Te-ai ca un prunc în braţe purtat şi s-au umplut toate de lauda Ta».

Ai biruit cu virtuţile toată lumea, Curată: cerul prin curăţie şi întreg pământul îl covârşeşti cu neprihănirea ta cea înfricoşată şi marea o covârşeşti în cuprindere, pentru aceea nu înceta, Stăpână, să mijloceşti pentru noi toţi, curată Maica lui Dumnezeu.

A înflorit cu adevărat mai înainte toiagul lui Aaron şi cu acesta a înflorit şi toiagul lui Iesei, pe tine preînchipuindu-te, Curată, căci unul te-a arătat pe tine că eşti din neam preoţesc, celălalt, că eşti din neam împărătesc, ceea ce din amândouă te-ai născut, mântuieşte-ne pe toţi.

Slavă...

Cunoscându-te pe tine pământ roditor, fără de sământă ai rodit spicul care îi hrăneşte pe toţi şi ai zămislit cu trup pe Ziditorul a toată firea, şi plămădind pe Hristos în pântecele tău, pe tine te rugăm, de foamea cea înţelegătoare izbăveşte-ne pe noi.

Şi acum...

Cetate însufleţită a Treimii ai fost gândită, căci se bucură de tine valurile râului Duhului, Tatăl te curăţeşte ca pe un cort, şi Fiul rămâne în mijlocul tău. Pentru aceea şi pe noi fără de clintire ne păzeşte cu acoperământul tău.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Când a văzut Isaia în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun prea-înalt de îngerii slavei înconjurat, a strigat: Vai, mie, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpâneşte pacea şi lumina cea neînserată».

Cel ce din Tatăl S-a născut Fiu în chip nezidit, prin tine neschimbat Se întrupează, Preacurată. O! Minune, cum în pântecele tău înțelepciunea Şi-a zidit Sieşi casă, iar pe noi ne înnoieşte şi pace ne dăruieşte.

Sufletul meu cel fără folos, muşcând cu dinții din strugurele necopt al păcatului, mai mult s-a prostit la minte, ci tu, Maica lui Dumnezeu, cu rugăciunile tale, du-l la dulceața vieții şi satură-l pe el cu pâinea cerească a harului tău.

Slavă...

Cele la care şi îngerii doresc să privească, Ziditorul firii lor, venind, le-a luat, tu însăți, Fecioară, născându-L cu trup pe Dumnezeu, ai întrecut pe îngeri şi ai arătat slava noastră.

Şi acum...

Se luminează mulțimile păcătoşilor întărite cu nădejdea ta, prin care cu nimic nu ne vătămăm de la vrăjmaşul, precum a făgăduit Dumnezeu, căci întru tine, Fecioară, binecuvântare aflăm.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-a Ție bătrânul, văzând cu ochii mântuirea, care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu eşti Dumnezeul meu».

Marie, Maica lui Hristos-Ziditorul, cartea lui Dumnezeu cea pecetluită, în cărțile cele cereşti, cu rugăciunile tale, Curată, scrie-mă şi pe mine.

Noi, cei ce cu dumnezeiască credință te cugetăm pe tine sfeşnic purtător de făclii, cu lumina ta cea nematerialnică, ceea ce eşti bună, să fim luminați.

Slava...

Stinge cu adierea ta pofta mea, zdrobeşte mânia mea - fiarele cele rele, şi păzeşte întreit, Fecioară, rațiunea sufletului meu.

Şi acum...

În chip, pe cel după chipul lui Dumnezeu dă-mi mie să îl îmbogățesc; întru asemănare, după asemănare păzeşte-l, Curată.

Sedealna. Glasul al 3-lea

Fecioara astăzi

Din fierbinţeala credinţei strig ţie, Născătoare de Dumnezeu, cu nevrednică gură şi inimă spurcată, mântuieşte-mă pe mine, cel cufundat în păcate, îndură-te de mine, cel omorât de deznădejde, ca, mântuit, să strig ţie: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit şi în Fecioară neîntinată Te-ai sălăşluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te lăudăm, cântând cu dreaptă credinţă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri».

În chip străin, Preanevinovată, cuptorul cel încins naşterea ta a preînchipuit. Căci tiranul, arzând pe cei trei tineri, văzându-i în cuptor lăudând împreună cu al patrulea, strigă: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

A ridicat păstorul oaia, vrând întru tine să o găsească [12] şi, îmbrăcându-Se din sângiurile tale, pe umerii Săi o poartă. Pentru aceasta cu credinţă strigăm: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Întinăciunea patimilor mele pururea întunecă sufletul meu, Stăpână, şi, ca trestia uscată şi fără rod, se aprinde cu tot păcatul. Pentru aceea strig ţie: De Dumnezeu fericită Fecioară, izbăveşte-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Cu apele tale curăţitoare spală, curată Născătoare de Dumnezeu, sufletul meu cel întinat cu păcatele cele spurcate, Fecioară, ca să îţi cânt ţie cu credinţă: Binecuvântată eşti ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Vas de aur şi sfeşnic, masă şi toiag, munte dumnezeiesc şi nor, palat al împăratului şi scaun în chipul focului, Născătoare de Dumnezeu, toţi credincioşii te numim, ceea ce şi după naştere Fecioară ai fost păzită.

[12] Se referă la firea omenească cea pierdută şi căzută.

Cuvântul Cel ce a împodobit crinii câmpului, pe tine, Curată, crin văzându-te, firea cea spinoasă a smuls-o şi veşmânt din tine a îmbrăcat. Pentru aceea strig: îmbracă-mă pe mine, cel cu totul gol, ca să te laud pe tine întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Din tine născându-Se Cel ce poartă toate prin Cuvântul Lui, prin tine Dumnezeu Cuvântul, dă curăţire de păcate; pentru aceea strig ţie: Mântuieşte-mă pe mine la judecată, Stăpână, ca să te laud pe tine întru toţi vecii.

Şi acum...

Fiindcă mintea mea a lepădat legea, legea trupului, care luptă împotrivă, m-a convins să nu păşesc în căile drepte ale dumnezeieştilor voiri ale Fiului tău. Pentru aceea mă rog: Prin mijlocirea ta, îndreaptă-mă, Fecioară.

Să lăudăm... Irmosul

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credinţă, şi de văpaie fiind nevătămaţi, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«În lege, în umbră şi în Scriptură, închipuit vedem noi, credincioşii. Toată partea bărbătească ce se naşte întâi, sfântă lui Dumnezeu este. Deci, pe Cuvântul Cel întâi născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel întâi născut din Maică, fără ispită bărbătească, îl slăvim».

Privind la ochiul tău cel milostiv, cântăm din suflet: Miluieşte-i pe toţi pentru milele tale, Maica lui Dumnezeu, arată dumnezeiescul tău har celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă, ca pe tine, toţi cântându-te, cu laude să te preamărim.

Văzându-l, Curată, pe robul tău cu adevărat însetând de tine în necazuri, ajută-l. În strâmtorări păzeşte-mă, în nenorociri, izbăveşte-mă şi în primejdii mântuieşte-mă. Căci tu eşti acoperământ lumii şi ajutor neamului omenesc.

Slavă...

Lumină mai presus de lumină nenăscută, Dumnezeu Tatăl şi Creatorul, Dumnezeu Fiule al Tatălui şi Cuvinte, Cel ce Te-ai născut ca lumina din lumină şi Dumnezeu Duhul cel nezidit Care luminezi purcezând, Treime una, Dumnezeul meu, păzeşte pe toţi cu puterea Ta.

Şi acum...

Înălțând apărarea ta, Curată, trimite-o şi nouă, tinde mijlocirea ta cea folositoare tuturor, dă-ne nouă harul tămăduirilor şi mulțimea minunilor, pentru ca toți să te cinstim pe tine şi neîncetat să te mărim.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Cel ce prin patima ta, Hristoase

Bucură-te, Maica vieții; bucură-te, pururea fericită, vederea preafericită a îngerilor, lauda muritorilor; bucură-te, ceea ce ai izvorât oamenilor bucuria, Stăpână.

Bucură-te, pisc al lui Hristos, odihna Bisericii, faima vredniciilor ei, Preanevinovată; bucură-te, uşă înțelegătoare, prin care a trecut Cel Preaînalt.

Bucură-te, frumusețea lui Iacob, pe care a iubit-o Stăpânul; bucură-te, zori care ai purtat soarele Care luminează toate; bucură-te, ceea ce izbăveşti din stricăciune pe muritori prin naşterea ta.

Din toată năvălirea potrivnică şi din tot necazul şi de duşmanii cei vrăjmaşi, Preanevinovată, izbăveşte pe robii tăi, căci pe tine apărătoare tare te-am agonisit.

Joi seara
Canonul Preasflntei Născătoare de Dumnezeu.
Facere a lui Teoctist Monahul, Studitul

Al căruia acrostih este:
«Cântare întreită cânt plină de lacrimi»

Cântarea 1. Glasul al 3-lea
Irmosul:

«Cel ce odinioară a împreunat apele la un loc cu dumnezeiasca voie şi a despicat marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeul nostru cel preaslăvit; Acestuia unuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Dă să fie udate cu belşug de lacrimi brazdele ticălosului meu suflet şi învredniceşte-l, Stăpână, să aducă roade însutit şi umple inima mea de toată bucuria, ca să te slăvesc pe tine pururea.

Pentru adâncul milelor tale, Stăpâna tuturor, miluieşte nenorocitul meu suflet şi izbăveşte, Preasfântă, de focul cel veşnic şi de năvălirea demonilor pe cel ce scapă acum la acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Ca ceea ce eşti casă neîntinată a împăratului, mă rog, curăţeşte cu rugăciunile tale inima mea cea întinată de patimi necurate şi îmbogăţeşte-o prin faptele petrecerii celei curate, ca să te slăvesc pe tine.

Şi acum...

Pentru ce în trândăvie ţi-ai cheltuit viaţa, ticăloase suflete, şi pentru ce nu te temi de înfricoşata zi a osândei celei veşnice? Ci scoală dar din căderi şi nepăsare, strigând cu râvnă: Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-mă, Preacurată.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai adus pe toate din cele ce n-au fost, cu Cuvântul zidindu-le şi săvârşindu-le cu Duhul, Atotțiitorule Stăpâne, întăreşte-mă întru dragostea Ta».

Izbăveşte-mă de gheenă şi de orice altă osândă în ceasul judecății pe mine, rugătorul tău, Preanevinovată, şi părtaş fă-mă împărăției Fiului tău şi Dumnezeu.

Vindecă rănile trupului meu şi potoleşte valul cel mult tulburat al gândurilor şi dăruieşte-mi pace.

Slavă...

Nenorocit fiind, acum deznădăjduiesc cumplit şi nu este vindecare sufletului meu, Preanevinovată, dar nu părăsi, Fecioară, pe robul tău până în sfârşit.

Şi acum...

Dumnezeiescul şi cuviosul tău chip arată-l robului tău, te rog, Preasfântă, şi învață-mă să fac dreptățile Fiului tău, Fecioară.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulțumind, strigăm Ție: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Cu totul bună tu eşti, Fecioară, cu totul milostivă, cu totul compătimitoare şi ajutătoare în primejdii şi nenorociri, Marie, fără de prihană. Pentru aceea şi pe mine tot mă păzeşte şi mă îngrădeşte.

Noaptea cea fără de lumină a patimilor mă cuprinde pe mine ticălosul. Dar cu lumina ta, ceea ce eşti bună, risipeşte norii sufletului meu şi către lumina poruncilor lui Dumnezeu mă călăuzeşte, Preanevinovată.

Slavă...

Scufundat de valul ispitelor şi de întreitele valuri ale cugetelor celor rele şi tras în jos pururea, în adâncul deznădejdii, mântuieşte, strig ție, Stăpână, pe robul tău.

Şi acum...

Când se va despărți de trup sufletul meu, atunci, de față stând cu milă, smulge-mă din năvălirea demonilor, care caută fără încetare, Fecioară, pieirea mea.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce eşti nevăzut pe pământ Te-ai arătat şi cu oamenii de voie ai vieţuit, Tu, Cel necuprins. Pentru aceasta, către Tine din zori îndreptându-ne, Te lăudăm, Iubitorule de oameni».

Vezi, Curată, slăbiciunea smeritului şi ticălosului meu suflet şi izbăveşte-mă de răscoala vrăjmaşilor celor nevăzuţi şi de vătămarea lor.

Să nu laşi, Stăpână, mintea mea trasă neîncetat la cugete necurate prin cursele cele diavoleşti, ci păzeşte-o neabătută.

Slavă...

Păcătoşilor şi vameşilor S-a arătat Fiul tău pentru adâncul milei pe Care urmându-L, Curată, acum mă miluieşte şi pe mine, cel ce am păcătuit mai presus de toţi.

Şi acum...

Câini mulţi mă împresoară cu adevărat, mulţimea duhurilor rele m-a înconjurat, dar uneltirile acestora le risipeşte, fără de prihană, Fecioară.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a împresurat, şi slăbeşte duhul meu; ci tinzând braţul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru mântuieşte-mă, Îndreptătorule».

Mă cufund în valurile patimilor, ale păcatului şi ale plăcerilor, dar tu, Născătoare de Dumnezeu, vino mai înainte şi prin dumnezeiasca ta cârmă, la limanul pocăinţei mă povăţuieşte.

Râuri de lacrimi duhovniceşti dăruieşte-mi, Fecioară, ca să-mi spăl tina greşelilor mele şi la apa odihnei îndreptează sufletul meu în ziua judecăţii.

Slavă...

Am adormit în moartea sufletească şi zac în mormântul deznădăjduirii, dar tu tinde mâna ta şi înviază-mă, rogu-mă, călăuzindu-mă la pocăinţă şi la viaţă.

Şi acum...

A covârşit cu adevărat capul meu mulţimea fărădelegilor mele, ca o sarcină grea apăsat-au peste mine, dar tu uşurează grumazul meu, Prealăudată.

Sedealna. Glasul al 3-lea

De frumusețea fecioriei

Toată viața mea în trândăvie multă a trecut, Preacurată, şi acum m-am apropiat de vremea ieşirii mele şi mă tem de vrăjmaşii mei, să nu zdrobească sufletul meu, Preanevinovată, şi să nu mă trimită pe mine în adâncul pierzaniei, ci tu, Fecioară, îndură-te de robul tău şi mă izbăveşte de răutatea acelora.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Idolului celui de aur de demult, cei trei tineri nu s-au închinat cu închinăciune persană, ci pe Domnul în mijlocul cuptorului lăudau: Dumnezeul părinților noştri bine eşti cuvântat».

Ca o milostivă, Maica lui Dumnezeu, pe robii tăi, Stăpână, de milostivire învredniceşte-i, pe cei ce cu credință strigă Fiului tău: Dumnezeul părinților noştri bine eşti cuvântat.

Depărtează păşunea păcatelor şi a faptelor rele, ca să strig cu dor Fiului tău: Dumnezeul părinților noştri bine eşti cuvântat.

Slavă...

Neamul muritorilor pe tine te roagă, Născătoare de Dumnezeu; Stăpână, miluieşte-mă şi pe mine, robul tău, cel ce cu credință strig Fiului tău: Dumnezeul părinților noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum...

La scaunul lui Hristos când voi fi judecat ca un vinovat, Ceea ce eşti fără de prihană, arată-te mie izbăvitoare din tot chinul prin calda ta ocrotire.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Nu înceta, Curată, a te ruga să fie izbăviți din cursele vrăjmaşului cei ce te cinstesc pe tine cu pocăință şi binecuvintează pe Fiul tău, Stăpână: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Nu numai mâinile şi ochii, ci şi mintea şi sufletul şi inima le tind către tine, Fecioară, luminează-mă tot cu lumina ta, tot mă spală cu lacrimi, tot mă curățeşte prin pocăință fierbinte.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Noaptea păcatelor mă acoperă, întreitele valuri ale furtunii păcatelor mele mă tulbură, mă tem şi mă spăimântez de pedepse de care, Preasfântă, izbăveşte-mă, ceea ce eşti nădejde şi mântuire celor deznădăjduiți.

Şi acum...

Înfricoşată osândă mă aşteaptă, căci voi fi judecat înaintea îngerilor şi în priveliştea a mii de oameni, din mare strâmtorare izbăveşte-mă atunci, căci mare şi bogată milă ai, ceea ce ai născut pe împăratul cel mare.

Să lăudăm... Irmosul

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credință, şi de văpaie fiind nevătămați, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«În lege, în umbră şi în Scriptură, închipuit vedem noi, credincioşii. Toată partea bărbătească ce se naşte întâi, sfântă lui Dumnezeu este. Deci, pe Cuvântul Cel întâi născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel întâi născut din Maică, fără ispită bărbătească, îl slăvim».

S-a apropiat de sfârşit sufletul meu; la uşă este judecata. Leapădă, deci, faptele cele de ruşine şi apucă buna viețuire, căci ai ajutor pe Născătoarea de Dumnezeu care te izbăveşte pe tine din toată răutatea.

Între tâlharii cei înțelegători, Preanevinovată, căzând eu, cel slăbănogit de meşteşugirile lor, nebuneşte am lepădat tunica virtuții şi plin de rănile cele stricătoare de suflet strig ție: Născătoare de Dumnezeu, nu mă trece cu vederea.

Slavă...

Viața mea întreagă, Preacurată, în trândăvie am săvârşit-o şi acum m-am apropiat de iadul deznădejdii, ci dă-mi îndreptare, Curată, şi nu mă lăsa în asemenea răutate pe mine, cel ce scap la acoperământul tău.

Şi acum...

Neputința trupului meu şi slăbiciunea sufletului, durerea inimii mele şi rătăcirile minții mele, ție încredințându-le, strig: Fiecăreia dintre acestea, Curată, dă-i vindecare, ca să te măresc pe tine cu laudă.

Prosomii. Glasul al 3-lea.

Mare este puterea crucii tale

Bucură-te, ocrotitoarea tuturor, Maică Fecioară, slava celor ce cu credință fierbinte te slăvesc pe tine; bucură-te, preafrumoasă podoabă a lumii; bucură-te, lauda şi întărirea şi zid nesurpat.

Bucură-te, ceea ce ai născut vițelul cel fără prihană, juncă singură preabinecuvântată; bucură-te, Slăvită; bucură-te, strălucirea de mult preț a îngerilor; bucură-te, dătătoarea vieții, nenuntită Născătoare de Dumnezeu, Marie.

Bucură-te, candelă neadormită a lumii; bucură-te, preafrumoasă mireasă; bucură-te, dumnezeiesc palat de aur al Cuvântului; bucură-te, Fecioară, singură scăpare a tuturor celor ce strigă ție: Bucură-te.

Izbăveşte-mă de leii cei stricători de suflet cu rugăciunile tale, nădejdea şi ocrotirea neamului omenesc, şi povățuieşte-mă la împărăția cea de sus şi învredniceşte-mă să văd frumusețea Fiului tău, Fecioară.

Vineri seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan Damaschinul

Cântarea 1. Glasul al 3-lea
Irmosul:

«Cel ce odinioară a împreunat apele la un loc cu dumnezeiasca voie şi a despicat marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeul nostru cel preaslăvit; Acestuia unuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit».

Bucură-te, scaun al Domnului; bucură-te, Fecioară, ceea ce ai risipit negura înşelăciunii şi ceea ce atragi pe toți la lumina cea neapusă; bucură-te, nenuntită; bucură-te, carte de Dumnezeu scrisă, întărirea credincioşilor; bucură-te, Prealăudată.

Bucură-te, vas care ai purtat înlăuntru mana, pe toți îndulcindu-i prin credință, pe cei care te mărturisesc pe tine adevărată Stăpână; bucură-te, ceea ce ai născut pe Cârmuitorul a toată făptura; bucură-te, lumină care ai luminat lumii, Preacurată.

Slava...

Bucură-te, frumusețe multiubită, Preacuvioasă; bucură-te, ceea ce ai izbăvit pe toți din prăpastia necredinței prin naşterea ta cea mai presus de fire şi singură ai condus pe toți la credința cea dumnezeiască; bucură-te, Preabinecuvântată; bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu.

Şi acum...

Primitoare a luminii, Fecioară, bucură-te, ceea ce singură ai născut mântuirea lumii, nădejdea celor nenorociți, Curată; bucură-te, dătătoarea vieții; bucură-te, Preasfântă; bucură-te, ceea ce ai izvorât izvorul cel veşnic.

Cântarea a 3-a
Irmosul:

«Cel ce ai adus pe toate din cele ce n-au fost, cu cuvântul zidindu-le şi săvârşindu-le cu Duhul, Atotțiitorule Stăpâne, întăreşte-mă întru dragostea Ta».

Dumnezeiască scară pe care a văzut-o odinioară Iacob, care îi duci pe muritori la uşa cea cerească, bucură-te, Nepătată, nădejdea, bucuria şi acoperământul celor nenorociți.

Bucură-te, Maică nenuntită, cleşte purtător de foc, care ai ținut cărbunele cel înțelegător, pe Cel ce curăță cu foc păcatul întregii lumi.

Slavă...

Bucură-te, toiagul care în chip minunat ai odrăslit floarea cea dătătoare de viață; bucură-te, Preanevinovată; bucură-te, sălaş strălucit al Domnului.

Şi acum...

Vas al manei celei înțelegătoare cunoscându-te pe tine, Curată, strigăm fără de tăcere: Bucură-te, Preasfântă Stăpână; bucură-te, paza sigură şi acoperământul credincioşilor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulțumind, strigăm Ție: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Bucură-te, rânduneaua cea înțelegătoare, cu dulce viersuire, ceea ce ai alungat iarna cea gândită şi la primăvară i-ai mutat pe toți cei ce cu credință, Preacurată Fecioară, te măresc pe tine.

Bucură-te, masă de taină care porți în mijlocul tău Pâinea cea cerească, pe Hristos, Nevinovată, din Care, împărtăşindu-ne toți ne umplem de viață negrăită şi de bucurie.

Slavă...

Bucură-te, cu adevărat comoara fecioriei şi lauda. Bucură-te, ceea ce singură ai cuprins în pântecele tău piatra vieții; bucură-te, preaminunată; bucură-te, îndreptarea cea sigură a celor căzuți.

Şi acum...

Bucură-te, cetate întărită, neclintită şi dumnezeiască a credincioşilor; bucură-te, apărare tare împotriva duşmanilor necredincioşi şi vrăjmaşilor răi; bucură-te, preaminunată, binecuvântată; bucură-te, Stăpâna tuturor.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Spre Tine mă îndrept din zori, Ziditorule a toate, la pacea care covârşeşte toată mintea, pentru că lumină sunt poruncile Tale; întru acestea povățuieşte-mă».

Bucură-te, locaşul luminii celei neînserate; bucură-te, vindecarea celor bolnavi, Curată, bucură-te, leacul cel nematerialnic; bucură-te, templu sfânt al Stăpânului, Preacuvioasă.

Bucură-te, cort mai lat decât norul, vasul de aur al Celui Prea-înalt; bucură-te, Prealăudată, mirul cel de mult preț şi tămâiere bine înmiresmată.

Slavă...

Bucură-te, zid neclintit al credincioşilor, ocrotitoare tare a lumii; bucură-te, Nepătată; bucură-te, întărirea tuturor celor ce te laudă pe tine, Mireasa lui Dumnezeu.

Şi acum...

Locaş luminos al Stăpânului, bucură-te, singură îndreptare a lui Adam celui căzut şi izbăvirea lacrimilor Evei, Preacuvioasă.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a împresurat, şi slăbeşte duhul meu; ci tinzând brațul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru mântuieşte-mă, îndreptătorule».

Închinarea lui Gavriil, „bucură-te”, tot poporul tău, bucurându-ne, cu râvnă o strigăm: Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, bucură-te, Curată, mult luminată, ceea ce ai răsărit credincioşilor soarele dreptății.

Bucură-te, strigăm cu multă bucurie ție, Preanevinovatei Maici a Dumnezeului nostru; bucură-te, rug nemistuit şi țarină nearată care ai odrăslit spicul cel ceresc.

Slavă...

Bucură-te, împărăteasă, într-un cuget strigăm ție, noi, credincioşii fără încetare. Bucură-te, scară însuflețită, care îi duci pe muritori la slava cea cerească şi fără pată.

Şi acum...

Toți cu veselie îți strigăm ție: Bucură-te, ceea ce ai născut puterea cea veşnică, fără prihană Fecioară; bucură-te, cămară de nuntă atotluminoasă; bucură-te, puternică cetate întărită a lumii.

Sedealna. Glasul al 3-lea

De frumusețea fecioriei tale

Bucură-te, palat larg al lui Dumnezeu; bucură-te, templu prea-luminos al lui Hristos; bucură-te, cămară de nuntă împodobită cu aur şi pat acoperit cu porfiră; bucură-te, iatac în chipul focului, cerul cel mai înalt, Rai însuflețit, sălaş cuvântător, scaun slăvit al Stăpânului; bucură-te, Marie, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit şi în Fecioară neîntinată Te-ai sălăşluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te lăudăm cântând cu dreaptă credinţă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri».

Bucură-te, sălaş purtător de lumină, Marie fără prihană; bucură-te, cel mai curat cort al Ziditorului; bucură-te, zid şi acoperământ al celor ce cântă cu credinţă: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Bucură-te, dătătoarea mântuirii, scăparea muritorilor, frumuseţea şi bunăcuviinţa Bisericilor; bucură-te, biruinţa şi îndrăznirea stăpânitorilor celor ce cântă: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Bucură-te, lauda fecioarelor, podoaba maicilor; bucură-te, bogăţie nesecată a celor lipsiţi; bucură-te, putere şi slavă a celor ce strigă cu credinţă: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum...

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Preacuvioasă, scăparea muritorilor; bucură-te, locaş al sfinţirii şi cort al lui Dumnezeu Cel Preaînalt pe Care, lăudându-L, strigăm: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Ca noi credincioşii să strigăm ţie: Bucură-te, Fecioară, izbăveşte-ne din tot păcatul şi furtuna, din toată nevoia şi necazul, din toată nenorocirea şi întristarea şi de cumplita asuprire a vrăjmaşilor barbari.

Ca pe ceea ce eşti mai cuprinzătoare decât cerurile şi mai slăvită decât Heruvimii cunoscându-te pe tine, toţi către tine strigăm: Bucură-te, Maică Fecioară; bucură-te, chemarea muritorilor, nimicirea şi surparea demonilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Izbăveşte-mă pe mine din necazuri nesfârşite care neîncetat vin asupra mea, ticălosul; izbăveşte-mă din nenorociri şi din toată vătămarea, din toată osânda şi din toată boala, din toată ameninţarea şi biciul, ca să te slăvesc pe tine întru toţi vecii.

Şi acum...

Templul sufletului meu, vai, mie! mi l-am întinat în chip fără de minte, eu, ticălosul, rămânând în noroiul păcatului. Curăţeşte-mă pe mine, rogu-mă, cu apa ta curăţitoare, Preanevinovată Stăpână, şi du-mă la bucurie şi la dumnezeiasca slavă.

Să lăudăm... Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credinţă, şi de văpaie fiind nevătămaţi, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Minune nouă şi potrivită lui Dumnezeu! Că prin uşa cea încuiată a Fecioarei în chip vădit a trecut Domnul, gol la intrare, şi purtător de trup S-a arătat la ieşire Dumnezeu, şi uşa a rămas încuiată. Pe aceasta în chip de negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu o mărim».

Templu încăpător al Ziditorului tuturor şi al lui Dumnezeu cugetându-te şi cunoscându-te pe tine, Preasfântă Stăpână, noi toţi robii tăi cu dor strigăm ţie: „Bucură-te". Bucură-te, vasul înţelepciunii lui Dumnezeu; bucură-te, mântuire neînfruntată a credincioşilor înaintea lui Dumnezeu.

Dumnezeiesc acoperământ al muritorilor, bucură-te, bucurie a oştilor celor cereşti; bucură-te, laudă a Apostolilor; bucură-te, slava mucenicilor, bucură-te, curajul neclintit al luptătorilor; bucură-te, strălucire şi podoabă vestită a tuturor cuvioşilor şi drepţilor.

Slavă...

Tu, Stăpână, stinge văpaia chinurilor; tu, potoleşte valul; Curată, îmblânzeşte întristarea, fă să înceteze lacrimile, depărtează de la mine nenorocirile, bucurie dă robului tău, ca neîncetat să te măresc pe tine ca pe o binefăcătoare a mea.

Şi acum...

Născătoare de Dumnezeu, apărătoare tare şi acoperământ al tuturor celor ce aleargă la tine, primeşte acum cererile robilor tăi şi izbăveşte-i din mâinile vrăjmaşilor, ca una ce ai putere nebiruită, ca neîncetat în cântări să te mărim pe tine.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Cel ce cu patima ta, Hristoase

Bucură-te, căruţă strălucită a Stăpânului făpturii; bucură-te jertfelnic fierbinte al muritorilor; bucură-te, nenuntită; bucură-te, ceea ce L-ai unit pe Dumnezeu cu oamenii, fără prihană Fecioară.

Bucură-te, arătarea tainei celei străine şi înfricoşate; bucură-te, cea prin care s-a deschis Raiul; bucură-te, masă dumnezeiască; bucură-te, Curată, care în chip minunat ai făcut nestricăcios ceea ce era stricăcios.

Bucură-te, comoara lumii; bucură-te, făgăduinţa săracilor; bucură-te, întărirea celor nenorociţi; bucură-te, îndreptarea celor căzuţi; bucură-te, vindecare şi însănătoşire a celor bolnavi.

Cugetând la noianul multelor mele păcate, la ajutorul tău, Nepătată, alerg eu, ticălosul. Mântuieşte-mă, Curată, şi de cumplitele pedepse izbăveşte-mă.

Glasul al 4-lea

Sâmbătă seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Teoctist Monahul, Studitul

Al căruia acrostih:
Vasul luminii, luminează-mă cu lumina ta. Amin.

Cântarea 1. Glasul al 4-lea
Irmosul:

«Noianul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustiu a biruit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Cu lumina rugăciunilor tale luminează-mă, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti Maica luminii celei neapuse, fără de prihană Fecioară, şi roagă-te să îmi dea lumina cunoştinței.

Ca ceea ce eşti în chipul luminii, fără prihană Născătoare de Dumnezeu, cu luminoasele tale rugăciuni, Curată, luminează-mă pe mine, cel întunecat, şi învredniceşte-mă să umblu în dumnezeieştile căi ale luminii.

Slavă...

Luminează noaptea cugetelor mele, cu lumina ta, Preasfântă, şi sufletul meu, ceea ce eşti uşa luminii, fă-l purtător de lumină, ca să văd şi eu lumina Dătătorului de lumină şi Dumnezeului nostru.

Şi acum...

Depărtează negura patimilor mele, ceea ce ai născut Lumina, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ceea ce ai strălucit în chip vădit mai mult decât lumina soarelui, cu totul fără de prihană, Născătoare de Dumnezeu, Preabinecuvântată.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea, Doamne, scăparea şi întărirea».

Fără prihană Fecioară, iertare cer, pe care cu milostivire dăruieşte-o mie cu luminoasele tale rugăciuni, ceea ce ai născut lumina din lumină.

Mintea mea cea întunecată luminează-o cu strălucirea ta cea purtătoare de lumină, căci tu în chip înfricoşător ai născut, Curată, strălucirea Tatălui.

Slavă...

Nu este pe pământ cineva mai păcătos decât mine, Preacurată, pentru aceea strig: Ceea ce eşti uşa luminii, luminează inima mea.

Şi acum...

Locaş prealuminat al firii celei cu adevărat mai presus de lumină, dăruieşte-mi, fără de prihană Fecioară, lumina dumnezeiască şi raza luminii.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptății, a stat întru a Sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Din tinerețile mele, Preacurată, Născătoare a luminii, m-am întinat cu plăcerile, Ceea ce ai născut pe Hristos, soarele dreptății, cu lumina ta acum luminează inima mea cea înnegrită.

Doctor luminător fiind tu, Prealăudată, Născătoare a luminii, luminează mintea mea, cort purtător de lumină al Cuvântului, şi izbăveşte-mă pe mine de întuneric sălăşluindu-mă în lumina cea nematerialnică.

Slavă...

Cu totul m-am supus răutății, dar la tine scap acum eu, cel întunecat, luminează-mă, uşa luminii, şi izbăveşte-mă de gheena şi mă umple de lumina cea nematerialnică.

Şi acum...

Ceea ce ai născut pe Dătătorul de lege şi pe Dătătorul de lumină depărtează cumplitul întuneric al minții mele cu lumina rugăciunilor tale şi mă mântuieşte, Stăpână neîntinată, pe mine cel întinat.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Tu, Doamne al meu, lumină în lume ai venit, lumină sfântă, care întorci dintru întunericul necunoştinței pe cei ce Te laudă cu credință».

Ceea ce ai născut mai presus de cuvânt Lumina din Lumină, dăruieşte-mi lumină ca din întunericul necunoştinței să mă întorc eu, cel ce te laud pe tine cu credință.

Ca ceea ce eşti mai înaltă decât Heruvimii şi Serafimii, fără de prihană Născătoare de Dumnezeu, luminează sufletul meu cu lumina ta, ceea ce ai născut lumina.

Slavă...

Cine poate să cugete negrăirea luminii tale, prealuminoasă Născătoare de Dumnezeu. Căci pe Unul din Treime în chip înfricoşător L-ai născut.

Şi acum...

Pe Dătătorul de lumină, pe Fiul, Cel de aceeaşi cinste cu Tatăl şi cu Duhul, mai presus de cuvânt L-ai născut, cu lumina Lui luminează-mă şi pe mine.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Jertfi-voi ție cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica Ta către Tine, de sângele diavolilor curățindu-se cu sângele cel curs din coasta Ta, prin milostivire».

Întoarce în veselie plânsul meu, Prealăudată, şi negura bolilor şi întreitul val al tuturor patimilor schimbă-le în linişte şi desăvârşită sănătate.

Miluieşte-mă ca o milostivă pe mine, cel necurat, ceea ce eşti mai curată decât strălucirile soarelui şi umple inima mea cu dumnezeiasca ta lumină, ceea ce eşti fără de prihană.

Slavă...

Cu semnele tale luminoase, Fecioară, călăuzeşte-mă către lumina cea neapusă a Fiului tău pe mine, cel întunecat în chip nenorocit, şi aprinde candela cea stinsă a sufletului meu.

Şi acum...

Pe tine singură te ştim, Preacurată, mai cinstită decât heruvimii, ca ceea ce ai născut pe începătorul luminii, Născătoare de Dumnezeu, pe Care şi roagă-L să mă sălăşluiască la lumina cea neapusă.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Cel ce Te-ai înălțat

Pe calea virtuții şi a pocăinței, cea strâmtă şi îngustă şi aspră, întăreşte-mă să umblu cu bucurie, Curată, lărgeşte în necazuri inima mea cea strâmtă, îmbogățeşte în fapte bune sufletul meu şi du-l din strâmtoarea patimilor la lărgimea nepătimirii, Fecioară.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«În cuptorul persan, tinerii lui Avraam, arzând mai mult de dragostea dreptei credințe decât de văpaia focului, strigau: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne!».

Eu, Fecioară, cu fărădelegile mele, cu adevărat i-am covârşit pe toți cei mai înainte de Lege şi pe cei din Lege, ceea ce ai născut lumina cea neapropiată, risipeşte întunericul păcatelor mele.

Lumea cea stricată ai înnoit-o, Maică Fecioară, ceea ce ai născut lumina cea adevărată care luminează pe tot omul ce vine în lume. Pentru aceea acum mă rog: luminează ochii sufletului meu.

Slavă...

Născătoare de Dumnezeu, preafrumos şi cu totul luminos fă acum sufletul meu, ceea ce în chip înfricoşat ai născut strălucirea Tatălui şi umple-mă pe mine cu lumina cea veşnică.

Şi acum...

Vindecă zdrobirea sufletului meu, Marie, căruță a luminii, şi dă-mi să fac călătoriile mele pururea spre lumina Fiului tău, ca să văd lumina cea neînserată.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Mâinile întinzându-şi Daniil...».

Văd lumina rugăciunilor tale, ceea ce ai născut muritorilor lumina cea negrăită şi care luminezi, fără de prihană Fecioară, simțirile sufletului meu, scoțându-mă din întunericul cel cumplit al necunoştinței, ca să strig: Bucură-te, Preanevinovată, Născătoarea luminii celei neapuse.

Nor luminos şi însuflețit, Marie Preacurată, luminează întunericul patimilor mele cu rugăciunea ta cea purtătoare de lumină, Maică Fecioară, şi străluceşte mintea mea ca, mântuit, să strig ție: Născătoare a luminii, bucură-te, cu totul nepătată.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Fericită şi plină de lumină este rugăciunea ta, fără de prihană Marie, luminând toate marginile lumii, Prealăudată, strălucind inimile credincioşilor care strigă: Născătoarea luminii, bucură-te, neprihănită.

Şi acum...

Laudă ție după vrednicie nimeni nu îți poate aduce, cu totul luminoasă Fecioară, căci tu, fără de prihană, ai născut mai presus de minte pe Dătătorul de lumină, pe Hristos Domnul, Cel ce luminează sufletele celor ce strigă: Născătoarea luminii, bucură-te, Stăpână.

Să lăudăm... Irmosul:

«Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise, în groapă le-a încuiat; iar tinerii cei iubitori de dreapta credință, cu virtute încingându-se, puterea focului au stins strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, S-a tăiat din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, împreunând firile cele depărtate. Pentru aceasta, veselindu-ne, te mărim, Născătoare de Dumnezeu».

Fără prihană Fecioară, cu nume de lumină, cu rugăciunea ta cea purtătoare de lumină luminează ochii minții mele şi toate simțirile trupului, ca să văd lumina Dătătorului de lumină şi Mântuitorului meu.

Eu singur, Fecioară, am covârşit toată firea pământenilor prin desfrânările mele şi am fost văzut mai fără de minte decât dobitoacele, dar acum, rogu-mă, du-mă la lumină cu rugăciunile tale.

Slavă...

Peste măsură am păcătuit eu, ticălosul, dar tu, Fecioară, luminează-mă şi mă izbăveşte de întunericul cel veşnic şi mă povățuieşte la viața cea netrecătoare şi la cereasca bucurie.

Şi acum...

Mireasă preanevinovată, bucură-te; bucură-te, Fecioară nenuntită; bucură-te, slava îngerilor şi lauda Apostolilor; bucură-te, cununa mucenicilor şi veselia cuvioşilor.

Prosomii. Glasul al 4-lea

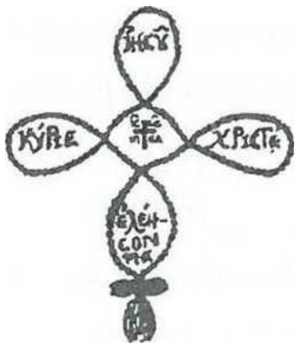
Ca pe un viteaz între mucenici

Bucură-te, Stăpână fără de prihană, palat al lui Dumnezeu; bucură-te, veselia îngerilor; bucură-te, chemarea lui Adam şi izbăvirea Evei; bucură-te, scară înțelegătoare care îi duci pe muritori la cer şi la slava cea fără de pată; bucură-te, tăria împăraților ortodocşi; bucură-te, pază nezdrobită.

Bucură-te, Fecioară, Preanevinovată, strălucirea preoților; bucură-te cunună a împăraților; bucură-te, omorârea iadului; bucură-te, jertfelnic de împăcare; bucură-te, adânc nemăsurat de cugetele omeneşti, înălțime negrăită, bucurie a celor ce plâng; bucură-te, acoperământ al celor ce aleargă la tine cu credință şi se roagă ție, fără de prihană Fecioară.

Bucură-te, minunată făptură a toată zidirea; bucură-te, temeiul teologiei, sfârşitul dogmaticii; bucură-te, nedespărțirea firii; bucură-te, acrostih al Scripturilor; bucură-te, început şi sfârşit desăvârşit al profețiilor dumnezeieşti, Preacurată; bucură-te, cea prin care cinstim dumnezeirea una a Sfintei Treimi.

La tine înalț sufletul şi trupul şi mintea mea, Preacurată: pentru suflet să ceri jertfa, trupului să îi omori săltările, iar mintea să o luminezi cu dumnezeiasca ta lumină, ca să văd cu bucurie slava Treimii şi neîncetat să te măresc pe tine, ceea ce eşti cu totul luminoasă, Stăpână.

Duminică seara
Canonul Preasfîntei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Pe cârmuitorii cei tari, pe cele trei părți ale sufletului, întru adâncul nepătimirii îneacă-i, Te rog, Cel ce Te-ai născut din Fecioară; pentru ca Ție, ca într-o alăută, întru omorârea trupului, să cânt cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Strălucire mai presus de lumină a soarelui slavei, focul sufletului meu cel pururea stins prin trândăvie, aprinde-l, adăpându-l cu untdelemnul faptelor dumnezeieşti, Preasfântă, ca să te slăvesc pe tine cu credință şi cu dor.

Spălând, Cuvioasă, cu isopul pocăinței întinatul meu suflet, curățeşte-l degrab, spălându-l cu lacrimi, albeşte-l mai mult decât zăpada, facându-mă să simt bucuria cea duhovnicească şi veselia.

Slavă...

Cetatea lui Dumnezeu, strălucita comoară a împăratului tuturor, Cuvioasă, Născătoare de Dumnezeu, Preanevinovată, păzeşte moştenirea ta care pururea te laudă pe tine şi cinsteşte cu credință naşterea ta.

Şi acum...

Fericit este poporul lui Dumnezeu, cel ce te slăveşte pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Maică nemincinoasă, şi care pururea te fericeşte pe tine, fără prihană Fecioară, precum tu ai zis mai înainte, profețind în chip sfânt, când pe Hristos L-ai purtat înlăuntrul tău, Fecioară.

Cântarea a 3-a.

Irmosul:

«Nu întru înțelepciune şi putere şi bogăție să ne lăudăm, ci întru Tine, Hristoase, înțelepciunea cea ipostatică a Tatălui, căci nu este Sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni».

Pe tine înțelepciunea lui Dumnezeu aflându-te cel mai curat cort, din sângiurile tale curate S-a întrupat şi după naştere te-a arătat nestricată.

Pe tine în ziua înfricoşatei cercetări să te aflu ocrotitoare nemincinoasă şi în vremea ieşirii mele apărătoare grabnică, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Pe tine, Preasfântă Fecioară, ocrotitoare te-am dobândit, întristarea noastră prefa-o în bucurie şi de întristarea care naşte moarte izbăveşte-ne.

Şi acum...

Tu, Preasfântă, care ai născut pe Cuvântul cel Preasfânt, sfințeşte sufletele şi trupurile celor ce te fericesc pe tine, ceea ce eşti Preafericită.

Cântarea a 4-a

Irmosul

«Cel ce şade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel uşor a venit Iisus, Cel cu totul dumnezeiesc, prin Preacurata Fecioară, şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Hristoase».

Mir dumnezeiesc şi tămâie izvorăsc din veşmintele tale, Preasfântă Fecioară, iar harurile curăției cele plăcut mirositoare, răspândind bună mireasmă, L-au adus la sânurile tale pe Cel ce şade în sânurile Tatălui.

Împărătească Fecioară, ceea ce ai întrupat pe Dumnezeu, sfeşnicul de aur, luminează-mă cu raza pocăinței, norul cel uşor al soarelui, luminează simțirile cele înțelegătoare ale inimii mele.

Slavă...

Sfântă Născătoare de Dumnezeu, casă bine înmiresmată, pe care Cuvântul Cel deoființă cu Tatăl a binevoit să o locuiască, arată, Fecioară, casă a dumnezeiescului Duh pe cel ce strigă: Slavă, Curată, cinstitei naşterii tale.

Şi acum...

Nenuntită Marie, numele cel mai dulce şi mai presus decât aurul, piatra cea mai scumpă, bogăția cea de mult preț şi neprețuită, mântuieşte-mă pe mine, cel ce scap la tine.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Necredincioşii nu vor vedea slava Ta, iar noi pe Tine, Unule Născut, strălucirea Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând, Te lăudăm, Iubitorule de oameni».

Izbăveşte din nenorociri, din păcatele cele stricătoare de suflet, din patimi, din necazuri şi din primejdii, pe cel ce cu credinţă te laudă pe tine, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Ceea ce pe dumnezeiescul cărbune L-ai născut cu trup, stinge cu rouă milei şi milostivirii tale celei negrăite cărbunii aprinşi ai patimilor şi plăcerilor mele.

Slavă...

Sufletul meu păzeşte-l ca pe lumina ochiului, cu acoperământul aripilor tale, Preabună, şi izbăveşte-mă de duhurile răutăţii, de pedeapsă şi de veşnica osândă.

Şi acum...

Îmbunătăţeşte ticălosul meu suflet, ca să se mărturisească Izbăvitorului din toată inima, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti bună, depărtând împietrirea inimii mele, Preanevinovată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-a Proorocul Iona, mai înainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, în chit, rugându-se: Din stricăciune mă mântuieşte, Iisuse, împărate al puterilor».

Sădeşte în sufletul meu, ca pe un pom multroditor, dumnezeiasca frică şi învredniceşte-l să aducă rod al virtuţilor din care se hrăneşte omul cel lăuntric, Stăpână.

Străluceşte-mi mie raza pocăinţei, Stăpână, şi risipeşte norii cugetelor rele, ceea ce eşti norul soarelui dreptăţii, Preanevinovată.

Slavă...

Potoleşte valul sălbatic al patimilor mele şi furtuna cugetelor rele o domoleşte, ocrotitoarea tare şi acoperământul tuturor, Prealăudată.

Şi acum...

S-au înmulţit mai mult decât nisipul mării păcatele sufletului meu şi ca o povară grea mă apasă, dar tu, Fecioară, mai înainte de sfârşit îndurându-te, mântuieşte-mă.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Degrab ne întâmpină

Curată nenuntită, nădejdea creştinilor, apărătoarea săracilor, bucuria celor întristaţi, mângâierea celor ce plâng, izbăveşte-mă pe mine cel cuprins de ispite neaşteptate, vindecă-mă pe mine, cel bolnav, cu trupul şi cu sufletul, căci numai la tine scap, singură cu totul fără de prihană.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe haldei, care fără dreptate vânau pe cei drepți, Prealăudate Doamne, Dumnezeul părinților, bine eşti cuvântat».

Templu al sfințeniei, locaşul milostivirii, sălaşul dreptății celei adevărate, Stăpână, mă rog, făcând dreptate, mântuieşte-mă, ceea ce ai născut pe Hristos, Dreptul judecător.

Ai putere, Curată, ca una care ai născut pe Stăpânul, din stăpânirea plăcerilor şi a patimilor mele slobozeşte-mă, ca să strig naşterii tale: Dumnezeul Părinților noştri bine eşti cuvântat.

Slavă...

Pe tine, ceea ce în chip de negrăit ai primit în pântece mai presus de fire pe Dumnezeu Cel fără de schimbare, Care din milă a vorbit cu muritorii, noi, credincioşii, ție ne închinăm ca Maicii Domnului cea binecuvântată.

Şi acum...

Cu îndrăznirea ta cea de Maică, rupe lanțul păcatelor celor ce cu evlavie şi cu credință cântă naşterii tale, Preacurată, Prealăudate Doamne, bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Mâinile întinzându-şi...».

Toiag din rădăcina lui Iesei te-ai arătat, Fecioară, odrăslind floarea, pe atotputernicul Dumnezeu, Cel ce ne-a înmiresmat pe noi şi buna Lui mireasmă a dăruit-o tuturor celor ce strigă: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Se deschide iarăşi prin tine Raiul de mai înainte şi se aduce din nou în el omul cel mai înainte osândit şi cu adevărat se îndumnezeieşte, Curată, firea muritorilor care strigă: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Aruncă de pe grumazul meu povara păcatelor mele, de Dumnezeu dăruită; dă zdrobire inimii mele şi sufletul meu îl luminează şi opreşte nestatornicia minții mele, ca să cânt ție: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Şi acum...

Vindecă, Fecioară, sufletul meu cel bolnav şi spală noroiul cel dinlăuntru al patimilor mele şi înfățişează-mă mântuit la Scaunul de judecată al Atotțiitorului Dumnezeu, ca să cânt: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Să lăudăm... Irmosul:

«Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat; iar tinerii cei iubitori de dreapta credință, cu virtute încingându-se, puterea focului au stins, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, s-a tăiat din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, împreunând firile cele despărțite. Pentru aceasta, veselindu-ne, te mărim, Născătoare de Dumnezeu».

Tu eşti podoaba tuturor celor ce se laudă cu tine; tu eşti veselia lumii, bucuria noastră, a robilor tăi; tu eşti dulceața şi dorirea celor ce te laudă pe tine, Maică Fecioară.

Lăudăm negrăită slava ta şi neasemuitul tău har, căci tu eşti izvorul înțelepciunii, prin care Cuvântul vine la toți cei ce te cinstesc pe tine, Fecioară fără prihană, şi măresc naşterea ta.

Slavă...

Ai fost văzută mai presus de heruvimi şi mai înaltă decât cerurile, fără prihană Fecioară Marie, ceea ce ai născut pe îngerul de mare sfat, pe Cel împreună fără de început cu Tatăl şi împreună veşnic cu Duhul.

Şi acum...

Stăpână Sfântă Fecioară, tu în dar mă miluieşte, căci altă nădejde de mântuire nu am, afară numai de ajutorul tău, de apărarea şi acoperământul tău.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Cel ce ai fost chemat de sus

Bucură-te, vasul cel mai curat al luminii; bucură-te, stâlp de foc care conduci pe Israelul cel înțelegător la dumnezeiasca odihnă; bucură-te, nor care ai strălucit lumii pe Marele Soare şi care îi duci la lumina cea neapusă pe cei adormiți în întunericul necunoştinței; bucură-te, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu. Bucură-te, Preacuvioasă; bucură-te, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care roagă-L să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Bucură-te, strălucit locaş al Domnului; bucură-te, tron cu totul de aur; bucură-te, sfeşnic de aur; bucură-te, cochilie, care ai cufundat împăratului din sângiurile tale porfira de Dumnezeu făcută; bucură-te, cetate însuflețită, cunună cinstită şi îngrădire tare a celor ce împărățesc cu evlavie; bucură-te, îndrăznire nebiruită a oştenilor, Preacurată; bucură-te, uşa Domnului Prealăudată, pe Care roagă-L să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Bucură-te, templu preacinstit al Domnului; bucură-te, dumnezeiască masă care porți pâinea cea veşnică; bucură-te, viță neudată, care ai odrăslit strugurele cel dulce; bucură-te, cântare plăcută şi desfătare a minților cereşti; bucură-te, floarea cea aleasă a firii, preafrumoasă şi preaînmiresmată, Fecioară Maică; bucură-te, crinul cel cu bună mireasmă; bucură-te, raiul desfătării celei nestricăcioase; bucură-te, frumusețe multiubită.

Mărturisi-voi ție, Născătoare de Dumnezeu, cumplitele mele păcate, căci dacă le voi tăinui, în ziua judecății, când cărțile se vor deschide, atunci ele se vor vădi: ochii mi i-am întinat, privind cele neîngăduite, mâinile, în chip nelegiuit, le-am mânjit cu fapte de ruşine, trupul fără de nici un folos l-am făcut, eu, ticălosul, şi sufletul mi l-am rănit cu păcatele. Miluieşte-mă, îndură-te şi de partea celor mântuiți mă arată cu rugăciunile tale.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Mitrofan al Smirnei

Al cărui acrostih este:

«Al patrulea Canon al lui Mitrofan Fecioarei»

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Noianul mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustiu a biruit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Cu adevărat ai născut pe Dumnezeu şi Domnul şi tu singură ai fost numită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pentru aceea cu credință te cinstim şi după datorie te slăvim pe tine.

Steaua lui Iacob din tine a răsărit, Cel ce numără mulțimea stelelor ca un Dumnezeu, pentru aceea, cu strălucirile Lui, alungă, Fecioară fără prihană, întunecarea păcatului meu.

Slavă...

Cămară de nuntă cuvântătoare a întrupării lui Dumnezeu, Curată, fără de prihană Fecioară, cunoscându-te pe tine, te rog să mă izbăveşti pe mine din patimile trupului şi ale sufletului, din ispite şi din nenorociri.

Şi acum…

Scară a venirii la noi a Atotțiitorului, prin care Dumnezeu S-a pogorât pe pământ, din pământeştile patimi ale trupului înalță-ne la cer şi ne du de mână la Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Nu întru înțelepciune şi putere şi bogăție să ne lăudăm, ci întru Tine, Hristoase, înțelepciunea cea ipostatică a Tatălui, căci nu este Sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni»

Izvor curgător eşti şi mângâiere pentru cei întristaţi. Pentru aceea, Stăpână, revarsă şi mie izvorul rugăciunilor tale şi stinge cuptorul patimilor.

Vindecă pe cel rănit de cugete necurate, ceea ce ai tămăduit rana cumplită a firii noastre, căci ai născut pe Ziditorul ei şi Domnul.

Slavă...

Pe mine, cel scufundat în noianul multelor mele păcate, ispite şi patimi, Preanevinovată, cu multă grăbire la limanul ajutorului tău mă ancorează.

Şi acum...

Ceea ce ai primit ca pe lână în pântecele tău dumnezeiasca rouă, udă inima mea cea aprinsă de focul patimilor cu rugăciunile tale.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Văzându-te Biserica ridicat pe Cruce de voie pe Tine, Soarele dreptății, a stat în rânduiala sa cu cuviință strigând: Slavă puterii Tale, Doamne».

Din mirurile Fiului tău care izvorăsc tuturor mireasma vieţii, varsă mirul nepătimirii în sufletul meu, Curată, şi şterge tot noroiul patimilor lui.

Pe mine, cel întinat cu petele păcatului, spală-mă cu isopul rugăciunilor tale şi curățeşte-mă, Stăpână, de întinăciunea patimilor şi arată-mă sălaş curat al lui Hristos.

Slavă...

Pe tine, cartea cea pecetluită, scrisă de degetul dumnezeiesc, Preacurată, te rog, scrie-mi cu degetele rugăciunilor tale iertarea păcatelor şi izbăvirea din ispite.

Şi acum...

Casa lui Dumnezeu fiind pe înălțimile tuturor munților sfinți, precum a zis mai înainte Proorocul, arată-mă casă curată a lui Hristos, Stăpână, cu ocrotirile tale.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Tu, Doamne al meu, Lumină în lume ai venit, Lumină sfântă, Care întorci din întunericul necunoştinței pe cei ce Te laudă cu credință».

Cunoscându-te pe tine, roua Ermonului care cobori în Sion, Născătoare de Dumnezeu, rogu-mă, stinge cuptorul patimilor mele.

Rai al vieţii fiind, Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte-mă pe mine degrab din moartea păcatului şi a patimilor cele de multe feluri.

Slavă...

Alabastru înțelegător fiind tu, Curată, al mirului care S-a deşertat din cer pe pământ, şi pe mine acum bineînmiresmează-mă.

Şi acum...

Pe omul cel ce se îndrepta către stricăciune l-ai restabilit prin dumnezeiasca ta naştere şi l-ai învrednicit de nestricăciunea de mai înainte.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Jertfi-voi ție cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica către Tine, de sângele diavolilor curățindu-se, cu sângele cel curs din coasta Ta prin milostivire».

Cămară de nuntă slăvită a împăratului slavei fiind, slăvită Stăpână, i-ai slăvit pe oameni, pentru aceea învredniceşte-mă şi pe mine de slava cea fără de pată.

Ai oprit stricăciunea firii prin curățiile nestricăciunii, opreşte, Nepătată, şi şuvoaiele patimilor mele şi năvălirile cugetelor celor trupeşti.

Slavă...

Omoară mişcările pătimaşe ale trupului şi săltările trupului meu supune-le minții ca pe un asin, înfrânându-le cu frâiele rugăciunilor tale.

Şi acum...

Nu potrivit legilor firii ai născut, Preanevinovată, pe adevăratul Dătător al legii, pe Care roagă-L ca, întorcându-se sufletul meu din legea păcatului, să mă miluiască şi să mă mântuiască.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce

Scara cea nematerialnică, ce se întindea de la pământ la cer, în chip tainic te-a preînchipuit pe tine, scara cea cuvântătoare şi însuflețită, căci tu ai surpat peretele din mijloc al despărțiturii unind, Prealăudată, pe cele mai înainte despărțite, cerul unindu-l cu pământul şi pe muritori amestecându-i cu îngerii.

Cântarea a 7-a

Irmosul

«În cuptorul persan, tinerii lui Avraam, arzând mai mult de dragostea dreptei credințe decât de văpaia focului, au strigat: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne».

Ca un rug purtător de foc şi primitor de Dumnezeu fiind, Curată, arde spinii cugetelor mele celor rele şi luminează sufletul şi mintea mea şi usucă adâncul patimilor mele.

Mărirea cea din veac şi dumnezeiasca slavă în chip vădit tu singură le-ai aflat pe pământ, arătându-te al doilea cer, aşadar, tu nimiceşte pe vrăjmaşii mei cei lăudăroşi, demonii.

Slavă...

Izvor dumnezeiesc al milei şi al bunătății, revarsă din belşug bogăția milelor tale, curățind întinăciunea păcatelor mele şi stinge aprinderea trupului.

Şi acum...

Bogăția cea duhovnicească dăruită mie de la Dumnezeu toată am cheltuit-o trăind ca un risipitor în plăcerile trupului. Dar ca pe fiul cel risipitor, cu rugăciunile tale, Fecioară, mă îndreptează.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Mâinile întinzându-şi Daniil...».

Rupe lanțul căderilor mele şi potoleşte răscolirile trupului, taie poftele răutăților şi curățeşte degrab pe robul tău de cugetele cele ascunse, Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoarea şi apărarea tuturor credincioşilor.

Munte văzut al lui Dumnezeu şi netăiat şi gras, închegat şi umbrit, Fecioară fără prihană, acoperă-mă cu acoperământul rugăciunilor tale şi izbăveşte-mă din cursele vânătorilor şi păzeşte-mă de săgețile diavoleşti ale poftelor celor ruşinoase.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Fă să zămislesc în cele mai de dinlăuntru ale mele dumnezeiasca frică şi duhul pocăinței şi să nasc viața cea virtuoasă şi înfricoşată viclenilor diavoli şi arată-mă pe mine împreună-vorbitor cu îngerii.

Şi acum...

Uşă a vieții, deschide-mi mie uşile nădejdii mele şi povățuieşte-mă, fără prihană, la viața cea fără sfârşit şi arată pe robul tău moştenitor al împărăției cerurilor şi părtaş dumnezeieştii slave a sfinților.

Să lăudăm... Irmosul:

«Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise, în groapă le-a încuiat; iar tinerii cei iubitori de dreapta credință, cu virtute încingându-se, puterea focului au stins strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Eva prin boala neascultării blestemul înlăuntru a adus; dar tu, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântarea ai înflorit. Pentru aceasta toți te mărim».

Pleacă-te, cu rugăciunile tale, spre robul tău, Curată, şi apucă mai înainte şi izbăveşte-mă de nevăzuții vrăjmaşi, care mă supără şi îmi fac rău şi mântuieşte-mă din nevoi şi din necazuri şi din nenorociri de tot felul.

Pe mine cel ce sunt în rănile păcatelor şi în chinuri, vindecă-mă, Preacurată Fecioară, şi izbăveşte-mă de poftele cele rele, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Atotputernic, bun şi iubitor de oameni.

Slavă...

Pentru Adam, cel ce mai înainte a căzut în moarte, Fiul tău, Cel ce este Stăpânul morții şi al vieții, Preabună, morții S-a dat. Pentru aceea înviază-mă din căderea patimilor cu rugăciunile tale.

Şi acum...

Mântuieşte, Născătoare de Dumnezeu, pe cel ce aleargă la tine, din primejdii şi de căderea în păcat şi de furtuna patimilor trupeşti, din valul şi greutățile vieții, din necazuri şi de viitoarea osândă.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Dat-ai semn

Bucură-te, palatul preacurat al împăratului; bucură-te, Mireasă nepătată; bucură-te, rug nemistuit; bucură-te, dumnezeiesc acoperământ şi apărare a tuturor; bucură-te, cort neîntinat; bucură-te, Doamna întregii făpturi, cădelniță de aur; bucură-te, prea-minunată Stăpână; bucură-te, rai dumnezeiesc, care ai odrăslit pomul vieții.

Bucură-te, preacinstit şi strălucit sălaş al Celui Preaînalt, Prealăudată şi Maică nenuntită; bucură-te, zid dumnezeiesc, Fecioară fără de bărbat; bucură-te, sfeşnic luminos; bucură-te, împăcarea a toată lumea; bucură-te, floarea credinței; bucură-te, ceea ce cu puterea ta nebiruită zdrobeşti cu tărie îndrăznirea tiranilor.

Bucură-te, Preanevinovată, mieluşeaua lui Hristos, Arhipăstorul; bucură-te, izvor veşnic de ambrozie; bucură-te, amestec de nectar; bucură-te, vas de aur al mirului celui înțelegător, care îndepărtezi mirosul cel greu al patimilor; bucură-te, cinstită desfătare a îngerilor, podoaba muritorilor celor credincioşi care te slăvesc pe tine.

Toată nădejdea mea, cu tot sufletul, în tine o pun, eu, ticălosul şi nenorocitul, fără prihană Stăpână, nu mă lepăda pe mine, de la fața ta, nici nu te scârbi de mine, nevrednicul; nu-mi închide mie mila ta cea iubitoare de oameni, Maică Fecioară, fiindcă alt ajutor afară de tine nu am, eu, robul tău.

Marți seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teofan Graptul

Având următorul acrostih:
«Pârga laudelor o aduc ție, Doamnă, eu, Teofan»

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici şi mă voi arăta, luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Înțelepțeşte îndoită cincimea simțirii, Stăpână, şi arat-o organ cu zece strune prin harul tău, ceea ce ai născut înțelepciunea cea mai presus de timp, ca să-ți cânt ție cântare armonioasă.

Cu putere, Preanevinovată, îngerul de mare sfat, Cel ce a adus toate din neființă, din tine a venit pentru milă şi, rupând zapisul, dezlegare ne-a dăruit.

Slavă...

Nor însuflețit al strălucirii Tatălui, te cunoaştem pe tine, Stăpână, răsăritul luminii care a luminat neorânduiala noastră şi care pe toți i-a atras la cele cereşti.

Şi acum...

Văzută ai fost mai frumoasă fără de asemănare decât puterile cele de sus şi decât toată făptura, Născătoare de Dumnezeu, Curată, ceea ce ai îndumnezeit firea oamenilor şi iadul l-ai omorât numai prin naşterea ta.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i».

Au fost covârşite marginile firii şi legile firii s-au dezlegat prin naşterea ta mai presus de minte, Maică Fecioară, fără prihană, căci din tine Cel fără chip a primit trup.

Pat neîntinat te-a văzut pe tine Solomon, înconjurat de şaizeci de înțelepți[13], Stăpână, pe care odihnindu-Se Dumnezeu, a luat trup şi cu muritorii a vorbit.

Slavă...

Porfiră din curatele tale sângiuri purtând Cuvântul lui Dumnezeu, fără schimbare şi fără amestecare, şi goliciunea lui Adam acoperind-o, l-a încins cu dumnezeiasca frumusețe.

Şi acum…

Locaşul dumnezeirii celei de nerăbdat şi cetate însuflețită a lui Dumnezeu, tu ai fost văzută, Preanevinovată, întru care s-a lucrat taina cea mare a negrăitei cunoştințe care din veac nu s-a auzit.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Cel ce şade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel uşor a venit Iisus Cel cu totul dumnezeiesc, prin Preacurata Fecioară, şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Hrisoase».

Apa vie a nemuririi ca un izvor ai izvorât-o, ceea ce ai picurat celor aprinşi de sete nectarul cel dulce şi auriu al milostivirii, cu adevărat Raiul cel cu totul desfătat, Stăpână.

Sfeşnic de aur strălucind cu cele şapte făclii ale harurilor, pe tine din tot neamul soarele Hristos te-a ales şi, venind în cele nepătrunse, S-a nuntit, fără sămânță, cu trupul muritorilor spre înnoire.

Slavă...

Ai născut pe Țiitorul a toate, pe Cel ce a împreunat toate cu cele înalte şi pe cele despărțite le-a unit, prin care cele de sus dănțuiesc împreună cu cele de jos şi toate îl slăvesc ca pe Dătătorul, Stăpână.

Şi acum...

[13] Cânt. 3, 7.

Atelier in care s-a lucrat unirea celor două firi, tu eşti Fecioară, mai presus de minte, de cuvânt şi de cuget, din care S-a țesut Stăpânul nu prin schimbare, ci prin unire, purtând întruparea.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Tăria mea şi lauda mea tu eşti, Preanevinovată, ancoră tare a adevărului întru care mi-am pus toată nădejdea mea, Cuvioasă, şi toată bucuria vieții.

Împletire de haruri eşti, Cuvioasă, care ai ascuns în pântecele tău firea cea necuprinsă fără de schimbare într-un singur ipostas, prin care Dumnezeu cel purtător de trup S-a arătat tuturor şi muritor mai presus de fire.

Slavă...

Mare dulce şi totuşi neumblată ai scufundat pe cârmuitorii şi călăreții lui Faraon cel înțelegător şi pe Israelul cel nou l-ai mântuit, conducându-l spre cetatea cea cerească şi la limanul cel liniştit.

Şi acum...

În chip minunat ai covârşit în frumuseți toată făptura care, cântând, strigă ție: Bucură-te, Mireasă, prin care, venind iubitorul de frumusețe, a înnobilat toată firea muritorilor, Stăpână, şi a izbăvit-o din mâna pierzătorului.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Propovăduim pe Cuvântul, înțelepciunea Tatălui[14], pe Fiul cel mai înainte veşnic, pe Cel sălăşluit prin fire în pântecele tău şi pe Cel ce ne-a îndumnezeit pe noi prin cea mai bună plăsmuire.

Cel ce a întemeiat munții cu un semn, pe tine munte înțelegător te-a arătat, umbrit de virtuți, din care El însuşi Şi-a tăiat trup, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită.

---

[14] 1 Cor. 1,24.

Slavă...

Muşcată de veninul şarpelui, cea dintâi maică a pierdut tot neamul omenesc, dar prin naşterea ta cea netâlcuită, Preacurată, se îndumnezeieşte toată firea într-un chip mai bun.

Şi acum...

Propovăduiesc văzând minunile tale cele mai presus de minte şi de cunoştinţă, Preacurată, cum Cel neîncăput încape fără de schimbare întru tine, cum S-a făcut prunc Ziditorul a toată făptura, Stăpână.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Degrab ne întâmpină

Stai împotriva duşmanilor noştri care se luptă cu noi, căci cumplit au dat năvală în moştenirea ta, Marie, Stăpâna tuturor; pierde îndrăznirea păgânilor, ca să cunoască neamurile cele iubitoare de război puterea ta. Cu dumnezeiască voia ta pe toţi nimiceşte-i.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat».

Minunea naşterii tale a covârşit orice minte căci Cel neapropiat şi necircumscris cu firea, cu trupul circumscris făcându-Se, a scris pe robii tăi în cartea vieţii, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Toate profeţiile întru tine s-au împlinit, Mireasa lui Dumnezeu, căci tu ai născut pe împodobitorul lumii, pe toţi împodobindu-i şi luminându-i, Binecuvântată, Preasfântă Fecioară, mântuirea muritorilor.

Slavă...

Ai născut pe Cuvântul de aceeaşi putere cu Tatăl şi cu Duhul, pe Cel ce este în două firi şi un singur ipostas, preabună, prea-lăudată şi binecuvântată Stăpână, mântuirea muritorilor.

Şi acum...

Adânc nepătruns te gândim pe tine şi înălţime negrăită, Maică Fecioară care ai înălţat firea muritorilor prin dumnezeiască naşterea ta, Prealăudată, Binecuvântată Stăpână, mântuirea muritorilor.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioşi...».

Comoară dumnezeiască a toată curăția şi cort al fecioriei de Dumnezeu îngrădit ai fost văzută, Mireasa lui Dumnezeu, crinul cel cu bună mireasmă al Săditorului făpturii şi templu dumnezeiesc. Pentru aceea, Fecioară, pe tine te lăudăm şi te preaînălțăm întru toți vecii.

Ai purtat focul dumnezeirii în pântece fără de ardere, ca rugul cel nears, dezlegând, Preanevinovată, datoria Evei prin dumnezeiască naşterea ta, Prealăudată. Pentru aceea, pe tine, Fecioară, te lăudăm şi te preaînălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Pe mine întreg m-a luat fără schimbare şi fără amestecare după ipostas, Cuvântul cel atotdesăvârşit, întreg m-a îndumnezeit prin cea mai bună unire, Stăpână. Pentru aceea, pe tine, Fecioară, te lăudăm şi te preaînălțăm întru toți vecii.

Şi acum...

La fire venind Lucrătorul firii, din muntele Maicii lui Dumnezeu celei nenuntite, prunc la sân este văzut acum, purtat de mâinile tale de maică şi pe toți i-a ridicat să te laude pe tine ca Maică a Lui şi să te slăvească pe tine ca singură Născătoare de Dumnezeu.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ți cânte ție, pe Domnul lucrurile lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii.»

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat; şi să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, şi să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară».

Car cu totul luminos al Cuvântului eşti, car în chipul focului, car cu multe nume numit, car mai fără de asemănare decât tronurile cele nematerialnice, car ferecat cu aur al întăririi Fiului tău, arată-mă şi pe mine car al minții în nepătimire, Mireasa lui Dumnezeu.

Mireasa lui Dumnezeu, Cel ce este mai presus de toate pe tine te-a pregătit cer nou mai înalt decât cerurile şi, uitând cerurile cu toate puterile cereşti, pogorându-Se, întreg în pântecele tău S-a sălăşluit în chip de negrăit, neieşind din sălaşul părintesc sau din dumnezeiasca fire.

Slavă...

Soarele cel luminos a iubit neprihănirea ta, Stăpână, şi S-a nuntit cu tine în chip de negrăit spre învierea firii omorâte. Pentru aceea, cu dor te lăudăm pe tine şi te cinstim cu credință ca ceea ce eşti pricina dumnezeieştii împărtăşiri.

Şi acum...

Potoleşte valul patimilor din inima mea, Preanevinovată; fă să înceteze săltările trupului meu; întăreşte mintea mea pentru contemplarea cea nematerialnică şi năvălirile cele neorânduite ale gândurilor întoarce-le în nepătimire şi de viața cea viitoare învredniceşte-mă.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Ca pe un viteaz între mucenici

Bucură-te, veselie *a* puterilor dumnezeieşti, Stăpână; bucură-te, lauda Apostolilor; bucură-te, cununa mucenicilor, lauda cuvioşilor; bucură-te, răsunet al pustnicilor, ierarhilor şi profeților, mai înaltă decât toate laudele îngerilor şi ale oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, vestită auzire.

Bucură-te, cort sfânt al Stăpânului făpturii; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, cu totul nepătată; bucură-te, sfeşnic luminos; bucură-te, cetate însuflețită; bucură-te, pod care îi treci pe muritori de la moarte la viață; bucură-te, nevinovată, Preasfântă Fecioară; bucură-te, ceea ce singură prin naşterea ta ai unit cele pământeşti cu cele de sus.

Bucură-te, uşă bătută cu aur; bucură-te, tron în chipul focului, bucură-te, dumnezeiască masă cu aur strălucită; bucură-te, aurită cămară de nuntă; bucură-te, hlamidă de purpură; bucură-te, car luminos; bucură-te, cort slăvit; bucură-te, templu în chip de fulger; bucură-te, bunăcuviința şi frumusețea sufletului meu, Maică Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu.

De mii de ori, Preanevinovată, am tăgăduit să fac pocăință pentru păcatele mele, dar nu mă lasă răul meu obicei. Pentru aceea strig ție şi cad la tine cu lacrimi şi ție mă rog: Izbăveşte-mă dintr-o asemenea tiranie şi mă povățuieşte la cele mai bune care au mântuirea.

Miercuri seara
Canonul Preasflntei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Ilie Criteanul, Ecdicul

Având acrostihul:
«Rugăciunea lui Ilie către Născătoarea de Dumnezeu»

Cântarea 1. Glasul 4
Irmosul:

«Noianul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustiu a biruit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Ceea ce singură eşti apărătoare caldă în ispite şi în necazuri a celor ce scapă la acoperământul tău, Preacurată, primeşte, ca o bună, rugăciunea mea din inimă.

Liman fără valuri aflându-te pe tine, eu, cel ce sunt bătut de năvălirile primejdiilor şi necazurilor, cânt ție cu mulțumire cântare de laudă, pururea Fecioară.

Slavă...

Cu ochiul tău cel milostiv şi plin de bunăvoință, Născătoare de Dumnezeu, văzându-mă pe mine împresurat de nenorociri şi grele încercări, degrab mă slobozeşte, căci pe tine te rog: Ajută-mă!

Şi acum...

Eva şi Adam s-au izbăvit prin tine de blestem, împreună cu care şi eu cad la tine, Curată; lacrimile întristării mele acum în bucurie le întoarce şi din primejdii mă slobozeşte.

Cântarea a 3-a
Irmosul:

«Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi cu putere s-au încins. Pentru aceasta, s-a întărit întru Domnul inima mea».

Armă nezdrobită şi zid nebiruit dobândindu-te pe tine, abat cetele celor potrivnici şi laud minunile tale, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită.

Risipeşte materia întristărilor şi stinge focul deznădejdii căci cine altul, afară numai de Domnul este atotputernic ca tine, Fecioară.

Slava...

Ia aminte la strigătul robului tău care are nevoie de ajutorul tău, Maica lui Dumnezeu, nădejdea mea, auzi-mă şi grăbeşte ca să mă mântuieşti.

Şi acum...

Pleacă-te, Preabună, ca să mă mântuieşti căci ai întrupat pe Dumnezeu Cuvântul, pe Cel ce prin dumnezeiasca voie pe toate le-a adus întru ființă, mai presus de cuvânt şi de minte.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Văzându-Te Biserica ridicat pe Cruce de voie pe Tine, Soarele dreptății, a stat în rânduiala sa cu cuviință strigând: Slavă puterii Tale, Doamne».

Nimicind pe cei ce mă vrăjmăşesc în deşert, ca unii ce se grăbesc să apuce sufletul meu, păzeşte-mă pe mine, Stăpână, cel ce întru tine mi-am pus nădejdea, ca să te slăvesc pe tine cu bucurie.

Izbăvindu-mă pe mine din gura celor ce grăiesc vicleşug, ocrotitoarea mea cea preabună, arată-mă fără prihană în faptele vieții căci multe poți, ca ceea ce eşti Maica Ziditorului.

Slavă...

Doctorie care alini durerea cunoscându-te pe tine, eu, cel slăbănogit cu trupul şi cu duhul, strig: Vindecă-mă, Stăpână, miluieşte-mă şi izbăveşte pe rugătorul tău care caută scăpare la tine.

Şi acum...

Ca laudă a îngerilor şi oamenilor te cântăm toți, Fecioară Marie, şi cu credință ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, să fim izbăviți din nenorociri.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Tu, Doamne al meu, Lumină în lume ai venit, Lumină sfântă, Care întorci din întunericul necunoştinței pe cei ce Te laudă cu credință».

Îndreaptă, Curată, rugăciunea robului tău către Domnul, Fiul tău, ca să aflu dezlegare multor păcate.

Izbăveşte-mă, Mireasa lui Dumnezeu, de patimi şi de primejdii, căci pe tine te-a pus Dumnezeu mijlocitoare către El a smereniei mele.

Slavă...

Acoperământul meu tu eşti, bucuria şi lauda mea, o, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, nu trece deloc cu vederea pe cei ce aleargă la tine.

Şi acum...

Acum cere nouă iertarea păcatelor noastre şi izbăveşte-ne de primejdii, de patimile cele necurate, cu rugăciunile tale, Prea-lăudată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Jertfi-voi ție cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica Ta către Tine, de sângele diavolilor curățindu-se cu sângele cel curs din coasta Ta, prin milostivire».

Tu eşti tăria mea, fără prihană Stăpână, în necazuri neaşteptate care mă împresoară foarte şi strig ție: Mare este atotputernicul tău acoperământ pentru robul tău.

Fecioară, fără de prihană, vindecă rănile sufletului meu; apără-mă, şi izbăveşte pe robul tău de învinuiri, cleveteli şi de uneltirea cea ne-dreaptă.

Slavă...

Zdrobeşte pe cei ce pururea se sfătuiesc împotriva mea cu nedreptate şi nu mă lăsa să pier, că toate îți sunt cu putință ca Maicii lui Dumnezeu.

Şi acum...

Adoarme sălbăticitul val al sufletului meu că mulțime de păcate, ispite şi necazuri se ridică împotriva robului tău, ci tu însuți mă izbăveşte, Stăpână.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Degrab ne întâmpină

Te lăudăm pe tine, Mireasa lui Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu, slăvind necuprinsă naşterea ta, prin care am fost izbăviți din înşelarea diavolului şi din tot felul de primejdii, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, şi cu credință strigăm: Miluieşte turma ta, Fecioară prealăudată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam, şi ai ucis pe haldei, care fără dreptate vânau pe cei drepți, Prealăudate Doamne, Dumnezeul părinților, bine eşti cuvântat».

Pe duşmanii cei din Agar, degrab pierzându-i cu paloşul rugăciunilor tale, Marie, păzeşte pe poporul tău şi turma ta care strigă Fiului tău: Dumnezeul Părinților noştri bine eşti cuvântat.

Chivotul cel înţelegător, primeşte-mă pe mine, cel ce la tine scap, să nu mă prindă pe mine vrăjmaşul şi, prigonindu-mă, să mă piardă pe mine, cel ce cânt Fiului tău, Maica lui Dumnezeu: Dumnezeul Părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă...

Născătoare de Dumnezeu, Marie, vino degrab la robul tău cel primejduit în întreitele valuri ale ispitelor şi care, lipsit de ajutor, strigă: Nădejdea celor fără de nădejde, miluieşte-mă.

Şi acum...

Risipeşte acum Născătoare de Dumnezeu, Preabună, omeneştile ispite ce sunt pricini ale păcatelor şi cu dumnezeieştile tale rugăciuni izbăveşte pe robii tăi din învinuirile păcatelor şi de toată vătămarea.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Atotputernice Mântuitorule al tuturor...».

S-a ridicat împotriva noastră poporul cel fărădelege, lăudându-se că va asupri pe robii tăi, pe care, depărtându-l, fără de prihană Fecioară, acoperă pe cei ce strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul şi prealăudaţi-L.

Fiindcă tu eşti puterea mea şi ajutorul meu, nu mă spăimântez de năvălirile vrăjmaşilor, ci te laud pe tine, Stăpână, şi strig Fiului tău: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul şi prealăudaţi-L.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Cere acum plinire rugăciunii mele, să dăruiască bucurie în locul întristării, ca să te laud pe tine, Stăpână, şi să strig Fiului tău: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul şi prealăudaţi-L.

Şi acum...

Preasfântă Maica lui Dumnezeu, multele tale mile pe noi ne izbăvesc de judecata pentru păcate şi de felurite primejdii, căci tu, născând pe Dumnezeu, miluieşti pe toată lumea.

Să lăudăm. Irmosul:

«Atotputernice Mântuitorule al tuturor, pogorându-Te în mijlocul văpăii, pe cei ce ţineau la dreapta credinţă i-ai răcorit şi i-ai învăţat să cânte: Toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Eva, prin boala neascultării, blestemul înlăuntru a adus; dar tu, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântarea ai înflorit. Pentru aceasta, toți te mărim».

Arme nelegiuite vrea să ascută împotriva noastră pierzătorul arap, dar tu Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, cu puterea Crucii şi cu rugăciunile tale într-armează împotriva lui pe rugătorii tăi. Pentru aceasta, propovăduim slava ta.

Dăruieşte-mi putere împotriva vrăjmaşilor şi izbăveşte-mă din primejdii. „Ce-ți voi aduce ție?”, cu adevărat mă întreb şi eu. Totuşi, Stăpână, ceea ce am îți aduc ție: mulțumire. Pe aceasta primeşte-o şi mă mântuieşte.

Slavă...

Ca Maică a Făcătorului a toate, cu totul luminoasă, mângâiere celor întristați, ajutor celor în primejdii, apărare celor apăsați, cercetare grabnică celor bolnavi, păzeşte-mă până la sfârşitul vieții.

Şi acum...

Pe mine cel ce suspin în multe căderi şi în multe primejdii, Prealăudată, nu mă trece cu vederea, căci acum jertfa de laudă îți aduc ție, strigând cu putere: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-mă, căci, slăvindu-te pe tine, împlinesc cântarea.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Dat-ai semn

Bucură-te, ceea ce singură ai odrăslit trandafirul cel bine mirositor; bucură-te, frumusețe mult dorită; bucură-te, Fecioară nenuntită; bucură-te, vas dumnezeiesc al mirului celui de mult preț; bucură-te, cea prin care noi, cei omorâți mai înainte, am fost duşi la cer, noi, cei care, oarecând am alunecat în prăpastia iadului prin răutatea şarpelui; bucură-te, nevinovată, turn de pază nezdrobit al credincioşilor.

Bucură-te, ceea ce ai izvorât râul vieții cel nedeşertat; bucură-te, toiag care ai odrăslit floarea cea neveştejită, Cuvioasă Preasfântă; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, bucuria a toată lumea; bucură-te, prin care ne-am agonisit Raiul; bucură-te, ceea ce singură ai stins cuptorul necredinței; bucură-te, ridicarea lui Adam celui căzut, Prealăudată.

Bucură-te, palat neprețuit al împăratului; bucură-te, mireasă fără de pată; bucură-te, rug nears; bucură-te, pat dumnezeiesc; bucură-te, ocrotire a celor ce cred în tine; bucură-te, Doamna întregii făpturi, cădelniță de aur; bucură-te, preaminunată Stăpână; bucură-te, rai dumnezeiesc care ai odrăslit pomul vieții.

Plâng şi mă tânguiesc văzând eu, ticălosul, cuptorul ispitelor sălbăticindu-se împotriva mea, acum la tine, Fecioară cad eu, nenorocitul, nu mă trece cu vederea, nici nu mă lepăda pe mine, nevrednicul, ci umple de bucurie inima mea, ceea ce ai născut bucuria, ca nu cumva adâncul întristărilor să mă înghită pe mine, cel slăbănogit.

Joi seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Manuil, marele retor

Cântarea 1. Glasul al 4-lea
Irmosul:

«Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici şi mă voi arăta, luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Mintea mea călăuzeşte-o, prin strălucirea mijlocirii tale, către Domnul pe Care L-ai întrupat, fără prihană Fecioară, ca să laud cu credință minunile tale, căci tu eşti ajutorul tuturor şi izbăvirea.

Ca ceea ce eşti palat însuflețit al Atotputernicului Dumnezeu, fără prihană, fă temple ale Domnului pe cei ce cu dor te laudă pe tine căci tu eşti ajutorul tuturor şi izbăvirea.

Slavă...

Ca ceea ce eşti izvor al dumnezeieştilor haruri, Preanevinovată, varsă şi mie picăturile harului, scufundând adâncurile patimilor mele, căci tu eşti ajutorul tuturor şi izbăvirea.

Şi acum...

Ca ceea ce în chip mai presus de fire ai născut cu trup pe Dumnezeu Cel mai înainte de veci, Maică Fecioară, pe Acesta roagă-L să treacă cu vederea adâncul păcatelor mele, căci tu eşti ajutorul tuturor şi izbăvirea.

Cântarea a 3-a.
Irmosul:

«Pe ai tăi cântăreți Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i».

Fecioară, Tu eşti muntele cel sfânt şi umbrit, căci puterea Tatălui, Curată, pe tine cer nou înstelat te-a arătat, mai înaltă decât tăria cea de acum.

Corurile îngerilor celor nematerialnici stau înaintea ta cu cuviinţă de robi şi cu frică, fără prihană, şi nu pot să te laude pe tine căci vrednicia ta a arătat-o mai presus de îngeri.

Slavă...

Rugul cel nemistuit în Sinai naşterea ta mai dinainte vestind-o în foc, umbrit o a închipuit, Mireasa lui Dumnezeu, Cel care vrednicia ta a arătat-o mai înaltă decât toate.

Şi acum...

Norul cel mai alb eşti care picuri din cer credincioşilor picăturile harului şi care ne-ai răsărit Soarele dreptăţii Care vrednicia ta a arătat-o mai înaltă decât toate.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Cel ce şade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel uşor a venit Iisus, Cel cu totul dumnezeiesc, prin Preacurata Fecioară, şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Hristoase».

Preoţii, cuvioşii şi dumnezeieştii prooroci, pe tine în taine mai dinainte te-au propovăduit, că vei fi vas al lui Dumnezeu, dumnezeiască Mireasă, căci prin tine au văzut cei din întuneric lumina dumnezeieştii cunoştinţe.

Pe tine, Fecioară fără pată, te-a luat Domnul din firea oamenilor ca pe o pârgă sfântă şi a sfinţit tot neamul nostru şi ne-a răsărit lumina dumnezeieştii cunoştinţe.

Slavă...

Primeşte cu bunăvoinţă, Prealăudată, cererile celor ce te roagă pe tine cu credinţă şi mintea noastră o luminează şi legea Domnului pe toţi îi învaţă şi străluceşte-i cu lumina dumnezeieştii cunoştinţe.

Şi acum...

Ajutorul tuturor tu eşti, Preanevinovată, al celor ce se încred în tine şi laudă cu credinţă şi cu dor dumnezeiască naşterea ta prin care a strălucit cereasca lumină a dumnezeieştii cunoştinţe.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Ca o scară cerească te-ai arătat oarecând strămoşului Iacob prin care minţile cele cereşti urcă la vederea lui Dumnezeu şi iarăşi coboară pe pământ cu dor închinându-se negrăitei naşterii tale.

Toiag te-a arătat pe tine, Preasfântă, care ai înflorit floarea cea înmiresmată şi minunată căci tu în chip de negrăit L-ai născut pe Dumnezeu prin Care cei credincioşi se fac nestricăcioşi, cu dor închinându-se negrăitei naşterii tale.

Slavă...

Te-a văzut pe tine odinioară proorocul ca pe o carte îndumnezeită întru care a fost scris Cuvântul Tatălui spre bucurie lumii şi i-a mântuit pe toţi ca un Dumnezeu pe cei ce cu credinţă se închină negrăitei naşterii tale.

Şi acum...

Nu poate nicidecum limba muritoare să te laude pe tine după cuviinţă, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea dă-mi mie, Cuvioasă, putere pe măsura voinţei, ca să laud cu dorire negrăită naşterea ta.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Depărtează toată întunecimea minţii mele şi dăruieşte, fără prihană, ticălosului meu suflet razele harului tău, căci tu eşti nădejdea şi ajutorul tuturor.

M-am rănit, fără de prihană Stăpână, cu sabia înfricoşată a pierzătorului şi am căzut în cumplită moarte, ci tu viază-mă, căci tu eşti nădejdea şi ajutorul tuturor.

Slavă...

Se minunează toată mintea de minunile tale, Mireasa lui Dumnezeu, pe care le reverşi cu îmbelşugare tuturor robilor tăi, căci tu eşti nădejdea şi ajutorul tuturor.

Şi acum...

Pe poporul tău cel căzut în prăpastia robiei vrăjmaşilor celor necredincioşi miluieşte-l, căci tu eşti nădejdea tuturor şi ajutorul.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Cel ce Te-ai înălţat

Mântuirea nemincinoasă a creştinilor, ocrotitoarea nebiruită a păcătoşilor, puternicul nostru ajutor şi scăparea, mântuieşte-mă pe mine, cel ce alerg la tine, Preanevinovată Fecioară, acoperă-mă cu aripile sfântului tău acoperământ, ai grijă de sufletul meu dincolo şi stai de faţă la plecarea de aici.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«N-au slujit fâpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat».

Urmând dumnezeieştilor tale cuvinte acum, pe tine te fericim, strigând ție: Bucură-te, Curată, căci minunile tale sunt străine şi nesfârşite. Drept aceea, Stăpână, luminează mintea mea, ca să te laud pe tine întru toți vecii.

Ca ceea ce eşti templu luminos al dumnezeiescului Duh, împarte darurile celor ce aleargă la tine cu credință, Preanevinovată, pentru aceea luminează mintea mea, ca să te laud pe tine întru toți vecii.

Slavă...

Pe mine, cel ce alerg la nesfârşitele tale mile, nu mă trece cu vederea, ci ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup, adâncul milelor, miluieşte-mă şi îndreaptă-mă pe mine, cel căzut în patimi, ca să te laud pe tine întru toți vecii.

Şi acum...

Mişcările minții mele, ceea ce eşti nădejdea şi mântuirea credincioşilor, Preanevinovată, îndreaptă-le pe toate către tine pentru mila bunătății tale, ca să te cinstesc pe tine şi să te slăvesc întru toți vecii.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioşi...».

Ca ceea ce eşti sfeşnic dumnezeiesc purtător de foc al harismelor trimite strălucirea ta tuturor celor ce strigă cu credință, Preacurată, într-un glas cu Arhanghelul: Bucură-te, prin care a fost luminat şi înnoit neamul oamenilor.

Cort prealuminos fiind al strălucirii celei în trei sori, ai răsărit dumnezeiasca şi mântuitoarea lumină, fără prihană Fecioară, tuturor celor ce cu credință strigă ție: Bucură-te, cea prin care a fost luminat şi înnoit neamul oamenilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Trâmbița proorocească de demult tainic te-a închipuit pe tine uşă neumblată, munte şi palat, ceea ce îi arăți temple ale Duhului pe cei ce strigă ție: Bucură-te, cea prin care a fost luminat şi înnoit neamul oamenilor.

Şi acum...

Opreşte, Curată, şuvoaiele patimilor mele care scufundă inima mea cea smerită, şi aruncă ancora la limanul dumnezeiesc, Prea-nevinovată, ca să te laud pe tine pururea, cea prealăudată, şi să strig ție cu credință: bucură-te, cea prin care a fost luminat neamul oamenilor.

Să lăudăm. Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ți cânte ție pe Domnul lucrurile lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat; şi să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, şi să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară».

Dăruieşte-mi mie cu îmbelşugare şuvoiul cel de viață făcător al milei tale, căci la tine vin acum eu, cel vătămat rău din nepurtare de grijă şi te rog, dă-mi veselie, ca să strig: Bucură-te, ajutorul muritorilor, ca pururea să te măresc pe tine.

Cu totul rănit zac eu, nenorocitul, în cădere cumplită prin uneltirile vicleanului vrăjmaş, fără de prihană Fecioară, ci tu, care ai născut viața cea ipostatică degrab mă ridică, să strig ție: Bucură-te, ajutorul muritorilor ca pururea să te măresc pe tine.

Slavă...

A venit la noi lumina cunoştinței prin naşterea ta şi pe toți i-a umplut de dumnezeiască înțelepciune şi vedem neumbrit tainele cele înțelegătoare ale Fiului tău şi Dumnezeu, pentru aceea şi eu, Stăpână, împreună cu toți lăudându-te, te măresc.

Şi acum...

Luminează-mă cu strălucirea bucuriei pentru negrăită mila milostivirii tale şi alungă toți norii deznădejdii mele şi dăruieşte-mi mie bucuria cea adevărată, ca să laud cu credință dumnezeiască naşterea ta şi pururea să te măresc pe tine.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Ca un viteaz între mucenici

Bucură-te, tron în chipul focului al Atotputernicului Dumnezeu; bucură-te, vas care porţi mana; bucură-te, izvor nesecat, care verşi şuvoaiele harului celor ce cu credinţă aleargă la sprijinul tău şi care celor bolnavi le dai harul vindecărilor şi care dai dezlegare feluritelor primejdii, fără de prihană Fecioară.

Bucură-te, ceea ce ai purtat fără strâmtorare în pântecele tău temelia pământului, Preanevinovată; bucură-te, viţa cea cu bună roadă, care ai odrăslit strugurele cel copt care a revărsat tuturor credincioşilor vinul cel mântuitor, care ai izvorât dulceaţa nestricăciunii celor cufundaţi în adâncul înşelării prin sfatul şarpelui.

Bucură-te, munte umbrit de virtuţi, Mireasa lui Dumnezeu; bucură-te, cleşte purtător de foc care ai purtat cărbunele dumnezeiesc, Cel care ridică păcatele a toată lumea, bucură-te, dătătoarea mântuirii muritorilor; bucură-te, turn de veghe neclintit al Bisericii lui Hristos; bucură-te, tron al Domnului în chipul soarelui; bucură-te, întărirea credincioşilor.

Preanevinovată, Mireasa lui Dumnezeu, tras în jos şi ademenit de cugete întunecate fiind, m-am depărtat de Fiul tău, ca mai înainte fiul cel risipitor, gol fiind de virtuţile pe care le-am avut din fire, pentru aceea mă rog, întorcându-mă la dumnezeiasca pocăinţă, învredniceşte-mă să primesc din nou bogăţia pe care am pierdut-o.

Vineri seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a împăratului Teodor Lascaris

Cântarea 1. Glasul al 4-lea
Irmosul:

«Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi împărătesei Maicii şi mă voi arăta, luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Ceea ce ai născut bucuria, bucură-te, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu, izgonirea blestemului; bucură-te, Preanevinovată; bucură-te, Stăpână, apărătoarea lumii; bucură-te, scăparea celor ce aleargă la tine.

Fiind dăruitoare a bucuriei, bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu, Stăpână, ceea ce ai micşorat blestemul; bucură-te, nenuntită; bucură-te, Preacurată, acoperământul sufletului meu; bucură-te, Maică Fecioară; bucură-te, Prealăudată.

Slavă...

Bucură-te, masă dumnezeiască; bucură-te, sfeşnic cu totul luminos; bucură-te, scaun de foc; bucură-te, templu al lui Dumnezeu; bucură-te, căruța împăratului a toate; bucură-te, cetate însuflețită a Atotțiitorului.

Şi acum...

Bucură-te, munte sfânt, bucură-te, pod ceresc; bucură-te, pat însuflețit; bucură-te, nor de aur; bucură-te, Tu, cea fără de prihană, mântuirea credincioşilor; bucură-te, cu totul nepătată; bucură-te, Prealăudată.

Cântarea a 3-a
Irmosul:

«Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi cu putere s-au încins. Pentru aceasta, s-a întărit întru Domnul inima mea».

Bucură-te, lauda fecioriei; bucură-te, bucuria nesfârşită a celor ce nasc; bucură-te, ceea ce singură eşti chemarea mântuitoare a Evei celei dintâi.

Bucură-te, împăcarea lumii; bucură-te, minune străină a sfinților îngeri; bucură-te, Maică binecuvântată a Stăpânului a toată zidirea.

Slavă...

Bucură-te, crin cu dulce mireasmă; bucură-te, alabastru cu mir şi izvor al sfințirii; Bucură-te, Fecioară, norul luminii, sfeşnicul cel cu şapte făclii.

Şi acum...

Bucură-te, trandafir neveştejit; bucură-te, comoară cu adevărat dumnezeiască a fecioriei, bucură-te, răscumpărarea mântuitoare a neamului ortodocşilor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne».

Bucură-te, nădejdea de mântuire a tuturor; bucură-te, viță mult roditoare; bucură-te, uşa lui Dumnezeu cea de taină; bucură-te, căruța soarelui; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prealăudată.

Bucură-te, munte umbrit al lui Dumnezeu; bucură-te, templu preasfânt; bucură-te, scară pe care mai înainte a văzut-o Iacob; bucură-te, Fecioară preacurată; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prealăudată.

Slavă...

Bucură-te, mirul cel preaînmiresmat al lui Dumnezeu; bucură-te, vedere nepătrunsă, pe care mai înainte a văzut-o Proorocul Avacum; bucură-te, mântuirea credincioşilor; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prealăudată.

Şi acum...

Bucură-te, cetate cu douăsprezece ziduri a lui Dumnezeu; bucură-te, palat al dumnezeieştii slave; bucură-te, tron al Făcătorului tuturor; bucură-te, masa Cuvântului; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prealăudată.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Bucură-te, ceea ce ai odrăslit pe Săditorul făpturii; bucură-te, ceea ce ai născut pe hrănitorul a toată lumea; bucură-te, rădăcina lui David, ceea ce ai crescut pe Cel ce din milă ține toate în chip mai presus de toată mintea.

Bucură-te, zid nesurpat şi acoperământul celor ce te cinstesc pe tine; bucură-te, ocrotitoarea şi îndrăznirea pământenilor; bucură-te, nădejdea muritorilor, bucuria desfătată a tuturor celor ce te fericesc pe tine, preafericită Stăpână.

Slavă...

Bucură-te, vedere necuprinsă de îngeri; bucură-te, minune netâlcuită, străină şi negrăită; bucură-te, fiica lui David, Maica Făcătorului a toate, Stăpâna şi Doamna întregii făpturi.

Şi acum...

Bucură-te, car de foc al împăratului a toate; bucură-te, porfira cea gândită a lui Dumnezeu Cuvântul; bucură-te, cleşte tainic şi cădelniță de aur, uşa cea neumblată, preafericită Stăpână.

Cântarea a 6-a

Irmosul

«Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Bucură-te, țarină nearată; bucură-te, vie nelucrată; bucură-te, Rai; bucură-te, izvor nedeşertat; bucură-te, vasul manei; bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu.

Bucură-te, liman neînvăluit; bucură-te, turn de veghe al celor războiți; bucură-te, cetate întărită; bucură-te, îndreptarea celor căzuți; bucură-te, Maica Celui Preaînalt; bucură-te, Preanevinovată.

Slavă...

Bucură-te, măslin pururea roditor; bucură-te, porumbiță dorită de toată lumea; bucură-te, Maica lui Dumnezeu; bucură-te, Marie, cu totul nepătată; bucură-te, Sfântă Fecioară; bucură-te, Prealăudată.

Şi acum...

Bucură-te, cleştele cărbunelui dumnezeiesc; bucură-te, cădelniță cu totul de aur; bucură-te, buchet; bucură-te, vas al Duhului Sfânt; bucură-te, cămară de nuntă a Cuvântului; bucură-te, iubitoare de bine.

Sedealna

Arătatu-Te-ai astăzi

Bucură-te, scaun de foc al împăratului şi sfeşnic cu totul de aur al luminii dumnezeieşti care luminezi sufletele şi mințile celor ce te laudă pe tine, Fecioară prealăudată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat».

Bucură-te, uşa cea neumblată prin care a trecut numai Cel preaînalt, izvor pecetluit. Bucură-te, templu dumnezeiesc al legii harului; bucură-te, pod care îi duci pe toți cei credincioşi la moştenirea de sus.

Bucură-te, munte netăiat, pe care mai înainte tainic l-a văzut Daniil; bucură-te, rug neaprins, pe care l-a văzut Moise cel gângav; bucură-te, lauda proorocilor şi a Apostolilor.

Slavă...

Bucură-te, toiagul lui Aaron care mai presus de minte ai odrăslit pe Săditorul vieții; bucură-te, plinirea legii şi pecetea proorocilor; bucură-te, Stăpână; bucură-te, Fecioară preacuvioasă, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Bucură-te, Maică nenuntită a Făcătorului tău, de Dumnezeu dăruită; bucură-te, nădejdea credincioşilor; bucură-te, ceea ce ai izvorât apa cea săltăreață; bucură-te, laudă şi dumnezeiască veselie a credincioşilor care te cinstesc pe tine.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ți cânte ție: Pe Domnul lucrurile lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Bucură-te, ceea ce eşti mai înaltă decât cerurile, mai cinstită decât toate cetele îngereşti; bucură-te, adânc nesfârşit, înălțime necuprinsă; bucură-te, jertfelnic al chemării de sus a firii celei stricate a muritorilor; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celor deznădăjduiți.

Bucură-te, munte sfânt al lui Dumnezeu, munte gras şi închegat, netăiat; bucură-te, topitoare a firii celei stricate; bucură-te, patul de nuntă al unirii celor două firi, căci întru tine se văd căile lui Dumnezeu cele adevărate, Fecioară, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Bucură-te, cortul mărturiei şi tablele testamentului scrise de Dumnezeu; bucură-te, căpătâi al legii harului; bucură-te, temelie a profeţilor, Sfântă Stăpână, slava apostolilor şi a mucenicilor; bucură-te, bucuria cuvioşilor, Fecioară.

Şi acum...

Bucură-te, comoara dumnezeieştilor haruri şi pricina tuturor bunătăţilor, Preacurată; bucură-te, podoabă a tuturor celor ce te laudă pe tine; bucură-te, liman neînviforat şi port al celor ce plutesc pe marea vieţii; bucură-te, mângâierea celor întristaţi, Fecioară.

Să lăudăm. Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, şi să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară».

Bucură-te, Marie, Mireasa lui Dumnezeu, apărătoarea lumii; bucură-te, stea neapusă, vas al luminii, locaş al Treimii; bucură-te, cort al Cuvântului şi întărirea tuturor celor ce strigă: Bucură-te, Preafericită, Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

Bucură-te, sfeşnic de aur şi masă care îi hrăneşti pe credincioşi, pământ nelucrat care ai odrăslit spicul cel purtător de viaţă; bucură-te, izvor care ai revărsat apa cea dătătoare de viaţă celor ce strigă: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, Pururea Fecioară.

Slavă...

Bucură-te, cămară de nuntă, întru care Dumnezeu s-a nuntit cu firea noastră; bucură-te, măslin roditor care veseleşti pe toţi; bucură-te, cristelniţă nedeşertată a dumnezeieştii curăţiri a celor ce strigă: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, Pururea Fecioară.

Şi acum...

Bucură-te, scoică înţelegătoare care ai cufundat purpura lui Dumnezeu; bucură-te, mirul cel de mult preţ şi dumnezeiesc care îi înmiresmează pe credincioşi; bucură-te, zid nesurpat şi scăpare a celor ce strigă: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, Pururea Fecioară.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Dat-ai semn

Bucură-te, mântuire preaputernică a toată lumea, întărirea celor ce stau şi ridicarea celor căzuți; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, bogăție a celor săraci şi comoară a celor lipsiți, hrană celor flămânzi; bucură-te, cu totul nepătată, mângâierea celor întristați şi cercetarea celor bolnavi; bucură-te, singur ajutor al celor ce cu credință se roagă ție.

Bucură-te, dimineață strălucită care ai răsărit credincioşilor pe soarele cel neînserat; bucură-te, adânc nemăsurat, înălțime negrăită a înfricoşătoarei taine; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, ceea ce ai stins văpaia înşelării; bucură-te, omorârea iadului; bucură-te, nor cu totul luminos, îndreptarea lui Adam; bucură-te, Preacinstită Stăpână.

Bucură-te, podoaba celor ce petrec în feciorie şi lauda lumii, Mireasa lui Dumnezeu; bucură-te, cumpănă de plumb pe care mai înainte a văzut-o Amos[15], pe care, Dumnezeu, pentru rugăciunile tale, nu o va trece cu vederea; bucură-te, răscumpărarea lumii; bucură-te, templu al Dumnezeirii; bucură-te, dulce desfătare a limbii credincioşilor, fără de prihană.

Ceea ce ai născut pe Soarele dreptății, Preanevinovată, risipeşte întunericul patimilor ce mă supără pe mine şi pe şarpele cel amăgitor care ademeneşte sufletul meu pururea prin plăceri şi deşertăciuni, departe izgoneşte-l de ticăloasa mea inimă, păzind în liniştea nepătimirii pe robul tău.

[15] Amos 7, 8.

Glasul al 5-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a celui între sfinți Părintele nostru Ignatie, Patriarhul Constantinopolului

Al cărei acrostih este:

«A cincea rugăciune către Preasfânta Fecioară a lui Ignatie»

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal şi pe călăreț în Marea Roşie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Cer, Fecioară, să îmi dai harul Duhului Sfânt ca să deschidă smerita mea gură şi să îmi fie dat mie darul cuvântului ca să te laud pe tine, Născătoarea Cuvântului.

Dat-ai veselie inimii mele, munte gras şi nor dumnezeiesc care picuri rouă, pomenirea ta, Stăpână, umplându-mă de bucurie şi de veselie.

Slavă...

Înțelepţeşte-mă pe mine, cel întunecat pururea de beția plăcerilor şi Fără de minte fiind, adăpându-mă cu vinul pocăinței, Născătoare de Dumnezeu, căci ai odrăslit strugurele cel copt al nestricăciunii.

Şi acum...

Potoleşte chinurile cele de iad, de Dumnezeu dăruită, ceea ce ai născut, Fecioară, fără chinuri pe Cel necuprins cu mintea, pe Care roagă-L să mă izbăvească de toată chinuitoarea răutate.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta şi ai ridicat nețìnut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întăreşte Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun şi iubitor de oameni».

Născându-L pe Făcătorul şi Domnul, Fecioară, te-ai făcut mai înaltă decât toată făptura şi mai cinstită decât Heruvimii şi Serafimii, Curată. Pentru aceea pururea te fericim toate neamurile precum mai înainte ai profețit.

Acoperământul, nădejdea şi apărarea creştinilor, pe mine cel ce cred în tine şi alerg la tine izbăveşte-mă de păcate şi de patimi şi de necazuri, Fecioară, şi din mâinile vrăjmaşilor celor ce se luptă cu mine, ca să te slăvesc pe tine cu mulțumire.

Slavă...

Dă-mi izvoare de lacrimi, Mireasa lui Dumnezeu şi mărturisire păcatelor mele şi iertare greşelilor mele, ca să te măresc pe tine eu, cel izbăvit prin acoperământul tău şi păzit pururea.

Şi acum...

Mi-am întinat, noblețea sufletului, Curată, şi dumnezeiasca vrednicie a chipului. Vai, mie, ce voi face? Vino, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, şi mai înainte de sfârşit dă-mi mie chipuri de mântuire şi vrednică pocăință.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deşertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuieşti pe unşii Tăi».

Pântecele tău, palat sfânt al împăratului şi al lui Dumnezeu în chip netâlcuit s-a făcut, întru care sălăşluindu-Se, temple ale Lui ne-a făcut pe noi.

Mă împresoară şi mă înviforează întreite valuri ale patimilor şi ale gândurilor şi suflările potrivnice ale plăcerilor mă scufundă, Fecioară, ci tinde mâna ta şi mă izbăveşte.

Slavă...

Puterea mea şi lauda mea, tu eşti Stăpână; fii mie spre mântuire ceea ce ai născut mântuirea lumii, pe Hristos, Izbăvitorul şi Mântuitorul meu.

Şi acum...

Bolile trupului şi ale sufletului meu, rogu-mă, tămăduieşte-le, Curată, ceea ce ai născut pe Doctorul sufletelor şi al trupurilor şi mă mântuieşte cu dumnezeieştile tale rugăciuni.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine alerg din zori şi strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Pe mine cel rănit şi cel ce zac în adâncul păcatelor şi năpădit de toată deznădăjduirea, Mântuitorule, miluieşte-mă, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Ceea ce pe Cel mai dinainte de veci L-ai născut sub ani, în trup circumscris pe Cel ce prin fire este necircumscris, pe Acela roagă-L pentru mine, robul tău.

Slavă...

Uşa cea cerească, deschide-mi mie uşile pocăinței, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai deschis uşile Raiului şi de uşile iadului izbăveşte-mă.

Şi acum...

Cântă naşterea ta cetele îngerilor, Născătoare de Dumnezeu, prin care a încetat înşelarea idolilor şi lumina adevărului a strălucit.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet linişteşte-o, Stăpâne Hristoase, şi din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Pe noi, cei omorâți de patimi, ridicându-ne din păcat, Stăpână, înviază-ne cu rugăciunile tale, ceea ce ai născut pe stricătorul stricăciunii.

Cere iertare de păcate, Stăpână curată, şi izbăvire de patimi robilor tăi celor ce din suflet te laudă pe tine pururea.

Slavă...

Ajutor în chinuri pururea eşti pământenilor, Curată, şi, pe cele grele făcându-le uşoare, pe slujitorii tăi păzeşte-i nevătămați.

Şi acum...

Răscumpărare celor căzuți, tămăduire celor bolnavi, Cuvioasă, bucurie celor întristați te-a dăruit pe tine Hristos şi laudă celor ce te laudă pe tine.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul cel împreună fără de început

Harul cel neasemuit al îndurării tale şi puterea dumnezeiască a stăpânirii tale ştiindu-le, Fecioară Maică Marie, strig ție cu stăruință: Din toată întristarea smulge-mă pe mine, robul tău, şi umple-mă de veselie, ca să te laud pe tine, Prealăudată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinților cel preaînălțat văpaia a stins şi a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat».

Lauda a toată lumea şi jertfelnic de împăcare, roagă-L pe milostivul tău Fiu să-mi dea iertare de greşeli şi viață veşnică.

Râuri de lacrimi dăruieşte-mi, Prealăudată, ca să sting înfricoşătoarea osândă veşnică şi să cânt Fiului tău: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Slavă...

Cuvintelor gurii mele şi curgerilor lacrimilor mele plecându-te, Curată, schimbă întristările sufletului meu în bucuria cea adevărată a Fiului tău.

Şi acum...

Ceea ce ne-ai născut nouă pe Dumnezeu, Dătătorul bunătăților, pe Acesta milostiveşte-L spre noi cu rugăciunile tale de maică, să miluiască pe cei ce se laudă cu tine.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ție, Făcătorului a toate...».

Vezi, ceea ce eşti bună, răutatea sufletului meu şi deznădăjduirea şi degrab mă slobozeşte din chinuri, ca să te slăvesc pe tine întru toți vecii.

Să nu aud încă: „Pământ eşti şi în pământ vei merge”, căci tu de pe pământ la cer m-ai adus, o, fără de prihană, Fecioară, ca una care ai născut pe Cel ce din pământ a plăsmuit pe începătorii neamului omenesc.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Noaptea patimilor şi a întristărilor m-a cuprins şi întunecă strălucirea minții mele, fără de prihană, Fecioară, dar tu, ceea ce ai născut pe Soarele slavei, străluceşte sufletul meu cu lumina bucuriei şi a nepătimirii.

Şi acum...

Cort sfânt aflându-te pe tine Cel Preasfânt, Preanevinovată, întru tine S-a sălăşluit, fără de sământă, trup muritor luând, şi după naştere fecioară te-a păzit.

Să lăudăm. Irmosul:

«Ție Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a întregii lumi cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănţuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu şi omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Pe Dumnezeu pe Care L-ai născut în chip de negrăit, Stăpână curată, roagă-L cu dinadinsul să ne izbăvească pe noi de primejdii şi de întristări şi de viitoarea înfricoşată judecată şi să ne învrednicească de strălucirea sfinţilor Lui.

Adâncul tămăduirilor şi noianul harurilor te-am cunoscut pe tine noi, păcătoşii, pentru aceea te rugăm: Scoate-ne din toate greutăţile pe noi, cei ce te mărim şi te cinstim pe tine, Prealăudată.

Slavă...

Mângâie degrab inima mea care se tânguie de mulţimea chinurilor, mângâierea mea şi scăparea mea, ca şi eu să strig: Rugăciunile tale bucură sufletul meu, Multlăudată.

Şi acum...

Somnoros şi trândav fiind, Stăpână, şi neînfrânat, sfârşind în fapte întunecate, toată viaţa mea am cheltuit-o, dar ajungând la apusul vieţii pe tine, Răsăritul cel cu totul luminos, te rog să mă luminezi.

Prosomii. Glasul al 5-lea

Bucură-te, cămara

Bucură-te, ceea ce în pântece pe mielul lui Dumnezeu necircumscris L-ai purtat, pe Cel ce a dezlegat pe oameni din robia de mai înainte, singură curată. Ceea ce ai răsărit lumii bucuria, cămară de nuntă purtătoare de lumină a negrăitei nuntiri, bucură-te, ceea ce pe toţi în taină îi străluceşti şi îi luminezi ca ceea ce ai fulgerat lumina cea neapropiată, Preacurată, nenuntită Stăpână; bucură-te, Sfânta Sfintelor; bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, tăria muritorilor, nădejdea şi acoperământul, reazem nebiruit, zid şi mântuire şi cetate de scăpare nezdrobită, care pe Dumnezeu cu oamenii L-ai împăcat prin naşterea ta cea fără de sământă şi străină; bucură-te, toiagul lui Aaron, care ai odrăslit floarea cea de preţ, pe hrănitorul făpturii. Bucură-te, putere nebiruită a împăraţilor dreptcredincioşi, Mireasa lui Dumnezeu; bucură-te, tăria mucenicilor; bucură-te, locaşul luminii; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, țară şi pământ al lui Dumnezeu Cel necuprins, pe care Ioil mai dinainte te-a văzut, Sfânta Sfintelor întru care S-a pogorât Cel ce ține toate; bucură-te, zid dumnezeiesc; bucură-te, Nevinovată, nădejde neînfruntată şi apărare sigură a celor ce te slăvesc şi te laudă, Prealăudată, şi te caută pe tine din tot sufletul, Mireasa lui Dumnezeu; bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul curăției, cu totul fără de prihană. Bucură-te, carte scrisă de Dumnezeu; bucură-te, izvorul sfințirii; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Cel ce dă lumii mare milă.

Umple de veselie, Curată, pe cei ce te laudă pe tine şi cu dor te slăvesc şi grăbeşte de ne slobozeşte din chinurile care ne împresoară, din nenorociri şi din plânsuri şi din toată răutatea vrăjmaşilor celor mândri şi ucigaşi, din rătăcire, din închisoare, din amara robie şi din strâmbătate şi de înfricoşătoarea judecată. Stăpână, miluieşte-ne pe noi cei ce suntem în primejdii şi nu ne lăsa până în sfârşit, ci, după obicei, miluieşte-ne şi pierde, Fecioară, pe vrăjmaşii ce se luptă cu noi.

Duminică seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Cântarea 1. Glasul al 5-lea
Irmosul:

«Pe cal şi pe călăreț în Marea Roşie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Datori suntem, Curată, fără încetare a-ți cânta ție şi a chema pururea ajutorul tău, pe care îndură-te să-l trimiți rugătorilor tăi, ca să fim izbăviți de cel ce se luptă cu noi.

Apă capului meu cine va da, Preacurată, dacă nu-mi vei deşerta lacrimile ochilor şi nu îmi vei da mie să plâng sufletul meu pe care l-am omorât cu păcatele?

Slavă...

Mai presus de toate necuvântătoarele numai eu am fost cinstit cu cuvânt prin pronia Făcătorului, dar eu în chip necuvântător m-am plecat patimilor celor stricătoare de suflet, pentru aceea m-am asemănat dobitoacelor celor fără de minte.

Şi acum...

Scară până la cer, calea virtuților care cu cuvântul duci sufletele la cele cereşti, fă-mă şi pe mine să urc treptele, cu fapta şi contemplarea, de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 3-a
Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta şi ai ridicat neținut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întăreşte Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun şi iubitor de oameni».

Ai născut înțelepciunea cea ipostatică, Marie fără prihană, Maica lui Dumnezeu şi a Cuvântului pe Care roagă-L să picure în inima mea picătura fricii de Dumnezeu, ca să mă umplu de cunoştința cea dumnezeiască.

Picăturile de ploaie adapă pământul şi îl fac să odrăslească rod, Curată, iar ploile lacrimilor adapă sufletul, dar eu, inimă învârtoşată având şi neîndurerată, nicidecum nu mă pocăiesc.

Slavă...

Când mintea în chip nematerialnic este împreună cu cele inteligibile, râuri de lacrimi curg ca din nişte izvoare, dar mintea mea, Maica lui Dumnezeu, lipită fiind de pământ are felurite gânduri şi pe cât pare se toceşte.

Şi acum...

Mirul virtuții în patru chipuri pregăteşte cele mai bune, Maica lui Dumnezeu, prin înțelepciune, prin bărbăție sufletească, prin dreptate dumnezeiască şi prin curăția înfrânării, dar de acestea eu m-am lipsit.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deşertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuieşti pe unşii Tăi».

Uşor sunt tras către patimi, gol fiind de ajutorul tău, Maică Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu. Pentru aceea, milostiveşte-te, izbăveşte-mă pe mine din prăpastia răului meu obicei.

Învredniceşte-mă pe mine, Născătoare de Dumnezeu, să îmi usuc mişcările trupului cu gândul şi cu fapta şi prin mişcarea minții călăuzeşte-mă să petrec întru cele de sus.

Slavă...

Fii ai lui Dumnezeu prin împărtăşire ne-am făcut toți câți primim pe Hristos, dar eu Fecioară, mă întorc îndărăt, din pricina răutății, fiu al păcatului facându-mă.

Şi acum...

Calea mântuirii nu am aflat-o, din necunoştința sufletului. Ceea ce ai născut calea vieții, Născătoare de Dumnezeu, Marie, fii mie cale de mântuire.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine alerg din zori şi strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Numai pe tine te ştiu, Născătoare de Dumnezeu, ajutătoare a celor păcătoşi şi la tine scap; nu mă lepăda pe mine, cel ce am păcătuit mai presus de toți.

Ca să arăți în mine neasemuirea milostivirii tale, Maică Fecioară, ridică-mă pe mine, cel ce zac şi arată-mi căile nepătimirii.

Slavă...

Valurile patimilor, tulburate cu putere de vânturile demonilor, acoperă corăbioara nenorocitului meu suflet.

Şi acum...

Veselă arată-mi-te, Născătoare de Dumnezeu, la ieşirea mea, când sufletul se va despărți de nenorocitul cort şi mă mântuieşte pe mine, robul tău.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet linişteşte-o, Stăpâne Hristoase, şi din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Fecioară, norii ispitelor venind grei asupra mea, surpă casa sufletului. Pentru aceea, tânguindu-mă, vin la acoperământul tău.

Izbăveşte-mă, Curată, de gândurile cele deşarte şi stricătoare de suflet, învredniceşte-mă să primesc gândurile la judecata şi la şederea de acolo.

Slavă...

Am căzut din dumnezeiasca bucurie, Maica lui Dumnezeu, şi încep să mă tânguiesc eu, ticălosul, cum mă voi izbăvi eu acolo de amara tânguire?

Şi acum...

Izvor de tămăduiri te-am dobândit pe tine, Stăpână curată, noi, cei bolnavi de setea păcatelor, la tine alergăm şi mântuire luăm.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul Cel împreună fără de început

În multe feluri, Fecioară, L-am mâniat pe Hristos, cu mintea, cu cuvântul şi cu faptele şi mă tem de înfricoşătorul acela scaun de judecată, dar tu, vino mai înainte şi degrab izbăveşte de chinuri, cu rugăciunile tale de maică şi cu îndrăznirea ta cea către Dumnezeu, pe cel ce se roagă ție, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinților cel preaînălțat văpaia a stins şi a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat».

Cine altul ca mine a păcătuit, cu totul lăudată, mintea mi-am omorât-o, trupul mi l-am întinat şi toate simțirile mi le-am înnegrit, eu, ticălosul.

Pe mine cel cu totul risipitor, pe mine, ticălosul, miluieşte-mă, Stăpână, şi dă-mi iertare pentru greşelile de mai înainte, ca să te slăvesc pe tine cu dor.

Slavă...

Prin închipuirile visurilor, vrăjmaşul mă amăgeşte şi mă împinge în căderea mândriei, dar tu, Născătoare de Dumnezeu, din meşteşugirile lui izbăveşte-mă.

Şi acum...

Cu toiagul compătimirii tale şi al acoperământului tău mângâie-mă şi pe mine, Curată, şi cu untdelemnul tău, al dumnezeieştii milostiviri, unge capul meu.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ţie, Făcătorului a toate...».

Harul dumnezeieştii înfieri primindu-l la dumnezeiescul botez, l-am pierdut făcând nelegiuiri într-o viață de păcat, pentru aceea te rog pe tine, Fecioară, miluieşte-mă.

Vlăstarii rădăcinii neruşinate a iubirii de sine odrăslesc obrăznicia şi uşurătatea. De aici cresc roiuri de patimi felurite. Pe tine, aşadar, te rugăm, usucă rădăcina lor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Ridic glasul meu cu plângere ție strigând: Cu vinul pocăinței, Curată, adapă-mă, satură-mă aici cu pâine de lacrimi, ca să nu flămânzesc şi să nu însetez dincolo.

Şi acum...

Eu singur lepădat fiind din contemplarea dumnezeiască, asemenea dobitoacelor şi fiarelor m-am făcut, însă tu singură, ceea ce ai născut în chip de negrăit pe Făcătorul, izbăveşte-mă, Fecioară, de văpaia gheenei.

Să lăudăm. Irmosul:

«Ţie Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a toată lumea cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L şi-L prea-înălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănţuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu şi omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Dăruieşte, Curată, simţire înţelegătoare sufletului meu, omoară plăcerile cele necuvenite de mai înainte pe care obişnuiesc să le nască simţirile cele trupeşti, ca să mă fac şi eu locaş al Duhului Sfânt.

Nicidecum nu am încetat, Maica lui Dumnezeu, să fac fapte de ruşine, din pruncie arătându-mă casă patimilor şi măcar acum, la bătrâneţile mele, dă-mi mie gând de pocăinţă şi poate aş scăpa de pedepsele care mă aşteaptă.

Slavă...

În prăpastia păcatelor cumplite alunecând, am căzut din înălţimea virtuţilor, Stăpână, Curată. Aşadar, tu, ceea ce eşti apărarea celor neputincioşi şi a păcătoşilor, tinde mână de ajutor celui ce se roagă ţie.

Şi acum...

Mă spăimântez, Maica lui Dumnezeu, de stăpânescul scaun de judecată şi mă tem ca unul care sunt plin de multe rele; totuşi la tine scap, ceea ce eşti păcătoşilor scăpare şi nu mă lepăda pe mine, ci mântuieşte-mă cu mila ta.

Prosomii. Glasul al 5-lea

Bucură-te, cămară

Bucură-te, albină iubitoare de flori, ceea ce ai îmbrăcat pajiştea vieţii, cununa aleasă şi strălucită a Fecioriei, sălaş strălucit al Făcătorului, cort care ai cuprins pe Domnul cel necuprins. Bucură-te, Fecioară, prin care iadul s-a omorât şi moartea s-a nimicit şi cel întâi zidit s-a izbăvit de înfricoşătoarea cădere; bucură-te, Cuvioasă, Preasfântă; bucură-te, turn de veghe neclintit; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Celui ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, porumbiţă preafrumoasă, care ai aripile aurite cu înţelepciunea, floarea nestricăciunii, porflră înţelegătoare; bucură-te, dumnezeiască scară; bucură-te, pod care îi treci pe muritori la viaţa cea cerească; bucură-te, întărire a domnitorilor celor credincioşi, şi cetate întărită şi cunună de preţ. Bucură-te, ceea ce ai împreunat naşterea cu fecioria. Bucură-te, leacul celor bolnavi; bucură-te, săturarea celor lipsiţi. Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Celui ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, Dumnezeu după Dumnezeu, care ai locul al doilea după Sfânta Treime, Ceea ce nemijlocit ai primit de la Dumnezeu plinătatea darurilor şi pe acestea le împărţi tuturor, îngerilor şi oamenilor, deopotrivă; bucură-te, semn al cerului de foc; bucură-te, minune vădită a dumnezeieştilor voiri; bucură-te, scopul cel mai de pe urmă, Preacurată, al întregii făpturi pentru care lumea a fost făcută şi prin naşterea ta sfatul cel veşnic al Făcătorului se împlineşte.

Singură bucurie a celor întristaţi, vino mai înainte şi izbăveşte-mă şi pe mine, robul tău, din toate ispitele cele de multe feluri care mă cuprind, de bolile cele arzătoare şi din răutăţile vrăjmaşilor care caută să mă înghită pe mine cel slăbănogit, de toată întristarea şi de partea cea de-a stânga, a demonilor, de deznădejde şi de cumplita osândă. Aşadar, nu mă da pe mine până în sfârşit necazurilor, ca să nu mă acopere pe mine, nenorocitul, adâncul răutăţii, căci întru tine mi-am pus toată nădejdea mea, de Dumnezeu dăruită.

Luni seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Marcu al Efesului, Evghenicul

Cântarea 1. Glasul al 5-lea
Irmosul:

«Pe cal şi pe călăreț în Marea Roşie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Plec genunchiul meu ție, Stăpână, eu, ticălosul, şi cer acum dumnezeiescul tău ajutor. Dezleagă chinul sufletului, risipeşte norii deznădejdii cu rugăciunile tale, mângâierea celor întristați.

Păstrând, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, strălucirea sufletului curată de întinăciunile patimilor, fă-mă pe mine, cel ce te slăvesc pe tine, luminat să privesc la lumina cea dumnezeiască, fără de prihană Fecioară.

Slavă...

Întorcând, cu puterea ta, Stăpână, atacurile vrăjmaşilor cele asupra noastră, dăruieşte turmei tale pace adâncă, ceea ce eşti dătătoarea dumnezeieştii păci.

Şi acum...

Dumnezeu, Cel ce a zidit ca una inimile muritorilor, cunoscând durerile şi patimile sufletelor noastre, te-a dat pe tine nouă potrivită vindecare în boli şi în necazuri, fără de prihană Fecioară.

Cântarea 3-a
Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta şi ai ridicat neținut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întăreşte Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun şi iubitor de oameni».

Lână plină de dumnezeiasca rouă, cu totul fără prihană, adapă cu cercetarea ta sufletul meu cel uscat de patimi şi de arşița răutăților, ca ceea ce ai izvorât apa vieții, pe Hristos Domnul.

Văzut cu trupul prin tine S-a făcut, Fecioară, Cel ce mai înainte era nevăzut, Cuvântul şi Domnul, ca să strămute la nevăzuta şi dumnezeiasca slavă şi la moştenirea cea veşnică pe cei ce te laudă pe tine ca Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Izbăveşte-ne pe noi de noroiul patimilor, cu rugăciunile tale către Fiul tău, Curată, dă să păşesc curat pe căile pocăinței care duc, Mireasa lui Dumnezeu, la veşnica odihnă.

Şi acum...

S-a întrupat din curatele tale sângiuri, Fecioară, Cel ce pentru milă S-a făcut muritor, pe Acesta roagă-L ca pe Fiul să mă învrednicească de împărăția cea de sus pe mine, cel ce te slăvesc pe tine din inimă, Preanevinovată.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deşertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuieşti pe unşii Tăi».

Ca pe lumina ochilor păzeşte-mă cu acoperământul tău, rogu-mă, Curată, şi la umbra aripilor tale ocroteşte-mă şi mă izbăveşte de răutatea demonilor şi mă mântuieşte.

Cu băutura pocăinței adapă-mă, Născătoare de Dumnezeu, Marie, şi învredniceşte-mă să aduc lacrimi din inimă stingătoare ale văpăii care mă aşteaptă.

Slavă...

Frica judecății mă tiraniseşte şi hotărârea lui Dumnezeu, dar tu vino mai înainte şi stai lângă mine în ziua judecății şi mă izbăveşte, Marie, dumnezeiască Mireasă.

Şi acum...

Ca ceea ce ai născut pe Făcătorul a toate făpturile, Maica lui Dumnezeu, toate îți sunt cu putință şi pe toate le poți, pentru aceea izbăveşte de osândă şi din toată batjocura pe robii tăi.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine alerg din zori şi strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Sufletul meu cel întinat de patimi, Preacurată, şi inima mea curăţeşte-le prin mila ta cea curăţitoare şi fă-le templu al dumnezeiescului Duh.

Naşterea ta, de Dumnezeu dăruită, s-a făcut dreptate celor osândiţi, tămăduire celor bolnavi, bucurie şi veselie celor întristaţi.

Slavă...

Pe mine, cel neîndreptat şi cel ce singur mă osândesc, Hristoase al meu, mântuieşte-mă, cu rugăciunile Maicii Tale, ca să slăvesc multa şi nemăsurata Ta milă.

Şi acum...

Risipeşte, Curată, norii întristărilor din sufletul meu şi luminează-mă cu razele bucuriei, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască şi neînserată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet linişteşte-o, Stăpâne Hristoase, şi din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Cel ce din ţărână m-ai zidit, Stăpâne, după chipul Tău, şi m-ai învrednicit de înfierea Ta, Iubitorule de oameni, păzeşte-mă ca un îndurat.

Aruncat sunt, Curată, în nemăsurate păcate şi în necazurile celor răi, unul după altul, pentru aceea, dăruieşte-mi mie iertare şi izbăveşte-mă din supărări.

Slavă...

Cu rugăciunile tale, umple pe robii tăi de dumnezeiască slavă şi învredniceşte-i pe cântăreţii tăi de lumina cea negrăită, de Dumnezeu dăruită, Stăpână.

Şi acum...

Izbăveşte-mă pe mine de osânda cea veşnică, Stăpână curată, şi învredniceşte-mă de bucuria cea dumnezeiască şi de desfătarea Raiului cu rugăciunile tale.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul cel împreună fără de început

Bucură-te, scara Domnului de Dumnezeu întărită; bucură-te, pod de Dumnezeu umblat; bucură-te, scăparea credincioşilor şi împăcare, ceea ce ne duci la Fiul tău şi Dumnezeu, pe cei ce aleargă pururea la acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu, ca la un liman liniştit.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinților cel preaînălțat văpaia a stins şi a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat».

Pleacă-te la rugăciunile celor ce aleargă acum la tine şi du-le pe acestea la Atotmilostivul Dumnezeu şi plineşte cererile, Marie multlăudată.

Scutură somnul lenevirii mele şi luminează, rogu-mă, Cuvioasă, simțirile mele, dând priveghere şi vrednică pocăință.

Slavă...

Roagă-te, Fecioară, ca milostiv să-mi fie mie Cel uşor de împăcat şi să mă mântuiască pe mine cel ce cânt cu inimă zdrobită: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Şi acum...

Mila ta nu este mărginită de timp, căci pururea miluieşti, cu totul Fără prihană, pe robii tăi şi împarți celor ce cer harul tău cel nesfârşit.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ție, Făcătorului a toate...».

Ceea ce singură ai fost strălucită cu dumnezeiască slavă, fiind Maică a Celui ce te-a slăvit pe tine, roagă-L, Fecioară, pe Cel singur pururea slăvit să dobândesc şi eu slava cea de sus.

Cu totul aleasă şi strălucită eşti, singură cu totul preacurată, cuvioasă şi fără pată, pentru aceea strig ție, Fecioară iubitoare de bine, curățeşte-mă de toată întinăciunea cu rugăciunile tale.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Dă iertare, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, şi îndreptare vieții celor ce aleargă la tine ca neîncetat să te lăudăm pe tine, Fecioară, şi să te preaînălțăm întru toți vecii.

Şi acum...

Mai presus decât razele luminoase şi strălucitoare ale soarelui, Stăpână, ajutorul tău, tinzând tuturor razele minunilor, risipeşte negura patimilor şi a bolilor.

Să lăudăm. Irmosul:

«Ție Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a toată lumea cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a
Irmosul:

«Isaie, dănţuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu şi omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Întăreşte-ne pe noi, cei bătuţi de necazuri şi de mulţimea supărărilor, cu dumnezeiescul tău ajutor, Marie, Mireasa lui Dumnezeu, pe tăria răbdării şi pe piatra nădejdii tale, ca să te slăvim pe tine.

Povara întristărilor covârşeşte, Fecioară fără prihană, puterea mea şi mă trage în prăpastia fără fund a deznădejdii, de care izbăveşte-mă, Stăpână, ca neîncetat să te măresc pe tine.

Slavă...

Căruţă purtătoare de lumină a lui Emanuil te-ai arătat, luminând pe credincioşi, Stăpână curată, pentru aceea luminează sufletul meu cel acoperit acum de întunericul trândăviei şi nimicit de păcate.

Şi acum...

Tu ai fost ocrotitoare sufletului meu, Preacuvioasă, Curată, căci întru tine zdrobesc puterea duşmanilor, de tine mi-am atârnat toate simţurile şi mintea, Fecioară, mântuieşte-mă, mântuieşte-mă, ca să te măresc pe tine cu dor.

Prosomii. Glasul al 5-lea
Bucură-te, cămara

Bucură-te, porumbiţă cuvântătoare, care pui capăt potopului celui înţelegător şi speli întinăciunea păcatului, ceea ce eşti singură curată, jertfelnic de împăcare al lumii, nădejde neînfruntată şi apărare tare celor ce te cinstesc şi te laudă cu credinţă şi caută dumnezeiescul tău ajutor; bucură-te, auzire multdorită a puterilor celor de sus; bucură-te, căderea demonilor; bucură-te, îndreptarea muritorilor; bucură-te, Maica lui Hristos, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, rânduneaua care aduci lumina, ceea ce aduci primăvara din iarna cea înţelegătoare şi potoleşti furtuna păcatului, singură Cuvioasă. Bucură-te, dumnezeiesc acoperământ; bucură-te, masă, care ai purtat întru tine pâinea cea cerească a vieţii din care cei ce gustă nu se tem de moarte, nici nu mor, ci trăiesc precum a zis Ziditorul firii, Fără de prihană Fecioară, cu totul binecuvântată, şi din care învredniceşte-ne şi pe noi să ne săturăm şi să dobândim, Fecioară, fericirea cea Fără sfârşit şi Fără stricăciune.

Bucură-te, Maică Fecioară, Curată, juncă neîntinată care ai născut vițelul cel de taină al lui Dumnezeu, mieluşea curată şi cu totul nepătată; bucură-te, căprioară din munți, care paşti miresme şi păşunezi pururea între crini cu dumnezeieştile haruri şi desfătări ale Duhului, cerboaică sprintenă care nimiceşti şerpii cei înțelegători şi departe de robii tăi îi izgoneşti. Bucură-te, Maica lui Hristos, Cel ce dă lumii mare milă.

Potoleşte marea chinurilor care împotriva mea se sălbăticeşte, de Dumnezeu slăvită, scăparea preaputernică a tuturor credincioşilor şi călăuzeşte, Curată, către dumnezeiescul țărm pe ticălosul şi nenorocitul robul tău care de iadul pierzaniei deja s-a apropiat şi a ajuns în lațul deznădejdii, Stăpână, nu mă trece cu vederea pe mine, cel ce rău mă primejduiesc şi caut din tot sufletul grabnicul tău ajutor, căci întru tine mi-am pus toată nădejdea mea, de Dumnezeu fericită.

Marți seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teofan al Niceei, Graptul

Cum se vede în celelalte stihiri

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal şi pe călăreț în Marea Roşie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Preabinecuvântată Marie, Preacurată, pe cei ce cu credință şi cu dor te laudă pe tine ca Maica lui Dumnezeu mântuieşte-i cu rugăciunile tale din patimi şi din necazuri şi din păcate.

Numai credința să ne conducă şi nu dovada minunilor tale celor mai presus de minte, Mireasa lui Dumnezeu, căci pe Cel necuprins mai presus de fire L-ai născut, pe Cel ce a îmbrăcat firea omenească.

Slavă...

Întreagă dorire şi dulceață fără prihană şi plinirea tuturor bunătăților este Fiul şi Dumnezeul tău, Preanevinovată, pe Care roagă-L să izbăvească de necazuri pe cei ce te cinstesc pe tine.

Şi acum...

Minune cu adevărat înfricoşată se săvârşeşte întru tine, Fecioară, că în pântecele tău L-ai avut pe Cel cu nici un chip cuprins şi în chip de negrăit L-ai născut, rămânând pururea Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta şi ai ridicat nețiunut pe cel îngreuiat pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întăreşte Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun şi iubitor de oameni».

Cel ce odinioară din nimic a făcut toate a ieşit din pântecele tău cel sfânt, om făcându-Se, Curată, din iubire de oameni, Cel ce este iubitor de oameni, ca pe oameni să îi izbăvească.

Iată, tu, Curată, plină de dar eşti mai presus de toate, căci pe toate le-ai covârşit cu sfinţenia, pe toţi i-ai întrecut şi decât toţi ai fost văzută mai înaltă, decât toate puterile cele înţelegătoare, fiind Maică a lui Dumnezeu.

Slavă...

Fecioară, palatul curat al Cuvântului, arată sufletul meu casă a Duhului, izvor de apă începătoare a vieţii, adapă-mă pe mine cel topit de arşiţa păcatului, ca după datorie să te slăvesc pe tine.

Şi acum...

Afară de tine, după Dumnezeu, alt ajutor nu am care pururea să mă scoată din necazuri şi strâmtorări, Stăpână, prealăudată, cuvioasă, Marie, Născătoare de Dumnezeu, nu mă trece cu vederea pe mine cel pierdut şi întunecat de păcate.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deşertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ţie: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuieşti pe unşii Tăi».

Ţesând veşmânt din sângiurile tale cele feciorești Celui ce îmbracă cerul cu nori, Fecioară, pe mine, cel dezgolit prin înşelăciune, îmbracă-mă cu veşmântul nestricăciunii.

Pântecele tău palat sfânt al împăratului şi Dumnezeu în chip netâlcuit s-a făcut, întru care sălăşluindu-Se, Fecioară, temple ale Lui ne-a făcut pe noi.

Slavă...

În chip de negrăit zămislind, Preanevinovată, pe Făcătorul tău şi Dumnezeu, roagă-L să ne mântuiască pe noi pe toţi din primejdii şi mântuire sufletească să dăruiască celor ce te laudă pe tine, Stăpână.

Şi acum...

Miluieşte, ceea ce eşti milostivă, Născătoare de Dumnezeu, Preanevinovată, ticălosul meu suflet cel înnegrit de patimi şi de păcate şi care suspină.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine alerg din zori şi strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Valul nenorocirilor acum mă scufundă. Îndreaptă-mă, Preasfântă, la limanul liniştii tale, ceea ce ai născut pe Cârmaciul nepătimirii.

Nici o minte cerească cu adevărat nu poate să te laude pe tine, Maica lui Dumnezeu, după vrednicie, căci ai născut pe Ziditorul, pe Cel lăudat de puterile cele cereşti.

Slavă...

Prunc tânăr ai născut, fără prihană, pe Cel ce fără de ani a strălucit din Tatăl fără de ani mai înainte de veci pe Care roagă-L pentru lume, Mireasa lui Dumnezeu.

Şi acum...

Luminează ochii minții mele, sfeşnic de aur al luminii dumnezeieşti şi risipeşte întunericul patimilor, Fecioară, şi tot mă luminează.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet linişteşte-o, Stăpâne Hristoase, şi din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Preasfântă Stăpână, Maica lui Dumnezeu, izbăveşte-mă pe mine din stricăciune, potoleşte tulburarea patimilor, ceea ce ai născut izvorul nepătimirii.

Mai presus de minte ai născut pe Cel fără de ani, mai presus de cuvânt pe Făcătorul, Preasfântă, pe Cel ce izbăveşte din toată stricăciunea pe cei ce te laudă pe tine drept Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Fiul Cel împreună fără de început cu Tatăl, Cel ce sânurile părinteşti nu le-a părăsit, Fecioară, în sânurile tale S-a sălăşluit şi sânurile lui Avraam nouă ni le-a deschis.

Şi acum...

Fără de bărbat ai născut, Născătoare de Dumnezeu, pe Emanuel, Cel ce miluieşte smerenia noastră, pentru aceea pururea după datorie pe tine te slăvim.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul Cel împreună fără de început

Rădăcina care ai odrăslit floarea cea dumnezeiască, chivot şi sfeşnic şi vas cu totul de aur, masă sfântă a vieții care porți pâinea, roagă-L pe Fiul tău şi Dumnezeu, împreună cu îngerii şi cu toți sfinții cei din veac, să miluiască pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinților cel preaînălțat văpaia a stins şi a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat»

Fiul cel Preaînălțat împreună cu Tatăl şi cu Duhul, alegându-te pe tine, te-a iubit foarte, Curată, spre a-I fi Lui sălaş, Binecuvântată.

Uşă neumblată te-a văzut pe tine Proorocul, Marie cu totul lără de prihană, pe care singur Dumnezeu a umblat, Căruia toți îi cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Slavă...

Cu gura şi cu mintea pe tine, Preacurată, Născătoare de Dumnezeu te propovăduiesc cu bucurie, căci ai născut pe Dumnezeu, Căruia toți îi cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Şi acum...

Mireasă a lui Dumnezeu ai fost, lauda Apostolilor, cununa Mucenicilor, strălucirea cuvioşilor, bucuria celor ce strigă: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ție Făcătorului a toate...».

Ție celeia ce ai născut pe Făcătorul a toate laudă îți cântăm, Prealăudată, căci pe tine te laudă ostile îngerilor şi te slăvesc corurile muritorilor.

Scară înțelegătoare pe care S-a pogorât Dumnezeu, pod care îi duci sus pe pământeni, minunea îngerilor, rană mare demonilor, tămăduire credincioşilor eşti, Născătoare de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Cum nu ai căzut din slava fecioarească, îmbogățindu-te cu cinstea de maică, Nenuntită? Ştie numai Cel ce a lucrat minunile acestea cu înțelepciune, pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Şi acum...

Am deschis şi eu cu îndrăznire, de dor, gura mea spre lauda ta, Prealăudată. Pentru aceea te rog să o umpli de înțelepciune şi să îi dăruieşti duhul priceperii, Marie.

Să lăudăm. Irmosul:

«Ție, Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a toată lumea cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănţuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu şi omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Maica lui Dumnezeu, Preacurată, ocrotitoarea creştinilor, mântuieşte poporul tău de toată ameninţarea, de toată împresurarea păgânească, de toată urgia şi mânia, de toată răutatea şi din toată osânda.

Cu evlavie cântăm cântări de laudă, Curată, izbăviţi fiind pururea, cu dumnezeieştile tale rugăciuni, din boli grele. Pentru aceea şi acum strigăm cu credinţă: Vindecă, Stăpână, sufletele şi trupurile noastre.

Slavă...

Preasfântă Stăpână, roagă Treimea cea închinată, din Care pe Unul L-ai născut nouă cu trup Fără de patimă, să îi liniştească pe cei de pe pământ şi să dăruiască dezlegare de păcate celor ce te laudă pe tine.

Şi acum...

Nu lepăda, Preacurată, suspinul celor ce aleargă la tine, ci vezi-ne pe noi în necazuri, plânsul schimbă-l în bucurie şi în veselie întristarea celor ce cu laude te cinstesc pe tine.

Prosomii. Glasul al 5-lea

Bucură-te, cămara

Bucură-te, chivot înţelegător prin care noi, muritorii, de potop ne izbăvim şi de furtuna păcatului, Născătoare de Dumnezeu, Curată, podoaba cea strălucită a lumii, Cuvioasă, ridicarea cea tare a credinţei. Bucură-te, sfeşnic luminos şi preastrălucit ceea ce Fără sămânţă ai purtat în pântecele tău, lumina cea mai presus de fiinţă; bucură-te, dezlegarea blestemului şi dătătoarea binecuvântării; bucură-te, Maica lui Hristos, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, ceea ce ai născut din fulgerul dumnezeirii pe mărgăritarul Hristos, iar pe cei ţinuţi de întunericul necunoştinţei şi de adâncul chinurilor singură i-ai călăuzit la lumina cunoştinţei, Prealăudată Stăpână; bucură-te, nor luminos şi preastrălucit; bucură-te, lauda Apostolilor şi propovăduirea, vedere vestită, auzire mai presus de fire; bucură-te, vas al Făcătorului şi sălaş curat al lui Dumnezeu pe Care roagă-L să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Bucură-te, răsărit înțelegător, ceea ce din coapsele tale ai răsărit pe Hristos, Care a umplut lumea de lumină negrăită, Curată, bucuria celor fără de trup, ceea ce ai născut pe mielul lui Dumnezeu, pe Cel ce ridică păcatele lumii, ceea ce ai alăptat pe hrănitorul şi purtătorul de grijă a toată lumea şi L-ai ținut în brațe, singură nestricată, curată şi nepătată. Bucură-te, Sfânta Sfintelor, nu înceta pururea a-L ruga pe Domnul cel Preasfânt, Născătoare de Dumnezeu, pentru robii tăi.

Întoarce jalea în bucurie, plânsul schimbă-l în veselie, tânguirea în voioşie acum, Născătoare de Dumnezeu, singură prealăudată, căci s-au înmulțit cei ce urăsc pe robul tău şi caută să piardă sufletul meu, neruşinați fiind, nesătui de sânge şi vicleni, care în deşert se trufesc, răcnind şi turbând precum câinii, de a căror răutate izbăveşte-mă, ceea ce dăruieşti viață, bucurie, mântuire şi mare milă.

Miercuri seara

Canon către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Mitrofan al Smirnei

Al căruia acrostih:

«Al cincilea Canon către tine, Fecioară, al lui Mitrofan»

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal şi pe călăreţ în Marea Roşie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braţ înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruinţă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Toate neamurile oamenilor te laudă pe tine precum odinioară mai dinainte ai vestit în chip proorocesc, aşadar, şi pe mine primeşte-mă cântăreţ al tău, Stăpână, şi mă luminează şi mă înţelepţeşte.

Zdrobit-ai boldul morţii, păcatul cel lumesc, Fecioară, ceea ce ai născut viaţa cea adevărată prin care, Stăpână, degrabă toceşte săgeţile cele ascuţite ale patimilor mele.

Slavă...

Singură înfrumuseţată cu ţesături de aur din veac te-ai arătat şi veşmântul din frunze de smochin al lui Adam tu l-ai rupt, drept aceea, acum îmbracă-mă pe mine în veşmântul înţelepciunii cu rugăciunile tale.

Şi acum...

Multe fiice în chip vădit au dobândit bogăţia şi dumnezeiasca slavă, dar fără de asemănare, Stăpână, tu pe toate le-ai întrecut, pentru aceea, acum pe mine mă îmbogăţeşte cu dumnezeieştile, cereştile haruri.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta şi ai ridicat neţinut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întăreşte Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun şi iubitor de oameni».

Adâncimea şi înălţimea întru tine s-au cunoscut, pentru că înţelepciunea lui Dumnezeu din pântecele tău în chip necuprins S-a născut, prin Care izbăveşte adâncurile inimii mele de sfătuirile şarpelui.

Cel ce mai înainte păsările cerului şi peştii mării cu cuvântul le-ai adus la fiinţă, pe cele ce mai înainte nu erau, Hristoase, ai pregătit trupul Tău, veşmânt dumnezeirii Tale, din sângiurile preacuratei Fecioare.

Slavă...

Tu singură cuptor ai fost văzută al firii întru care focul cel dumnezeiesc fără de ardere, fără prihană Fecioară, a topit firea în chip preaînţelept. Aşadar, şi tu topeşte întinăciunea patimilor mele şi a păcatelor mele şi luminează-mă cu rugăciunile tale.

Şi acum...

Potir al vinului celui nou, rod al viţei, care adapă pe credincioşi spre iertarea păcatelor, pe tine, Fecioară, cunoscându-te, rogu-mă, cu nectarul iertării adapă inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deşertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ţie: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuieşti pe unşii Tăi».

Ţarină nearată te-ai arătat, odrăslind spicul cel dumnezeiesc nesemănat, pentru aceea, hrăneşte-mă pe mine cel flămând cu dumnezeieştile tale daruri şi haruri.

Ridică-mă pe mine, cel ce zac de boală spre moarte, Stăpână, cel ţinut de arşiţa patimilor sufletului, adăpându-mă degrab cu apa rugăciunilor tale.

Slavă...

Ca ceea ce eşti cetatea lui Dumnezeu cea însufleţită pe care o veselesc valurile râului celui înţelegător, întăreşte cu zidul rugăciunilor tale casa sufletului meu.

Şi acum...

Nor care picuri dreptatea cea adevărată cunoscându-te pe tine, rogu-mă, Preacurată Stăpână, degrab izbăveşte pe robul tău de toţi cei ce mă asupresc.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine alerg din zori şi strig Ţie: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Talazul şi valul păcatului şi al patimilor mele, Marie Stăpână, potoleşte-l, ceea ce ai născut pricina nepătimirii.

Catarg căruia Hristos i-a țesut de sus pânza bunei cuviințe celei dumnezeiești, îmbracă și sufletul meu cel gol cu pânzele virtuților.

Slavă...

Dăruiește-mi mie, cu rugăciunile tale, iertare păcatelor, curată Fecioară, ceea ce ai născut nouă pe Hristos Domnul, sfântă jertfa de ispășire.

Și acum...

Rănile, loviturile și vătămările păcatului, prin lucrarea rugăciunilor tale, tămăduiește-le și putere dăruiește robului tău, Fecioară.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Ceea ce ai născut lumina care a făcut luminătorii cei cerești luminează sufletul meu și mă izbăvește din întunericul patimilor, cu totul luminoasă.

Pe Cel ce mai înainte a îndulcit apele Marei celei amare, pe Fiul tău, roagă-L să mă izbăvească degrab din amărăciunea cumplită a patimilor.

Slavă...

Curge șuvoiul patimilor în sufletul meu, Preacurată, dar tu secătuiește-l pe el cu rugăciunile tale și șterge cugetele cele rele.

Și acum...

Hristos, Cel ce izbăvește oamenii, a venit din Sion, din pântecele tău, preanevinovată Stăpână, pentru aceea și pe mine din primejdii și necazuri izbăvește-mă.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul Cel împreună fără de început

În marea vieții fiind învăluit și scufundat de grijile pământești, ațintindu-mi mintea la ajutorul tău, din suflet strig: Grăbește și cârmuiește-mă și du-mă la limanul pocăinței, ca să te laud pe tine, Fecioară fără prihană.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinților cel preaînălțat văpaia a stins și a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine ești cuvântat».

Se înfricoșează și fug de numele tău, Stăpână, cetele demonilor, de care, izbăvindu-mă pe mine, mântuiește-mă și mă păzește de toată vătămarea.

Negrăită este slava ta, căci pe Domnul slavei ai născut, Fecioară, pentru aceea învredniceşte-mă de slava cea cerească şi pe mine cel ce te laud cu credinţă.

Slavă...

Pleacă-te la rugăciunile robului tău, Stăpână, şi izbăveşte-mă degrabă din primejdii şi din necazuri şi de toată batjocura duşmanilor celor nevăzuţi.

Şi acum...

Pe mine cel cu totul prihănit de patimi de ruşine şi care am nevoie de curăţire, fără de prihană Fecioară, spală-mă şi luminează-mă cu roua rugăciunilor tale.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ţie Făcătorului a toate...».

Apa cea neroditoare a patimilor sufletului meu a făcut pântecele sterp şi l-a uscat, dar tu, norul cel uşor, picură-mi, mie, ploaia cea dumnezeiască, ca şi eu să odrăslesc roadele pocăinţei.

Valul şi furtuna gândurilor celor pătimaşe potoleşte-le, Preacurată, cu rugăciunile tale, şi mă îndreptează la limanul nepătimirii, ca să te slăvesc pe tine întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Uşă dumnezeiască înţelegătoare şi pecetluită, pe care numai Dumnezeu cel îndurat a umblat, închide şi pecetluieşte uşile patimilor mele şi deschide-mi uşile nădejdii.

Şi acum...

Ridică de la mine povara păcatelor mele ceea ce singură ai născut în chip de negrăit pe Cel ce ridică păcatul întregii lumii, Maică Fecioară, pe Mielul lui Dumnezeu şi Cuvântul.

Să lăudăm. Irmosul:

«Ţie, Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a toată lumea cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănţuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu şi omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Intinându-mi ca om sufletul meu cu multe păcate şi cu patimi trupeşti şi acum fiind cu totul spurcat, te rog stăruitor: Curăţeşte-mă, Curată, cu rugăciunile tale, de toată josnicia.

Ai născut pe Cel ce voieşte mila şi îndurarea, pe Dumnezeu, Cel singur bun şi iubitor de oameni, îndelung răbdător şi îndurat, pe Care arată-L binevoitor mie, cu rugăciunile tale şi dăruieşte dezlegare păcatelor.

Slavă...

Pe mine însumi mă plâng gândindu-mă la mulţimea păcatelor mele şi la năvălirile patimilor şi la împietrirea sufletului meu şi la nestatornicia minţii mele. Pe mine, cel ce deznădăjduiesc, Curată, mântuieşte-mă cu mila ta.

Şi acum...

Te binecuvântez, te slăvesc şi te măresc pe tine, Preacurată, cu căldură, binecuvântează-mă pe mine, cel ce te laud pe tine, şi izbăveşte-mă de toţi vrăjmaşii şi de toate supărările şi cu mâinile tale păzeşte-mă nebiruit.

Prosomii, Glasul al 5-lea

Bucură-te, cămara

Bucură-te, nădejdea pământenilor, ţarină aleasă, curată şi neîntinată. Izvorul pecetluit al Mângâietorului, Cuvioasă, tu eşti singură pururea Fecioară, prin care noi, cei ce te lăudăm pe tine, aflăm mântuire, desăvârşita chemare a neamului muritorilor, pământ roditor care ai odrăslit grâul cel bun, pod care duci la dumnezeiască viaţă, cârma cea dumnezeiască şi ancora celor învioraţi, limanul cel liniştit al celor ce te caută pe tine cu dor.

Bucură-te, izvor strălucit şi luminat din care curge curat şi lin apa care adapă pe cei ţinuţi de văpaia păcatului şi a răutăţii, zori care ai adus pe lume soarele; bucură-te, ceea ce ai stins rătăcirea înşelării şi pe toţi i-ai atras la credinţa cea dumnezeiască; bucură-te, numele cel mult dorit al marginilor lumii; bucură-te, mântuirea credincioşilor; bucură-te, îndreptarea muritorilor; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Celui ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, strigăm ţie, Curată, precum Arhanghelul, toate neamurile pământului şi cu dor te lăudăm, cântând ţie cu căldură: bucură-te, vas dumnezeiesc care porţi mana; bucură-te, izvorul cel pururea curgător care izvorăşte apa cea dulce, Fecioară, din care, toţi bând, ne curăţim de cugetul cel rău şi spurcat; bucură-te, întărirea cea neclătinată a lumii, Prealăudată, tăria evlaviei şi temelia Bisericii. Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, a Celui ce dă lumii mare milă.

Opreşte râurile patimilor mele, usucă oceanul păcatului meu prin curgerile rugăciunilor tale şi către limanul cuvioaselor voiri ale lui Dumnezeu cârmuieşte-mă. Scufundă în prăpastia pierzării pe vrăjmaşii care necăjesc sufletul meu şi care îl tulbură cu patimi de ruşine. Umple-mi inima mea de bucurie şi de dulceață, risipeşte norul deznădăjduirii mele strig ție, Preacurată, pe Hristos roagă-L să îmi dea iertare de păcate.

Joi seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal şi pe călăreț în Marea Roşie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Cuvinte de laudă şi cererea rugăciunii din săracă minte şi nevrednică gură, îndrăznind, îți aduc ție, dar tu, Fecioară, primeşte-le ca pe cei doi bani ai văduvei primiți de Dumnezeu.

Alt rai te cunoaştem pe tine, înțelegător, fără de asemănare covârşind raiul cel din Eden, Marie, Preanevinovată, căci tu, Mireasa lui Dumnezeu, ai odrăslit muritorilor nestricăciunea.

Slavă...

A fost oprit Adam în rai să culeagă pomul vieții, împărtăşindu-se de pomul cunoştinței, dar s-a izbăvit de moarte, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, culegând din tine nemurirea.

Şi acum...

Ai născut cu trup pe Cel ce mai înainte era fără trup, ai alăptat la sân pe hrănitorul tuturor, pe Acesta roagă-L să mă hrănească cu pâinea virtuților şi a faptelor dumnezeieşti.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta şi ai ridicat neținut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întăreşte Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun şi iubitor de oameni».

Având pildă pe Gavriil, mai marele cetelor îngereşti, veniți toți într-un glas să aducem cu evlavie Maicii lui Dumnezeu celei nenuntite „bucură-te”, căci printr-însa ne izbăvim de primejdii, de necazuri şi de boli.

Bucură-te, strigăm ție, Fecioară, toți cu bucurie noi, cei mântuiți prin dumnezeiască naşterea ta. Bucură-te, pământ nearat care ai crescut holda cea aurie care hrăneşte marginile lumii, odinioară înfometatate din pricina necredinței.

Slavă...

Mai sfântă decât sfinții îngeri ai fost văzută, Fecioară, născând pe Cel ce a făcut pe îngeri. Pentru aceasta te rog pe tine, Curată, sfințeşte mintea mea şi luminează-mi inima, norii patimilor mele alungându-i.

Şi acum...

Zdrobeşte, Stăpână, arcurile cumpliților demoni care rănesc inima mea, înfige sabia lor în inima lor, făcând judecată şi pedeapsă celor ce îmi fac mie strâmbătate.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deşertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuieşti pe unşii Tăi».

Cu haina aurită a dumnezeirii încingându-te pe tine Fiul tău, la dreapta Lui te-a aşezat, preaînfrumusețată şi împodobită ca pe o Stăpână.

Graiurile Cântării [cântărilor] cântând, strigăm ție cu dor, Curată, cu adevărat frumoşi sunt sânii[16] pe care i-a supt numai Cel zămislit din tine fără sământă, Fiul tău şi Domnul.

Slavă...

Crezând diavolului, Eva a născut întristare tuturor femeilor, dar tu, Fecioară, crezând bunei-vestiri a lui Dumnezeu ai înflorit întregii lumi bucuria.

Şi acum...

Iată, Stăpână, neamurile toate te fericim pe tine între femei cu adevărat precum mai dinainte ai zis, ceea ce ai născut pe singurul împărat şi Domn.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine alerg din zori şi strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

---

[16] Cânt., 4, 10. *Septuaginta.*

Cu totul frumoasă şi fără nici o pată, cea aproape de Mine, din Liban Fecioară mireasă [17] mai dinainte ai fost cunoscută Duhului Sfânt la întruparea Cuvântului lui Dumnezeu.

Cordeluţe purpurii sunt ale tale buze şi ce încântătoare e gura ta[18] cu care ai sărutat pe Dumnezeu, Preasfântă, ca pe un prunc purtat în braţe.

Slavă...

Soarele este covârşit de strălucirea ta, căci tu, Marie, ai cuprins în braţe pe Cel ce a împodobit cerul cu luminători şi L-ai alăptat la sân.

Şi acum...

Mireasă cu totul cinstită a lui Dumnezeu, căruţa soarelui, vasul luminii, floarea cea binemirositoare, pomul cel pururea înfloritor, slava fecioarelor, Marie mult lăudată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet linişteşte-o, Stăpâne Hristoase, şi din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Rodul tău este nestricăcios şi nestricăcios este pântecele tău, Curată, pe amândouă le-ai arătat mai presus de minte, pentru aceea cu dreptate cântăm ţie noi, credincioşii: Bucură-te!

Nard picurând, Curată, fagure de miere şi izvor dătător de viaţă s-a arătat pântecele tău, născând pe Dumnezeu, cu totul lăudată.

Slavă...

Puterile cele înţelegătoare şi toate neamurile oamenilor pe tine te slăvesc ca pe ceea ce ai născut pe Dumnezeu, de-a pururi binecuvântată, cu totul nevinovată.

Şi acum...

Sfeşnicul cel nestins care ai născut lumina cea înţelegătoare, mintea mea cea întunecată lumineaz-o cu lumina harului tău.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul cel împreună fără de început

Bucură-te, uşa Domnului cea neumblată, pe care mai dinainte au propovăduit-o toţi bărbaţii cei drepţi şi Profetul Daniel, munte netăiat şi David cântăreţul împreună cu Moise şi cu ceilalţi, rug şi sfeşnic şi vas, toiag şi scară, tron şi pat dumnezeiesc, Născătoare de Dumnezeu.

---

[17] Cânt., 4, 7-8. *Septuaginta.*
[18] Cânt., 4, 3. *Septuaginta.*

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinților cel preaînălțat văpaia a stins şi a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat».

Făgăduința cea către părintele Avraam, Dumnezeu a împlinit-o, făcându-Se Fiu al tău şi în sămânța lui s-au binecuvântat neamurile, Binecuvântată.

Ai covârşit, Preacuvioasă, toate fiicele căci multe au avut haruri ale puterilor, dar naşterea ta este mai presus de acestea în slavă.

Slavă...

Picură nestricăcioasă smirnă, Prealăudată, preacuratele tale buze, sărutând pe Dumnezeu pe Care L-ai născut prunc şi L-ai slujit ca pe Stăpânul.

Şi acum...

Ai fost văzută îndumnezeind firea omenească prin dumnezeiască naşterea ta, Preanevinovată Marie, pentru aceea, după datorie noi, credincioşii pe tine te slăvim.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ție, Făcătorului a toate...».

Veniți, pe Curata şi pe Născătoarea de Dumnezeu - Fecioara, să o lăudăm cântând dumnezeieşti cântări: Bucură-te, nădejdea lumii şi ocrotirea celor ce îl preaînalță pe Hristos în veci.

Mantie lui Hristos din fecioreştile sângiuri ai țesut, Marie, Fără de bărbat, pe care purtând-o Dumnezeu, muritor S-a arătat pe Care îl preaînălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Pământ eşti şi în pământ ca un pământesc vei merge[19], nicidecum nu voi mai auzi, căci de pe pământ la cer, tu, Fecioară, m-ai adus ca ceea ce ai născut pe Cel ce din pământ pe începătorii neamului omenesc i-a făcut cu mâna.

Şi acum...

Rod sfânt din rădăcina lui Ioachim, în pântecele Anei te-ai zămislit, Maica lui Dumnezeu. Pentru aceasta lumea se îmbogățeşte cu izvorul milei şi cei bolnavi se însănătoşesc.

[19]Cf. Fac. 3,19.

Să lăudăm. Irmosul:

«Ţie, Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a toată lumea cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănţuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu şi omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care, slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Fiice, gătiţi-vă să vedeţi frumuseţea Sfântului Ierusalim, a miresei celei slăvite, pe Maria cea fără de prihană şi să-i cântaţi ei cu evlavie: Bucură-te, Prealăudată, Născătoare de Dumnezeu, bucuria noastră.

Arătatu-te-ai aleasă, cu totul bine plăcută lui Dumnezeu, ca un crin înflorit în mijlocul spinilor între care pe tine singură te-a aflat bună mireasmă feciorească Lui şi pe tine te-a arătat apărătoare celor ce te cinstesc pe tine.

Slavă...

Nard picurând miresme, nestricăcioasă cuvioasă, frumoasă între femei ai fost văzută cu adevărat, minunată este vederea ta şi glasul tău plin de bunătăţi căci ai născut Răscumpărător păcatelor celor ce te laudă pe tine.

Şi acum...

Lipitu-s-a sufletul meu de tine, Stăpână, după cuvântul psalmilor; aşadar, mă rog, să mă sprijinească dreapta ta, izbăvindu-mă pe mine acum, ocrotindu-mă, păzindu-mă şi acoperindu-mă.

Prosomii. Glasul al 5-lea

Bucură-te, cămara

Bucură-te, Maică Fecioară, Curată, cel mai înalt şi mai înmiresmat chiparos, care te înalţi drept la înălţimea contemplării lui Dumnezeu, cedrul cel din Liban înflorit, tare şi cu totul neclătit de gânduri, Preacurată, dumnezeiesc măslin, înfloritor şi roditor, care te veseleşti cu harurile Duhului, via cea înfloritoare care ai odrăslit lumii strugurele cel copt, care bucură inimile noastre a celor care te mărim pe tine cu dor drept, Născătoare de Dumnezeu.

Bucură-te, Fecioară Maică, porumbiţă argintată şi fără de mânie, cea cu spatele aurit de toate harurile Duhului Sfânt, porumbiţă paşnică şi Fecioară, şi iubitoare de curăţie, cea mai dulce rândunea care aduci din iarnă primăvara cea desfătată a harului, pasăre cântătoare lumii vestind dumnezeiasca întrupare a Cuvântului, ca o privighetoare cu tril răsunător. Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Celui ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, Maică Fecioară, Curată, izvor care ai izvorât apa vieții, roua cea cerească din Ermonul cel înțelegător care ai coborât pe munții Sionului, ploaia cea cu bună voire pe care Dumnezeu, din tot pământul, a hotărât-o moştenire Lui în veac, rourare şi răcorire. Mare neumblată, dulce şi proaspătă, care ai scufundat pe călăreții şi căpeteniile lui Faraon. Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Celui ce dă lumii mare milă.

Mâinile îmi întind către tine, deschid buzele mele întinate pentru rugăciune şi plec genunchii inimii mele şi mă ating acum cu mintea de preacuratele tale picioare, Curată, şi la tine cad: Vindecă chinurile mele şi tămăduieşte cu bunătatea ta rănile mele cele de mulți ani, multe şi nevindecate; izbăveşte-mă pe mine de duşmanii mei cei văzuți şi nevăzuți; uşurează, Fecioară, povara lenevirii mele, ca să te laud şi să te slăvesc pe tine prin care lumea a aflat mare milă.

Vineri seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan Damaschinul

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Mântuitorului Dumnezeu, Cel ce a călăuzit pe popor prin mare cu picioarele neudate, pe Faraon cu toată oastea înecând, Aceluia Unuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Sfeşnic primitor de lumină, smeritul meu suflet cel întunecat de păcate luminează-l acum cu lumina ta, ca o bună, ca să-ți cânt ție cântare de mulțumire.

Bucură-te, tronul lui Dumnezeu cel slăvit, Curată, bucură-te, palat încăpător; bucură-te, acoperământul celor ce te caută cu credință pe tine, floarea credinței. Bucură-te, Preaminunată.

Slavă...

Bucură-te, vas de aur care ai cuprins în chip înfricoşător în pântecele tău mana cea dumnezeiască, pe Dătătorul de lumină, Fecioară, şi pe Izbăvitorul Iisus, Care pe toate le-a tras la dumnezeiasca voie.

Şi acum...

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu; bucură-te, Fecioară curată; bucură-te, floarea credinței; bucură-te, Fecioară nenuntită, care ai răsărit lumina tuturor marginilor lumii.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cu puterea Crucii Tale, Hristoase, întăreşte gândul meu, ca să laud şi să slăvesc acum răstignirea Ta cea mântuitoare».

Bucură-te, tăria împăraților celor credincioşi; bucură-te, trofeu cu adevărat dumnezeiesc; bucură-te, fără prihană Stăpână, Preasfântă Maică Fecioară.

Bucură-te, tăria ostaşilor, curajul dumnezeiesc şi întărirea; bucură-te, slava celor ce cu dor şi cu credinţă neîndoită te laudă pe tine pururea.

Slavă...

Bucuria cea preacinstită a îngerilor, bucură-te, binecuvântată; bucură-te, Preacurată, ridicarea credinţei şi nimicirea înşelăciunii.

Şi acum...

Cort cu totul luminos al Celui Preaînalt, bucură-te, Preaslăvită; bucură-te, lauda ocârmuitorilor şi întărirea mucenicilor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am auzul puterii Crucii Tale, că raiul s-a deschis printr-însa şi am strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Bucură-te, palat cu totul de aur al împăratului şi Dumnezeu. Bucură-te, Fecioară Preacurată, pecetea proorocilor. Bucură-te, cinstită strălucire a tuturor preoţilor.

Bucură-te, vasul cel mai curat al Făcătorului a toate; bucură-te, zidul cel tare al celor dreptcredincioşi; bucură-te, întăritură neclintită a tuturor muritorilor.

Slavă...

Bucură-te, scară care urci pe cei de pe pământ la cer; bucură-te, bucuria tuturor celor necăjiţi; bucură-te, puternică scăpare a păcătoşilor.

Şi acum...

Bucură-te, rug nemistuit pe care l-a văzut mai înainte Moise; bucură-te, Fecioară, toiagul care ne-ai odrăslit nouă Floarea cea preacinstită, Care a împodobit pământul.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dis-de-dimineaţă sculându-ne strigăm către Tine, Doamne: Mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim».

Bucură-te, vasul bucuriei celei nepieritoare, fără de prihană Fecioară; bucură-te, ceea ce ai luminat toate cu naşterea ta.

Bucură-te, singură Preacurată, munte umbrit, pe care odinioară l-a văzut proorocul în duh.

Slavă...

Veselia îngerilor cea cu totul cinstită, bucură-te, singură Preasfântă Stăpână şi podoaba muritorilor.

Şi acum...

Veşmântul cel prea frumos al cuvioşilor, puterea mucenicilor şi întărirea, bucură-te, cu totul minunată Stăpână.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Învăluitu-m-a adâncul, mormânt s-a făcut mie chitul; dar eu am strigat către Tine, Iubitorule de oameni şi dreapta Ta m-a mântuit, Doamne».

Bucură-te, ridicarea lui Adam şi nimicirea lacrimilor Evei, Marie preanevinovată, lauda a toată lumea; bucură-te, slava celor ce după adevăr te cinstesc pe tine.

Bucură-te, întărirea credincioşilor şi propovăduirea dumnezeieştilor Apostoli, Marie prealăudată, vistieria curăției; bucură-te, scăpare a tuturor robilor tăi.

Slavă...

Bucură-te, lauda strălucită şi preaminunată a fecioarelor, Fecioară, strălucirea maicilor, frumoasă şi preacinstită; bucură-te, ridicarea grabnică a celor căzuți.

Şi acum...

Bucură-te, dumnezeiască intrare a celor ce te cunosc pe tine Născătoare de Dumnezeu, cu totul nepătată, purtarea de grijă a săracilor şi nădejdea neînfruntată a celor nenorociți.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul cel împreună fără de început

Bucură-te, vas de aur care păstrezi înlăuntru mana cea cerească; bucură-te, sfântă masă, care porți pâinea vieții, Preanevinovată; bucură-te, sfeşnic luminos; bucură-te, palat cuvios, bucură-te, tron de foc al împăratului Hristos; bucură-te, acoperământul sufletelor noastre.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cel ce în cuptorul cel cu foc ai mântuit pe tinerii cei cuvântători de cântare, bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri».

Bucură-te, norul luminii; bucură-te, ocrotitoarea celor ce cântă: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noştri.

Bucură-te, chivot de aur; bucură-te, puterea celor ce strigă: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noştri.

Slavă...

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu; bucuria celor ce strigă cu credință: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noştri.

Şi acum...

Bucură-te, nădejdea muritorilor şi mântuirea celor ce strigă: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noştri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de veci...».

Cu cele mai sfinte glasuri, noi, credincioşii te cinstim pe tine împreună cu îngerul, Fecioară, strigând ție cu mulțumire: Bucură-te, dumnezeiesc acoperământ al celor ce te laudă pe tine întru toți vecii.

Mai presus de minte este minunea naşterii tale, Mireasa lui Dumnezeu, căci pe Dumnezeu L-ai născut fără de sământă, pe Cel ce ține toate cu mâna. Pentru aceea, toți strigăm ție: Bucură-te, întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Din toate nenorocirile scoate-mă şi din necazuri şi din toată strâmtorarea şi de vrăjmaşii cei ce se luptă cu mine izbăveşte-mă, ca să te slăvesc pe tine, ceea ce eşti cu dar dăruită, întru toți vecii.

Şi acum...

Ca ceea ce ai născut prunc tânăr în vremurile cele mai de pe urmă, pe Dumnezeu, Cel mai înainte de toți vecii, înnoieşte-mă pe mine, cel învechit deja în multe fapte rele, cel ce preaînalț naşterea ta întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, Fiul şi Dumnezeu, şi în anii cei mai de pe urmă din Fecioară Maică S-a întrupat, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a.

Irmosul:

«Pe tine, Maica lui Dumnezeu, ceea ce mai presus de minte şi de cuvânt, ai născut în chip de negrăit sub ani pe Cel fără de ani, credincioşii cu un gând te mărim».

Templu curat şi tron însuflețit al lui Dumnezeu tu eşti, cu totul nepătată. Pentru aceea cu mulțumire laudă îți aducem.

Strălucit-ai nouă, Curată, lumina cea neînserată, celor care stau în întunericul înşelăciunii, nenuntită, pentru aceea toți îți cântăm ție: Bucură-te.

Slavă...

Potoleşte, Stăpână, plânsul şi lacrimile şi ostenelile şi umple de bucurie nenorocita mea inimă, Mireasa lui Dumnezeu.

Şi acum...

Plâns şi mânie, foamete şi moarte şi stricăciune trimite, Marie, Stăpâna tuturor, vrăjmaşilor mei păgâni şi pierzători.

Prosomii. Glasul al 5-lea.

Bucură-te, cămara

Bucură-te, Maică Fecioară, Curată, ceea ce eşti mai dreaptă decât Abel, mai evlavioasă ca Set, mai bună nădejde având ca Enos, şi cu mult mai bine plăcută ca Enoh, ceea ce ai mântuit neamul omenesc mai mult decât Noe cel drept, mai credincioasă decât Avraam, fiind ascultătoare mai mult decât Isaac, ajungând la vederea lui Dumnezeu mai mult decât Israel şi pe Iosif covârşindu-l în frumuseţea trupului, mai blândă decât Moise tu eşti Maica lui Dumnezeu, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, ceea ce eşti mai curajoasă decât Samson, mai vitează ca Iosua, conducătorul, mai împărătească ca David, şi cu adevărat mai înţeleaptă ca Solomon cel înţelept, covârşind pe toţi proorocii în vederea lui Dumnezeu şi pe Apostoli în dumnezeiasca propovăduire, şi pe mucenici în temeiul credinţei şi toate cetele cuvioşilor în ostenelile nevoinţei, mai înaltă decât toţi ierarhii; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, ceea ce eşti fără asemănare mai dreaptă decât femeile din vechime, mai credincioasă decât Sarra, mai frumoasă decât Rahila, mai iubitoare de prunci decât Rebeca şi naşterea Liei ai covârşit-o, Preacurată, mai dreptmăritoare decât Miriam, ceea ce eşti cu mult mai înţeleaptă decât Abigail, întrecând pe Debora în bărbăţie, mult mai iubitoare de Dumnezeu decât Ana, mai sfântă decât Hulda proorociţa; bucură-te, Maica lui Hristos, Cel ce dă lumii mare milă.

Ostenelile smeritului meu suflet şi nevindecatele dureri ale trupului, Fecioară binecuvântată, întoarce-le în adevărată bucurie şi desăvârşită sănătate, primeşte cuvântul buzelor mele, Preanevinovată, şi pune leacuri dumnezeieşti şi binefăcătoare pe rănile mele, cu privegherile şi rugăciunile tale, luminează-mă cu lumina puterii tale, Mireasa lui Dumnezeu, căci tu eşti nădejdea şi acoperământul meu şi scăpare tare şi am nevoie, fără prihană Marie, de grabnica ta cercetare.

Glasul al 6-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Manuil, marele retor

Al cărui acrostih:

«Primeşte, Curată, tânguirea sufletului meu»

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Pe Cel ce oarecând a acoperit cu valul mării pe prigonitorul tiran, sub pământ L-au îngropat fiii celor mântuiți; iar noi cu fecioarele să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Ştii, prealăudată Maică a Dumnezeului celui viu, multa durere a inimii mele, pentru aceea, cu dumnezeiasca ta milă, încinge-mă cu haina bucuriei, ca să te măresc pe tine, cea cu adevărat preaslăvită.

Toată nădejdea mea şi nădejdea mântuirii mele spre tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea, miluieşte-mă cu mila ta, ca să te măresc pe tine, cea cu adevărat preaslăvită.

Slavă...

Norul cel înțelegător al luminii celei neapuse, pleacă-te spre rugăciunea robului tău, Curată, şi risipeşte multa deznădejde ce m-a cuprins, ca să te măresc pe tine, cea cu adevărat preaslăvită.

Şi acum...

În mult chin, Fecioară, viața mea mă părăseşte, şi ca David strig: Binecuvântată, îndreaptă-mă cu cercetarea ta, ca să te măresc pe tine, cea cu adevărat preaslăvită.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe Tine, Cel ce ai spânzurat tot pământul pe ape fără sprijin, văzându-Te zidirea spânzurat pe locul Căpățânii, de multă spaimă a fost cuprinsă, strigând: Nu este sfânt decât Tu, Doamne».

Văpaia păcatelor arde ticălosul meu suflet şi ispitele cele cu dreptate pornite asupra mea, trupul îl cheltuiesc, pentru aceasta, Curată, cu rugăciunea ta pe acestea şterge-le şi dă-mi mie îndreptare vieții.

Învredniceşte-mă pe mine, robul tău, Născătoare de Dumnezeu, să-ți cânt ție cu inimă liniştită, fiindcă cea mai mare parte a vieții mele în răutăți s-a stricat, pentru aceea, fii mie ajutor şi dă-mi îndreptare vieții.

Slavă...

Ceea ce ai născut pe Cel Preaînalt, scoate-mă din groapa păcatelor şi aşează pe stânca milei tale picioarele mele şi îndreaptă paşii mei spre slava ta şi dă-mi mie îndreptare vieții.

Şi acum...

Mâinile spre tine le întind, cu lacrimi plec genunchiul, Fecioară, şi chem cu fierbințeală grabnicul tău ajutor: Din răutate slobozeşte-mă, de Dumnezeu dăruită, şi dă-mi mie îndreptare vieții.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deşertarea Ta cea dumnezeiască pe Cruce văzând-o dinainte Avacum, spăimântându-se, a strigat: Tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, venind la cei din iad, ca un Atotputernic».

Cleştele cel purtător de foc, Preacurată, nădejdea credincioşilor, ocrotitoare celor ce se ostenesc şi luptătoare, vino şi acum şi mă scoate din primejdia ce mă împresoară.

Scufundat de valul cumplitelor mele păcate, acum chem ajutorul tău, Preanevinovată: Arată-te, vino şi scoate-mă din primejdia ce mă împresoară.

Slavă...

Cu sabia rugăciunilor tale, Născătoare de Dumnezeu, Curată, taie capetele duşmanilor ridicate împotriva mea; ajută-mă acum şi scoate-mă din primejdia ce mă împresoară.

Şi acum...

Vezi suspinul meu, Preacurată, vezi necazul meu, vezi deznădejdea mea şi arată întru mine harul tău, scoțându-mă din primejdia ce mă împresoară.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Lumina cea neînserată a dumnezeieştii arătării Tale, Hristoase, care s-a făcut pentru noi, pentru milostivirea Sa, Isaia văzând-o, de noapte mânecând, a grăit: învia-vor morții şi cei din morminte se vor scula şi toți cei de pe pământ se vor bucura».

Împăratul împăraților şi Domnul domnilor, Fecioară, din tine întrupându-Se din bunătate, ție ți s-au dăruit cele de-a dreapta, pentru aceasta mântuieşti cu puterea ta pe cei ce aleargă la dumnezeiescul tău acoperământ şi pe mine acum cu mila ta mă păzeşte.

Norul cugetelor celor nestatornice, căzând peste nenorocitul meu suflet, mă tulbură şi cumplit mă împresoară, mă întunecă şi mă întristează, Prealăudată, dar tu, ceea ce ai născut pe soarele Hristos, risipeşte norul şi păzeşte-mă, Fecioară, cu mila ta.

Slavă...

Dulceața sufletului meu şi izbăvirea chinurilor mele, Fecioară, venind acum în chip nevăzut, izbăveşte-mă pe mine de toată răutatea pe care mi-a adus-o mulțimea păcatelor mele şi păzeşte-mă pe mine pururea mai presus de toată vătămarea.

Şi acum...

Mintea mea cea omorâtă de păcat, cu ajutorul tău cel de viață purtător şi curat, înviaz-o şi o luminează şi mă învață să îți cânt ție cu înțelegere, ceea ce ai născut pe Hristos, înțelepciunea cea ipostatică, Fecioară, şi cu mila ta mă păzeşte.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înghițit a fost Iona, dar nu a fost ținut în pântecele chitului, că purtând preînchipuirea Ta, a Celui ce ai pătimit şi îngropării ai fost dat, ca dintru o cămară din fiară a ieşit şi a strigat străjerilor: Cei ce păziți cele deşarte şi mincinoase, mila voastră ați părăsit-o».

Să nu treci cu vederea pe cel ce aleargă la tine, pe robul tău, Preabună, care a căzut în ispite pentru mulțimea fărădelegilor. Căci şi dacă am întrecut pe toți oamenii prin păcatele mele, dar nu mă depărtez de la tine, cu adevărat Născătoare a vieții, pentru aceea, cu puterea ta mă păzeşte.

Cu mila ta, Fecioară nenuntită, vezi judecata mea şi judecă în mijlocul celor ce năvălesc asupra mea şi grabnic tinde-mi mână de ajutor şi izbăveşte-mă din toată primejdia, de vicleşugul uneltirii, de pizmă şi nenorocire şi cu dumnezeiescul tău acoperământ păzeşte-mă.

Slavă...

Iată, în adâncul furtunii celei nesuferite am căzut, Stăpână curată! înviforat fiind de mulțimea chinurilor, eu, ticălosul, din adâncul inimii strig ție: Vino degrab şi mă arată mai presus de răutatea şi vătămarea vrăjmaşilor şi cu dumnezeiescul tău acoperământ mă păzeşte.

Şi acum...

Dă-mi dragoste şi frică de Dumnezeu, ca să ridice din moarte sufletul meu cu mijlocirile tale, Binecuvântată, şi scoate-mă din cugetele cele spre pământ râvnitoare şi din faptele şi cuvintele stricătoare de suflet, Născătoare de Dumnezeu, pe mine, cel ce scap la tine şi cu dumnezeiescul tău acoperământ mă păzeşte.

Sedealna. Glasul al 6-lea

Nădejdea lumii

Căzând în adâncul cugetelor potrivnice, mintea mea acum slăbeşte, şi nu aflu odihnă. Ascultă-mă în vremea ispitelor şi dăruieşte-mi mie răcorire ca o bună, ca să nu mă fac hrană celui viclean, Fecioară binecuvântată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Negrăită minune! Cel ce a mântuit în cuptor pe cuvioşii tineri în văpaie, în mormânt este pus mort fără suflare, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Mântuitorule, Dumnezeule, bine eşti cuvântat».

Bucură-te, nădejdea celor deznădăjduiți şi apărarea, căci primind suspinul sufletului meu, m-ai izbăvit de chinuri, ca să te laud şi să strig ție fără de tăcere: Bucură-te, Fecioară, mai înaltă decât îngerii.

Bucură-te, pod care duci pe credincioşi de la moarte la dumnezeiasca viață; bucură-te, sfeşnic care îi luminezi pe toți, ca să te laude şi să strige ție fără încetare: Bucură-te, Fecioară, mai înaltă decât îngerii.

Slavă...

Bucură-te, nor care ai plouat băutura vieții; bucură-te, discul luminii celei înțelegătoare a lui Hristos Dumnezeu Care din tine a strălucit spre mântuirea celor ce strigă ție cu dor: Bucură-te, Fecioară, mai înaltă decât îngerii.

Şi acum...

Bucură-te, toiag care ai înflorit în lume în chip negrăit pe Hristos Dumnezeu, rodul vieții, dătătorul bucuriei spre mântuire celor ce cu credință strigă ție: Bucură-te, Fecioară, mai înaltă decât îngerii.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Spăimântează-te înfricoşându-te, cerule...».

Stâlp de foc, călăuzirea neamului creştinilor de la întuneric la lumină; bucură-te, scară cerească; bucură-te, sfeşnic de aur, ocrotitoarea orfanilor; bucură-te, Fecioară, izbăvirea celor robiţi şi limanul celor înviforaţi; bucură-te, slava sufletului meu şi bucuria.

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Hristos, trandafirul care a umplut toate cu mireasmă de taină, vas de aur care porţi mana vieţii; bucură-te, dumnezeiesc locaş al harurilor, Fecioară cu nume de Doamnă, acoperământul pustnicilor; bucură-te, slava şi bucuria sufletului meu.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Munte te-a văzut mai înainte Daniil pe tine, cu totul Preacinstită, din care s-a desprins în chip de negrăit Piatra vieţii, Hristos, şi a doborât altarele idolilor cu puterea dumnezeirii. Bucură-te, înălţimea cunoştinţei; bucură-te, adâncul înţelepciunii; bucură-te, slava şi bucuria sufletului meu.

Şi acum...

Mulţimea tuturor credincioşilor, veniţi, adunaţi-vă şi pe Stăpâna noastră, pe ceea ce în chip de negrăit a întrupat pe Făcătorul a toate, să o lăudăm strigând: Bucură-te, scăparea tuturor şi nădejdea mântuirii; bucură-te, slava sufletului meu şi bucuria.

Să lăudăm... Irmosul

«Spăimântează-te înfricoşându-te, cerule, şi să se clatine temeliile pământului, că iată, este socotit între cei morţi Cel ce locuieşte întru cele înalte şi în mormânt mic e primit în chip minunat. Pe Acesta tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Nu te tângui, Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul Tău, pe Care M-ai zămislit în pântece fără de sământă; că Mă voi scula şi Mă voi preaslăvi şi voi înălţa în slavă, ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste te măresc pe tine neîncetat».

Bucură-te, car al lui David; bucură-te, toiagul lui Aaron; bucură-te, fiică a lui David; bucură-te, templu preaminunat al dumnezeiescului Solomon, care ai cuprins în chip de negrăit firea fulgerătoare a dumnezeirii, Maică dumnezeiască, de Dumnezeu slăvită Fecioară, pe tine te mărim.

Bucură-te, cămară dumnezeiască; bucură-te, cartea vieții care ai cuprins pe Hristos Cuvântul şi Dumnezeu; bucură-te, tabla lui Moise scrisă de Dumnezeu; bucură-te, bucuria lumii, Maică dumnezeiască, de Dumnezeu slăvită Fecioară, pe tine te mărim.

Slavă...

Bucură-te, lumina cea neapusă! Dumnezeu te-a întărit în mijlocul a toate, ca să luminezi în chip înțelegător cele cereşti împreună cu cele pământeşti. Bucură-te, Stăpâna tuturor, Maică dumnezeiască! De Dumnezeu slăvită Fecioară, pe tine te mărim.

Şi acum...

Se revarsă îmbelşugat harul tău peste toți cei ce se apropie de tine cu credință, fără de pată Fecioară, Curată, pentru aceea umple de har pe robii tăi, ca să te mărim pe tine cu dor, Maică dumnezeiască, de Dumnezeu slăvită.

Prosomii. Glasul al 6-lea

Toată nădejdea punându-şi

Bucură-te, munte sfânt; bucură-te, nor de lumină; bucură-te, scară însuflețită prin care noi, cei muritori, suntem înălțați la cer şi la petrecerea cea cuvioasă şi dumnezeiască, Stăpână, pururea Fecioară; bucură-te, rai care ai în mijloc pomul vieții, pe Hristos care a nimicit amărala pomului celui dintâi; bucură-te, ceea ce ai şters blestemul de demult al Evei; bucură-te, chemarea lui Adam; bucură-te, cu totul nepătată.

Bucură-te, vas cu totul de aur care înlăuntru ții mana cea dumnezeiască, Nevinovată; bucură-te, palatul Stăpânului tuturor; bucură-te, dumnezeiesc acoperământ; bucură-te, munte gras; bucură-te, locaşul sfințirii; bucură-te, ceea ce ai născut trandafirul cel înmiresmat şi bine mirositor care umple pe credincioşi de bună mireasmă; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Preanevinovată. Bucură-te, frumusețe şi adevărată slavă a maicilor; bucură-te, lauda fecioarelor şi cuvioasă podoabă.

Bucură-te, Fecioară Marie, nume şi lucru dulce, desfătarea limbii mele şi dulce cugetare a inimii mele! Sufletul meu, fără prihană Fecioară, alergând în urma ta, s-a lipit cu totul de tine, Preasfântă, şi aşa cum cerbul doreşte izvoarele apelor, aşa tânjeşte după tine mintea mea întreagă, pentru aceea dreapta ta cu milostivire să mă sprijine, Curată, şi să mă învrednicească de slava feței tale.

Fiind acum cuprins de multe ispite eu, ticălosul, la tine scap, Preanevinovată; mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul, cel ce am căzut în multe păcate ca nimeni altul, căci poți să îmi ajuți mie, căci pe toate le poți câte le voieşti, Fecioară prealăudată, ca Maica preabună a Atotputernicului nostru Dumnezeu. Stăpâna lumii, ocrotitoare tare a credincioşilor, nu mă trece cu vederea pe mine, robul tău, căci întru tine am nădăjduit.

Duminică seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Cu foarte multă străpungere... Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 6-lea
Irmosul:

«Ca pe uscat umblând Israel cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Ca rouă de trecătoare sunt zilele mele, rele şi mici, cheltuite repede în vârtejul cel vremelnic, iată, Stăpână, s-au pierdut: Mântuieşte-mă!

Frica împresoară sufletul meu, cutremur nepovestit şi chin cumplit este la ieşirea lui din trup, Curată, căruia mângâiere dăruieşte-i.

Slavă...

Scăparea tare a păcătoşilor, întăreşte asupra mea mila ta, Curată, şi mă izbăveşte din mâna demonilor, căci ca nişte câini mulți m-au înconjurat.

Şi acum...

Iată vremea ajutorului, iată vremea apărării tale, iată, Stăpână, vremea pentru care ziua şi noaptea te-am rugat cu căldură şi te-am chemat în ajutor.

Cântarea a 3-a
Irmosul:

«Nu este sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale».

De departe, de pe acum văd ziua aceea, Stăpână, şi socotind-o pe ea ca fiind aici de față, cu lacrimi fierbinți te rog: Nu mă părăsi pe mine.

Când deja s-a stins desăvârşit organul cuvintelor şi când limba este legată, pecetluit glasul inimii pentru pocăință, te rog pe tine, Stăpână, mântuieşte-mă.

Slavă...

Zămislit în fărădelegi fiind, pentru ce m-am născut? Căci iată, mâniindu-l pe Dumnezeu cel Bun plec acum, chinuindu-mă în focul cel veşnic.

Şi acum...

Nu întoarce de la mine multele tale îndurări, nu-mi închide milele tale cele iubitoare de oameni, Cuvioasă, ci ajută-mă acum şi mă pomeneşte în ceasul judecății.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviință, din cuget curat întru Domnul prăznuind».

Nori, picurați rouă, ca lacrimi! Văi şi munți tânguiți-vă cu jale pentru mine, cel ce m-am depărtat de Dumnezeu şi m-am apropiat de demoni.

Scăpare neruşinată şi neînfruntată a tuturor celor aflați în nevoi, Stăpână Preanevinovată, fii şi mie scăpare în vremea strâmtorării mele.

Slavă...

Deschizând neprihănitele şi preacuratele tale brațe sfinte ca nişte aripi de porumbel, sub acoperământul şi umbra lor acoperă-mă, Stăpână.

Şi acum...

Iată, Stăpână, frica de care mă tem mi se întâmplă; iată, luptă mare m-a cuprins în care fii mie ajutor, nădejdea mântuirii mele.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, Care chemi din negura greşelilor».

Rudeniile mele cele după trup, frații mei după duh, prieteni după obicei şi cunoscuți: Plângeți, suspinați, întristați-vă, căci iată, acum mă despart de voi.

Acum când nu mai este Cel ce izbăveşte şi nimeni cu adevărat nu este să-mi mai ajute, tu, Stăpână, ajută-mă, ca nu cumva, ca un om fără ajutor, să fiu încuiat în mâinile demonilor.

Slavă...

O, cum voi răbda chinuitoarea şi vrednica de milă despărţire de tine, Maica lui Dumnezeu, şi amara cădere de la Mântuitorul Meu si înstrăinarea de toti sfinţii!

Şi acum...

Să nu poată, Stăpână, mulţimea păcatelor mele să biruiască multa ta milostivire, ci să mă înconjoare mila ta şi să-mi acopere toate fărădelegile mele.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viaţa mea, mult Milostive».

Buzele mele tac şi limba mea amuţeşte, dar inima mea arde, căci focul zdrobirii care o mistuie arde pe dinlăuntru şi cu graiuri negrăite, te strigă pe tine, Fecioară.

Din înălţime caută spre mine, Maica lui Dumnezeu, şi învoieşte-te cu milostivire acum să te pogori spre cercetarea mea pentru ca, văzându-te pe tine, să ies din acest cort bucurându-mă.

Slavă...

Sfintelor şi curatelor mâini ale Sfinţilor îngeri încredinţează-mă, Stăpână, pentru ca, acoperit fiind de aripile lor, să nu văd chipul cel de necinste, de ruşine şi întunecat al demonilor.

Şi acum...

Cămară de nuntă a lui Dumnezeu, învredniceşte-mă şi pe mine de cămara de nuntă cerească şi înţelegătoare, aprinzând candela mea cea întunecată şi stinsă cu sfânt untdelemnul tău, Preanevinovată.

Sedealna. Glasul al 6-iea

Multele mulţimi ale păcatelor mele

Nenorocitul meu suflet, tulburat de năvălirile demonilor, întăreşte-l, Fecioară, pe piatra poruncilor lui Hristos. Să nu mă scufunde, Curată, furtuna căderilor mele şi întreitul val al cugetelor rele.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioşii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să strige: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri».

Noaptea morții cea întunecată și fără lună m-a luat nepregătit trimițându-mă nepregătit pe calea aceea mare și înfricoșată. Să călătorească deci împreună cu mine mila ta, Stăpână.

Pentru bucuria cea trecătoare și vremelnică voi primi pedeapsă nemuritoare, Stăpână, și pentru o plăcere scurtă a trupului mă voi chinui în foc, dar mila ta mai înainte să mă prindă.

Slavă...

Cei plecați de aici mă grăbesc, înconjurându-mă din toate părțile, dar sufletul meu amână și se înfricoșează, plin fiind de multă tulburare, pe care mângâie-l, Curată, prin grija ta.

Și acum...

Nu am aflat pe nimeni în inima mea, Stăpână, care să se întristeze împreună cu mine, pe nimeni care să mă mângâie, căci prietenii mei și cunoscuții toți laolaltă m-au părăsit acum, ci tu, nădejdea mea, nicidecum să nu mă părăsești.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Din văpaie rouă ai izvorât...».

Ca Maică iubitoare de oameni a lui Dumnezeu Cel iubitor de oameni ia aminte la mine cu ochi binevoitor și milostiv, când se va despărți sufletul de trup, ca să te slăvesc pe tine, Sfântă Născătoare de Dumnezeu.

Palat înalt al Stăpânului Hristos, trimițând din înălțime harul tău, vino acum în ziua strâmtorării mele, ca să te slăvesc, Sfântă Născătoare de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Invredniceşte-mă să scap de cetele barbarilor celor netrupești și să se deschidă adâncul cel din văzduh și să urc la cer, ca să te slăvesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Domnul Atotțiitorul, pe amarii vameși ai stăpânitorului lumii acesteia alungă-i departe când voi părăsi viața aceasta, ca să te slăvesc pe tine, Curată, în veci.

Să lăudăm. Irmosul:

«Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioșilor și jertfa dreptului cu apă ai mistuit-o că toate le faci, Hristoase, numai cu voia, pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre Care nu cutează a căuta ostile îngereşti; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care slăvindu-L cu ostile cereşti, pe tine te fericim».

Precum ridică robul ochii la mâinile stăpânului lui, Prealăudată, aşa şi eu ridic ochii cei dinafară şi cei dinlăuntru către tine, Stăpâna mea, şi viaţa mea, Doamnă, ca să mă miluieşti.

Sfântă Fecioară, de Dumnezeu dăruită, caută cu milostivire la smerenia mea, primind jalnica şi cea din urmă a mea rugăciune, grăbeşte şi mă izbăveşte din focul osândei veşnice.

Slavă...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeul viilor şi al morţilor, izbăveşte-mă, Fecioară, din bolile cele aducătoare de moarte şi dăruieşte-mi viaţă şi sănătate şi izbăveşte-mă pe mine, cel bolnav, încingându-mă cu putere de sus şi cu tărie pe mine, cel slăbit.

Şi acum...

Templu viu, însufleţit şi cuvântător ştiindu-te pe tine sălaş al lui Dumnezeu, Preacurată, şi scăpând la biserica ta cu credinţă fierbinte acum, mai înainte de a pleca, mă rog: Slobozeşte-mă, ca să mă răcoresc lăudând minunile tale.

Prosomii. Glasul al 6-lea.

A treia zi ai înviat

Bucură-te, lauda apostolilor, fără prihană; bucură-te, veselia îngerilor cea strălucită; bucură-te, lauda lumii, Fecioară, şi podoaba credincioşilor.

Bucură-te, munte netăiat, Fecioară cu totul lăudată, pe care mai înainte l-a văzut Proorocul Daniil, din care s-a tăiat Piatra care a zdrobit templele idolilor, Hristos, singurul împărat a toate.

Bucură-te, cămară cu totul luminoasă; bucură-te, masă însufleţită a pâinii dumnezeieşti întru care se află Hristos; bucură-te, frumuseţea evlaviei, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, acoperământul sufletelor noastre.

Prealăudată, doboară fruntea duşmanilor celor însetaţi de sânge şi întristarea poporului tău în bucurie o întoarce, Fecioară, şi dă-ne nouă putere ca, mântuiţi, să te lăudăm pe tine.

Luni seara
Canonul Preasflntei Născătoarei de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Al căruia acrostih este
Ne vindecăm iarăşi pentru plânsul cel bun

Cântarea 1. Glasul al 6-lea
Irmosul:

«Ajutător şi acoperitor S-a tăcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi slăvi pe El, Dumnezeul Părintelui meu, şi-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Ioil cel minunat, marele proroc al Domnului, a zis prooroceşte să plângem în chip sfânt şi să ne tânguim în sac şi cenuşă; eu însă dispreţuiesc aceasta, dar tu, Fecioară, mântuieşte-mă.

Ca ceea ce eşti izvor al milei, Născătoare de Dumnezeu, spală trupul şi sufletul meu cel întinat în chip ruşinos şi îmbracă-mă în veşmântul curat al harului.

Slavă...

Nu mă trece, Preabună, cu vederea pe mine cel stricat în fărădelegi, cel ce sunt deja cu totul spurcat de amare plăceri, ci spală-mă de toată întinăciunea şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Să iasă din cămara de nuntă Mirele, Mireasă, zice proorocul şi păcătoşii să lucreze acum plânsul, iar noi, suflete al meu, să cădem cu lacrimi la Maica Izbăvitorului.

Cântarea a 3-a
Irmosul:

«Pe piatra poruncilor Tale întăreşte, Doamne, inima mea care se clatină, că Tu eşti singur sfânt şi Domn».

Să înnoim pământul inimii în viața aceasta, semănând pe el virtuțile, ca să secerăm de dincolo grâul vieții.

Stăpână nenuntită, cu rugăciunile tale către Fiul tău, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat prin sfatul pierzătorului.

Slavă...

Dacă am căzut, Stăpână, acum în nebunia faptelor mele şi zac în adâncul pierzaniei, dă-mi mie pocăință, ceea ce eşti fără de prihană.

Şi acum...

Ca pe nişte fiare cumplite hrănesc patimile în sufletul meu, dar nesuferind împreună sălăşluirea cu ele, la ajutorul tău scap, Fecioară.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, şi s-a temut că aveai să Te naşti din Fecioară şi să Te arăți oamenilor, şi a zis: Auzit-am glasul Tău şi m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne».

Cu puterea ta, Născătoare de Dumnezeu, să se întoarcă vrăjmaşii mei înapoia mea şi arcurile lor să se zdrobească, adică, necuratele cugete şi dă-mi mie, rugătorului tău, prin lacrimi să umblu în nepătimire.

Legat fiind de lațurile păcatelor, Născătoare de Dumnezeu, nu încetez, ci mai mult împletesc pe cele greu de dezlegat, adăugând patimi la patimi şi tuturor m-am lucut blestem, atrăgând asupra mea „vaiul" proorocului.

Slavă...

Rănile sufletului meu nu încetez a le zgândări cu iubirea de plăceri şi adaug dureri la răni, rămânând cu nesimțire nevindecat, miluieşte-mă, Maica lui Dumnezeu; vindecă-mă şi mă mântuieşte cu rugăciunile tale.

Şi acum...

Ca pe nişte vise înşelătoare văzând lucrurile vieții trecând în fiecare zi, Născătoare de Dumnezeu, nu primesc nici o simțire a acestora, ci sunt încă înnodat de ele ca iedera de culmea stejarului.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Din noapte alergând la Tine, Iubitorule de oameni, luminează-mă, rogu-mă, şi mă îndreptează şi pe mine întru poruncile Tale şi mă învață să fac voia Ta, Mântuitorule».

Înălțându-mă prin mândrie, Prealăudată, am căzut în cumplita cădere a păcatului care a zdrobit sufletul meu şi cine mă va ridica dacă nu tu, Maica lui Dumnezeu.

Dăruieşte-mi, Stăpână, răbdare în toată strâmtorarea şi în toate răutățile cele din afară care au venit asupra mea pe neaşteptate, căci sunt împuținat la suflet şi sunt lipsit de plată.

Slavă...

De smintelile pierzătorului izbăveşte-mă, Stăpână, şi de toată amenințarea şi de întunericul cel mai din afară pe mine, cel ce în tine neclintit mi-am pus nădejdea.

Şi acum...

Cugetele desfrânării tulbură, Stăpână Preacurată, ticălosul meu suflet şi mă conving în chip fără de minte să mă învoiesc cu ele, din care degrab mă izbăveşte.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu şi m-a auzit din iadul cel mai de jos şi a scos din stricăciune viața mea».

Domnul a numit curvie a privi pătimaş la fața femeii, dar eu, Fecioară, bolnav fiind de neînfrânare, mi-am întinat sufletul cu privirile cele neîngăduite.

Pe cel ce doarme îl năpădesc cumplit gândurile neînfrânării şi îl târăsc spre furnicături şi tresăltări ale trupului, însă cruță-mă de vătămarea acestora, cu totul nepătată.

Slavă...

Mireasa lui Dumnezeu, Marie, cad la tine şi strig ție cu lacrimi, Născătoare de Dumnezeu: Izbăveşte sufletul meu cel ticălos de judecata viitoare şi de focul cel veşnic.

Şi acum...

Ştiu, aflând din Scripturi, că trebuie să îndepărtez pricinile vorbelor deşarte, dar eu, Fecioară, nu mă tem să mă îndeletnicesc cu nepotrivite vorbării şi cu contraziceri.

Sedealna. Glasul al 6-lea

Nădejdea lumii

Pe Judecătorul lumii, Buno, pe Fiul tău, Fecioară, milostiv fă-L mie celui ce am căzut în multe, căci nimeni ca tine nu poate mijloci, ca ceea ce eşti Maica lui Dumnezeu şi Stăpânului. Pe Acesta, aşadar, roagă-L neîncetat pentru mine, ceea ce eşti singură binecuvântată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Greşit-am, facut-am fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne da pe noi până în sfârşit, Dumnezeul părinților».

Greşit-am, fărădelege am făcut, L-am amărât pe Hristos, Fecioară, toată fapta cea păcătoasă săvârşind, mişcându-L pe El spre mânie, dar tu, Fecioară, fă-L milostiv nouă, celor osândiți.

Cu cugetele, cu simțirile şi cu faptele, Născătoare de Dumnezeu, cu totul m-am îndepărtat de Dumnezeul cel Viu şi m-am supus tiranilor născocitori ai patimilor, dar tu izbăveşte-mă din acestea şi dă-mi mie strălucirea pocăinței.

Slavă...

Când sufletul meu cel ticălos va suferi despărțirea de trup şi nu va fi Cel ce izbăveşte sau Cel ce mângâie, atunci, Stăpână, vino-mi în ajutor şi izbăveşte-mă de năvălirea demonilor.

Şi acum...

Fățărnicia, Stăpânul meu a numit-o mare rău în viață de a cărei lucrare înşelătoare, izbăveşte-mă, Mireasa lui Dumnezeu, cu puterea ta, ca nu cumva cu sabia Duhului să mă taie Hristos.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel pe Care îl slăvesc ostile cereşti...».

După datorie chemăm solirea ta către Fiul tău, Maica lui Dumnezeu, toți cei ce am căzut şi am fost osândiți, ca să fim izbăviți de gheenă cu mijlocirea ta, Stăpână.

Hristos a venit să îi cheme pe păcătoşi la pocăință, veniți dar cu mine toți cei care am lepădat cuvintele Lui, să cădem cu pocăință la Născătoarea de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Râuri de lacrimi trimite-mi şi suspin din inimă cu zdrobire, ca să sting văpaia aceea de nerăbdat şi să dobândesc raiul slavei.

Şi acum...

Ca să îndumnezeiască pe muritori, Stăpână, Fiul tău din tine muritor desăvârşit a fost văzut. Pe Acesta roagă-L să mă arate pe mine, cel curățit desăvârşit, părtaş al împărăției Lui.

Să lăudăm... *Irmosul:*

«Pe Cel pe Care îl slăvesc ostile cereşti şi de Care se cutremură heruvimii şi serafimii, toată suflarea şi zidirea lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Naşterea zămislirii celei fără de sământă este neînţeleasă, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta, pe Tine toate neamurile, ca pe o Maică Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credinţă te mărim».

Cămara de nuntă este gătită în ceruri, Mireasa lui Dumnezeu, de Fiul tău, plină de toată bucuria pentru cei care au păzit fără ştirbire poruncile Lui, dar mie îmi este gătit întunericul şi tânguirea şi focul gheenei de care roagă-L să mă izbăvească.

Plânsuri şi lacrimi şi osteneli, Mireasa lui Dumnezeu, sunt aduse în lupta de acum, dar dincolo cununi şi laude şi răsplătiri, şi cine este fericitul care cu adevărat seamănă aici cu lacrimi şi cu bucurie va secera?

Slavă...

Înaripaţi se fac prin pocăinţă cei căzuţi, Preacurată, ca vulturii făcând zborul lor către minţile cereşti, de partea cărora să fiu învrednicit şi eu, ticălosul, mântuit fiind cu rugăciunea ta.

Şi acum...

Ca ceea ce ai născut adâncul milelor, fără prihană Fecioară, miluieşte-mă şi mă izbăveşte de osândă şi de judecată pe mine, robul tău cel Fără de folos şi învredniceşte-mă de împărăţia cerurilor, Fecioară, ca să te măresc pe tine cu dor.

Prosomii. Glasul al 6-lea

Toată nădejdea punându-şi

Bucură-te, fiică a Tatălui ceresc şi Maica Cuvântului; bucură-te, Mireasa Duhului Sfânt, mai înaltă şi mai caldă decât tronurile cereşti, mai bună decât serafimii, mai cunoscătoare decât Heruvimii, mai Doamnă decât Domniile, mai puternică decât Puterile, întrecând Puterile cereşti, covârşind începătoriile şi mai bună conducătoare decât Arhanghelii sau mai mult decât îngerii slujind credincioşilor celor ce vor dobândi mântuirea.

Bucură-te, Stăpâna tuturor stăpânilor, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, ceea ce covârşeşti toate puterile cereşti; bucură-te, ceea ce singură eşti Stăpâna pământului şi a mării şi împărăteasa făpturii; bucură-te, sceptrul

cel puternic, întărire vitează, tărie şi putere a împăraţilor celor credincioşi, Prealăudată; bucură-te, grădină dumnezeiască; bucură-te, omorârea iadului, Curată, scăparea creştinilor; bucură-te, Preabinecuvântată.

Bucură-te, scaun de foc al împăratului şi Domnului; bucură-te, dumnezeiască masă care porţi în mijlocul tău pâinea cerească; bucură-te, pământ roditor care ai crescut spicul vieţii, Preanevinovată, din care cei ce mănâncă nu vor vedea moartea, Stăpână, ci vor fi duşi la viaţa cea veşnică, precum mai dinainte a zis Singurul Stăpân a toate, Hrănitorul şi Atotţiitorul; bucură-te, scăparea credincioşilor; bucură-te, preaminunată.

Pe tine cea cu totul nebiruită te rugăm, Fecioară, şi ne închinăm noi cei cumplit biciuiţi de necazuri, ca ceea ce ai putere de Maică la Domnul, zdrobeşte pe vrăjmaşii noştri, ca să nu spună unde este Dumnezeul căruia îi slujesc şi să cunoască nenorociţii că pe tine singură te-am dobândit acoperământ şi ajutătoare după Dumnezeu şi turn sigur; nu îi trece cu vederea, Preanevinovată, pe cei ce aleargă la tine.

Marţi seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teofan Graptul, Episcopul Niceei

Cum se vede în următoarele tropare ale Maicii Domnului

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Ca pe uscat umblând Israel cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruinţă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Pe uşa cea curată şi neumblată, pe locaşul curăţiei, pe cea frumoasă între femei, pe Sfânta Stăpână, cu sfinte cântări să o slăvim.

Dumnezeu Cuvântul, Cel ce locuieşte în ceruri, Cel fără de început dintru început cer cuvântător pe tine pe pământ arătându-te, Curată, nepărăsind cerurile, întru tine S-a sălăşluit.

Slavă...

Norul soarelui şi sfeşnic luminos, Preanevinovată, candelă cu multe făclii, cele trei părţi ale sufletului meu întunecate de păcate, rogu-mă, luminează-le.

Şi acum...

De Dumnezeu dăruită Fecioară, ajutorul cel tare al credincioşilor şi nădejdea celor smeriţi tu mă slobozeşte din plăcerile trupului şi din patimile cele ce se luptă cu mine.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Nu este sfânt ca Tine Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale».

Nu este, Fecioară, nu este să alerge cineva la acoperământul tău şi să nu dobândească multele tale mile, pentru aceea şi eu te rog să dobândesc apărarea ta.

Ca ceea ce eşti mai cuprinzătoare decât cerurile şi mai înaltă decât pământul, ca Sfânta Sfintelor, mai înaltă decât Heruvimii şi Serafimii, fără de asemănare pe Dumnezeu L-ai cuprins, Cuvioasă.

Slavă...

Cu focul temerii de Dumnezeu curăţindu-mă de întinăciunea păcatelor, Fecioară, îmbracă-mă în tunica aurită a virtuţilor şi în corurile îngerilor rânduieşte-mă.

Şi acum...

Din fapte nu-mi este nicidecum mântuire, dar tu, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea nemincinoasă a celor ce se încred în tine, rogu-mă, dăruieşte-mi mie mântuire.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviinţă, din cuget curat întru Domnul prăznuind».

Ca uşă care duce la dumnezeiasca intrare, ca rai dumnezeiesc, ca locaş al sfinţirii cel înţelegător, ca scăpare a credincioşilor pe Fecioara să o fericim.

Sfeşnic cu totul luminos, dumnezeiască masă, locaşul lui Dumnezeu şi chivotul, toiag care ai odrăslit floarea în lume, pe Hristos, tu te-ai arătat, Maică Fecioară.

Slavă...

Întru cunoştinţă pe tine în rug Moise te-a văzut, ca să arate tainic închipuită cu sfinţenie viitoarea naştere a focului, Născătoare de Dumnezeu, Pururea Fecioară.

Şi acum...

Cuvântul, Nepătată, întru tine S-a sălăşluit, izbăvind lumea din nebunia patimilor şi învrednicind de împărăţia cerurilor pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, Care chemi din negura greşelilor».

Frumusețea lui Iacob, cea aleasă de Dumnezeu mai înainte de a fi toate, ceea ce fără de asemănare te-ai îmbogățit în sfințenie şi curăție, bucură-te, Stăpână.

Soborul cel luminat de Dumnezeu al proorocilor înțelegând mai departe tainic, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu, adâncul cel negrăit al dumnezeieştii naşterii tale, cu sfinte simboluri pe tine mai dinainte te-a închipuit.

Slavă...

Preasfântă, ceea ce singură ai născut cu adevărat pe pământ pe Dumnezeu cel Preasfânt, pe cei ce te propovăduiesc pe tine pururea drept Născătoare de Dumnezeu sfințeşte-i şi mântuieşte-i cu mijlocirea ta.

Şi acum...

Cu dumnezeiască lumina ta, ca o bună, sufletul meu cel întunecat de plăceri luminează-l şi călăuzeşte-l pe calea mântuirii, ceea ce singură ai născut pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive».

Pe cea singură cu totul lăudată, pe cea mai frumoasă între femei, pe Născătoarea de Dumnezeu, pe zidul cel nezdrobit al creştinilor, pe Maria cea fără prihană cu inimă neîndoită să o fericim.

Cort care ai cuprins pe Dumnezeu, munte sfânt al lui Dumnezeu, năstrapă de aur, tron de foc, chivot cu totul de aur, sfeşnic cu multe făclii, uşă neumblată, bucură-te, Stăpână.

Slavă...

Străină este zămislirea ta, străină şi înfricoşată este naşterea ta cea mai presus de minte, Fecioară, şi pe toți cei înstrăinați de Dumnezeu împacă-i iarăşi cu El, dăruindu-le frumusețea cea de mai înainte.

Şi acum...

Îmbunătățeşte, Stăpână, sufletul meu cel înrăit în multe păcate şi pe Dătătorul tuturor bunătăților, pe Hristos, roagă-L să mă învrednicească de împărăția cea de sus.

Sedealna. Glasul al 6-lea

Multe sunt mulțimile

Caută la bolile cele multe ale slăbitului meu suflet şi la patimile cele cumplite ale trupului meu, Curată, şi de grabnică tămăduire mă învredniceşte şi mă călăuzeşte să fac sfintele porunci ale bunului Dumnezeu, ca să te măresc pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioşii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să strige: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri».

Mai înaltă eşti, Preanevinovată, de puterile cele înțelegătoare, căci nu îndrăznesc acelea să privească pe Cel pe Care L-ai purtat în brațele tale, pentru aceea cu glasuri de mulțumire te slăvim.

Curată cădelniță a cărbunelui celui dumnezeiesc care ai înmiresmat lumea, izbăveşte-mă pe mine de duhoarea necuratelor mele patimi şi dă-ne, Fecioară, să cântăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Slavă...

Pe mine cel zdrobit de nemăsuratele mele călcări de poruncă, înnoieşte-mă cu mijlocirea ta cea dumnezeiască, tămăduind sufletul meu şi dându-mi cuvânt ca să strig: Binecuvântată eşti ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Şi acum...

Templu preasfânt al lui Dumnezeu, fă-ne temple ale dumnezeiescului Duh pe noi, cei ce te cinstim pe tine în această dumnezeiască biserică a ta şi care cântăm, Fecioară, cu evlavie: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Din văpaie rouă ai izvorât cuvioşilor...».

Candelă purtătoare de lumină care străluceşte ca aurul, pat luminos împodobit cu porfiră, vas al dulceții şi masă a pâinii vieții, te-am cunoscut pe tine, Fecioară preabinecuvântată.

Pe tine, muntele cel cu totul sfânt şi înalt, noi, cei ce am căzut în adâncul păcatelor, Stăpână curată, te rugăm, înalță-ne pe noi la faptele dumnezeieşti ale virtuților.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Izbăviți fiind prin naşterea ta de blestemul cel dinainte, cu totul binecuvântată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, cântăm ție cuvântul lui Gavriil: Bucură-te, pricina mântuirii tuturor.

Şi acum...

Ceea ce ai născut strugurele cel nelucrat, arată-mă pe mine roditor al faptelor bune şi de împărăția cerurilor mă învredniceşte, ca să te slăvesc pe tine, Curată, în veci.

Să lăudăm... Irmosul:

«Din văpaie rouă ai izvorât cuvioşilor şi jertfa dreptului cu apă ai mistuit-o, că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine Te preînălțăm întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta ostile îngereşti; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care slăvindu-L cu ostile cereşti, pe tine te fericim».

Palat preacurat al lui Dumnezeu, minunate fă cu mine milele tale, Născătoare de Dumnezeu, Marie cu totul fără prihană, ca să te măresc pe tine şi să te fericesc, ceea ce eşti mai înaltă decât cerurile şi decât toată făptura.

Cu glasuri de mulțumire te lăudăm pe tine, cei ce prin tine cu adevărat dobândim îndumnezeirea şi strigăm ție: Bucură-te, cu totul lăudată; bucură-te, binecuvântată; bucură-te, tron în chip de foc al Stăpânului a toate; bucură-te, Marie, Stăpână.

Slavă...

Dă-ne nouă, celor ce te cinstim pe tine şi mărim naşterea ta, Preasfântă, să te lăudăm, să te slăvim şi să te fericim pe tine cu vrednicie, singura binecuvântată, căci tu eşti lauda creştinilor şi către Dumnezeu solitoare bine primită.

Şi acum...

Picurând ca ploaia pe lână, Cel ceresc în pântecele tău S-a pogorât şi uscând şuvoaiele înşelării, a plouat nestricăciune şi izbăvire tuturor oamenilor prin tine, de Dumnezeu dăruită.

Prosomii. Glasul al 6-lea

A treia zi ai înviat...

Bucură-te, curajul nebiruit al împăraților evlavioşi; bucură-te, slava credincioşilor tăi care se închină sfintei tale icoane; bucură-te, căderea demonilor şi îndreptarea oamenilor.

Bucură-te, începutul şi rădăcina mântuirii noastre, Preacurată; bucură-te, sfeşnic care ai avut în mijlocul tău pe Hristos, făclia; bucură-te, ceea ce eşti mai înaltă decât cerul şi pământul, Marie Stăpână.

Bucură-te, Cuvioasă, mai cinstită decât toată făptura văzută şi nevăzută, fără prihană Fecioară, ca ceea ce ai născut mai presus de minte pe Stăpânul amândurora; bucură-te, veselia sufletului meu.

Cu totul lăudată, mântuieşte-mă pe mine, robul tău, din chinurile care m-au cuprins şi umple smeritul meu suflet de bucurie şi de nădejde, Preasfântă, ca neîncetat să te măresc pe tine.

Miercuri seara
Canonul Preasflntei Născătoarei de Dumnezeu. Facere a Cuviosului Nicolae Kataschepinul

Cum se vede în următoarele tropare ale Maicii Domnului

Cântarea 1. Glasul al 6-lea
Irmosul:

«Ajutător şi acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi slăvi pe El, Dumnezeul Părintelui meu şi-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Ajutătoare şi acoperitoare, izbăvitoare şi apărătoare fii mie, Stăpână, în cumplite nenorociri şi amare dureri, izbăvindu-mă din amarnicele chinuri şi munci.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Preasfântă, nădejdea celor ce te cheamă pe tine cu dor, arată-te şi mie ascultătoare acum şi primeşte laudă din întinatele buze ale smeritului tău rugător.

Slavă...

Izbăvindu-mă cu milostivire, arată mie fața ta, căci întunericul cumplitei deznădăjduiri mă acoperă acum cu totul, ci luminează-mă cu strălucirea rugăciunii tale celei curate.

Şi acum...

Sunt scufundat în cumplitul naufragiu al păcatului, întinde şi mie dreapta ta, ca lui Petru oarecând, şi mântuieşte-mă, Cuvinte, cu rugăciunile celei ce mai presus de minte Te-a născut fără stricăciune.

Cântarea a 3-a
Irmosul:

«Pe piatra poruncilor Tale întăreşte, Doamne, inima mea care se clatină, că Tu eşti singur sfânt şi Domn».

Primeşte-mă pe mine cel ce cad la milele tale, Maică a Cuvântului, dăruieşte celui ce cere iertare de greşeli cu fierbințile tale rugăciuni.

Cuptorul babilonian cel stins pe tine te-a închipuit, iar tu, Stăpână, stinge cuptorul patimilor mele şi arşița bolilor mele.

Slavă...

Opreşte, Stăpână, amara beție a plăcerilor mele, dăruindu-mi mie dumnezeiasca luare aminte a pocăinței şi întoarcerea cea mântuitoare.

Şi acum...

Cu ochiul tău cel milostiv, ia aminte la mine, cel necăjit, Stăpână, şi mă miluieşte şi mă mântuieşte, mântuirea lumii şi ajutorul oamenilor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, şi s-a temut că aveai să Te naşti din Fecioară şi să Te arăți oamenilor, şi a zis: Auzit-am glasul Tău şi m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne».

Iubit-am cele prezente, trupul şi lumea şi cele din lume, plăcerile şi slava şi banii, iar de cele viitoare nicicum nu m-am îngrijit, de aceea ticălosul de mine am căzut şi din slava cea de sus şi din dragostea lui Dumnezeu.

Uşă a dumnezeieştii slave, deschide-mi mie uşile pocăinței şi mă du la lumina cea neapusă a Fiului şi Ziditorului tău, Prealăudată, smulgându-mă din întunericul patimilor şi risipind negura trândăviei mele.

Slavă...

Ține aprinsă, Binecuvântată, candela sufletului meu ca să nu se stingă, fără de untdelemn fiind şi să mi se închidă uşa cămării de nuntă, ci deschide-mi uşa milei şi vino în ajutor în ceasul ieşirii mele.

Şi acum...

Doboară la pământ pe vrăjmaşii mei, luptă cu cei ce cu nedreptate se luptă cu mine, ca să cunoască ei al cui rob sunt, ce ajutor mi-am agonisit, Prealăudată, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, şi mă mântuieşte pe mine cel ce te laud pe tine.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Din noapte alergând la Tine, Iubitorule de oameni, luminează-mă, rogu-mă, şi mă îndreptează şi pe mine întru poruncile Tale şi mă învață să fac voia Ta, Mântuitorule».

Mântuieşte-mă pe mine, risipitorul, cu totul fără prihană Fecioară, vino şi mă izbăveşte de duşmanii mei cei văzuți şi cei nevăzuți, de toți cei ce necăjesc pururea smeritul meu suflet.

Milostiv fă-L mie pe Fiul tău, când se vor cerceta faptele mele cele ascunse şi cele vădite ca să nu mă trimită în foc pe mine, cel osândit.

Slavă...

La nemăsurata ta bunătate, Stăpâne Doamne, îndrăznind eu, ticălosul, şi la rugăciunile Maicii Tale, Mântuitorule, nu voi deznădăjdui nicidecum.

Şi acum...

Cu totul fără folos am fost din tinerețe, Preanevinovată, omorât fiind de plăceri şi acum zac mort nenorocitul, ci tu înviază-mă, Stăpână.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu şi m-a auzit din iadul cel mai de jos şi a scos din stricăciune viața mea».

Cad la tine, Marie fără prihană, şi strig cu plângere: Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte sufletul meu cel ticălos de viitoarea judecată şi de focul cel veşnic.

Adapă cu râurile rugăciunilor tale ticălosul meu suflet cel aprins de văpaia patimilor şi arată-l purtător de rod, Preacurată Marie.

Slavă...

Sfințeşte-mă pe mine tot şi luminează-mă, ceea ce eşti jertfelnic de împăcare al credincioşilor şi cu rugăciunile tale arată-mă, Fecioară, casă a Sfintei Treimi, rogu-mă.

Şi acum...

Liman liniştit te cunosc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Marie, şi strig din adâncul inimii mele, nu mă lăsa, Fecioară, să fiu scufundat de întreitul val al vrăjmaşului.

Sedealna. Glasul al 6-lea.

Multe sunt mulțimile

Valul gândurilor potrivnice mă tulbură şi năvălirile patimilor prăvălesc în adâncul pierzaniei slăbitul meu suflet, dar tu miluieşte-mă pe mine, ceea ce ai născut pe Dumnezeu şi izbăveşte-mă pe mine, robul tău, de viitoarea amenințare, ceea ce eşti singură binecuvântată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Greşit-am, facut-am fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne da pe noi până în sfârşit, Dumnezeul părinților».

Mâniat-am şi am amărât pe îndelung răbdătorul şi Făcătorul meu, Care m-a plăsmuit din pământ oarecând şi din neființă m-a adus la ființă, dar tu, Fecioară, fă-L mie milostiv pe El cu rugăciunile tale de maică.

Stăpână, ceea ce ai deschis uşile cele sfinte ale Raiului, pe acestea, care sunt închise pentru mine prin faptele rele pe care le-am făcut, Fecioară, deschizându-mi-le, mântuieşte-mă şi mă arată şi pe mine locuitor al Raiului.

Slavă...

Milostiv fă pe Fiul tău, pe Domnul şi Dumnezeul nostru şi Binefăcătorul, Stăpână Preasfântă Fecioară, ca să fiu izbăvit din primejdii şi din necazuri şi să dobândesc strălucirea sfinților şi slava cea veşnică.

Şi acum...

Sfințeşte, du la lumină inima mea, Născătoare de Dumnezeu, usucă izvoarele patimilor mele, adapă-mă cu apa dumnezeieştii tale rugăciuni şi învredniceşte-mă să îți aduc ție laudă bineprimită din inimă curată.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel pe Care îl slăvesc ostile cereşti...».

Toți după datorie chemăm în ajutor rugăciunea ta, Maica lui Dumnezeu, către Fiul tău, toți cei căzuți şi osândiți, ca să fim izbăviți de gheenă cu mijlocirea ta.

Chezăşuitoare fii mie, Preanevinovată, către Domnul Dumnezeu când va veni pe pământ să judece pe toți şi arată-mă pe mine, nenorocitul, de partea celor mântuiți, te rog pe tine.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Stinge focul patimilor mele şi omoară cugetul trupului, luminează-mi mintea, curățeşte-mi inima şi hrăneşte sufletul meu cu pâinea cea cerească şi mă mântuieşte, Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Povățuieşte-mă, Stăpână, în calea poruncilor lui Dumnezeu pe mine, păcătosul; pleacă inima mea spre calea mântuirii, căci pe tine te am singură apărare şi ajutătoare.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel pe Care Îl slăvesc ostile cereşti şi de Care se cutremură Heruvimii şi Serafimii, toată suflarea şi zidirea lăudați-L, binecuvântați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Naşterea zămislirii celei fără de sămânţă este neînţeleasă, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta, pe Tine toate neamurile, ca pe o Maică Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credinţă te mărim».

Eu, osânditul şi cu totul neîndreptatul, eu, ticălosul, vinovat de toate păcatele, am osândit pe alţii care erau neosândiţi, vai, mie, atunci în vremea judecăţii, Fecioară, că voi fi osândit.

Rob m-a luat şi acum se grăbeşte să mă piardă pe mine diavolul, cel ce voieşte pe toţi să îi piardă, dar, o, milostivă Fecioară, nu mă părăsi, nu mă preda vrăjmaşilor, nu-i lăsa să mă piardă pe mine, rugătorul tău.

Slavă...

Nădejde neînfruntată, ajutorul şi acoperământul şi scăparea mea, ajută-mi mie atunci la viitoarea judecată şi izbăveşte-mă de toată ameninţarea şi fiu al împărăţiei Fiului tău arată-mă, fără de prihană Fecioară.

Şi acum...

Laud, Prealăudată, slava ta, strălucirea şi puterea ta, negrăită mila milostivirii şi iubirii tale de oameni şi te rog pe tine, Preabună, să nu cad din nădejde, ci să dobândesc slava ta.

Prosomii. Glasul al 6-lea

Toată nădejdea punându-şi

Bucură-te, cort dumnezeiesc al lui Dumnezeu, Stăpânul a toate; bucură-te, întărire şi cunună neveştejită a mucenicilor; bucură-te, tărie a credincioşilor şi slava cuvioşilor; bucură-te, Maică nenuntită; bucură-te, laudă a puterilor celor cereşti, temelia proorocilor, propovăduirea Apostolilor; bucură-te, ceea ce ai călcat în picioare rătăcirea înşelăciunii, Curată, iertarea păcatelor; bucură-te, Maică Fecioară.

Bucură-te, locaş al luminii, Preasfântă; bucură-te, stâlp de foc, prin care noi, cei ce suntem părtaşi stricăciunii, suntem călăuziţi la cer, la fericita slavă şi la odihna cea nestricată; bucură-te, vie care ai odrăslit strugurele vieţii care picură vinul cel nou care nimiceşte beţia răutăţii şi adapă cu vinul bucuriei pe credincioşii care mărturisesc naşterea lui Dumnezeu, Stăpână.

Bucură-te, palat strălucit şi prealuminos al împăratului Hristos; bucură-te, cetate însufleţită a Stăpânului tuturor; bucură-te, singur şi sigur acoperământ nezdrobit al celor ce se roagă ţie cu credinţă; bucură-te, mântuire a lumii şi jertfelnic fierbinte; bucură-te, ceea ce ai stins dumnezeieşte cuptorul mulţimii zeilor; bucură-te, dumnezeiască bucurie a îngerilor şi a muritorilor, ajutorul cel puternic şi nezdrobit, Stăpână.

Primeşte rugăciunea mea, Născătoare de Dumnezeu, Marie, şi nu mă lepăda pe mine, nevrednicul, de la fața ta, căci ca nimeni altul între oameni, pe pământ, Preacurată, am greşit, pentru aceea eu, ticălosul, cer dumnezeiescul tău har, vino şi mă miluieşte pe mine, cel ce acum sunt cuprins de chinuri, şi nu mă lăsa până în sfârşit să mă primejduiesc eu, cel ce întru tine singură am nădăjduit, Stăpână, mântuirea tuturor.

Joi seara
Canonul Presfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Cuviosului Părintelui nostru Pavel, Episcop de Amorio în Frigia

Al căreia acrostih este:
«Dă-mi, Fecioară, lacrimi de pocăință»

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Ca pe uscat umblând Israel cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Stăpână, primeşte plânsul din inimă întinată, Preanevinovată, şi din buze spurcate şi spală-mă de întinăciunea patimilor şi a cumplitelor păcate, ca să te slăvesc pe tine.

Dă-mi mie ploaie de lacrimi cu rugăciunile tale, Preasfântă Stăpână, ca să plâng cu lacrimi fierbinți cele ce am păcătuit pe pământ şi să fiu izbăvit de pedeapsa care mă aşteaptă.

Slavă...

Suspină, plânge-te pe tine însuți, suflete al meu, şi încă de aici tânguieşte-te, strigând către Hristos: Pentru rugăciunile Maicii Tale, miluieşte-mă pe mine, cel vinovat, şi de înfricoşătoarea gheenă izbăveşte-mă.

Şi acum...

Să nu lepezi plânsul meu, ceea ce ai născut izvorul milei, ci cu milostivire, ca o bună, vindecă patimile sufletului meu cu milostiv ochiul tău.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Nu este sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale».

Nu este altul între muritori care să fi făcut nelegiuiri şi să fi trăit ca un risipitor precum eu, Preabună, căci în desfrânări cumplit am întinat dumnezeiescul botez.

Iată, au venit asupra mea ca nişte bice toate răutățile vrăjmaşului. Căci îngreunîndu-se, s-au împuțit foarte şi amenință cu pierzania desăvârşită a sufletului.

Slavă...

Multe sunt mulțimile păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea la tine cad cu credință, în ceasul cel înfricoşător milostiv fa-L mie pe Cel pe Care L-ai întrupat.

Şi acum...

Sfântă Stăpână, pe mine, cel vinovat, scoate-mă din toată osândă ca ceea ce ai îndrăznire de Maică la Dumnezeu şi în cămara Lui de nuntă mă aşează.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviință, din cuget curat întru Domnul prăznuind».

Dăruieşte-mi mie izvor de lacrimi, Stăpână, ca să spăl întinăciunea sufletului şi să aflu, eu, ticălosul, frumusețea cea dintâi pe care am pierdut-o prin sfatul şarpelui.

Dumnezeul meu, milostive Hristoase, Iubitorule de oameni, voitorule al milei, varsă acum asupra mea mila Ta, Te roagă pe Tine Maica Ta, nădejdea şi apărătoarea mea.

Slavă...

Pe mine, risipitorul, cel ce am mâniat mai presus decât toți oamenii pe Fiul tău, izbăveşte-mă din chinurile veşnice, Născătoare de Dumnezeu, singura nădejde a credincioşilor.

Şi acum...

Legea morții ai oprit-o, născând viața tuturor, pentru aceea şi pe mine, cel omorât de păcate, înviază-mă şi de viața cea veşnică învredniceşte-mă.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, Care chemi din negura greşelilor».

Vrăjmaşul, văzându-mă pe mine fără de ruşine făcând toată fărădelegea, râde de căderile mele. Dar tu, Curată, izbăveşte-mă din robia lui şi întoarce în ruşine râsul lui.

Izbăveşte-mă de patimi, de întristarea şi de vătămarea vrăjmaşilor celor potrivnici şi mântuieşte smeritul meu suflet din cursele acestora, ca să nu spună, Curată, întăritu-ne-am asupra lui.

Slavă...

Izbăveşte-mă pe mine din mâinile nedrepte, de limba vicleană şi de buzele cumplite, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu, căci întru tine mi-am pus toată nădejdea mea, să nu fiu ruşinat, mă rog ţie.

Şi acum...

Dă-mi zdrobire inimii mele şi râuri de lacrimi şi sărăcia duhului, ca să plâng, de Dumnezeu dăruită, cele rău făptuite de mine ca pe unele ce sunt vrednice de tot plânsul.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive».

Primind, Stăpână, curgerea lacrimilor mele, săracă şi puțină, ca pe un mir ales de bună mireasmă şi ca pe o tămâie curată izbăveşte-mă de obiceiul cel rău mirositor al patimilor.

Supusu-m-am patimilor, depărtându-mă de Dumnezeu, ca un risipitor, eu, ticălosul, pe Care roagă-L să mă mântuiască pe mine, Preabună, căci către tine am scăpat şi străluceşte-mă pe mine cu veşmintele cele dintâi.

Slavă...

Te laud pe tine cu bună cuviința sfinților îngeri şi te rog, Preanevinovată, alungă de la mine închipuirile cele necuviincioase ale demonilor, păzind înseninată inima mea.

Şi acum...

Să nu mă acopere pe mine valul, să nu mă scufunde furtuna, să nu mă astupe oceanul, să nu mă înece marea şi adâncul amarei deznădejdi şi amarnicei pierzanii, Fecioară Preacurată.

Sedealna. Glasul al 6-lea

Nădejdea lumii

Suspine din inimă şi din rărunchi aduc ție, miluieşte ticălosul meu suflet cu ajutorul tău cel binevoitor, Preanevinovată, milostiveşte-L pe multmilostivul Dumnezeu să mă izbăvească pe mine de judecată şi de iezerul de foc, ceea ce eşti singură binecuvântată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioşii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să strige: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri».

Întru tine mi-am pus toată nădejdea mea, eu, ticălosul, nu-ți întoarce fața de la mine nu-mi închide mie milele tale cele iubitoare de oameni, Maica lui Dumnezeu, ci ajută-mi mie.

Scufundat fiind de valul păcatelor, ridică-mă, Mireasa lui Dumnezeu, şi îndreaptă-mă la limanul cel dumnezeiesc al nepătimirii pe mine, cel ce strig cu evlavie: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Slavă...

Atelier fărădelegii m-am făcut şi a toată fapta ruşinoasă, sălaş şi vas al gândurilor rele, dar, o, Preacurată, sfințeşte-mă pe mine vas sfânt al lui Dumnezeu.

Şi acum...

Mintea cea asiriană, ca mai marele Babilonului celui înțelegător, de şapte ori a aprins în mine, Curată, cuptorul gândurilor pătimaşe de care păzeşte-mă pe mine nears cu roua ta.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioşilor...».

În chip văzut stând înaintea icoanei tale mi se pare că, vie fiind, eşti de față în chip nevăzut, Maica vieții, cu frică mă rog: Izbăveşte-mă de vrăjmaşii cei văzuți şi cei nevăzuți.

Rugăciune adu lui Dumnezeu, Fecioară, să mântuiască sufletele noastre, de Dumnezeu dăruită, şi să ne izbăvească pe noi de robia patimilor şi de reaua ocară a diavolilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Sacul cel întunecat şi aspru al păcatului rupându-l, îmbracă-mă în mântuire şi încinge-mă cu adevărată bucurie, ca să te slăvesc pe tine, Curată, în veci.

Şi acum...

Adâncul milei cel fără de sfârşit, marea milostivirii cea nemăsurată, ajutorul cel gata al păcătoşilor, mântuieşte, Fecioară, pe robul tău cel fără folos.

Să lăudăm... Irmosul

«Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioşilor şi jertfa dreptului cu apă ai mistuit-o, că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta ostile îngereşti; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care slăvindu-L cu ostile cereşti, pe tine te fericim».

Valul patimilor şi al plăcerilor mă tulbură şi mă scufundă în adânc, Preanevinovată, ceea ce ai născut pe Cârmaciul Hristos, tinde mie mână de ajutor, mântuieşte-mă, ceea ce eşti singură mântuire şi izbăvire a credincioşilor.

Cer acoperământul tău drept călăuzitor şi apărarea ta pururea să mă însoțească, Stăpână, şi mai cu seamă în ceasul judecății, când întunecata ceată a demonilor se va năpusti asupra mea.

Slavă...

Slobozeşte-mă din starea cea materialnică şi dă-mi mie ca ziua şi noaptea să te oglindesc curat cu nematerialnică minte pe tine, nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, lumina, viața, dulceața mea şi bucuria.

Şi acum...

Luând bogăție din harul Tău, Hristoase, ca un risipitor am cheltuit-o, şi lipindu-mă de răi tovarăşi, adică de iubiri de plăceri, de cuvinte şi fapte rele, am sărăcit, dar cu rugăciunile Maicii Tale, Milostive, mântuieşte-mă.

Prosomii. Glasul al 6-lea

A treia zi ai înviat

Bucură-te, vistieria vieții, sfeşnic cu totul de aur; bucură-te, vas care porți mana, pe Hristos, pe împăratul tuturor; bucură-te, curată Fecioară; bucură-te, dezlegarea blestemului celui de demult.

Bucură-te, Cuvioasă, turnul neclintit al Bisericii; bucură-te, singură apărătoare a credincioşilor; bucură-te, slava lumii, Preabinecuvântată; bucură-te, scăparea muritorilor.

Bucură-te, măr cu strălucite roade, din care a crescut mărul cel dumnezeiesc şi înmiresmat; bucură-te, izvor; bucură-te, dulceață, Fecioară; bucură-te, acoperământul sufletelor noastre.

Nu mă trece cu vederea, Născătoare de Dumnezeu, pe mine, robul tău, cel împresurat de primejdii şi de necazuri, ci îndură-te şi mă mântuieşte, nădejdea celor fără de nădejde şi din chinuri mă slobozeşte.

Vineri seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan Damaschinul

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Ajutător şi acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi slăvi pe El, Dumnezeul Părintelui meu, şi-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Umple smerită inima mea, Buno, cu harul tău, ca să-ți strig ție cu glas de bucurie: Bucură-te, Fecioară nenuntită; bucură-te, Maica vieții; bucură-te, lauda îngerilor.

Bucură-te, uşă înțelegătoare; bucură-te, stâlpul fecioriei; bucură-te, ceea ce ne-ai izvorât nouă lumina cea negrăită, Fecioară, celor ce te ştiu pe tine adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Bucură-te, pod care treci pe cei muritori la viața dumnezeiască; bucură-te, nădejdea şi bucuria credincioşilor, Prealăudată Fecioară; bucură-te, tron al lui Dumnezeu; bucură-te, cununa mucenicilor.

Şi acum...

Nu mă trece cu vederea, ceea ce eşti bună, pe mine, cel stricat în fărădelegi, cel spurcat cu totul de amare plăceri, ci tu, Fecioară, spală-mă de toată întinăciunea şi mă mântuieşte.

Cântarea a 3-a.

Irmosul:

«Pe piatra poruncilor Tale întăreşte, Doamne, inima mea care se clatină, că Tu eşti singur sfânt şi Domn».

Bucură-te, cămară neprădată a vieții, singură binecuvântată; bucură-te, diademă de preț a împăraților; bucură-te, lauda lumii.

Bucură-te, vasul cel neprihănit al bucuriei, singură Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, cuvioasă laudă a preoților; bucură-te, propovăduirea Apostolilor.

Slavă...

Bucură-te, sălaş de aur al lui Dumnezeu Cuvântul, Slăvită; bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, auzirea şi cinstita glăsuire a credincioşilor.

Şi acum...

Ai născut, fără prihană Fecioară, pe Ziditorul tuturor şi pe Binefăcătorul pe Care Îl fă milostiv, Preanevinovată, ca să dobândesc şi eu slava cea de dincolo şi strălucirea.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, şi s-a temut că aveai să Te naşti din Fecioară şi să Te arăți oamenilor, şi a zis: Auzit-am glasul Tău şi m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne».

Bucură-te, munte gras întru care S-a sălăşluit Ziditorul tuturor; bucură-te, ceea ce ai născut lumina din lumină care a luminat toată lumea; bucură-te, fără pată Fecioară, zidul cel nesurpat al împărăției.

Locaşul negrăitei bucurii, bucură-te, Curată, cu totul luminoasă şi binecuvântată; bucură-te, scăparea lumii; bucură-te, jertfelnicul iertării păcatelor, Stăpâna tuturor; bucură-te, Maria, turnul cel neclintit al Bisericii.

Slavă...

Sfeşnic cu şapte făclii care ai purtat focul cunoştinței de Dumnezeu te-a văzut pe tine odinioară proorocul luminând celor primejduiți în întunericul necunoştinței. Pentru aceea strig ție: Luminează-mă şi pe mine, robul tău!

Şi acum...

Mântuieşte, Născătoare de Dumnezeu, turma ta care acum se primejduieşte căci ai voința şi puterea ca ceea ce ai născut pe Stăpânul tuturor şi izbăveşte ca o bună pe robii tăi de oamenii stricători de suflet şi răuvoitori.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Din noapte alergând la Tine, Iubitorule de oameni, luminează-mă, rogu-mă, şi mă îndreptează şi pe mine întru poruncile Tale şi mă învață să fac voia Ta, Mântuitorule».

Bucură-te, Stăpâna întregii făpturi; bucură-te, Preanevinovată; bucură-te, nădejdea tuturor celor ce aleargă la tine; bucură-te, izvor curat cu nesecată curgere.

Bucură-te, palatul cel prealuminos al Celui ce ține toate cu mâna în chip de negrăit, fără prihană Stăpână; bucură-te, veşmântul cuvioşilor şi slava mucenicilor.

Slavă...

Bucură-te, stâlp de foc care duci pe Israel cel înțelegător la dumnezeiasca odihnă; bucură-te, norul luminii neapuse, Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Mântuieşte-mă pe mine, cel slăbănogit, Preanevinovată, de biciuiri cumplite şi stăpânit cu totul de felurite nenorociri şi nu mă lăsa, Curată, să mă primejduiesc până în sfârşit.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu şi m-a auzit din iadul cel mai de jos şi a scos din stricăciune viața mea».

Bucură-te, izvor cu apă vie; bucură-te, nor luminos; bucură-te, dumnezeiesc acoperământ al celor ce te cinstesc pe tine cu credință; bucură-te, cinstită cântare a celor fără de trup.

Bucură-te, semnul strălucit al harului; bucură-te, raiul desfătării; bucură-te, ceea ce ai născut pe Dumnezeu întrupat; bucură-te, dătătoarea mântuirii noastre.

Slavă...

Bucură-te, răscumpărare a întregii lumi; bucură-te, îndrăznire a muritorilor către Dumnezeu, singură Fecioară Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, vas cu totul de aur al Celui Preaînalt.

Şi acum...

În ispite te cunosc pe tine ocrotitoare, în boli, doctor, în întreitele valuri, liman lin şi în necazuri bucurie şi veselie.

Sedealna. Acelaşi glas

Începutul mântuirii s-a făcut vorbirea lui Gavriil către Fecioara, căci a auzit, bucură-te, şi nu s-a ferit de această închinare, nici nu s-a îndoit ca Sarra în cort, ci aşa a zis: „Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău”.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Greşit-am, făcut-am fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne da pe noi până în sfârşit, Dumnezeul părinților».

Bucură-te, biserică de Dumnezeu împodobită; bucură-te, templu însuflețit al împăratului, Fecioară de Dumnezeu slăvită; bucură-te, ancoră a credinței, fără prihană; bucură-te, frumusețe mult dorită, Prealăudată; bucură-te, nădejdea tuturor.

Bucură-te, podoaba credincioşilor, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, minune vestită şi preaslăvită a îngerilor şi puternică întărire a credincioşilor, nenuntită; bucură-te, bucuria tuturor.

Slavă...

Bucură-te, zori care ai răsărit soarele întregii lumi; bucură-te, sălaşul strălucit şi străin al firii celei necuprinse; bucură-te, masă însuflețită care ai purtat pâinea vieții, Preacurată.

Şi acum...

Minunate fă milele tale rugătorului tău, Născătoare de Dumnezeu, acoperă-mă cu acoperământul dumnezeieştii tale rugăciuni şi păzeşte-mă ca pe lumina ochilor şi mă izbăveşte din cursele vrăjmaşilor pe mine, cel ce am crezut în tine.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel pe Care îl slăvesc ostile cereşti... ».

Cu cele mai sfinte glasuri te cinstim pe tine, fără prihană Fecioară, noi, credincioşii, strigând fără tăcere împreună cu Gavriil, bucură-te, Maica Domnului; bucură-te, apărătoarea celor osteniți.

Cu adevărat mai înaltă decât toate făpturile eşti, Cuvioasă, ca una care ai născut pe Făcătorul lor, pentru aceea, bucurându-ne strigăm neîncetat: Bucură-te, Binecuvântată!

Binecuvântăm pe Tatăl...

Din toate nenorocirile şi necazurile, din toată ispita, boala şi mânia izbăveşte pe cel ce caută cu căldură dumnezeiescul tău acoperământ, Fecioară, ca să te laud pe tine cu mulțumire.

Şi acum...

Norul multelor mele păcate a înconjurat sufletul meu, dar tu, Nepătată, ca o bună, mântuieşte-mă pe mine, ceea ce ai născut pe Dumnezeu şi Mântuitorul şi din osânda veşnică izbăveşte-mă.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel pe Care îl slăvesc ostile cereşti şi de Care se cutremură Heruvimii şi Serafimii, toată suflarea şi zidirea, lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Naşterea zămislirii celei fără de sământă este neînțeleasă, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta pe Tine toate neamurile, ca pe o Maică Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim».

Înnoieşte-mă pe mine cel îmbătrânit în păcate, Născătoare de Dumnezeu, ca să-ți spun ție cuvânt de bucurie, Stăpână, cu Arhanghelul: Bucură-te, dezlegarea blestemului; bucură-te, ocrotitoarea tuturor celor ce te cinstesc pe tine, cu totul lăudată.

Ceea ce în chip dumnezeiesc ai călcat cuptorul înşelăciunii, bucură-te, Fecioară, prin care cele cereşti se bucură cu cele pământeşti; bucură-te, uşa templului cea pecetluită care ne-ai deschis nouă Edenul; bucură-te, veselia şi lauda întregii lumi.

Slavă...

Netezeşte valul ispitelor, usucă adâncul păcatelor celor ce acum mă împresoară şi mă trag în adâncul pierzaniei, ceea ce eşti bună, căci alt ajutor afară de tine nu am eu, nenorocitul.

Şi acum...

Mireasa lui Dumnezeu, Stăpână, bucuria îngerilor, slava sfinților, roagă-te împreună cu ei să aflăm noi mare milă şi dezlegare datoriilor şi ne întăreşte pe noi pe toți ca bine să săvârşim alergarea vieții noastre, înfăptuind cele dumnezeieşti.

Prosomii. Glasul al 6-lea

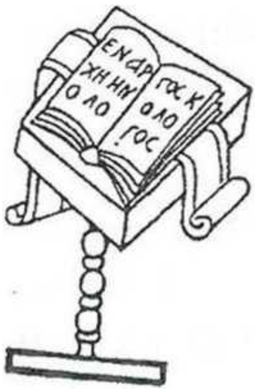
Toată nădejdea punându-şi

Bucură-te, vasul Atotputernicului Dumnezeu, Fecioară; bucură-te, stea neapusă; bucură-te, cea cu multe nume numită; bucură-te, Preacuvioasă, ceea ce ai născut lumina care a luminat pe toate cele de pe pământ; bucură-te, Preanevinovată, palat însuflețit al Stăpânului tuturor; bucură-te, izbăvirea Evei şi îndreptarea celui întâi zidit; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, tăria şi acoperământul credincioşilor; bucură-te, chemarea muritorilor; bucură-te, Nenuntită.

Bucură-te, pururea Fecioară; bucură-te, lună preastrălucită, care primeşti lumina de la soare, Preacurată, care prin tine luminează înțelegător toată fâptura şi care alungă întunericul; bucură-te, ceea ce ne-ai amestecat nouă, prin mijlocirea ta, înălțimea dreptății cu fierbințeala dragostei, precum zodia Fecioarei cu jugul Leului, potolind mânia lui Dumnezeu Atotțiitorul.

Bucură-te, podoabă mai înaltă decât toată frumusețea; bucură-te, dar sfânt, mai înalt decât toată cinstea; bucură-te, vasul dumnezeirii celei de nerăbdat, mântuirea mea, Prealăudată, vorbirea mea, viața mea, lumina, nădejdea şi bucuria mea, suflarea mea, ocrotitoarea mea, mijlocitoarea mea cea lină şi lauda mea şi bucuria, hrana şi sprijinul meu şi luminarea, sfințirea şi strălucirea mea, slava şi cercetarea mea.

Opreşte, cu totul fără prihană Fecioară, râurile patimilor mele, conteneşte pâraiele păcatelor mele şi usucă şuvoaiele patimilor, căci te rog pe tine şi cad la tine, şi strig ție: Zdrobeşte, Stăpână, inima mea cea împietrită, dăruindu-mi izvoare de pocăință şi ploaie de lacrimi pentru ca mâinile mele şi tot trupul meu cel spurcat spălându-le cu ele să îmi atrag mila lui Dumnezeu.

Glasul al 7-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoşarea pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă ție cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Prihană nu este întru tine, Preanevinovată Fecioară. Frumoasă şi cu totul fără nici o pată eşti, Stăpână, precum a zis oarecând Solomon, cântându-te în Cântarea Cântărilor, cea aproape de Făcătorul tău.

Ca un trandafir cu bună mireasmă, ca un crin preacurat în mijlocul văilor lumii aflându-te pe tine Cuvântul Care a făcut lumea, întru tine S-a sălăşluit, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

A fost cufundat în porfira preacuratelor tale sângiuri veşmântul cel țesut de Dumnezeu şi porfira cea împărătească - trupul însuflețit, prin Cuvântul, Stăpânul tuturor, Marie Prealăudată.

Şi acum...

Tu, ceea ce ai primit în pântecele tău pe Făcătorul, fără stricăciune L-ai născut pe Dumnezeu Care S-a făcut prunc. Minune străină, roaba Maică s-a făcut Stăpânului, Nenuntită.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, şi cu Duhul cel atoatelucrător şi dumnezeiesc, toată puterea lor, întăreşte-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale».

Grăitorul de Dumnezeu pe tine carte însuflețită mai dinainte te-a văzut întru care a fost scris Cuvântul cu degetul Tatălui, pentru aceea, te rog, Fecioară, în cartea vieții să fiu scris, rupând zapisul fărădelegilor mele.

Pe tine, minunatul Daniil munte te-a văzut din care S-a tăiat piatra, Hristos, Care a zdrobit, Curată, capiştile demonilor. Pentru aceasta te lăudăm pe tine, ca pricina tuturor bunătăților, noi, cei mântuiți prin naşterea ta.

Slavă...

Porfira trupului țesând-o împăratul a toate din preacuratele tale sângiuri şi pe aceasta fără stricăciune purtând-o, cu firea Dumnezeu şi muritor fiind, din pântecele tău a ieşit, Fecioară, având împărăția veşnică.

Şi acum...

Ceea ce fără dureri ai născut pe Dumnezeu şi nepătimaş, chinurile pătimaşei mele inimi cercetează-le, rogu-mă, cu cercetarea ta cea dumnezeiască, căci tu eşti lumii cercetare, Stăpână, acoperământ şi apărare.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părinteşti, şi pe pământ Te-ai pogorât, şi Te-ai preaslăvit, Unule Iubitorule de oameni».

Ca Fiu iubit şezând în sânurile cele înțelegătoare ale Tatălui, în sânurile tale Se aşează, ca Fiu al tău, Preacurată, Cel Unul născut şi întâi născut.

Pajişte cu multe flori te-ai arătat, grădină înmiresmată şi Rai înflorit suflând cu suflările dulci şi îmbătătoare ale harurilor tale şi alungând mirosul cel rău al lumii.

Slavă...

Din neam şi rădăcină împărătească, din ruda împărătească a lui David ca o frumoasă floare crescând, Stăpână, ai înflorit, împărăteasă, pe împăratul Hristos.

Şi acum...

Cântare davidicească îți strigăm ție, Cuvioasă, cu bucurie: Bucură-te, munte gras şi sfânt, chivot de aur al sfințirii celei înțelegătoare.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Doamne Dumnezeul meu, dis-de-dimineață sculându-mă, mă rog Ție: Dă-mi iertare de greşelile mele şi către lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Isaia te-a văzut pe tine, Fecioară, lege scrisă de degetul lui Dumnezeu Celui fără de început care poartă pe Dumnezeu Cuvântul Cel fără de început, Care ne scrie pe noi în cartea vieţii.

Toiag care neudat ai odrăslit floarea nestricăciunii, pe Hristos, curăţeşte, Preacurată, inima mea care odrăsleşte gânduri rele şi stricătoare de suflet.

Slavă...

Uşa cea însufleţită prin care a trecut Dumnezeu, dă-mi mie să străbat cu lărgime de inimă şi cu bucurie uşa pocăinţei cea strâmtă şi calea cea îngustă.

Şi acum...

Ridică-mă pe mine, cel adormit în patul păcatului, Stăpână, şi adoarme mişcările patimilor mele cu rugăciunea ta cea neadormită şi trezeşte-mă din somnul cel greu.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înotând în valul grijilor lumeşti şi înecat fiind de păcatele cele înotătoare împreună cu mine, şi la fiara cea pierzătoare de suflet aruncat fiind, ca Iona strig Ţie, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte».

Nu poate gura cea ritoricească a tâlcui în cuvinte minunea naşterii tale, Născătoare de Dumnezeu, căci singură zămislind în chip de negrăit pe Cel necuprins de Puterile cele de sus, ai născut de la Duhul Sfânt, Preacurată.

Ca pe singura frumoasă, singura minunată între femei, cu totul neîntinată şi sfântă, cinstită şi nepătată şi mai curată decât toată făptura aflându-te pe tine Făcătorul, întru tine S-a sălăşluit.

Slavă...

Râuri de vindecări izvorăşti, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, şi opreşti bolile şi dai veselie celor ce te laudă pe tine cu credinţă, pentru aceea vindecă sufletul meu cel bolnav de păcate, ceea ce eşti bună, şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Privind la mulţimea milei tale, Fecioară, cad la tine cu lacrimi şi strig: Viaţa mea toată îndreptând-o, la slobozirea mea din cortul acesta, fii mie odihnă şi izbăvire.

Sedealna. Glasul al 7-lea

Doamne, noi suntem

Stăpână, mâniatu-S-a Fiul tău pe robii cei păcătoşi căci mila Lui noi am întors-o în mânie, dar tu trimite-ne nouă untdelemnul Lui, Curată. Îndură-te, Maica lui Dumnezeu, milostiv fă-l pe Cel Milostiv cu rugăciunile tale ca iarăşi să îi izbăvească pe cei robiţi.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu şi zicând: Cel preaînălțat, Dumnezeul părinților şi preaslăvit».

O, taină înfricoşată şi străină! O, străină auzire! Că Dumnezeu Fiu al Fecioarei S-a făcut nu în chip, ci în adevăr ca pe mine fiu al lui Dumnezeu să mă facă.

Cine a văzut vreodată sau cine a auzit ca o fecioară să ia în pântece, fără bărbat zămislind şi născând prunc? Întru tine singură, Stăpână, s-au auzit şi s-au făcut cele neauzite.

Slavă...

Sus şi jos, în lung şi în lat, în toată făptura văzută, minunea naşterii tale, Stăpână, covârşeşte toate, căci mai presus de cuvânt pe Făcătorul L-ai născut cu trup.

Şi acum...

Munte mare între munții sfinți, covârşeşti prin sfințenie puterile cereşti cele nematerialnice, din muntele cel înşelat al pierzaniei, caută-mă, Curată, şi mă mântuieşte.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul... ».

Cer nou te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, şi rai cuvântător, templu însuflețit, curat şi sfânt, palat curat al împăratului Iisus, biserică preaslăvită, căci pe Hristos în pântecele tău fără de strâmtorare cuprinzându-L, mai cuprinzătoare decât cerurile te-ai arătat, Fecioară.

Vedeți neamuri şi minunați-vă cu dreptate şi vestiți toate faptele minunate cu adevărat ale lui Dumnezeu căci în mâinile Fecioarei Cel pe care cerul nu Îl ține este ținut prunc, lucrarea mâinilor Sale, vrând să îi smulgă pe muritori cu mână atotputernică din mâna cea tiranică.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Chivot curat şi alabastru cu mir, sfințirea cea înțelegătoare, aleasă şi preacinstită ai cuprins cu vrednicie mirul cel pregătit nu prin iscusință şi măiestrie omenească, Preasfântă, ci numai prin voința Tatălui şi venirea Duhului Sfânt.

Şi acum...

Focul cel nemistuit născându-l, Fecioară prealăudată, ai fost păzită, pentru aceea roagă-L pe Cel ce L-ai născut să mântuiască împreună cu cetele cele netrupeşti şi cu sfinţii pe credincioşii care cântă: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Rugul cel nears, împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu L-a făcut cunoscut lui Moise celui zăbavnic la limbă şi gângav; iar pe cei trei tineri iubirea de Dumnezeu i-a arătat cântăreţi nebiruiţi de foc. Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece şi Cuvântului cel întru tot înţelept trup I-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, locaş al Celui neîncăput, încăpere a Făcătorului tău cel nemărginit, pe tine te mărim».

Acum minunate fă cu mine milele tale, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce mântuieşti pe cei ce nădăjduiesc în tine şi păzeşte-mă ca pe lumina ochilor de demonii cei potrivnici şi de patimile mele, acoperindu-mă cu acoperământul aripilor tale.

Ceea ce ai născut pe Cuvântul care poartă toate cu voia, Născătoare de Dumnezeu, dă-mi şi mie să mă supun voilor lui, eu care m-am plecat la cele de jos şi sunt aplecat spre patimile trupului şi care mă supun viclenelor voiri ale celui viclean.

Slavă...

Nimeni din cei ce aleargă la acoperământul tău, de Dumnezeu slăvită, nu pleacă ruşinat şi întristat, pentru aceea şi pe mine, cel ce alerg la milele tale, miluieşte-mă, Fecioară, nădejdea mea, ca să te slăvesc pe tine pururea cu dor.

Şi acum...

Plecându-se spre nesfârşită milă, Cel ce voieşte mila nu ne-a trecut pe noi cu vederea, cei ce am căzut în prăpastia iadului celui mai de jos, căci din tine, Curată, întrupându-Se cu iubire de oameni, pe noi cei lepădaţi ne-a chemat iarăşi.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Nu vom mai fi opriţi

Bucură-te, scară dumnezeiască, pe care S-a coborât Cel Preasfânt şi i-a izbăvit pe oameni din căderea cea de demult.

Bucură-te, raiul desfătării, Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai odrăslit în mijloc, fără prihană Fecioară, pomul vieții în chip de negrăit.

Bucură-te, Maica Iubitorului de oameni Dumnezeu! Trimite asupra mea iubirea ta de oameni şi milele tale, Fecioară.

Tulburat de multe nenorociri, eu, robul tău, la tine cad, Născătoare de Dumnezeu, vino şi mă mântuieşte.

Duminică seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Al căruia acrostih este:
«Cum voi trece cu vederea al şaptelea plâns?»

Cântarea 1. Glasul al 7-lea
Irmosul:

«Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoşarea pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă ție cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Mă cutremur de osânda hotărârii, Fecioară, căci mai înainte de pedeapsă faptele mele amarnic mă osândesc, pentru aceasta mai înainte de a primi cercarea cercetării ce mă aşteaptă, mântuieşte-mă.

Golindu-şi toată tolba răutății, vrăjmaşul m-a rănit cu săgețile, pentru aceea, nesuferind muncile, la mântuirea ta scap, Mireasa lui Dumnezeu.

Slavă...

Cel ce pe Adam l-a plăsmuit, Preanevinovată, prunc nou din tine a fost văzut ca să înnoiască toată firea îmbătrânită în păcat şi la strălucirea de la început să o aducă.

Şi acum...

Ridică-mă pe mine, cel căzut în adâncul nenorocirilor, Marie fără de prihană, şi mă scoală degrab pe mine cel ce zac în boală, ceea ce singură eşti ajutorul grabnic al celor năpăstuiți.

Cântarea a 3-a
Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, şi cu Duhul cel atoatelucrător şi dumnezeiesc, toată puterea lor, întăreşte-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale».

Îngreunat de cumplita povară a păcatului, precum mai înainte femeia gârbovă plecată la pământ şi eu la tine cad, Preanevinovată, pentru ca, aşa cum Fiul tău a dezlegat-o pe aceea din legăturile cele de mulți ani, aşa şi tu dezleagă-mă din păcatele mele.

Lacrimile, topirea trupului, suspinul, florile pocăinței, nicidecum, Fecioară, nu au arătat în mine rod pururea înfloritor, pentru aceea, furtuna deznădejdii, căzând asupra lor cu putere, le-a veştejit, Mireasa lui Dumnezeu.

Slavă...

Iosif, biruind oarecând pe stăpâna cea desfrânată a plăcerilor nelegiuite, a ajuns împărat strălucit al Egiptului, dar eu, cedând în chip fără de minte patimilor trupeşti celor multe, sunt stăpânit de păcat.

Şi acum...

Nu înceta, ceea ce eşti bună, a te ruga pentru lume, ca să izbăveşti pe toți cei ce te cinstesc pe tine de toată amenințarea şi răutatea care acum se întâmplă, şi de năvălirea barbarilor, de prădăciune şi robie şi din chinuri de tot felul.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părinteşti, şi pe pământ Te-ai pogorât, şi Te-ai preaslăvit, Unule, Iubitorule de oameni».

Om facându-Se asemenea nouă, Fecioară Maică, Fiul cel necuprins al Tatălui a iubit ieftinătatea noastră, pe Care nu înceta a-L ruga, Prealăudată, ca şi noi să ne asemuim Lui.

Legi noi dând pe pământ Făcătorul, a început cu fericirile zicând că fericiți sunt cei săraci, cei ce plâng, fără de prihană Fecioară, pe care roagă-te să le împlinim şi noi.

Slavă...

Născându-L pe Dumnezeu muritorilor, Curată, întrupat din preacuratele tale sângiuri, roagă-L să mă izbăvească pe mine de patimi, de păcate şi de toată întristarea.

Şi acum...

Izbăveşte-ne pe noi de toată amenințarea, Născătoare de Dumnezeu, şi de înfricoşătoarea osândă şi de focul cel veşnic care sunt gătite celor ce calcă poruncile lui Hristos.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Doamne Dumnezeul meu dis-de-dimineață sculându-mă, mă rog Ție: Dă-mi iertare de greşelile mele şi către lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Am auzit pe Proorocul zicând că în fiecare noapte voi uda aşternutul meu cu lacrimi şi m-am spăimântat, Preacurată, pentru aceea strig ție cu credință: Dă-mi mie râuri de lacrimi ca să mă mântuiesc.

Rogu-mă, Fecioară, mintea şi sufletul şi trupul, pe care le-am omorât prin păcat, înviază-le, mintea, spre pocăință, trupul, spre osteneli vrednice, ca bucurându-mă, să te măresc pe tine.

Slavă...

Varsă-mi picăturile milei, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, şi curățeşte păcatele mele cele multe şi semnele rănilor şi urmele lor până în sfârşit le şterge.

Şi acum...

Curg şuvoaiele cugetelor necurate din ticăloasa mea inimă, Născătoare de Dumnezeu, şi trimit minții mirosul cel rău, dar pe acestea usucă-le, rogu-te.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înotând în valul grijilor lumeşti, înecat fiind de păcatele cele înotătoare împreună cu mine şi la fiara cea pierzătoare de suflet fiind aruncat, ca Iona strig Ție, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte!».

Rob păcatului, din voia mea liberă, m-am făcut în chip nenorocit, Născătoare de Dumnezeu, dar către tine, Doamna mea, ridicând ochii sufletului cei înțelegători, mă rog să mă izbăveşti din robia patimilor.

Am stins sfeşnicul şi candela curăției cu faptele întunericului şi ale desfrânării, dar întorcându-mă către tine, cea Preacurată, mă rog cu lacrimi şi cu suspine, iarăşi aprinde-o pe ea.

Slavă...

Râu de haruri şi locaş al luminii celei nematerialnice fiind, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, umple de har mişcările minții mele şi, izbăvindu-mă de noroiul întunecat al lumii, luminează-mă şi străluceşte-mă.

Şi acum...

O, chip străin! Cum prin trup se zădărniceşte dumnezeiescul chip al Stăpânului şi prin acelaşi cu trudă iarăşi se străluceşte! Această taină, Fecioară, este darul Celui născut din tine!

Sedealna. Glasul al 7-lea

Cel ce pentru mine ai răbdat

Pe Cel Atotmilostiv, pe Domnul, roagă-L pentru noi să izbăvească sufletele noastre din toată capcana şarpelui.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu şi zicând: Cel preaînălţat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit».

Ca să mântuiască lumea, Stăpânul pentru milă din tine a venit, pentru aceea nu înceta nicicând a te ruga pentru noi toţi cei ce te lăudăm pe tine.

Fapta cea mai bună şi plină de virtute este cea ascunsă şi neştiută, pe care Dumnezeu în chip nevăzut o primeşte, învredniceşte-mă şi pe mine acesteia să mă fac părtaş, Preabinecuvântată.

Slavă...

Greul păcatelor mele şi povara uşurează-mi-le, Fecioară, mie celui ce strig bunului tău Fiu: Dumnezeul părinţilor noştri, preaînălţat şi preaslăvit eşti.

Şi acum...

Orice suflet cu post se întăreşte şi cu untdelemn se îngraşă şi cu lacrimile se adapă, Curată, pentru aceea te rog prin acestea luminează sufletul meu.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul... ».

Nimeni dintre oameni nu este Fără prihană, Născătoare de Dumnezeu, chiar dacă viaţa lui ar fi numai o zi, iar eu, îmbătrânind în păcate, nicidecum nu am urât toată răutatea. Pentru aceea miluieşte-mă şi înţelepţeşte-mă prin pocăinţă şi mă mântuieşte.

Dă-mi lacrimi de pocăinţă, Fecioară, ca un ghimpe de aur în ticălosul meu suflet, pe care să îl am în amintire neîncetat şi ca o nevoinţă pentru cuvinte şi fapte rele, căci tu eşti limanul celor înviforaţi, nădejdea şi ajutorul celor deznădăjduiţi.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Izbăveşte-mă de vrăjmaşii cei văzuţi şi cei nevăzuţi pe mine, ticălosul şi nenorocitul tău rugător, Curată, din primejdii şi nenorociri şi ispite de tot felul şi de boli, pe mine cel ce cânt: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum...

Cum va usca pocăința, Născătoare de Dumnezeu, adâncul patimilor mele, dacă Hristos nu va arunca în mine focul cel înțelegător, pe care numai El, Fiul tău, ştie să îl arunce în suflete pururea, pe Acesta roagă-L să învrednicească de partea celor mântuiți şi smeritul meu suflet.

Să lăudăm... Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai pe Dumnezeu l-a făcut cunoscut lui Moise celui zăbavnic la limbă şi gângav, iar pe cei trei tineri, iubirea de Dumnezeu i-a arătat cântăreți nebiruiți de foc. Toate lucrurile Domnului lăudați pe Domnul şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece şi Cuvântului cel întru tot înțelept trup I-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, locaş al Celui neîncăput, încăpere a Făcătorului tău cel nemărginit, pe tine te mărim».

Nepăzind nevătămat chipul pe care l-am primit de la Ziditorul meu din iubirea Lui de oameni, m-am făcut plin de toată răutatea, ceea ce singură prin cuvânt ai primit pe Ziditorul şi Fără stricăciune L-ai născut, mântuieşte-mă.

O, sfat vrăjmăşesc! O, îndemn al vrăjmaşului împotriva căruia a stat Născătoarea de Dumnezeu! O, nemăsuratele mele răutăți, cărora le-am urmat în chip fără de minte şi m-am supus plăcerilor trupului şi am ajuns la pierzanie!

Slavă...

O, ce frică şi cutremur va fi, Curată, când Ziditorul va şedea să judece toate! O, cum voi vedea faptele mele rele amarnic osândindu-mi ticălosul meu suflet! Mai înainte de a ajunge la sfârşit, Fecioară, mântuieşte-mă!

Şi acum...

Ca dintr-un somn şi din multă beție trezeşte-te din nepăsare, suflete al meu, lepădând lenea şi trândăvia şi scuturându-te de toată greaua şovăială chiar dacă te vei îmbunătăți cu întârziere.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Astăzi se gândeşte Iuda

Bucură-te, cer mai cinstit decât orice loc din lume prin strălucirea virtuților şi a harurilor dumnezeieşti, Fecioară, fiind împodobit cu stele, pe care ne-a răsărit nouă soarele dreptății şi care, prin lumina-i, a lucrat ziua cea neapusă spre mântuirea tuturor oamenilor, de Dumnezeu dăruită.

Bucură-te, Maică, singură fără de bărbat, care între maici ai păzit fecioria şi ai arătat cele ale maicilor, dar având firea fecioarelor, iar aceasta este cea mai străină minune dintre toate minunile. Bucură-te, Fecioară, singură nestricată, ceea ce în feciorie ai născut, purtând cele ale fecioarelor, dar după firea maicilor, cea mai înfricoşată grăire a toate minunile.

Bucură-te, mirul cel mai înmiresmat; bucură-te, mirodenie de mult preț; bucură-te, ceea ce pururea picuri tămâie din raiul cel înțelegător; bucură-te, nard dumnezeiesc; bucură-te, ceea ce ai născut din mireasma ta mirul cel de mult preț, pe Hristos, prin Care se unge preoția cea împărătească.

Pleacă urechea ta cea iubitoare de bine spre mine, cel ce mă rog, Preanevinovată, şi nu mă lepăda de la fața ta, nici nu amâna ajutorul tău, căci cu vicleşug vicleanul grăbeşte să mă piardă, mişcând inima mea spre patimi dobitoceşti, dar tu păzeşte-mă cu totul nepărtaş vătămării lui.

Luni seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Clement

Cum se vede în următoarele tropare ale Născătoarei

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Lui Dumnezeu Celui ce a ajutat lui Moise în Egipt de a scos pe Israel şi a scufundat pe Faraon în marea Roşie, cântare de biruință să-I cântăm că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Pe cel căzut în stricăciune prin neascultare, pe strămoşul Adam înnoindu-l, ai născut pe Dumnezeu, Fecioară fără prihană.

Mintea mea cea omorâtă, înviază-o prin energia vieții celei întrupate din tine cu adevărat, Maică fără de prihană.

Slavă...

Cei ce te binecuvintează pe tine cu credință sunt binecuvântați de Dumnezeu în chip vădit, căci tu singură ai rodit, Mireasa lui Dumnezeu, roada binecuvântării.

Şi acum...

Pleacă urechea ta cea iubitoare de bine către mine, cel ce mă rog ție, Prealăudată, şi dăruieşte-mi izbăvire din ispite şi din nenorociri.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întăritu-s-a în credință Biserica lui Hristos, pentru că neîncetat cu laude strigă cântând: Sfânt eşti, Doamne, şi pe Tine Te laudă duhul meu».

Pe tine, Fecioara, cort al mărturiei mai înainte Dumnezeu te-a arătat în chip dătătorului de lege în munte, căci te-ai făcut cort al Celui ce pe toți îi sfințeşte.

A fost văzută venirea lui Dumnezeu celui nevăzut întru tine, Fecioară, în chip de negrăit, Curată, a Celui întrupat. Căci tu tron ai fost al împăratului a toate.

Slavă...

Pământ curat şi sfânt te cunoaştem pe tine, Fecioară, care ne-ai odrăslit nouă fără de sământă spicul cel minunat, care îi hrăneşte pe cei ce te fericesc pe tine cu credință şi cu dor.

Şi acum...

Dezlegare datoriilor dă-ne nouă, Curată Fecioară, cu rugăciunile tale de maică, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul, Cel ce izbăveşte lumea din osândă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am glasul tău şi m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale şi m-am spăimântat, Doamne».

Auzitu-te-a pe tine Avacum, fără de prihană Fecioară, munte al Duhului strălucind în umbre, căci din tine Dumnezeu a fost văzut întrupat.

Minunată aflându-te pe tine Mirele, strălucind de frumusețe, întru tine S-a sălăşluit şi te-a făcut pe tine Născătoare de Dumnezeu, Preacurată.

Slavă...

Poate poporul ortodocşilor să te laude pe tine, cea cu totul fără prihană, ca Maică a lui Dumnezeu, strigând împreună cu îngerul: Bucură-te!

Şi acum...

Ai schimbat, Stăpână, în binecuvântare blestemul lui Adam, născând nouă pe Hristos, către Care strigăm: Slavă puterii Tale, Doamne!

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«De noapte mânecă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină eşti şi poruncile Tale s-au făcut vindecări robilor Tăi, Iubitorule de oameni».

Templu sfințit al Atotțiitorului te-ai arătat, căci aflând pântecele tău mai curat decât cerurile, Stăpânul întru tine S-a sălăşluit, Curată Maica lui Dumnezeu.

Îndrăgostit de bună cuviința ta, Doamnă, de strălucirea fecioriei tale, de plăcuta şi dulcea ta frumusețe, Stăpânul întru tine, Fecioară, S-a sălăşluit.

Slavă...

Cei ce te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu, Maică Fecioară, să fie învredniciți prin tine să dobândească desfătarea şi împărăția cea veşnică, Preasfântă.

Şi acum...

Binecuvântată, slăvită Maică, nenuntită, sufletul meu cel omorât de păcate şi îngropat de neînfrânările patimilor înviază-l.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iona din pântecele iadului striga: Scoate din stricăciune viața mea. Iar noi strigăm ție: Atotputernice Mântuitorule, miluieşte-ne pe noi!».

Frumusețea sfinților îngeri, bucuria tuturor oamenilor, tu eşti, fără prihană Fecioară, ca ceea ce L-ai născut pe Dumnezeu, Cel mai înainte de veci.

Chivotul care a primit tablele legii te-a preînchipuit pe tine Născătoare de Dumnezeu, ca una care ai primit în pântecele tău pe Cuvântul lui Dumnezeu Care S-a întrupat pentru noi.

Slavă...

Pe Emanuel cel după Fire îndoit, Născătoare de Dumnezeu, tu L-ai născut pe Cuvântul Cel mai presus de desăvârşire, pe Dumnezeu întrupat Care ne dăruieşte nouă izbăvire.

Şi acum...

Cu pâraiele cele duhovniceşti adapi pe toți, ceea ce verşi ca un izvor milă, pururea Fecioară, pentru aceea îndură-te şi de mine şi mă miluieşte.

Sedealna. Glasul al 7-lea

Covârşit-a puterile

Ocrotitoarea creştinilor tu eşti şi izbăveşti din ispite pe cei ce aleargă la tine, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceasta ție strigăm: Nu îi trece cu vederea pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuvioşii tineri în cuptorul cel cu foc aruncați fiind, focul în rouă l-au prefăcut prin cântare astfel strigând: Bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul părinților noştri».

Pe tinerii cei din cuptorul cel cu foc naşterea ta i-a mântuit oarecând, iar acum mântuieşte-ne şi pe noi, Preanevinovată, prin venirea Lui cea mai presus de cuvânt, pe noi, cei ce strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Pe Adam cel osândit şi de moarte stăpânit, al doilea Adam, Preacurată, miluindu-l prin tine, iarăşi l-a chemat, pe cel ce strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Slavă...

David, strămoşul lui Dumnezeu, scrie slava ta, Fecioară, şi prooroceşte că tu eşti împărăteasa făpturilor stând de-a dreapta Dumnezeului părinților noştri, cu totul fără de prihană.

Şi acum...

Naşterea ta cea necuprinsă, Fecioară, o slăvim, prin care din moarte ne-am izbăvit, născându-ne prin ea întru nestricăciune, noi cei ce strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe împăratul slavei, Cel Unul fără de început... ».

Cuptorul patimilor mă arde, Fecioară, şi cu focul plăcerilor mă mistuie, dar venind tu, cu rouă milei tale stinge-l, dând sufletului meu răcorire.

Împodobită fiind cu felurite virtuți, templu strălucit al Celui Preaînalt te ştim pe tine, Preasfântă Fecioară, cu evlavie lăudându-te şi preaînălțându-te întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

În două firi, pe Unul din Sfânta Treime, în chip cuvenit lui Dumnezeu, fără sământă bărbătească, L-ai născut, Maica lui Dumnezeu, pe Mântuitorul lumii, pentru aceea noi, credincioşii, cu dor te preaînălțăm întru toți vecii.

Şi acum...

Stăpânul cel necuprins al tuturor pe Care cerurile nu îl cuprind, Maica lui Dumnezeu, a fost cuprins în pântecele tău, Fecioară. Pentru aceea pe tine noi, credincioşii, cu dor te preaînălțăm întru toți vecii.

Să lăudăm ... Irmosul:

«Pe împăratul slavei, Cel Unul fără de început, pe Care îl binecuvintează puterile cerurilor şi de Care se cutremură cetele îngerilor, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Prealăudată, cea mai înaltă decât cerurile, care fără sământă ai zămislit pe Cuvântul cel fără de început, şi ai născut oamenilor pe Dumnezeu întrupat, pe tine, toți credincioşii cu cântări pururea te mărim».

Naşterea ta cea mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu, îi uimeşte pe îngeri şi îi spăimântează pe oameni, căci tuturor este negrăită şi necuprinsă, pe care, lăudând-o cu evlavie, o slăvim.

Se miluieşte acum prin tine toată firea omenească cea cu adevărat unită după ipostas cu Cuvântul şi facându-se dumnezeu prin dar, Fecioară, pentru aceea toţi pururea pe tine te mărim.

Slavă...

Tunicile morţii şi ale stricăciunii le-ai îndepărtat, Fecioară, născând oamenilor tunica mântuirii, pe Dumnezeu întrupat, pentru aceea toţi pe tine pururea te mărim.

Şi acum...

Tu ai fost, Născătoare de Dumnezeu, în chip mai presus de fire sălaş cu adevărat al împăratului a toate şi chivot de aur al legii, avându-L înlăuntru pe Dătătorul de lege, pe Dumnezeu cel întrupat.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Nu vom mai fi opriţi

Bucură-te, zori care ai adus în lume pe soarele cel mare care îi luminează pe cei ce şed în întuneric, Curată.

Bucură-te, juncă, ceea ce ai născut pe viţelul cel fără prihană Care a unit cele cereşti cu cele pământeşti.

Bucură-te, templu, de Dumnezeu împodobit, al lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, ancora credinţei; bucură-te, frumuseţe mult dorită.

Mulţime multă de nenorociri înviforează sufletul meu, din toate, Născătoare de Dumnezeu, arată-mă pe mine slobod.

Marți seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Mitrofan al Smirnei

Al căruia acrostih este:

«Pe Stăpâna tuturor o binecuvintez acum de şapte ori»

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoşarea pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă ție cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Cetele îngerilor te cinstesc pe tine cu adevărat, Preacurată, Maică a Dumnezeului tuturor, dar şi acum primeşte din buzele mele de lut cântare de laudă.

Pe Soarele cel din Soare, pe Cuvântul cel necuprins care străluceşte fără de ani, sub ani L-ai răsărit, cu ale Cărui raze, Fecioară, luminează sufletele noastre şi le înțelepțeşte.

Slavă...

Omoară răutatea trupului meu cea încă vie, ceea ce ai născut viața cea adevărată, cu totul fără prihană Fecioară, şi dăruieşte, Curată, robului tău izbăvirea de patimi şi de păcate.

Şi acum...

Se cuvine ție, Născătoare de Dumnezeu, cuvânt de laudă pururea, dar noi te rugăm pe tine: Mântuieşte din tot necazul vieții pe noi, cei ce alergăm la tine, Curată, cu credință.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, şi cu Duhul cel atoatelucrător şi dumnezeiesc, toată puterea lor, întăreşte-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale».

Plătindu-mi tu datoriile cu harurile tale, Stăpână, cu recunoştinţă, aşa cum se cuvine unui rob, te laud pe tine cu căldură, Maică fără prihană a Cuvântului, Izbăvitorul tuturor, dar şi acum scoate-mă pe mine din nenorocirile vieţii.

Pe Adam, cel omorât oarecând din neascultare, de o viaţă mai bună l-ai învrednicit, Preasfântă, născând pe începătorul vieţii, pe Cuvântul, Stăpână, dar şi acum pe mine din moartea păcatului slobozeşte-mă.

Slavă...

Trufindu-mă, legea trupului cea pătimaşă acum o asupreşte pe cea a duhului şi către cumplite pofte trage mintea mea, Preasfântă, dar dăruieşte-mi mie degrab pacea nepătimirii cu rugăciunile tale.

Şi acum...

În chip netâlcuit în pântecele tău zămislind pe Cel ce ţine toate, Preacurată, pe Hristos, ai dezlegat firea pământenilor din stăpânirea iadului, dar şi acum rupe laţul cel încâlcit al celor ce mă pizmuiesc.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părinteşti, şi pe pământ Te-ai pogorât, şi Te-ai preaslăvit, Unule Iubitorule de oameni».

Lupt noaptea cu întunericul chinurilor, înnegrit fiind la cuget, o, uşa luminii, luminează-mă cu strălucirile tale şi scoate-mă degrab din greutatea necazurilor.

Fiind cuprins de mulţimea păcatelor şi de lanţurile ispitelor fiind legat cu putere, chemând acum ajutorul tău, Stăpână, aş fi izbăvit de toată răutatea.

Slavă...

Adunările şi sfaturile oamenilor răi şi cumpliţi, vicleni şi pizmaşi risipeşte-le, Prealăudată, şi izbăveşte-mă de toată nenorocirea şi necazul vieţii.

Şi acum...

Nodurile cugetelor celor mincinoase şi uneltirile cele împotriva mea, cu sabia rugăciunilor tale taie-le, Stăpână, şi degrab le dezleagă şi izbăveşte-mă din tot necazul.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Noapte neluminoasă eşti necredincioşilor, Hristoase, iar credincioşilor Luminare întru desfătarea dumnezeieştilor Tale cuvinte, pentru aceasta către Tine mânec şi laud dumnezeirea Ta».

Zid nebiruit fiind credincioşilor, acoperământ fii robului tău şi din toată răutatea şi întristarea izbăveşte-mă cu tărie, Fecioară.

Bolnav fiind foarte şi vătămat cumplit din ambele părți, Preasfântă, aş primi de la tine, cu rugăciunile tale, întărire sufletului şi trupului.

Slavă...

La noianul milelor tale, Fecioară, alergând acum, eu, robul tău, aş fi izbăvit de răutatea şi de sfatul celui nedrept care mă stăpâneşte.

Şi acum...

Faima covârşitoare a rugăciunilor tale pretutindeni zboară, Maică Fecioară, pentru care acum şi pe mine izbăveşte-mă din toată strâmtorarea vieții.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înotând în valul grijilor lumeşti, înecat fiind de păcatele cele înotătoare împreună cu mine şi la fiara cea pierzătoare de suflet fiind aruncat, ca Iona strig Ție, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte».

Grăirile şi cuvintele tuturor credincioşilor pe tine te laudă ca o datorie comună tuturor oamenilor răsplătind naşterii tale, dar şi acum pe cel ce te laudă pe tine, primeşte-l şi îl izbăveşte din ispite şi din necazuri.

Pe mine, cel chinuit şi înțepat de spinii patimilor şi păcatelor şi care caut la tine vindecare, cu totul Fără de prihană Fecioară, izbăveşte-mă de toată durerea şi întristarea şi ridică-mă din ispite şi necazuri.

Slava...

Firea pământenilor la cer ai dus-o, Născătoare de Dumnezeu, în chip vădit, fiind palat împăratului slavei, pentru aceea ridică-mă din adâncul multor păcate, ispite şi patimi.

Şi acum...

Pe Cuvântul cel întrupat mai presus de minte şi de cuvânt, Fecioară curată, L-ai născut prin cuvânt Care ne-a izbăvit pe noi din necuvântare, pentru aceea cu dumnezeieşti cuvinte neîncetat te lăudăm si cu credință te slăvim.

Sedealna. Acelaşi glas

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară neîntinată, roagă pe Fiul tău, împreună cu puterile cele de sus, să îmi dăruiască mai înainte de sfârşit, iertare de păcate mie, celui ce cu credință te slăvesc pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuvioşii tineri, în cuptorul cel cu foc aruncați fiind, focul în rouă l-au prefăcut prin cântare astfel strigând: Bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul părinților noştri».

Împodobită cu ciucurii curăției, fără prihană Fecioară, schimbă acum ruşinea răutății sufletului meu în dumnezeiască frumusețe, binecuvântată Stăpână, ocrotitoarea neamului nostru.

Se întărâtă şi acum răzbunătorii demoni şi focul patimilor îl aprind mie, ci mai vârtos, cu strălucirile milelor tale, pe aceştia până în sfârşit arde-i, ocrotitoarea neamului nostru.

Slavă...

Nu înceta a-L ruga pentru noi pe Fiul tău, fără prihană Maică a lui Dumnezeu, cu rugăciunile tale, scoțând din necazurile cele omeneşti şi din chinuri pe cei ce se roagă ție.

Şi acum...

Din patimile tiranului izbăveşte-ne pe noi pe toți, Curată, pentru ca, mântuiți fiind, să cântăm Fiului şi Dumnezeului tău, Fecioară Maică, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce este cu adevărat Dumnezeu... ».

Turme de patimi cu adevărat şi de multe feluri de chinuri înconjură, Stăpână, pe rugătorul tău, dar izbăveşte-mă de toată ocara lor.

Să vină acum peste noi mâna ta cea puternică, Stăpână, şi să ne izbăvească pe noi din întristarea omenească la care ne aşteptam.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Cursele oamenilor răuvoitori şi vicleni zdrobeşte-le, curată Născătoare de Dumnezeu, şi izbăveşte pe rugătorul tău din tot felul de chinuri.

Şi acum...

Singur liman dumnezeiesc fiind credincioşilor, Marie Preacurată, te rog pe tine să mă izbăveşti de furtuna amară de pe marea vieții.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe cel ce este cu adevărat Dumnezeu şi pricina firii tuturor, pe Hristos să-L preaînălțăm şi să-L slăvim întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe ceea ce este mai presus de fire Maică şi după fire fecioară, pe cea singură între femei binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, cu cântări de taină credincioşii o mărim».

Săltând ca un mânz, cu frâul poruncilor Stăpânului şi al rugăciunilor tale sunt tras, Preasfântă, spre căile râvnei celei ostenitoare.

Mă tânguiesc tare, alunecând fără voie către faptele cele rele ale păcatului, izbăveşte-mă, Născătoare de Dumnezeu, de schimbarea în mai rău.

Slavă...

Tămăduire omeneştii firi te-ai arătat mai înainte, ai vindecat zdrobirea lui Adam şi a Evei, vindecă-mă şi pe mine, Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale.

Şi acum...

Minte înfrânată dăruieşte-mi şi inimă curată şi voință atentă, ca să păzesc, Stăpână, curatele porunci ale Dumnezeului nostru.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Nu vom mai fi opriți

Bucură-te, ceea ce în chip de negrăit ai născut pe Dumnezeu, Cel ce a îndumnezeit pe om, prin pogorârea Lui, Fecioară.

Bucură-te, scăparea slăvită a întregii lumi, şi străină auzire oamenilor şi îngerilor.

Bucură-te, lumina lumii, Maică Fecioară, binecuvântată, care ai născut cu trup pe Dumnezeu mai presus de cuget şi în chip de negrăit.

Fiindcă alt ajutor afară de tine nu am eu, rugătorul tău, la tine cad, Născătoare de Dumnezeu, în dar mântuieşte-mă.

Miercuri seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Cântarea 1. Glasul al 7-lea
Irmosul:

«Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoşarea pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă ţie cântare de biruinţă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Cu cea dintâi dintre patimi îmbolnăvindu-se întru cele înalte demonul, părerea de sine, a căzut, din mândrie. Aşadar, tu, Prealăudată Fecioară, de aceasta izbăveşte-ne pe noi, păzindu-ne în smerenie.

Cuvinte de hulă şi cugete necurate izvorăsc, Preacurată, numai din părerea de sine, dar tu, cu rouă milei tale, răcoreşte curgerile răutăţilor mele, ceea ce eşti bună.

Slavă...

Mare este comoara neprădată a neagonisirii fiindcă aşa cum Hristos a fost sărac şi străin, la fel şi noi suntem învăţaţi de El, Fecioară, să ne îndreptăm viaţa.

Şi acum...

Cu apele Iordanului înnoind firea, Mireasa lui Dumnezeu, Hristos ne-a dăruit nouă botezul, pe care întinându-l, vai, mie!, ne curăţim din nou prin botezul lacrimilor.

Cântarea a 3-a
Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, şi cu Duhul cel atoatelucrător şi dumnezeiesc, toată puterea lor, întăreşte-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale».

Prin pocăinţă orice rău şi orice păcat se şterge, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea tuturor, aşadar, în căile pocăinţei îndreaptă-ne pe noi pentru ca şi noi, imitând cu dreaptă socoteală pe cei ce au pocăinţa, să dobândim prin ea dezlegarea păcatelor.

Prin pocăință, tâlharul, prin suspine, vameşul, prin lacrimi, femeia cea păcătoasă pe Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, L-au milostivit, dar eu chem în ajutor numai nădejdea întru tine prin care voi fi izbăvit de chin.

Slavă...

Scara pe care a văzut-o Iacob, tu însăți eşti, Fecioară, căci ai preînchipuit rânduiala, înfăptuirea şi treptele virtuților, pe care dă-ne să urcăm şi noi, curățindu-ne simțurile prin a cincea treaptă.

Şi acum...

Mai înainte istorisind Ghedeon taina ta, Fecioară, pe lână a atras oarecând cereasca rouă, dar tu roagă-te ca şi mie să îmi fie trimisă de la Dumnezeu rouă lacrimilor, ca să umplu lâna Duhului.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părinteşti, şi pe pământ Te-ai pogorât, şi Te-ai preaslăvit, Unule Iubitorule de oameni».

Ceea ce eşti cu totul strălucită şi aducătoare de bucurie şi curățitoare a întinăciunilor, fără de prihană Fecioară, ceea ce eşti lucrătoare veselă având chemarea plânsului, fii mie păzitoare.

Lacrima pocăinței alungă cu putere, Preacurată, toată amărăciunea mâniei, roagă-te dar ca şi eu să fiu îmbrăcat cu pocăința ca şi cu un veşmânt.

Slavă...

Cuvintele înțelepților spun limpede că de nimic altceva nu Se bucură Dumnezeu decât de îndreptarea omului păcătos, pentru aceasta, îndreaptă-mă şi pe mine.

Şi acum...

Căzând în multe păcate, mă întreb pe care dintre ele îl voi plânge primul, dar uitându-le pe toate, Mireasa lui Dumnezeu, către tine alerg, apărătoare caldă.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Doamne Dumnezeul meu, dis-de-dimineață sculându-mă, mă rog Ție: Dă-mi iertare de greşelile mele şi către lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

A spus gura cea dumnezeiască, adică, Adevărul însuşi, că mincinos este numai diavolul. Aşadar, să fugim de minciună, pentru ca prin rugăciunile Preacuratei, să devenim fii ai adevărului.

A zis Hristos lui Petru de şaptezeci de ori câte şapte să dăm iertare greşelilor, roagă-te, Mireasa lui Dumnezeu, să îmi ierte şi mie când voi sta înaintea Judecătorului.

Slavă...

Propriu bunătății Stăpânului este mila şi milostivirea, căci miluieşte ca un milostiv şi iartă păcatele şi ca un bun poartă de grijă să ne mântuiască pe toți, Mireasa lui Dumnezeu.

Şi acum...

Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut cu trup pe Făcătorul şi Ziditorul meu, nu mă părăsi pe mine şi nu mă trimite pe mine departe de apărarea ta, rogu-mă.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înotând în valul grijilor lumeşti, înecat fiind de păcatele cele înotătoare împreună cu mine şi la fiara cea pierzătoare de suflet fiind aruncat, ca Iona strig Ție, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte!».

Mulțimea îngerilor, a Heruvimilor şi a Tronurilor, şi orice rânduială înțelegătoare, Maica lui Dumnezeu, te măresc pe tine ca mai înaltă decât ele, dar noi, cei pământeşti şi josnici, cerem de la tine iertare greşelilor.

Mai lată decât cerurile şi decât tot pământul eşti şi mai sfântă decât toate făpturile şi cine va putea să te laude după vrednicie? Totuşi, primeşte voia mea cea bună şi dă-mi iertare de greşeli, Curată.

Slavă...

Ochiul împrăştiat şi risipit în cele văzute nu lasă mintea să înainteze către mişcările înalte ale vederii dumnezeieşti, ci este atras, Născătoare de Dumnezeu, către multe feluri de patimi ale trupului.

Şi acum...

Solomon mai înainte a scris în *Cântarea Cântărilor* povestea mirelui şi a miresei arătând unirea sufletului cu Dumnezeu. Astfel roagă-te Celui ce a ieşit din tine întrupat fără de sământă, să mă unească şi pe mine cu El, Preacurată.

Sedealna. Glasul al 7-lea

Rodul pântecelui tău

Nicăieri altundeva nu nădăjduim să aflăm mântuire, Preanevinovată, afară numai dacă nu dobândim ajutor grabnic de la tine. Pentru aceasta, pe tine te mărim.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu şi zicând: Cel preaînălțat, Dumnezeul părinților şi preaslăvit».

Gura mişcându-şi spre laudă Proorocul, şi-a umplut-o de Duhul, precum este scris. Iar eu, deschizând-o, vărs deşertăciuni, Preacurată. Dar tu înțelepţeşte-mă cu dorul tău.

Noaptea adâncă a păcatelor mă cuprinde şi nu-mi pot aținti ochii spre lumina pocăinței, Mireasa lui Dumnezeu, dar tu ridică-mă spre pocăință cu rugăciunea ta fierbinte.

Slavă...

Smochin neroditor am fost văzut, Maica lui Dumnezeu, şi mă tem de hotărârea tăierii, ci tu mijloceşte pentru mine, ca să vărs lacrimi pentru spurcăciunile mele.

Şi acum...

O, cum voi răbda focul gheenei? O, cum voi răbda viermele! Şi scrâşnirea dinților, Prealăudată! Dar tu izbăveşte-mă cu rugăciunea ta cea fierbinte către Cel Preaînalt!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul... ».

Suspină, suflete, şi din adâncul inimii trimite glas de tânguire şi de jale către Maica lui Dumnezeu. Miluieşte-mă, Curată, pe mine, cel ce am păcătuit mai presus decât toți muritorii. Izbăveşte-mă de gheena şi de întunericul veşnic şi fă-mă şezător de-a dreapta.

Dă-mi inimă priveghetoare şi ochi al minții treaz care să privegheze şi să-L primească în ceasul în care nu mă aştept, târziu în noapte, pe Dumnezeu Care vine să mă învrednicească pe mine de cămara dumnezeiască, de voi avea aprinsă candela virtuților.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Fii mie ajutor, Preasfântă Fecioară, celui ce alerg la tine şi strig cu credință: Miluieşte-mă, Bună, şi, mai înainte de sfârşit, dăruieşte-mi mie iertare păcatelor şi în ceasul sfârşitului meu dă-mi mântuire şi după sfârşit, odihnă desăvârşită.

Şi acum...

Puterea Unicei Thearhii una este, nedespărțit împărțită şi fără amestecare unită: Tatăl, izvorul pricinuitor al celor ce au ieşit din El, Fiul şi Duhul. Pe aceasta într-un glas noi credincioşii o lăudăm şi o slăvim întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Rugul cel nears, împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu L-a făcut cunoscut lui Moise celui zăbavnic la limbă şi gângav; iar pe cei trei tineri, iubirea de Dumnezeu i-a arătat cântăreți nebiruiți de foc. Toate lucrurile Domnului lăudați pe Domnul şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece şi Cuvântului cel întru tot înțelept trup I-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, locaş al Celui neîncăput, încăpere a Făcătorului tău cel nemărginit, pe tine te mărim».

Cuvintele dumnezeieştilor părinți, Curată, învață că lepădarea răutății este pocăință, apoi şi reaua pătimire, postul, privegherea şi zdrobirea inimii şi plânsul curățitor, pe care şi mie dăruieşte-le, Maică Fecioară.

Înfricoşătoarea zi a Stăpânului s-a apropiat şi tu dormi suflete al meu? O, vai nebuniei tale! Grăbeşte-te, scoală-te şi plângi stăruitor şi strigă Fecioarei: Ceea ce ai născut pe Hristos, Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-mă!

Slavă...

Suflete al meu, noaptea vieții înaintează, iar înfricoşătoarea zi a cercetării celor făptuite de tine se apropie, iată vine. Teme-te de Scaunul acela înaintea căruia urmează să te înfățişezi, pentru aceea strigă: Miluieşte-mă, Stăpână.

Şi acum...

Tu eşti apărătoarea mea şi scăparea, Fecioară, tu eşti veselia mea şi dumnezeiască laudă. Aşadar, tu izbăveşte-mă de tot păcatul şi mânia aducătoare de moarte, de toată vătămarea şi primejdiile şi de viitoarea înfricoşătoarea osândă.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Astăzi se gândeşte Iuda

Bucură-te, grădină de trandafiri cu bună mireasmă, care din muguri ai odrăslit trandafirul cel roşu şi înmiresmat al fecioriei; bucură-te, crin dumnezeiesc din care Cel ce îmbracă felurit crinii câmpului Şi-a încins veşmântul cel netors al trupului care ascunde porfira lui Solomon; bucură-te, floare mai colorată decât orice culoare.

Bucură-te, împărăteasa împărăteselor care ai născut pe împăratul împăraților a Cărui împărăție este împărăția tuturor veacurilor; bucură-te, ceea ce ai biruit împărăția morții şi ai născut pe Dătătorul împărăției vieții pe care o cinstesc împărații; bucură-te, Marie, împărăteasa tuturor.

Bucură-te, nor uşor, ceea ce ai îmbogățit pământul şi greutatea cortului tău din înălțimile curăției facându-l mai uşor decât aerul cel mai străveziu, întru care Hristos şezând, precum a zis Isaia, S-a pogorât în Egipt şi i-a zdrobit idolii cei făcuți de mână şi l-a întors la cunoştința cea dumnezeiască.

Umple inima mea, Fecioară, de pocăință, rogu-mă, dăruieşte şi sufletului meu plâns mântuitor, mânia mea întoarce-o împotriva demonilor, toată năzuința mea îndreapt-o spre Domnul, întăreşte-mă ca pururea să mă îndeletnicesc cu rugăciunile, ca prin tine viață să dobândesc şi strălucire dumnezeiască.

Joi seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoşarea pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă ție cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Pe mine, cel ce zac în patul lenevirii, Fecioară, din tot felul de păcate, tu însuți mă ridică, dăruindu-mi dumnezeiască întărire, ca să slăvesc minunile tale, Preacurată, ca ceea ce eşti cu adevărat preaslăvită.

Vindecă zdrobirea sufletului meu, Născătoare de Dumnezeu, pe care vrăjmaşul a pricinuit-o prin momeala plăcerilor, folosindu-te de dumnezeieştile leacuri ale milei şi puterii tale, Curată.

Slavă...

Opreşte cursele plăcerilor şi patimilor mele prin adierea dumnezeieştii tale rugăciuni, Preanevinovată, ca să slăvesc cu inimă lină nemăsurata ta putere.

Şi acum...

Slava lumii, Fecioară slăvită, ceea ce ai născut în chip slăvit pe Dumnezeu Cel preaslăvit, învredniceşte-i de dumnezeiasca slavă pe cei ce pururea te slăvesc pe tine ca Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, şi cu Duhul cel atoatelucrător şi dumnezeiesc, toată puterea lor, întăreşte-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale».

Iosif, biruind oarecând pe stăpâna cea desfrânată a plăcerilor nelegiuite, a ajuns împărat strălucit al Egiptului, dar eu, cedând în chip fără de minte patimilor trupeşti celor multe, sunt stăpânit de păcat.

Născătoare de Dumnezeu, Marie, smulge-mă pe mine din Egiptul cel înțelegător şi din robia celui rău, tu, ceea ce despici mările cugetelor mele rele, ducându-mă în muntele pocăinței şi mântuindu-mă.

Slavă...

Fugind de dumnezeieştile porunci, m-am făcut nebun la minte şi am devenit rob plăcerilor prin care am stins frumusețea sufletului şi m-am înnegrit, ceea ce eşti bună, dar tu, arătându-te mie mijlocitoare, cercetează pe robul tău.

Şi acum...

Întinat cu plăcerile, pe tine, Fecioară neîntinată, te rog: Izbăveşte-mă din toată întinăciunea trupului şi dăruieşte-mi mie plâns curățitor şi lacrimă neîncetată care să stingă văpaia gheenei.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părinteşti, şi pe pământ Te-ai pogorât, şi Te-ai preaslăvit, Unule Iubitorule de oameni».

Pe ceea ce singură este aleasă de Dumnezeu dintre toate neamurile mai înainte de toată făptura, podoaba întregii firi, floarea cea de mult preț, pe Fecioara să o lăudăm.

Luminarea şi dulceața celor ce se încred în tine, Prealăudată, umple de bucurie mult îndurerata mea inimă, împlinind cererile ei.

Slavă...

Arată ajutorul tău, Preabună, robului tău care din suflet nădăjduieşte întru tine, Preanevinovată, şi te cheamă pe tine, nădejdea tuturor şi lauda.

Şi acum...

Mireasa lui Dumnezeu, primeşte rugăciunile mele şi izbăveşte-mă din tot necazul, batjocura şi răutatea şi din toate primejdiile pe mine, cel ce laud cu dor naşterea ta.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Doamne Dumnezeul meu dis-de-dimineață sculându-mă, mă rog Ție: Dă-mi iertare de greşelile mele şi către lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Adună mintea mea cea împrăştiată, Născătoare de Dumnezeu, şi fă-mă să îmi văd propriile răni, să plâng şi să mă tânguiesc pentru ele şi de cele străine să mă depărtez.

Picură-mi picăturile milei, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, şi curăţeşte-mi păcatele mele cele multe, şterge urmele şi semnele rănilor, ceea ce ai născut pe Doctorul sufletelor.

Slavă...

Nor uşor care ai născut pe soarele dreptăţii, risipeşte norii trândăviei mele şi spre pocăinţa cea luminoasă prin râvnă mă îndreptează.

Şi acum...

Către tine am ridicat ochiul minţii mele şi strig: Miluieşte, Stăpână, sufletul care caută la tine şi care nădăjduieşte la mare mila ta.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înotând în valul grijilor lumeşti, înecat fiind de păcatele cele înotătoare împreună cu mine şi la fiara cea pierzătoare de suflet fiind aruncat, ca Iona strig Ţie, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte».

Naufragiind în mijlocul mării vieţii, mi-am scufundat corabia sufletului, Curată, şi am pierdut toată încărcătura cea bună, dar din adâncul pierzaniei mă ridică.

Din fiara cea înţelegătoare, din chitul cel pierzător de suflet, scoate-mă, rogu-mă, Fecioară, auzind strigătul meu din pântecele iadului, Stăpână, să ajungă rugăciunea mea înaintea ta; toate câte am cerut, Preabună, dăruieşte-mi mie.

Slavă...

Prin atacurile păcatelor şi prin năvălirile valurilor vieţii, suflarea potrivnică a vânturilor celor schimbătoare mă învârtejeşte şi mă înviforează, dar tu izbăveşte, Maica lui Dumnezeu, sufletul meu din valul cel aducător de moarte.

Şi acum...

Ţinutul cel întunecat şi înnegurat al iadului, ţinutul întunericului veşnic, precum este scris, şi neluminos întru care nu este a vedea lumină, nici nu este a vedea acolo viaţă muritorilor, Stăpână, eu, nădăjduind în tine, să nu ajung să-l văd.

Sedealna. Acelaşi glas.

Fără de sământă ai zămislit în pântecele tău, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, pe Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu şi al Tatălui, pe Care neîncetat roagă-L pentru sufletele noastre.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu şi zicând: Cel preaînălţat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit».

Cu ploile lacrimilor adapă, Fecioară, inima mea cea stearpă şi brazdele sufletului meu le îmbată prin pocăinţă, înmulţind roadele virtuţilor.

Ca o noapte mi-am trecut viaţa, faptele nopţii lucrând, eu, cel întunecat la suflet, dar luminează-mă cu lumina rugăciunilor tale, ceea ce ai născut dumnezeiasca lumină, Prealăudată.

Slavă...

Tras pururea de poftele cele nestăpânite spre păcat, ca un rob împlinesc porunca trupului, cu totul fără prihană, Fecioară, din amarnica tiranie a acestuia izbăveşte-mă.

Şi acum...

În multe feluri, vicleanul şarpe pururea unelteşte împotriva mea, cu plăceri şi cu amărăciuni tulburându-mă, dar tu pe piatra nepătimirii întăreşte-mă, Curată.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul... ».

Pe tine, palatul cel curat şi strălucit şi de lumină purtător al lui Iisus şi cortul cel cuvântător al Cuvântului, chivotul cel însufleţit, pe tine, cea mai lată decât cerurile şi mai înaltă decât pământul, preacinstită Fecioară, Preacurată Marie, te rog, mântuieşte smeritul meu suflet.

Ceea ce ai fost dată în dar de la noi Stăpânului, ca o pârgă a întregii firi, primeşte rugăciunile noastre, Preacurată, daruri desfătate, dându-ne nouă în schimb ajutorul tău, ca să ne închinăm cu credinţă şi cu dor ţie şi Fiului tău întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Plecându-Se ca un bun sub iubirea Lui de oameni, Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, pe tine te-a dat ajutor împotriva vrăjmaşilor şi tămăduire patimilor pentru cei ce cu credinţă strigă: Toate lucrurile lăudaţi-L pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum...

Arată-te acum mie în primejdii ocrotitoare, alinare în nenorociri, ajutor în necazuri, în bolile cele de multe feluri izvor tămăduitor şi vindecare patimilor, alungând de la mine toată vătămarea, Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvesc pe tine întru toţi vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai pe Dumnezeu L-a făcut cunoscut lui Moise celui zăbavnic la limbă şi gângav, iar pe cei trei tineri, iubirea de Dumnezeu i-a arătat cântăreți nebiruiți de foc. Toate lucrurile Domnului lăudați pe Domnul şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece şi Cuvântului cel întru tot înțelept trup I-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, locaş al Celui neîncăput, încăpere a Făcătorului tău cel nemărginit, pe tine te mărim».

Nefiind prădată de bogăția fecioriei tale, Maică după trup te-ai arătat Atotțiitorului, Mireasă fără de bărbat, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, hrănind ca pe un prunc pe Cel ce hrăneşte şi sfințeşte întreaga lume ca un Ziditor a toate.

Răsăritul cel prealuminos al soarelui celui neapus al slavei prin care toți suntem luminați cu lumina cunoştinței adevărului celui dumnezeiesc, Fecioară cu nume de Doamnă, lumina ochilor mei, nu mă trece cu vederea pe mine, rugătorul tău.

Slavă...

Iubitor de păcat fiind, mă cutremur şi mă spăimântez ca nu cumva pe neaşteptate să mă ajungă sfârşitul vieții, fără prihană Stăpână, ocrotitoarea tuturor celor asupriți, roagă-te acum să mă îmbunătățească prin chipurile pocăinței.

Şi acum...

Înghețat de răceala păcatelor, încălzeşte-mă cu fierbințeala milostivirii tale, Stăpână, şi ridică-mă spre dragostea cea fierbinte a Fiului tău, ca dintr-o fierbinte pornire să te măresc pe tine cu căldură, eu, robul tău.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Nu vom mai fi opriți

Bucură-te, dumnezeiesc acoperământ şi ocrotitoarea celor ce te cinstesc pe tine ca Maică a Celui Preaînalt; bucură-te, cu totul nepătată.

Bucură-te, cea prin care iadul s-a omorât şi moartea s-a nimicit, Născătoare de Dumnezeu, şi Adam s-a mântuit.

Bucură-te, lauda credincioşilor, Preasfântă; bucură-te, Stăpână care ai întrupat pe Dumnezeu, născându-L cu trup.

Primeşte-mă ca o milostivă pe mine cel ce suspin şi miluieşte-mă ca pe vameşul cu rugăciunile tale de Maică.

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan Damaschinul

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Lui Dumnezeu, Cel ce a ajutat lui Moise în Egipt de a scos pe Israel şi a scufundat pe Faraon în marea Roşie, cântare de biruinţă să-I cântăm că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Cu dumnezeiască lumina ta, Preabună, luminează cugetele mele, ca să strig ţie cu credinţă cântare de mulţumire, Marie mult lăudată.

Ceea ce ai făcut cer firea cea pământească, bucură-te, cu totul nepătată, Curată, Doamnă şi Stăpâna lumii, bucură-te, Nevinovată.

Slavă...

Bucură-te, uşa lui Dumnezeu; bucură-te, fără prihană Maică; bucură-te, nor luminos, scăparea muritorilor, Fecioară; bucură-te, Preacuvioasă.

Şi acum...

Bucură-te, raiul desfătării care ai purtat în mijloc pomul din care împărtăşindu-se muritorii, în chip vădit trec la viaţa cea nepieritoare.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întăritu-s-a în credinţă Biserica lui Hristos, pentru că neîncetat cu laude strigă cântând: Sfânt eşti, Doamne, şi pe Tine Te laudă duhul meu».

Bucură-te, stea de dimineaţă care ai arătat în lume soarele cel veşnic, bucură-te, zidul cel nesurpat al celor ce strigă cu credinţă: Sfânt eşti, Hristoase, şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Bucură-te, cămară de nuntă purtătoare de lumină a singurului împărat, bucură-te, acoperământul celor ce cu dor strigă, Fecioară: Sfânt eşti, Doamne, Cel ce mântuieşti sufletele noastre.

Slavă...

Stinge întunericul patimilor mele, Curată, Născătoare de Dumnezeu, şi luminează-mă cu lumina ta pe mine cel ce cânt cu credință: Bucură-te, podul lumii şi mare jertfelnic de împăcare.

Şi acum...

Întăritu-m-am, cunoscând dumnezeiasca ta naştere şi mă îmbogățesc cu ocrotirea ta, Fecioară, strigând ție: Bucură-te, mult lăudată Marie, Stăpâna tuturor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am glasul Tău şi m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale şi m-am spăimântat, Doamne».

Cortul cel slăvit şi dătător de lumină să-l lăudăm popoare cu cântări de mulțumire: Bucură-te, slava lumii şi mântuirea.

Palatul cel prealuminos al lui Iisus să-l lăudăm, credincioşilor, strigând cu glas limpede: Bucură-te, Fecioară, podoaba tuturor.

Slavă...

Bucură-te, iatac însuflețit al împăratului, lauda credincioşilor şi pecetea proorocilor; bucură-te, veselia îngerilor.

Şi acum...

Poate poporul ortodocşilor să te laude pe tine, cea cu totul fără prihană, ca Maica lui Dumnezeu, împreună cu îngerul strigând ție: Bucură-te!

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cei ce de noapte alergăm la slava şi lauda Ta, Cuvântule, neîncetat lăudăm chipul Crucii Tale, pe care ne-ai dat-o nouă armă de ajutor».

Bucură-te, preafrumoasă mireasă a Tatălui Celui fără de început; bucură-te, Maică nestricată a Fiului Celui împreună fără de început; bucură-te, vas curat al Duhului Sfânt.

Bucură-te, acoperământul lumii, mai lat decât norul; bucură-te, stâlp de foc, care luminezi pe cei din întuneric; bucură-te, vas de aur care ții mana.

Slavă...

Bucură-te, gura apostolilor cea fără de tăcere; bucură-te, curajul neclintit al luptătorilor; bucură-te, dumnezeiasca veselie a nevoitorilor.

Şi acum...

Înviforat de talazul valurilor vieții, povățuieşte-mă la limanul bucuriei, Fecioară, ceea ce ai născut lumii Bucuria cea neîncetată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iona din pântecele iadului striga: Scoate din stricăciune viața mea. Iar noi strigăm ție: Atotputernice Mântuitorule, miluieşte-ne pe noi!».

Bucură-te, zori de taină ai dumnezeieştii zile, Prealăudată; bucură-te, desfătarea lumii; bucură-te, locaşul luminii; bucură-te, zidul credincioşilor şi armă nezdrobită.

Bucură-te, Cuvioasă, nădejdea bunătăților celor veşnice, scaun însuflețit al Stăpânului, puterea conducătorilor; bucură-te, turn trainic, ajutorul lumii.

Slava...

Mă învăluie întreitul val al gândurilor, dar tu, Fecioară, spre țărmul adevăratei pocăințe cârmuieşte-mă, păzind în pace inima mea.

Şi acum...

Înalță fruntea credincioşilor, Născătoare de Dumnezeu, şi doboară sprânceana şi îndrăzneala vrăjmaşilor, ca ceea ce eşti singură ocrotitoare a credincioşilor.

Sedealna. Glasul al 7-lea

Cel ce pentru mine ai răbdat

Pe Domnul Cel atotmilostiv pentru noi roagă-L să izbăvească sufletele noastre din toată cursa şarpelui.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu şi zicând: Cel preaînălțat, Dumnezeul părinților şi preaslăvit».

Bucură-te, palatul cel desfătat al împăratului; bucură-te, ajutorul celor ce cântă, fără prihană Fecioară: Bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinților noştri.

Bucură-te, turnul cel tare al evlaviei; bucură-te, îndreptarea celor ce strigă cu credință: Bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinților noştri.

Slavă...

Bucură-te, fulgerul luminii celei strălucite, bucuria şi veselia celor ce cu dor cântă: Bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinților noştri.

Şi acum...

Ridică-mă pe mine cel căzut în prăpastia nenorocirilor, tinde mâna ta, Stăpână, rugătorului tău celui ce strigă: Bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe împăratul slavei Cel Unul Fără de început... ».

Mai sfântă decât cetele cele cereşti cunoscându-te pe tine, noi, credincioşii, ţie îţi strigăm: Prealăudată, bucură-te, acoperământul lumii, palat de aur al împăratului a toate; bucură-te, Binecuvântată. Pentru aceea, noi credincioşii, după datorie, te slăvim.

Cu adevărat toate tainele înfricoşătoarei tale naşteri, fără pată Fecioară, sunt nespuse şi negrăite şi străine foarte şi oamenilor, şi îngerilor, Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, Marie.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Alt ajutor în necazuri nu am, nici grabnic izbăvitor în primejdii, nici ocrotire sigură, cu totul fără prihană, nici doctor în boli, nici altă bucurie şi veselie, în felurite întristări fară numai de tine, Fecioară.

Şi acum...

Încordează, fără prihană Fecioară, tăria sufletului meu cea omorâtă de multe păcate şi luminează-mă cu lumina pocăinţei cu dumnezeieştile tale rugăciuni, ca să te slăvesc pe tine întru toţi vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe împăratul slavei Cel Unul fără de început pe Care îl binecuvintează puterile cerurilor şi de Care se cutremură cetele îngerilor, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe ceea ce este mai presus de fire Maică şi după fire fecioară, pe cea singură între femei binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, cu cântări de taină credincioşii o mărim».

Biserică şi uşă eşti şi tronul cel mai curat al Făcătorului a toate, Binecuvântată, pentru aceea noi, credincioşii, după datorie te slăvim.

Ţarina cea nearată care netâlcuit a înflorit pe pământ spicul cel ceresc cu cântări de taină după vrednicie este slăvită.

Slavă...

Stinge văpaia patimilor mele şi cu rugăciunile tale de maică, risipeşte năvălirile nenorocirilor, ca să te măresc pe tine cu bucurie, fără de prihană Fecioară.

Şi acum...

De Dumnezeu dăruită, Fecioară, ocrotitoarea lumii, doboară înălțările vrăjmaşilor mântuind poporul şi păzind nevătămată turma ta.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Astăzi se gândeşte Iuda

Bucură-te, lâna cea mai albă şi toarsă, Preanevinovată, care ai tors în minte adâncul înțelesurilor Duhului Sfânt din care, mai presus de cuget, s-a țesut lui Hristos, Sfințitorul şi Desăvârşitorul puterilor celor de sus, efodul de porfiră cu fir de aur al întrupării.

Bucură-te, Curată, cu dar dăruită, numele cel plin de har şi făptuirea bucuriei veşnice, Născătoare de Dumnezeu, locaş sfințit, nimicirea blestemului strămoşilor, ceea ce ai născut pricina bucuriei, Fecioară, dăruind bucurie tuturor celor ce te laudă pe tine, cea prin care cerul şi pământul se bucură.

Bucură-te, mângâierea cea mai veselă a sufletului meu nemângâiat; bucură-te, dulceața şi rouă dimineții; bucură-te, duhul blând şi senin, adierea zefirului; bucură-te, cu totul fără prihană Fecioară, subțire şi plăcută glăsuire şi şoaptă, suflare care răcoreşti pe cei ce ard în focul necazurilor.

Numele evlaviei, Fecioară, punându-l afară din mine, jucăria curviei m-am făcut şi râs slavei deşarte m-am văzut, căci acestor două fiare care se luptă între ele m-am predat din nebăgare de seamă, pentru aceea, izbăveşte-mă, căci tu eşti veselia sufletului meu şi încredințarea.

Glasul al 8-lea

Sâmbătă seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Cuviosului Nicolae Cataschepinul

Cum se vede la următoarele tropare ale Născătoarei

Cântarea 1. Glasul al 8-lea
Irmosul:

«Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărțind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Prin dumnezeiasca pronie fiind adus la ființă şi după chipul cel înțelegător al lui Dumnezeu fiind făcut, vai, mie!, mi-am întinat sufletul cu aplecările cele spre rău, dar tu, Fecioară, izbăveşte-mă de gheenă şi mă mântuieşte, ca să te slăvesc pe tine cu mulțumire.

Port o conştiință întinată cu spurcate patimi şi ca pomul cel neroditor mă împovărez cu păcate, Stăpână, dă-mi să fiu un pom răsădit lângă izvoarele lacrimilor mele şi să aduc roadă de pocăință.

Slavă...

Împodobeşte sufletul meu cu multe feluri de fapte bune, frumusețea lui Iacob, întru care S-a sălăşluit Dumnezeu Cuvântul, iubind-o ca minunată şi neprihănită, şi prin nepătimire, dezbracă-mă de tunica cea urâtă la chip a patimilor.

Şi acum...

Arată-mă templu al Duhului Sfânt, curată şi adevărată Maică a lui Dumnezeu, cea cu totul minunată, căci pe tine ocrotitoare te-am dobândit şi apărătoare şi ajutătoare în toate nenorocirile vieții şi către Dumnezeu rugătoare trează.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni».

Ceea ce mai presus de fire în pântece fără de sămânță ai zămislit şi pe Cuvântul mai presus de cuvânt L-ai născut, primeşte-mă pe mine, cel ce în multe păcate împotriva firii am păcătuit şi miluieşte-mă pe mine, cel ce dobitoacelor celor fără de minte m-am asemuit.

Tu singură ai covârşit, Curată, pe toți pământenii în curăție, iar eu am covârşit firea prin desfrânare, pentru aceea tu te-ai făcut mai cinstită decât îngerii, iar eu mai rău decât demonii, dar tu mântuieşte-mă pe mine, risipitorul.

Slavă...

Chiar dacă am ajuns, Cuvioasă, în groapa nenorocirii şi în prăpastia deznădejdii, dar ştiind multa şi nemăsurată mila ta, tinde-mi mâna ta şi miluindu-mă, mântuieşte-mă.

Şi acum...

Ca să te slăvesc cu evlavie şi să mă închin ție cu dreaptă cinstire, scoate-mă pe mine, netrebnicul robul tău, din tot felul de ispite, din primejdii şi necazuri, din boli şi din viitoarea osândă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu eşti puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!».

Tu eşti veselia inimii mele, Născătoare de Dumnezeu, tu, întărirea mea, tu, lauda mea şi lumina, tu, bucuria mea, tu, slava mea şi podoaba, viața, suflarea, dulceața, plăcerea, desfătarea mea, voioşia, bucuria, mângâierea mea.

Primeşte laudă din necuratele mele buze, Sfântă Fecioară şi Prealăudată, fii mie, osânditului, scăpare nemincinoasă şi împăcare şi izbăveşte-mă de iad, de amara osândă, cu rugăciunile tale, de Dumnezeu dăruită.

Slavă...

Ceea ce singură eşti ajutătoare gata, tinde-ne nouă mână de ajutor şi ne rugăm: Apără neputința noastră în vreme de război, ca în glas de mulțumiri neîncetat să lăudăm apărarea ta cea fierbinte.

Şi acum...

Ascultător fiind în a face fapte rele, de la a le face am ajuns la obicei, de la obicei, la simpla aplecare spre rău, apoi de la aplecare am ajuns la deprindere, iar deprinderea, fiind ca o a doua fire, cere obiceiul ca pe o datorie.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Îngreunat de toropeala nepăsării şi de somnul trândăviei sunt cu totul nesimţitor şi mă târăsc în întunericul patimilor, dar tu luminează-mi ochii, uşa luminii, ca să nu adorm întru moarte.

La tine cad şi strig: Omoară, Preanevinovată, păcatul cel viu care împărăteşte întru mine din pricina slăbirii minţii şi fă-mă părtaş vieţii dumnezeieşti, Fecioară, pe mine, cel omorât de cugetul trupului.

Slavă...

Asemenea celor trei tineri nearşi dănţuind în cuptorul cel aprins şi călcând în picioare cuptorul cel clocotitor al patimilor arată şi cele trei părţi ale sufletului meu, ceea ce ai născut pe Unul din Sfânta Treime.

Şi acum...

Nor aducător de ploaie care picură apa cunoştinţei, răcorind pe cei părăsiţi şi topiţi de văpaia necunoştinţei şi cu rouă rourându-i, te cunoaştem pe tine, Fecioară prealăudată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat: Auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele!».

Zdrobeşte, Stăpână, săgeţile agarenilor celor fără de Dumnezeu şi toată uneltirea demonilor fa-o deşartă, acoperind şi păzind pe poporul cel cu numele lui Hristos numit, ca să te slăvim pe tine cu dor.

Marie, sălaşul cel curat şi cu totul cuvios al Făcătorului a toate, curăţitor al sufletului, dă-mi mie lacrimă de pocăinţă şi ascultă rugăciunea mea, Preanevinovată.

Slavă...

Palat înțelegător al împăratului ești, pentru aceea te rog: Arată-mă şi pe mine casă a Sfintei Treimi, Stăpână, alungând întunericul patimilor sufletului meu.

Şi acum...

Strălucească acum asupra mea negrăită milostivirea ta, slobozindu-mă, Fecioară, din adâncul păcatelor şi al deznădejdii şi ducându-mă la limanul pocăinței.

Sedealna. Glasul al 8-lea

Întărirea credinței cea neclintită

Pe cinstirea cea cerească a puterilor celor de sus şi înălțarea cea împodobită a sufletelor noastre, pe Maica Fecioară să o lăudăm credincioşii: Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântece pe Făcătorul îngerilor; bucură-te, împăcarea păcătoşilor, care ai întrupat pe Dumnezeu Cuvântul; bucură-te, Mireasă nenuntită.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii cei ce merseseră de demult din Iudeea în Babilon, prin credința în Treime, văpaia cuptorului au înfruntat-o, cântând: Dumnezeul părinților noştri, bine eşti cuvântat».

Născătoare de Dumnezeu, rodul curatului tău pântece ne-a înviat pe noi, cei omorâți odinioară prin roada pomului, pentru aceea lăudându-te după datorie, strigăm: Dumnezeul părinților noştri, bine eşti cuvântat.

Mai presus de fire şi de cuvânt, ai născut pe Stăpânul a toate şi ai hrănit la sânul tău pe Cel ce tuturor găteşte masă la bună vreme, pe Care roagă-L, Bună, pentru noi cu stăruință.

Slavă...

Minte de prunc, gând nesigur şi cuget nedesăvârşit având, Fecioară, ca un prunc, nu deosebesc binele de rău, dar tu dă-mi mie să cuget cu bărbăție ceea ce este de folos.

Şi acum...

Pururea Fecioară Marie, ceea ce ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat, mântuieşte sufletul meu cel stăpânit de multe păcate străine, Binecuvântată Curată, ca să te fericesc.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«De şapte ori nebuneşte a încins tiranul haldeilor cuptorul... ».

Genunchiul oarecând neplecându-l cinstirii celei fără de lege, tinerii au fost aruncați în focul cel înălțat şi au rămas nearşi, dar eu, biruit fiind de plăceri, voi fi aruncat în focul cel veşnic, voi plânge şi mă voi tângui, dar tu cruță-mă, Fecioară, dându-mi întoarcere cu dumnezeieştile tale rugăciuni.

Plăcerile trupului, mişcările cele neorânduite şi schimbările trupeştii alcătuiri, cele săvârşite în chip nenorocit trimit viermelui celui neadormit pe cei ce rămân desăvârşit în acestea şi nu se pocăiesc. Ce voi face eu, ticălosul? La tine alerg, miluieşte-mă, Fecioară.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Ceea ce ai primit, Fără de prihană, focul cel dumnezeiesc în pântecele tău, arde toată materia patimilor mele, rogu-mă, luminează mintea mea şi inima o străluceşte şi izbăveşte-mă de toată vătămarea pe mine, cel ce strig: Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Şi acum...

Domnul, Cel ce S-a sălăşluit în neîntinat pântecele tău, alt cer pe pământ te-a arătat, Marie Prealăudată, pentru aceea cu credință strig ție: Izbăveşte-mă pe mine din toate ispitele cele pământeşti şi din primejdii, de toată năvălirea demonilor, de boli şi de păcate, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Să lăudăm... Irmosul:

«De şapte ori nebuneşte a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul şi Mântuitorul tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup şi pântecele tău s-a făcut mai cuprinzător decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te măresc».

În toată viața mea apărându-mă, Fecioară curată, încălzeşte smeritul şi mult păcătosul meu suflet şi mai cu seamă în vremea despărțirii şi tăierii de nenorocitul şi trecătorul trup care se împrăştie ca cenuşa.

Arată-mi atunci, Maica lui Dumnezeu, fața apărării tale, iar fața întunecată şi urâtă a vrăjmaşilor care vor să mă apuce şi să mă sfâşie ca nişte fiare, umple-o de ruşine, povățuitoarea mea, ceea ce mă povățuieşti în calea celor mântuiți.

Slavă...

Fii mie ocrotitoare în ispite, în ziua mâniei, turn nebiruit, Curată, singur ajutor împotriva uneltirilor, în nenorociri, sprijin, având putere, Preabună, căci poţi, ca Maică a Celui Preaînalt, fără împiedicare, toate câte voieşti, Mireasa lui Dumnezeu.

Şi acum...

Înălţatu-s-a, slăvitu-s-a neamul muritorilor şi a fost învrednicit de o cinste mai bună prin înrudirea ta, Fecioară, şi a dobândit dumnezeiasca înfiere prin mijlocirea ta, căci Dumnezeu a fost văzut purtător de trup din tine în chip negrăit, rămânând neschimbat cu dumnezeirea.

Prosomii. Glasul al 8-lea

O, preaslăvită minune...

Bucură-te, templu preasfânt al împăratului Hristos; bucură-te, adânc nemăsurat; bucură-te, înălţime nespusă şi îngerilor necunoscută; bucură-te, cununa împăraţilor şi lauda cinstită a preoţilor; bucură-te, prealuminată; bucură-te, cu totul nepătată; bucură-te, sprijin nesurpat al credincioşilor; bucură-te, turn neclintit.

Bucură-te, nume mult dorit; bucură-te, chivot de aur; bucură-te, încetarea lacrimilor şi trezirea bucuriei, Născătoare de Dumnezeu, Prealăudată; bucură-te, prinosul lacrimilor, bucură-te, intrarea bucuriei în lume; bucură-te, cea fără de bărbat; bucură-te, Maică nenuntită, scăparea tuturor şi apărarea celor ce aleargă la tine.

Bucură-te, lauda întregii lumi, bucură-te, sfeşnic de aur, luminos şi preastrălucit; bucură-te, pod dumnezeiesc, care duci la viaţă pe cei omorâţi de păcate şi care au alunecat în patimi; bucură-te, neîntinată; bucură-te, râul vieţii cel nedeşertat; bucură-te, izvor nesecat; bucură-te, preaminunată.

Trup luând din sângiurile tale, Dumnezeu Cel mai înainte de veci pe tine ocrotitoare oamenilor te-a arătat, fără prihană Fecioară. Pentru aceea, izbăveşte pe robii tăi din toată nevoia şi necazul şi din cursele vrăjmaşului şi învredniceşte-i să se împărtăşească de luminarea celor aleşi pe toţi cei ce te slăvesc şi se închină ţie cu credinţă.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teofan al Niceei, Graptul

Cum se vede în următoarele tropare ale Născătoarei

Cântarea 1. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Pe Faraon, cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu».

Din buze necurate, primeşte laudă, Preanevinovată, cum a primit mai înainte Fiul tău şi Domnul Dumnezeul meu cei doi bani ai văduvei şi dezlegare datoriilor dă-mi mie, ca după datorie să te cinstesc pe tine.

Ai născut pe Cuvântul cel întrupat, pe Cel ce, mai înainte fără de trup fiind, S-a unit cu lumea dumnezeu-omenceşte în chip mai presus de fire, Preanevinovată, de Dumnezeu Născătoare Marie, pentru aceasta toţi te cinstim pe tine şi după datorie te fericim.

Slavă...

A te propovădui pe tine drept Născătoare de Dumnezeu aduce înlăturarea ereziei, căci ai născut pe Cel prin fire mai presus de fire, pe Cuvântul lui Dumnezeu cel veşnic Care fără de schimbare trup S-a făcut, Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Născătoare de Dumnezeu, Marie, smerita şi trecătoarea fire a muritorilor a dobândit prin tine îndumnezeirea, căci Dumnezeul meu, nuntindu-Se întru tine, a luminat trupul după ipostas şi la ceruri l-a ridicat.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni».

Uşă înțelegătoare te-ai arătat, arătându-se pe pământ răsăritul cel din înălțime, Fecioară, căci prin tine a venit la noi Cuvântul, ca să-i mântuiască pe toți din nebunie, cu totul fără prihană.

Toiag care ai odrăslit pe Hristos, floarea nestricăciunii şi cădelniță de aur toți te cunoaştem pe tine, Curată, purtând în brațele tale, Fecioară, cărbunele dumnezeieştii firi, de Dumnezeu dăruită.

Slavă...

Uşă luminoasă a iconomiei Cuvântului celei mântuitoare pentru noi tu ai fost cunoscută, Maică Fecioară, cu adevărat, căci tu ne-ai adus nouă raza înțelegătoare a dumnezeirii mai presus de dumnezeire.

Şi acum...

În pântecele tău cel fără de prihană, ca ploaia pe lână, aşa S-a pogorât Dumnezeul meu, Fecioară, şi ne-a rourat pe noi, cei topiți de arşița păcatului, cu rouă şi harul iubirii Sale de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!».

Cu adevărat, tu singură eşti temeiul mântuirii, Maica lui Dumnezeu, trup împrumutând din neprihănitele tale sângiuri Făcătorului şi Ziditorului prin Care porțile morții se zdrobesc şi viață oamenilor se dăruieşte.

Raiul nemuririi cel pururea înfloritor şi minunat cu adevărat, ai arătat întru tine sădit pomul vieții, purtând în pântece şi născând dumnezeieşte pe Dumnezeu Care tuturor picură nădejdile cele dătătoare de viață celor ce cu credință te cugetă pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Odrăslită din neamul împărătesc al lui David, ai născut, Fecioară, în chip de negrăit şi mai presus de minte pe împăratul a toate, pe Cel mai înainte de veci din Tatăl, pe Cuvântul Care luminează, pentru aceea noi, credincioşii, cu dumnezeiască înțelepciune, Născătoare de Dumnezeu te vestim.

Şi acum...

Făcătorul pe tine din veac te-a aflat crin preacurat în valea lumii, strălucind de virtuți, Cuvioasă, prin adâncul curăției şi cu lărgimea cuvioşiei şi te-a înălțat pe tine în neamul oamenilor, pentru aceea, ca Maica Ziditorului te slăvim.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Oştirile puterilor celor de sus, Preacurată, pe tine te fericesc, iar neamurile oamenilor toate după vrednicie te slăvesc, căci cei de pe pământ, numai prin tine singură uniți fiind cu cele cereşti, lăudăm naşterea ta.

Firea cea muritoare a întrecut în sfințenie firea cea nemuritoare, şi Fecioara covârşeşte îngerii cei netrupeşti, ca ceea ce a născut pe Dumnezeu, împăratul îngerilor, la Care le este cu neputință acelora să privească.

Slavă...

Ocrotitoarea credincioşilor, zidul cel nesurpat al celor ce te laudă pe tine, ceea ce te-ai arătat mântuitoare întregului neam al oamenilor, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu, pe Cel ce S-a arătat în trup, mântuieşte sufletul meu, Preacurată.

Şi acum...

Nor luminos care ai purtat Soarele cel neapus, Stăpână, muritorii ştiindu-te pe tine, te lăudăm şi te cinstim pe tine cu dor, căci urâțenia care a întunecat oarecând chipul lui Adam iarăşi ai preschimbat-o cu dumnezeieştile străluciri.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăților căci către Tine am strigat: Auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele!».

Tronul lui Dumnezeu cel mai înalt decât Heruvimii, norul luminii, Preasfântă, luminează ochii sufletului meu şi curățeşte inima mea de negura patimilor.

Maica Izbăvitorului şi împărăteasa făpturilor, izbăveşte-mă pe mine, cel prins în înfricoşata robie, Marie preanevinovată, şi de împărăția Fiului tău învredniceşte-mă.

Slava...

Chemarea ta cu adevărat este curățitoare a sufletelor şi îndepărtare a cugetelor spurcate şi izgonitoare a duhurilor rele, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Şi acum...

Cântarea Cântărilor tu eşti, de Dumnezeu dăruită, Stăpână, frumusețea îngerilor, înnoirea muritorilor, căci ai născut pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce a schimbat firile.

Sedealna. Glasul al 8-lea

Pe înțelepciunea şi Cuvântul

Veniți toate neamurile, pe Maica Făcătorului tuturor să o lăudăm cu dumnezeiască cuviință zicând: Bucură-te, scaun în chipul focului al Stăpânului tuturor, al lui Hristos Domnul; bucură-te, singură Doamnă a toată făptura; bucură-te, vas al Sfintei Treimi, al Tatălui şi al Fiului şi al Duhului Sfânt, strălucit şi fără de pată; Marie, de Dumnezeu slăvită, roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu să dăruiască iertare de păcate celor ce aleargă la tine cu credință şi cu dor te laudă pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a ruşinat odinioară în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, ca într-o grădină verde dănțuind, cu bucurie cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noştri».

Acum toate se împlinesc prin dumnezeiască lumina ta, Preacurată, căci tu uşă te-ai arătat prin care Dumnezeu lumii a cuvântat, luminează pe cei ce strigă cu credință: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noştri.

Zămislit-ai, fără prihană, pe Dumnezeul tuturor şi Domnul, pe Cel ce a binevoit să mântuiască neamul oamenilor din stricăciunea morții, pe Care cu vrednicie lăudându-L strigăm: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noştri.

Slavă...

Palat însuflețit al împăratului Hristos, Prealăudată, bucură-te, vas care ai purtat mana în pântecele tău cel sfânt care hrăneşte pe cei ce strigă cu dor: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noştri.

Şi acum...

Cămară de nuntă cu totul Fără prihană a dumnezeieştii întrupări celei mai presus de cuvânt şi pat de nuntă şi tron pe tine te numim, drept cugetând, şi bucurându-ne de naşterea ta cântăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«De şapte ori nebuneşte a încins tiranul haldeilor cuptorul... ».

Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, întărirea credincioşilor, cu rugăciunile tale de Maică la Fiul tău, milostiveşte-L pe El, Cel cu adevărat milostiv. Şi zapisul păcatelor mele rupe-l şi pe mine arată-mă, Preasfântă, de partea celor mântuiți, ca să te măresc pe tine întru toți vecii.

Ceea ce izbăveşti în necazuri şi ocroteşti cu căldură pe toți cei aflați în întristări, Preasfântă Stăpână, milostiveşte-te, mântuieşte-mă şi ridică-mă pe mine, cel căzut, mai înainte de sfârşit tinzându-mi mână de ajutor, ca nu cumva noaptea morții să mă apuce pe mine, cel ce dorm, ca după datorie să te slăvesc pe tine întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Alt ajutor afară de tine, Stăpână, nu ştiu şi altă împăcare cu Dumnezeu, afară de tine nu am dobândit. Miluieşte-mă, Fără prihană Fecioară, pe mine, cel pierdut pentru faptele mele cele nelegiuite pe care încă din copilărie le-am săvârşit. Şi mântuieşte-mă pe mine, cel ce strig: Binecuvântată eşti, Slăvită, întru toți vecii.

Şi acum...

Scară până la cer, înțelegătoare, te cunoaştem pe tine pe care pogorându-Se cu trupul Cel Preaînalt, cu oamenii a vorbit şi pe cei smeriți i-a înălțat la petrecerea cea înaltă din ceruri, pentru aceasta pe tine, Fecioară, te propovăduim mai înaltă decât cerurile şi decât îngerii şi decât toate făpturile.

Să lăudăm... Irmosul

«De şapte ori nebuneşte a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul şi Mântuitorul tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup şi pântecele tău s-a făcut mai cuprinzător decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te măresc».

Pe tronul Stăpânului cel înalt, pe scaunul cel preaslăvit al lui Hristos, pe cămara cea strălucită, pe templul cel cu totul de aur, pe locaşul cel primitor de Dumnezeu, pe împărăteasa tuturor, pe Maria, slava îngerilor, mântuirea muritorilor, toți credincioşii să o lăudăm.

Zămislind pe împăratul tuturor, Fecioară, pe Făcătorul L-ai născut şi acum iată, ca o împărăteasă şezi de-a dreapta Lui, Curată. Pentru aceea te rog: Izbăveşte-mă pe mine de partea cea de-a stânga în ceasul judecății şi cu oile cele de-a dreapta rânduieşte-mă.

Slavă...

Culegând florile cântărilor din pajiştile cele nematerialnice ale sufletului şi amestecându-le cu curgerea lacrimilor mele în focul aprins în inima mea, Stăpână, am pregătit mirul, adică lauda, şi cu acesta, ca desfrânata, am udat preacuratele tale picioare, strigând mântuieşte-mă.

Şi acum...

Fii mie turn de mântuire care să țină departe de mine taberele demonilor şi să depărteze mulțimea ispitelor şi a primejdiilor şi năvălirea patimilor departe să o alunge, dându-mi desăvârşită slobozire şi belşug de haruri dumnezeieşti.

Prosomii. Glasul al 8-lea

O, preaslăvită minune

Bucură-te, izvor care izvorăşti viața; bucură-te, cleşte înțelegător, care ai purtat în pântece cărbunele cel dumnezeiesc şi nestins pe Care L-a văzut Isaia, Născătoare de Dumnezeu, şi Care a curățat păcatele a toată lumea; bucură-te, slăvită auzire şi grăire; bucură-te, Cuvioasă; bucură-te, sălaş dumnezeiesc şi munte sfânt.

Bucură-te, Fecioară, Preanevinovată; bucură-te, vistieria vieții; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, stâlp de foc şi nor prealuminos; bucură-te, curățirea a toată întinăciunea; bucură-te, înnoirea lumii; bucură-te, nenuntită; bucură-te, Maică fără prihană; bucură-te, ceea ce ai stins văpaia cu naşterea ta; bucură-te, nădejdea tuturor.

Bucură-te, vistieria curăției; bucură-te, sălaş curat şi strălucit al luminii; bucură-te, vas cu totul de aur; bucură-te, palat însuflețit al împăratului, tron în chipul focului, Binecuvântată; bucură-te, cea fără de bărbat; bucură-te, cu totul nepătată; bucură-te, scăpare; bucură-te, Curată; bucură-te, de Dumnezeu slăvită; bucură-te, bucuria tuturor.

Trupul, sufletul şi duhul meu le-am întinat cu fapte cumplite, eu, ticălosul, trupul, predându-l patimilor celor de ruşine, sufletul, cu tot felul de îndeletniciri rele, în care am trăit, iar duhul cu obiceiurile cele mândre şi cugetele cele strâmbe din care izbăveşte-mă, Stăpână.

Luni seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Al căreia acrostih este:

«Plânsul este pentru muritori har de la Dumnezeu»

Cântarea 1. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Apa trecând-o ca pe uscat Israel, şi din robia Egiptului scăpând, striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Maica lui Dumnezeu, dă-mi viață de tânguire, strâmtă şi amară şi plină de lacrimi, ca să îmi spăl întinăciunea mea şi să mă înfățişez curat înaintea Judecătorului.

Având însoțire trecătoare, pământească şi întinată, nu m-am ruşinat de frumusețea strălucitoare a sufletului, Maica lui Dumnezeu, ci prin plăceri mi-am făcut trupul fără de folos.

Slavă...

Uşă a dumnezeiescului răsărit, deschide-mi mie uşile pocăinței şi izbăveşte-mă pe mine, Stăpână, cu mijlocirea ta de uşile păcatului celui aducător de moarte.

Şi acum...

Prin post, lacrimi şi plâns Dumnezeu Se face milostiv, Născătoare de Dumnezeu, celor care, ca mine, în chip fără de minte L-au amărât, pe Acesta, Stăpână, fă-L şi mie milostiv mai înainte de sfârşit.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Doamne Cel ce ai făcut acoperământul bolții cereşti şi ai întemeiat Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi întărirea credincioşilor, Unule Iubitorule de oameni».

Duhurile slujitoare ale îngerilor cereşti au plâns cu amar la căderea mea, iar duhurile cele întunecate ale demonilor din văzduhuri au râs, Născătoare de Dumnezeu.

Prin dreapta socoteală a ostenelilor se lucrează în cei smeriți mierea cea preaminunată a virtuților, fără prihană Fecioară, pentru aceea întăreşte nenorocitul meu suflet să petreacă pururea în cuget smerit.

Slavă...

Fiica împăratului şi cu adevărat, Stăpână, fiind Maică a împăratului tuturor, alungă departe de mine păcatul care acum mă asupreşte, ca o robie de necinste.

Şi acum...

Cu curgerile lacrimilor mele curățeşte, Stăpână, urâtul chip al păcatelor şi spală putreziciunea mea şi rănile vii şi sănătate dăruieşte robului tău, rogu-mă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am, Doamne, glasul Tău şi m-am temut, că Dumnezeu veşnic fiind, prin rânduială negrăită întrupându-Te, ai ieşit din Fecioară. Slavă pogorârii Tale, Hristoase! Slavă puterii Tale!».

Cei căzuți, ridicați-vă! Hristos porunceşte să nu stăruim în răutate, ci mai degrabă să primim mila Maicii Lui.

Cine l-a mântuit pe Petru? Numai pocăința, Mireasa lui Dumnezeu şi pe tâlhar, pe desfrânata şi pe fiul cel risipitor; pe aceştia învredniceşte-mă şi pe mine să-i urmez.

Slavă...

Cel ce este tuturor necuprins, Preacurată, este cuprins în pântecele tău, din bunătate mântuindu-mă pe mine, cel afundat în adâncul păcatelor.

Şi acum...

Te rog pe tine, Stăpână, nu mă părăsi pe mine în ceasul întristării, ci arată-te mie milostivă şi izbăveşte-mă de rănirea demonilor.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Din noapte sculându-ne, strigăm Ție, Doamne: Mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim».

Eu, cel ce am făcut nefolositoare haina botezului, am trebuință de multe lacrimi ca să o curăț.

Rătăcindu-mi mintea cu amăgirea lumii, tu, Fecioară, întoarce-o prin frica de osândă, Stăpână.

Slavă...

Caută, Stăpână şi auzi, rogu-mă, glasul meu şi şterge toate păcatele mele, Preacurată.

Şi acum...

Luminează cu lumina feței tale pe robul tău cel întunecat de patimi, Mireasă în chipul soarelui.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Dă-mi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, mult milostive, Hristoase, Dumnezeul nostru».

Datori suntem, Fecioară, a-L lăuda neîncetat pe Dumnezeu cu inima şi cu gura, dar noi de lenevire suntem stăpâniți.

Din primejdii întortocheate şi cumplite nenorociri care acum mă necăjesc scoate-l pe nenorocitul tău rob, Preacurată.

Slavă...

În ceasul morții mele, Cuvioasă, arată-mi-te ajutătoare şi izbăveşte-mă de demonii cei răi care caută să mă apuce.

Şi acum...

Să postim cât avem vreme, să plângem şi să ne tânguim, ca să dănțuim şi să ne desfătăm dincolo de cele veşnice.

Sedealna. Glasul al 8-lea.

Inviat-ai din morți

Cuvântul Tatălui în lume a venit şi înger de lumină strigă Fecioarei: Bucură-te, Binecuvântată, ceea ce singură ai păzit fecioria; bucură-te, ceea ce ai zămislit pe Dumnezeu Cel mai înainte de veci şi Domnul, ca să izbăvească din înşelare, ca un Dumnezeu, neamul oamenilor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii cei ce merseseră de demult din Iudeea în Babilon, prin credința în Treime, văpaia cuptorului au înfruntat-o, cântând: Dumnezeul părinților noştri, bine eşti cuvântat».

După iarnă vine primăvara şi după furtună, seninul, iar după întunericul păcatelor, prin pocăință, vine lumina nepătimirii, aşadar, noi, cei pătimaşi, avem îndrăznire, pocăindu-ne.

Fecioară cu nume de Doamnă, ceea ce pe Dumnezeu întrupat nouă ni L-ai născut, izbăveşte sufletul meu cel stăpânit de multe păcate grele, Binecuvântată, Curată, ca să te fericesc pe tine.

Slavă...

Tron de foc ai fost văzută şi palat dumnezeiesc al Atotţiitorului, mântuirea lumii, şi acoperământ celor ce strigă Fiului tău, Preanevinovată, Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum...

Din sudori şi trude, din suspinele inimii, Născătoare de Dumnezeu, se naşte simţirea, din aceasta nepătimirea, la care învredniceşte-mă să ajung repede, eu, cel ce am căzut mai presus de toţi.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe împăratul...».

Împăratul cerurilor voieşte ca toţi să îi umplem împărăţia, dar noi, Fecioară, tânjim după gheenă.

Mai presus de zidirea întregii lumi, Maica lui Dumnezeu, Ziditorul a toate doreşte mântuirea oamenilor păcătoşi.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Fiindcă Hristos a pătimit pentru noi, suntem şi noi datori a pătimi pentru El şi să omorâm patimile cele stricătoare de suflet.

Şi acum...

Curată Fecioară, ocrotitoarea creştinilor, scoate-ne pe noi din toată nevoia, ca să te lăudăm pe tine întru toţi vecii.

Să lăudăm... Irmosul

«Pe împăratul cerurilor pe Care îl laudă oştirile îngerilor, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine, Fecioară curată, noi, cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup».

Picăturile milei tale picură-mi-le mie, Maica lui Dumnezeu, şi alungă întunericul necunoştinţei, căci tu singură ai născut izbăvirea muritorilor.

De noroiul patimilor sunt acoperit şi de tina plăcerilor sunt pătat, însă tu, ca o bună ocrotitoare a mea, curăţeşte-mă, Stăpână.

Slavă...

Cu arma crucii păzeşte credința cârmuitorilor celor iubitori de Hristos, Iubitorule de oameni, cu rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine, ca un mult milostiv.

Şi acum...

De Dumnezeu dăruită, izbăveşte turma ta, care te cinsteşte pe tine, de cutremur, de foamete, de foc, de năvălirea altor neamuri şi de războiul cel dintre noi.

Prosomii. Glasul al 8-lea

Ce vă vom numi pe voi, sfinților

Bucură-te, pururea Fecioară, Stăpână, cea bună, care ai imitat pe Cel bun cu firea, îmbogățindu-te ca o Maică în bunătate, cea dintâi şi mai aleasă dintre însuşirile Lui, pentru aceea îi şi îmbunătățeşti pe cei ce te laudă pe tine ca o milostivă şi iubitoare de bine şi îi călăuzeşti pe ei la bucurarea de bunătățile cele veşnice.

Bucură-te, cort fericit al lui Dumnezeu, palat înalt şi strălucit al împăratului, Curată, cămară de nuntă nefacută de mână, pat îmbrăcat în aur şi porfiră, iatacul cel înmiresmat şi preacinstit, palatul cel însuflețit bătut cu pietre scumpe; bucură-te, tron cu totul de aur, cleşte însuflețit purtător de cărbuni al focului celui nematerialnic.

Bucură-te, Marie, cu nume de Doamnă, fiind Doamna întregii lumi, Cuvioasă, ca ceea ce ai născut pe Domnul domnilor, pe Hristos, cu adevărat fiind pururea Fecioară, care te-ai îmbogățit prin dobândirea mai presus de desăvârşire a curăției minții, sufletului şi trupului, prin care toate ți s-au făcut roabe ca unei Doamne.

Dă-mi să îmi desăvârşesc viața mea prin toate cuvioasele fericiri ale Fiului tău, să fiu sărac cu duhul, să plâng, să fiu blând, să flămânzesc, să însetez de dreptate, să fiu curat cu inima şi milostiv, să fiu făcător de pace, să fiu prigonit pentru Dumnezeu, Preanevinovată, şi să mă bucur, veselindu-mă de acestea toate.

Marţi seara
Canonul Preasfîntei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Mitrofan al Smirnei

Al căreia acrostih este
«Acum a opta cântare cânt ţie, a lui Mitrofan»

Cântarea 1. Glasul al 8-lea
Irmosul:

«Apa trecând-o ca pe uscat Israel, şi din robia Egiptului scăpând, striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Izvor de rugăciuni cunoscându-te toţi, izvorând credincioşilor întărire sufletelor şi trupurilor, Născătoare de Dumnezeu, neîncetat te slăvim.

Mai presus de fire pe Cuvântul cel dumnezeiesc L-ai născut, Fecioară, şi firea din stricăciune o ai izbăvit, pentru aceea şi pe mine slobozeşte-mă din patimile cele dobitoceşti şi împotriva firii.

Slavă...

Turme de patimi trupeşti acum mă înconjoară şi cumplit mă împresoară, cercetează grabnic pe robul tău şi izbăveşte-l de cei ce îi fac rău, Fecioară.

Şi acum...

Cel ce cârmuieşte toată făptura şi o ţine şi o mântuieşte S-a arătat circumscris în braţele tale şi neamul oamenilor din nou l-a plăsmuit.

Cântarea a 3-a
Irmosul:

«Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine Te laudă duhul meu».

Adoarme tulburarea ce mă cuprinde, Stăpână, şi acum mă slobozeşte din cumplita boală, din căderi şi din patimi.

Grăbeşte şi cercetează pe robul tău cel cuprins de boală, fără prihană Fecioară, şi din durerile cele cumplite izbăveşte-mă şi din tot necazul.

Slavă...

Negrăit este noianul milelor tale, fără prihană, prin care şi pe mine mă scoate din păcate şi din boli.

Şi acum...

Întăreşte mila şi apărarea rugăciunilor tale asupra mea, Fecioară, şi izbăveşte-mă de ispite şi de necazuri.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Doamne, înțeles-am lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta».

Arată pururea inima mea jertfelnic de gânduri sfinte şi curățitor de păcate, cu totul fără prihană Fecioară.

Mântuire dăruieşte-mi mie, a trupului şi a sufletului, Preanevinovată, dă celui bolnav vindecare şi izbăvire de dureri şi de chinuri.

Slavă...

Meşteşugirile preaviclenilor demoni nimiceşte-le şi dăruieşte ridicare din patimi şi celor neputincioşi întărire.

Şi acum...

Din pântecele tău, Preacurată, soarele dreptății a strălucit şi lumea a luminat-o, cu ale Cărui străluciri şi pe mine mă luminează.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Se dezleagă prin naşterea ta legăturile morții şi se alungă puterea stricăciunii, Preasfântă Fecioară Prealăudată, pentru aceea rupe degrab şi lanțul păcatelor mele şi greutățile necazurilor.

Izbăveşte-mă, Stăpână, de răutatea demonilor şi de viclenia oamenilor şi boala sufletului şi a trupului degrab o tămăduieşte, ceea ce singură ai născut pe doctorul a tot trupul şi al sufletelor, pe Mântuitorul şi Domnul.

Slavă...

Ca pe cleştele dumnezeiescului cărbune, cu totul fără prihană Fecioară, te rog pe tine să arzi toată aplecarea pătimaşă a robului tău şi neputințele cele cumplite şi greu de nerăbdat şi să usuci şuvoaiele necazurilor.

Şi acum...

Mântuire a dat tuturor Fiul tău, Preacurată Stăpână, celor ce cred în El şi Îl vestesc pe El Dumnezeu întrupat din tine, pentru aceea, mântuieşte-mă pe mine din felurite primejdii şi necazuri.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăților, căci către Tine am strigat: Auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele!».

Caută spre mine cu ochi milostiv, Stăpână, şi din bolile cele cumplite izbăveşte-mă degrab şi din toată răutatea care acum mă pândeşte, din toată cursa şi căderea.

Izbăveşte-mă de sfatul cel de-a stânga şi de patima trupească şi de pizma duşmanilor şi de toată viclenia, Preasfântă Stăpână, şi de răutatea vieții, cu rugăciunile tale.

Slavă...

Cel ce ne-a plăsmuit pe noi S-a plăsmuit întru tine, Fecioară, izbăvind din stricăciune firea muritorilor, aşadar, şi pe mine mă izbăveşte cu rugăciunile tale din ispitele ce mă împresoară.

Şi acum...

Cer învăpăiat şi tron cu adevărat în chipul focului şi rai însuflețit al lui Hristos, fără prihană Fecioară, vasul cu totul de aur, care ai cuprins mana vieții, de viața cea dumnezeiască învredniceşte-mă.

Sedealna. Glasul al 8-lea

Porunca cea cu taină

Pe muntele cel netăiat şi dumnezeiesc, credincioşilor, pe palatul cel preacurat al Cuvântului, pe tronul cel în chipul focului al împăratului tuturor, pe masa şi sfeşnicul cel aurit, podul care duce la viață, pe scara cea cerească, pe Născătoarea de Dumnezeu, Maria, să o lăudăm strigând: Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii cei ce merseseră de demult din Iudeea în Babilon, prin credința în Treime, văpaia cuptorului au înfruntat-o, cântând: Dumnezeul părinților noştri, bine eşti cuvântat».

Vasul cel neînsuflețit de demult pe tine te-a arătat, vasul cel însuflețit, Stăpână, căci porți mana vieții, pe Hristos, dulceața cea adevărată şi luminarea lumii, Cel ce a tocit amărăciunea morții.

Să nu apuce ca un leu vrăjmaşul cel cu chip de fiară sufletul meu, nefiind izbăvit şi mântuit, Fecioară, căci pe tine te-am aflat izbăvitoare ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos şi Izbăvitorul.

Slavă...

Fericită Fecioară, scăparea tuturor credincioşilor celor întristați, izbăveşte-mă din toată batjocura, întristarea şi răutatea celor ce mă pizmuiesc pe mine şi din multe căderi şi din felurite boli.

Şi acum...

Ceea ce ai născut strugurele vieții cel nelucrat, Născătoare de Dumnezeu, învredniceşte-mă şi pe mine să aduc roade de pocăință, strigând Fiului tău: Dumnezeul părinților noştri bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«De şapte ori nebuneşte a încins tiranul haldeilor cuptorul... ».

Mărețiile feluritelor tale minuni, Preacurată, toți le trâmbițăm, cei ce cu credință alergăm la ajutorul tău şi acum mă slobozeşte şi pe mine din cumplita boală şi din durerile sufleteşti şi trupeşti şi arată-mă puternic şi la trup şi la suflet, ca să-L slăvesc pe Fiul tău, Hristos, întru toți vecii.

Vânturi pizmaşe suflă împotriva mea cu furie, râuri duşmane izbesc cu tărie în casa mea cea înțelegătoare, Fecioară curată, dar, ca pe o mare tulburată de valuri, zdrobeşte puterea tuturor celor ce mă necăjesc şi dă-mi mie linişte cu rugăciunile tale în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Cel ce a plăsmuit din lut pe om, punând apoi în el şi suflet nemuritor, întru tine Se plăsmuieşte şi iarăşi îl plăsmuieşte pe el, pe Acela arată-L şi mie binevoitor şi uşor de împăcat, Fecioară, cu rugăciunile tale şi dăruieşte putere şi izbăvire tuturor celor necăjiți şi întristați.

Şi acum...

Străluceşti pururea lumina cea neînserată care a răsărit din pântecele tău, cea cu totul fără de prihană, celor ce te slăvesc şi îi slobozeşti din frica de noapte, din uneltirea cea diavolească şi întunecată pe robii tăi, pentru aceea izbăveşte-mă şi mă mântuieşte şi pe mine, cu rugăciunile tale, din chinurile ce mă cuprind.

Să lăudăm... Irmosul

«De şapte ori nebuneşte a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul şi Mântuitorul tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi, cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup».

Ridică fruntea Bisericii şi dăruieşte putere credincioşilor împotriva neamurilor şi întăreşte, Curată, sceptrele împăraților celor binecredincioşi.

Arată zăbavnice, neputincioase şi înfrânte armatele celor de alt neam care voiesc acum degrabă războaie, Fecioară curată.

Slavă...

Singură ajutătoare a creştinilor ortodocşi, a celor ce te cinstesc pe tine, cu rugăciunile tale, pe agarenii cei purtători de arme degrab îi ruşinează.

Şi acum...

Dă pricepere, Fecioară, cetelor credincioşilor, călătorind împotriva duşmanilor văzuți şi nevăzuți şi ne mântuieşte din tot necazul.

Prosomii. Glasul al 8-lea

O, preaslăvită minune

Bucură-te, căruță în chipul focului; bucură-te, zori de taină care în lume ai născut soarele cel strălucit, neapus şi neînserat; bucură-te, scoică, ceea ce din sângiurile tale ai țesut porfiră împăratului a toate; bucură-te, cea cu totul fără prihană; bucură-te, păzitoare a tuturor credincioşilor care te cheamă pe tine în ajutor cu credință în suflet.

Bucură-te, îndreptarea celor căzuți; bucură-te, hrana celor flămânzi; bucură-te, comoară neprădată şi vistierie nedeşertată a săracilor; bucură-te, cercetarea celor bolnavi; bucură-te, mângâierea celor necăjiți; bucură-te, ajutorul celor ce te cheamă pe tine, armă nezdrobită şi întăritură şi zid nesurpat.

Bucură-te, rai de taină, care ai purtat în pântecele tău pe Hristos, Pomul vieții şi L-ai născut, Nestricată, spre învierea noastră, a celor omorâți prin gustarea din pom oarecând, şi rău supuşi morții; bucură-te, mult dorită şi pururea pomenită; bucură-te, ceea ce dai muritorilor dumnezeiasca veselie.

Mântuieşte-mă, Preacurată Stăpână, ceea ce în chip negrăit ai născut pe Mântuitorul Hristos, căci pe tine singură te-am dobândit ocrotire eu, robul tău, zid şi acoperământ, veselie şi dumnezeiască mângâiere sufletului meu, tu, aşadar, izbăveşte-mă de viermele cel neadormit şi de focul cel veşnic, Maica lui Hristos Dumnezeu.

Miercuri seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Calinic al Iracliei

Al cărei acrostih:
«La Preacurata şi Pururea Fecioara alerg»

Cântarea 1. Glasul al 8-lea
Irmosul:

«Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Usucă putreziciunea sufletului meu şi urmele rănilor cu leacul puternic al Fiului tău, Preacurată, căci întru tine îmi pun toată nădejdea mea şi pe tine te aduc mijlocitoare înaintea Fiului tău şi Dumnezeul nostru.

Fără de grijă şi în trândăvie, Stăpână, întreaga mea viaţă eu am cheltuit-o, fiind risipitor cu mine însumi, dar la acoperământul tău alerg şi cu credinţă strig ţie: Mântuieşte-mă cu rugăciunile tale, Preacurată!

Slavă...

Mai mult decât nisipul sunt fărădelegile mele şi păcatele mele pe care fără de ruşine le-am făcut şi cu care m-am întinat, dispreţuind, eu, ticălosul, chipul lui Dumnezeu din mine, Preanevinovată, dar tu, ca o mult milostivă, mântuieşte-mă.

Şi acum...

Pe cel ce aleargă acum la tine cu lacrimi şi cu mult suspin şi întristare a inimii nu îl trece cu vederea, rogu-mă, ci prin mijlocirea ta, în ziua judecăţii, roagă-L pe Fiul tău ca să fiu izbăvit de osândă.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni».

Picăturile lacrimilor mele şi suspinurile inimii şi ridicarea mâinilor mele celor întinse, văzându-le cu milostivire, miluieşte pe robul tău, căci alt ajutor afară de tine nu am, Stăpână.

Cunoscând firea mea cea căzută, Născătoare de Dumnezeu, care, în fiecare zi, nestăpânit alunecă, vai, mie!, spre mai rău, apără-mă şi mă mântuieşte, căci nu am alt ajutor afară de tine, Stăpână.

Slavă...

Cercetându-mă pe mine însumi aflu că am întrecut pe toţi oamenii în răutăţi şi unde voi fugi eu, ticălosul, dacă nu la tine, cea milostivă, că nu am alt ajutor afară de tine, Stăpână.

Şi acum...

Gol şi sărac sunt şi lipsit de toate bunătăţile de care am fost prădat, eu, nenorocitul, prin sfatuirea cea rea, pentru aceea, la tine am scăpat, căci nu am alt ajutor afară de tine, Stăpână.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!».

Suspinurile şi lacrimile ninivitenilor, Fiul tău primindu-le oarecând, toată datoria păcatelor lor a iertat-o Cel mult milostiv, pentru aceea, rogu-mă, milostiveşte-L pe El să îmi treacă şi mie cu vederea păcatele.

O, vătămarea minţii mele, Prealăudată, căci vrând să mă amestec cu cele rele şi neîngrijindu-mă deloc de cele nepătimitoare, m-am făcut cu totul deşert prin pofte închipuite, pentru aceea, povăţuieşte-mă în calea pocăinţei, întorcându-mă şi înţelepţindu-mă.

Slavă...

Cu toată evlavia stau înaintea icoanei tale celei fără prihană, Preanevinovată, cucerindu-mă şi rugându-mă: Nu mă lepăda pe mine, nenorocitul, de la faţa ta, ci îndură-te şi mă mântuieşte din toată vătămarea şi primejdiile şi din toată răutatea.

Şi acum...

Dăruieşte-mi întărire sufletului şi putere trupului, ca să fac voia Fiului tău cu frică şi bucurie căci fiind Maica Făcătorului tău, poţi şi faci toate câte voieşti celor ce aleargă, Fecioară, cu credinţă şi cu dor la Biserica ta.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Cu totul m-am făcut sălaş întinat şi cu adevărat de ruşine, vai, mie!, cu faptele cele fărădelege şi cu nelegiuirile, Fecioară, urât fiind oamenilor şi îngerilor, dar spală-mă cu lacrimile mele.

Prins fiind de multe ispite, cu totul fără prihană, şi de nenorociri din toate părţile, vai, mie!, bătut de furtuni şi necazuri, păzeşte-mă sub acoperământul tău cel dumnezeiesc izbăvindu-mă şi mântuindu-mă pururea.

Slavă...

Folosindu-te de rugăciunea ta fierbinte către Fiul tău, Preacurată, pentru robul tău cel fără de folos şi căzut în multe păcate, pe Mântuitorul roagă-L, mai înainte de cercetare, ca să aflu dezlegare păcatelor mele.

Şi acum...

Nu înceta să mă izbăveşti pe mine, cel ce îmi mărturisesc păcatele şi fărădelegile mele, cu care eu, ticălosul, am nelegiuit, pentru aceea strig rugându-te cu suspine nu lepăda pe robul tău, Stăpână.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iartă-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat: Auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele!».

Ca o sarcină grea care apasă peste mine, cum spune Psalmistul, Stăpână, s-au făcut fărădelegile mele şi rănile sufletului meu de la faţa nebuniei mele s-au împuţit şi au putrezit, Stăpână.

După datorie, la sfântă biserica ta am alergat şi ca un jalnic rugător stau înaintea ta, Stăpână, primeşte lacrimile mele, precum a primit Hristos Domnul cei doi bani ai văduvei.

Slavă...

„O, cum mă rabdă pământul pe mine, cel de mine însumi osândit, cel ce mai presus de toţi muritorii ca un risipitor am trăit! O, cum nu mă înghite!”, mă întreb şi mă cutremur, dar tu eşti, Fecioară, ceea ce mântuieşti.

Şi acum...

Stinge, ceea ce eşti bună, cu rouă milei tale, săgeţile cele aprinse şi îndreptate cu vicleşug împotriva mea, ziua şi noaptea, de vrăjmaşul, cel ce mă luptă pe mine.

Sedealna

Pe înţelepciunea şi Cuvântul

Căruţa lui Dumnezeu cea mult luminoasă, sfeşnic de aur strălucind cu dumnezeiasca lumină, Nepătată, Neîntinată, Preanevinovată Stăpână, sufletul meu cel întunecat, orbit de patimi, luminează-l, rogu-mă, cu strălucirea nepătimirii şi spală inima mea cea întinată cu râurile căinţei şi cu lacrimile pocăinţei, ca să strig ţie cu dor: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu să-mi dea iertare de păcate, căci pe tine singură nădejde te am, eu, robul tău.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii cei ce merseseră de demult din Iudeea în Babilon, prin credinţa în Treime, văpaia cuptorului au înfruntat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat».

Ridic spre tine ochiul nenorocitului şi ticălosului meu suflet şi strig cu credinţă Fiului tău şi Mântuitorului şi Ziditorului meu: Pentru rugăciunile Maicii Tale, Hristoase, miluieşte-mă.

Noian de vindecări având, Fecioară, ca ceea ce ai născut pe Hristos, varsă din belşug picăturile tale şi mie, rugătorului tău celui neputincios şi rănit cumplit din toate părţile.

Slavă...

Preasfântă Fecioară, umple de pocăinţă smeritul meu suflet, ca să ud cu curgerile lacrimilor mele dumnezeiască biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, şi să spăl, Curată, întinăciunea patimilor mele.

Şi acum...

Mireasă nenuntită, păzeşte-i pe toţi cei ce aleargă la tine, căci dacă nu vei păzi tu pe robii tăi, Fecioară, toţi pierim şi ne facem hrană demonilor.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu, Cel ce în muntele cel sfânt... ».

Izbăveşte, Marie, Născătoare de Dumnezeu, pe robii tăi atunci când Fiul tău va veni să judece neamul oamenilor şi să ne despartă unii de alţii, vai, mie!, pe drepţi de nedrepţi.

Minune mare, cum alăptezi Fecioară! Şi Fecioară te-ai arătat după naştere! Cu adevărat, preaslăvite sunt tainele tale, pentru aceea ne închinăm şi preaînălţăm negrăita ta naştere.

Binecuvântăm pe Tatăl...

M-am depărtat de tine şi m-am spurcat cu răutățile mele, pentru aceea m-am făcut dispreț şi batjocură celor din jurul meu, dar nu trece cu vederea până în sfârşit, rogu-mă, Fecioară, pe robul tău.

Şi acum...

Omorât de muşcăturile amăgitorului, înviază-mă ceea ce ai născut viața tuturor şi nu lăsa pe acesta încă să se întărească împotriva mea, deznădăjduitul şi smeritul.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Dumnezeu, Cel ce S-a preaslăvit în muntele cel sfânt şi în rug prin foc lui Moise i-a făcut cunoscută taina pururea Fecioarei, pe Domnul lăudați-L şi preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea, pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu credincioşii o mărim».

A fost ridicată fruntea dreptmăritorilor când a fost înălțat pe lemn Fiul tău şi Dumnezeu întru Care s-a rupt zapisul şi s-a nimicit până în sfârşit vrăjmaşul şi a căzut; pentru aceea, fără prihană Fecioară, pe tine te slăvim ca pricina tuturor acestora.

Văzând cu compătimire curgerea lacrimilor mele, milostiveşte-te spre mine, Stăpână; miluieşte cu mila ta smeritul meu suflet, alinându-l pururea, păzindu-l şi acoperindu-l, sfințindu-l şi smulgându-l din mâinile demonilor.

Slavă...

Puterea stăpânitorilor celor evlavioşi, lauda profeților şi apostolilor, frumusețea ierarhilor, podoaba mucenicilor, Fecioară, şi bucuria cuvioşilor, desfătarea drepților şi bucuria necăjiților, nu trece cu vederea cererile robilor tăi.

Şi acum...

Popoare şi limbi şi neamuri, tinerii cu fecioarele, să venim toți slujitorii în cuget curat ortodox să-i strigăm cu căldură Fecioarei şi curatei Maici a Dumnezeului nostru: Preasfântă Stăpână, mântuieşte-ne pe toți cu rugăciunile tale.

Prosomii. Glasul al 8-lea

O, preaslăvită minune

Bucură-te, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu; bucură-te, nădejdea credincioşilor; bucură-te, curățirea lumii; bucură-te, ceea ce pe robii tăi îi izbăveşti de toată întristarea; bucură-te, dezlegarea morții; bucură-te, rai purtător de viață; bucură-te, apărarea celor ce te cheamă pe tine în ajutor; bucură-te, sălaş dumnezeiesc al lui Dumnezeu şi munte sfânt.

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată; bucură-te, izvorul vieții; bucură-te, scară cerească; bucură-te, Stăpâna şi Doamna întregii făpturi; bucură-te, Preanevinovată, slăvită; bucură-te, Neîntinată, bucură-te, Prealăudată; bucură-te, cort dumnezeiesc; bucură-te, Cuvioasă; bucură-te, Maică Fecioară, Mireasă nenuntită.

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Stăpână; bucură-te, singură nădejde a muritorilor şi apărare; bucură-te, scăpare; bucură-te, sfeşnic de lumină; bucură-te, palat strălucit; bucură-te, candelă luminoasă; bucură-te, lauda fecioriei celei neîntinate; bucură-te, izvor care verşi tămăduiri celor ce se apropie de tine.

Primeşte această rugăciune a mea şi nu trece cu vederea plânsul şi lacrimile, Curată, nici nu mă lepăda pe mine, cel primejduit de chinuri, căci doar în tine mi-am pus toată nădejdea mea; arată-mă slobod de toți cei ce mă necăjesc pe mine, Curată, şi bucurie dăruieşte-mi, ca ceea ce ai născut bucuria.

Joi seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Cuviosului Părintelui nostru Pavel, Episcop de Amorio

Al căruia acrostih este:
«Pană în sfârşit măntuieşte pe nevrednicul Pavel, Fecioară».

Cântarea 1. Glasul al 8-lea
Irmosul:

«Pe Faraon, cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărțind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Cum voi putea lăuda harul covârşitor al milei tale față de mine, Stăpână fără prihană, sau cum voi slăvi înălțimea purtării tale de grijă, că de atâtea ori m-ai izbăvit din moarte pe mine, cel deseori vrednic de ea?

Cu totul prins în fărădelegi, eu, ticălosul, sunt plin de păcate, neştiind ce altceva să fac; numai eu m-am făcut vas cu totul fără folos Celui ce cu iubire de oameni m-a zidit, Stăpâna lumii, ajută-mă.

Slavă...

Risipeşte negura patimilor mele, Preacurată, cu lumina naşterii tale, alungând departe de mine norii întunecoşi ai închipuirilor gândirii mele şi fa să răsară robului tău lumina curată a nepătimirii.

Şi acum...

Vai obiceiului meu celui rău, Stăpână, care mă ține rob! Vai, mie, celui ce singur între muritori am alunecat în prăpastia pierzaniei, răbdând şi rămânând în duhoarea patimilor, plata focului lor.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni».

Cu adevărat, părtaş naşterii trupului meu am faptul de a fi supus patimilor lui şi de a sluji în chip fără de minte faptelor acestora. Vai, mie, ticălosului! Stăpâna tuturor, ajută-mă.

O singură zi mă pocăiesc lui Dumnezeu, iar în toate celelalte zile întărât milostivirea Lui, nesimțitorul de mine şi învârtoşatul cu inima, ci roagă-L, cu totul fără prihană Fecioară, îndelung să mă mai rabde.

Slavă...

M-am nenorocit cumplit şi până în sfârşit m-am gârbovit cu totul sub sarcina grea a răutăților mele cărora din copilărie m-am supus de voie, eu, cel fără de minte, dar nu mă trece cu vederea pe mine, Curată, cel pierdut de acestea.

Şi acum...

Fiind întinat cu trupul, duhul şi sufletul am ajuns să stric aerul şi cu faptele mele să spurc pământul, eu, ticălosul, dar tu îmbunătățeşte-mă, Fecioară, cu chipurile schimbării.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu eşti puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel cc n-ai părăsit şanurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni».

Ca noaptea, eu singur între toți mă duc să fac fapte vrednice de întuneric şi să mă ascund de ochii muritorilor, nesocotind deloc că de Dumnezeu nu mă pot ascunde, de Care, la dreapta judecată, voi fi dat întunericului, dar tu, Curată, încă de aici miluieşte-mă.

Suspin cu amar din adâncul inimii mele, gândindu-mă la mulțimea nesfârşită a răutăților mele, care cu adevărat covârşeşte la număr nisipul mării, pentru aceea, Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale întorcându-mă mai înainte de sfârşit, mântuieşte pe robul tău.

Slavă...

Nu poate neamul muritorilor, rugându-se, să îl milostivească pe Dumnezeu pentru cele ce am păcătuit pe pământ, eu singur umplându-mi sufletul de patimile cele urât mirositoare ale ruşinii, dacă nu îl vei milostivi tu, Născătoare de Dumnezeu şi Maica Lui şi dacă nu îl vei mântui tu pe robul tău.

Şi acum...

Acum pentru mine suspină întreg pământul, căci am rănit peste măsură îndelunga răbdare a Ziditorului pentru multele mele căderi pierzătoare, căci întreaga făptură s-a cutremurat, Fecioară, spăimântându-se toată de păcatele mele.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Nu trebuia, Fecioară, să urmez firea celor dobitoceşti, nu trebuia, eu, ticălosul, să mă las înduplecat să râvnesc acestora, călcând legile firii şi trăind contra firii, pentru aceea miluieşte-mă.

Întâistătătorii întunericului m-au pus să slujesc faptelor lor şi prin ele m-au pus şi altora învățător nelegiuit, vai, mie! Ce voi face, eu, care am prins pe mulți în cursa răutăților mele, cu totul fără prihană, Fecioară, mântuieşte-mă.

Slavă...

Socotit fiind de toți cei ce mă cunosc că am murit lumii, Preacurată, am ajuns, la o stare potrivnică părerii lor, abătându-mă din cale, eu, ticălosul, dar cu adevărat, vai, mie!, dacă nu mă întorci, Fecioară, grabnic pe cale.

Şi acum

La păcate adaug mereu alte păcate eu, ticălosul, şi adun în nenorocitul meu suflet focul gheenei cel de nerăbdat, de care izbăveşte-mă, Preanevinovată, mai înainte de cercarea aceea.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăților căci către Tine am strigat; auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele».

Mort fiind pentru toată fapta bună şi cu totul nefolositor, numai în fapte stricătoare de suflet petrecând, nu mă ruşinez trăind şi bucurându-mă. O, cum nu mă ruşinez, vrednicia sufletului meu!

De la toată porunca m-am abătut eu, ticălosul, şi am fost adus degrabă la grozava prăpastie a răutății prin lenevire, dar întoarce-mă pe mine, Stăpână.

Slavă...

Pământ uscat şi neroditor, lipsit de roadele Duhului m-am făcut, odrăslind, Fecioară, numai lemn bun de ars în focul ce va să vie, dar tu schimbă-mă.

Şi acum...

Iată, toată marea răutății m-a înconjurat şi râuri de patimi au ridicat glasurile lor asupra mea, cu totul fără prihană Fecioară, de a căror furtună şi năvălire dezlănțuită izbăveşte-mă.

Sedealna

Pe înțelepciunea şi Cuvântul

Pe tine, nor luminos şi cuvântător, cu adevărat rouă cea dumnezeiască şi de taină, apa care sare la viața veşnică, ploaia mântuirii, te rog, Stăpână, cunoscând bunătatea ta, varsă peste capul meu apa pocăinței, izvorul care izvorăşte lacrimi ca pâraiele, ca să mă spele pe mine de întinăciunea păcatelor mele şi să mă arate mai alb ca zăpada căci întru tine am nădăjduit, rugătorul tău cel fără folos.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a ruşinat odinioară în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, ca într-o grădină verde dănțuind, cu bucurie cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noştri!».

Nu am pocăință, nici smerenie în inima mea, nici priveghere, nici rugăciune, nici înfrânare, nici lucrarea vreunui alt bine, pentru aceea strig: Stăpână, în dar mântuieşte-mă!

Din întunecarea minții n-am dobândit deplin pocăința, nici cugetarea la moarte, nici înfrânare, nici înțelepciune, dar nici bărbăție şi nici dreptate, pentru aceea strig: în dar mântuieşte-mă, Stăpână!

Slavă...

Zăcând în patimi şi înflorind în toate păcatele nu am luat aminte la frica de Dumnezeu şi râvna față de Dumnezeu am trecut-o cu vederea, precum şi toată dragostea, nădejdea şi credința. Pentru aceea strig: în dar, Stăpână, mântuieşte-mă!

Şi acum...

Nu este cineva pe pământ care să fi păcătuit mai mult decât mine, cu totul fără prihană Fecioară, nici nu este cineva care să-L fi mâniat aşa pe Făcătorul, trăind ca un risipitor, precum eu, ticălosul. Pentru aceea strig: în dar, Stăpână, mântuieşte-mă!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«De şapte ori tiranul haldeilor... ».

Izbăveşte-mă de toată obişnuința răutăților, ceea ce eşti fără prihană, dă-mi mie, Curată, întoarcere către Domnul şi agonisirea curăției; fă-mi viața mea înțeleaptă prin cele mai înalte frumuseți, Fecioară, şi dăruieşte-mi mie împărtăşire de toate bunătățile, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Ceea ce ai răsărit muritorilor lumina lui Dumnezeu cea negrăită, luminează simțirile sufletului meu, rogu-mă, alungând întunericul cumplitei mele nepăsări, aprinde în inima mea, Fecioară, focul dorului de Fiul tău şi umple-mă de veselie şi de dulceața Lui întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Împodobeşte-mă, Stăpână, cu toată fapta bună; umple pe robul tău de bucurie duhovnicească; încununează-l cu cununa virtuților, Preanevinovată; umple-mă de împărtăşirea tuturor darurilor şi părtaş arată-mă împărăției cerurilor, chiar dacă cererea mea este mai presus de vrednicie.

Şi acum...

Cu voie neabătută, cu putere neclintită, călăuzeşte-mă să mă îndrept fără împiedicare spre virtute şi să tind mereu spre cele dinainte, uitând pe toate cele din urma mea. Şi dăruieşte-mi mie, Fecioară, fierbințeala pocăinței şi a rugăciunilor, ca să te laud pe tine cu dor întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«De şapte ori nebuneşte a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul şi Mântuitorul tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup şi pântecele tău s-a făcut mai cuprinzător decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te măresc».

Cum voi putea lăuda pe cea Curată, eu, cel necurat la suflet şi la inimă, cum o voi lăuda numai cu cuvintele pe cea Curată, eu, spurcatul? Cum voi îndrăzni eu, atât de rău fiind, să privesc la icoana ei, când cetele îngerilor sunt oprite să o privească? Pentru aceea, Stăpână, miluieşte-mă.

Luându-mă pe mine de mâna mea cea dreaptă, Fecioară, împacă-mă cu împăratul cel nemuritor, cu Fiul tău, cerând să îmi dea dumnezeiasca iertare rătăcirilor mele şi desăvârşită îndreptare vieţii, căci pe tine te am ocrotitoare, nădejde şi acoperământ şi dacă trăiesc, şi dacă mor.

Slavă...

Cuvântul pe care l-am grăit acum către tine nu a mărturisit toate răutățile mele, nici nu a descoperit faptele cele de ruşine săvârşite în ascuns, ci, ruşinându-se de cunoştința oamenilor, pe cele mai multe le-a ascuns, micşorându-le, dar tu, primind intenția mea cea bună, Fecioară, dă-mi mie desăvârşită dezlegare de acestea.

Şi acum...

Învredniceste-mă să dobândesc cămara de nuntă cea veşnică şi desfătarea raiului, pe mine, cel ce pe pământ numai pe tine te am nădejde după Dumnezeu, singură solire, singură ocrotire, singură tărie, pentru aceasta îndrăznesc să spun acestea din inimă: Stăpână, mântuieşte-mă pe mine, robul tău.

Prosomii. Glasul al 8-lea

Doamne, deşi ai stătut la judecată

Bucură-te, ceea ce din porfira sângiurilor tale ai născut mărgăritarul cel cu albă strălucire şi sclipitor şi de mult preţ, pe Cel ce a luminat cu dulcile lui raze întunericul a toată lumea, Prealăudată.

Bucură-te, ceea ce ai purtat ca pe un prunc în braţele tale, Fecioară, pe Cel ce şade ca Dumnezeu pe tronul cel înalt al slavei, ţinându-L adormit la pieptul tău pe Cel ce are ochi neadormit care vede toate.

Bucură-te, ceea ce mai mult decât îndulceşte mierea gâtul cel simţitor şi mai mult decât îndulceşte fagurele limba tuturor, cu numele tău cel dulce, îndulceşti inimile celor ce te laudă pe tine.

Dezbracă-mi haina de jale şi îmbracă-mă în haina mântuirii si a dumnezeieştii veselii si bucurii, ca să nu fiu aruncat afară din cămara de nuntă a Fiului tău, neavând haină de nuntă, de Dumnezeu dăruită Stăpână.

Vineri seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Fotie

Al căruia acrostih este
«Acesteia se cuvine şi a opta rugăciune a lui Fotie»

Cântarea a 1. Glasul al 8-lea
Irmosul:

«Apa trecând-o ca pe uscat Israel, şi din robia Egiptului scăpând, striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Gura mea umple-o de dulceața ta dumnezeiască, Fecioară, şi luminează-mi mintea mea, ca să laud şi să măresc noianul cel nesfârşit al milelor tale.

Slăbind de patimi cumplite, inima mea cea mult împătimită, vrednică de milă şi greu îndurerată, tămăduieşte-o, Fecioară, ceea ce ai născut pe doctorul sufletelor.

Slavă...

Arată-mă mai înalt decât plăcerile cele trupeşti şi decât grijile cele lumeşti, ceea ce eşti mai înaltă decât cetele cele de sus şi mai strălucitoare decât soarele, Mireasa lui Dumnezeu.

Şi acum...

Ceea ce eşti binecuvântată între femei şi slăvită, te rog pe tine să asculți glasul binecuvântat al Fiului tău şi să mă învredniceşti de slava Lui.

Cântarea a 3-a
Irmosul:

«Doamne, Cel ce ai făcut acoperământul bolții cereşti şi ai întemeiat Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi întărirea credincioşilor, Unule Iubitorule de oameni».

Cetatea cea preaslăvită şi cuvântătoare, Stăpână, a împăratului, roagă-L, de Dumnezeu dăruită, să fiu şi eu locuitor al cetăţii de sus şi nu mă ruşina pe mine în nădejdea mea.

Scăparea lumii, lauda creştinilor, acoperământul şi apărarea tuturor celor ce nădăjduiesc întru tine, nu mă trece cu vederea pe mine cel ce cred în tine, ci cu mila ta, Stăpână, mântuieşte-mă pe mine.

Slavă...

Nedumerire şi întuneric şi bezna gândurilor îi acoperă pe cei ce tâlcuiesc netâlcuită naşterea ta, Stăpână, căci pe Cel pe Care Moise mai înainte L-a văzut ascuns în întuneric, pe Acesta tu L-ai născut.

Şi acum...

Departe de raiul cel sfânt şi de locaşul vieţii, amăgindu-mă cu vicleşugul mâncării, vicleanul şarpe m-a surghiunit şi din pizmă m-a înşelat să schimb Raiul cu locaşul stricăciunii.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Doamne, înţeles-am lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta».

Pântecele tău, ceea ce eşti fără prihană, mai larg decât cerurile s-a făcut, cuprinzându-L pe Cel necuprins, pe Care roagă-L să îi mântuiască pe cei ce te laudă pe tine.

În dar miluieşte-mă şi din toată boala, Fecioară, slobozeşte-mă şi smulge-mă din osânda cea veşnică, scăparea şi ocrotitoarea mea.

Slavă...

Întru tine îmi pun toată nădejdea mântuirii mele şi cârmuirea vieţii, ceea ce eşti cu dar dăruită, pururea Fecioară.

Şi acum...

Nădejdea mea şi lauda, scăparea vieţii şi apărarea, sprijinul şi mângâierea mea tu eşti, preacucernică Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Din noapte sculându-ne, strigăm Ţie, Doamne: Mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim!».

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul şi pe Domnul cel iubitor de oameni prin iubirea ta de oameni, fă-mi mie cunoscută calea mântuirii.

Cu ochiul tău cel milostiv, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, vezi smerenia mea şi mă mântuieşte.

Slavă...

Încununează, cu arma bunăvoirii tale, capul meu, păzindu-mă pe mine cu sfânt acoperământul tău.

Şi acum...

Cel Preaînalt se întrupează în pântecele tău şi Se naşte, Fără prihană Născătoare de Dumnezeu, şi înnoieşte firea omenească.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Dă-mi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, mult milostive, Hristoase, Dumnezeul nostru».

Ceea ce ai născut pe Hristos, pricina liniştii, mă rog ţie: îmblânzeşte valul cel sălbăticit al patimilor mele.

Lărgeşte inima mea cea strâmtorată de patimi să alerge în calea poruncilor lui Dumnezeu, ceea ce eşti mai cuprinzătoare decât cerurile.

Slava...

Nu am dobândit râuri de lacrimi, ca să spăl păcatele mele cele nesfârşite, dar tu, Curată, izbăveşte-mă de acestea cu rugăciunile tale.

Şi acum...

Maica celui Preaînalt, primeşte-mă în pocăinţă pe mine din multele ape ale patimilor, trimiţând din înălţime harul tău.

Sedealna. Glasul al 8-lea

Pe înţelepciunea şi Cuvântul

Norul soarelui celui înţelegător, risipeşte norii cei întunecaţi ai minţii mele, Stăpână, cu lumina feţei tale şi luminează-mi cu lumina pocăinţei ochii cei întunecaţi de negreala patimilor întunecatului meu suflet şi orbiţi cu totul de revărsările cele înnoroiate ale faptelor mele celor rele, ca să strig ţie cu dor: Mijloceşte la Hristos Dumnezeu să îmi dea mie iertare păcatelor, căci pe tine te am nădejde, eu nevrednicul robul tău.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii evrei în cuptor au călcat văpaia cu îndrăzneală, şi în rouă focul l-au prefăcut strigând: Bine eşti cuvântat în veci, Doamne Dumnezeule».

Cu credinţă şi cu dor la tine alerg, legat fiind de lanţul păcatelor mele, pentru mila milostivirii tale, dezleagă-mă pe mine, cel ce strig: Binecuvântat este, Preacurată, rodul pântecelui tău.

Izvorăşte curgerea tămăduirii tale şi stinge, Fecioară, cuptorul plăcerilor şi al patimilor, al păcatelor şi al bolilor, căci tu eşti izvorul care izvorăşti curgerea dulce a vieții dumnezeieşti.

Slavă...

Cerb rănit de săgeți veninoase, însetez să beau picăturile milei tale, Preanevinovată, ca să scot afară veninul cel aducător de moarte.

Şi acum...

Toată nădejdea vieții mele spre tine o pun, Fecioară, nu mă trece cu vederea, ci miluieşte-mă şi mă mântuieşte şi izbăveşte-mă de osânda veşnică de dincolo.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe împăratul cerurilor... ».

În pântecele tău zămislindu-L pe Cel mai înainte de tine, Maică dumnezeiască, fără prihană Marie, L-ai născut în chip negrăit pe Hristos împăratul.

Ca să slăvesc şi să mă închin cu frică preacuratului tău nume, Fecioară, izbăveşte-mă pe mine din toată întristarea şi vătămărea.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Porți ca pe un prunc în sfintele tale mâini pe Cel ce poartă toate cu cuvântul, pentru aceea împreună cu El te lăudăm întru toți vecii.

Şi acum...

Având-te pe tine singură nădejde tare, te rog, fără prihană Marie, din păcate şi primejdii să mă izbăveşti degrabă.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe împăratul cerurilor pe Care îl laudă oştirile îngerilor lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine, Fecioară curată, noi, cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup».

Pe jalnicii tăi rugători miluieşte-i, Fecioară, şi slobozeşte-i din toată tulburarea, potolind atacurile care vin unele după altele.

Iartă, Mântuitorul meu, tuturor celor ce cinstesc pe Maica Ta, cea cu adevărat preaslăvită, şi arată-ne pe noi locuitori ai raiului slavei.

Slavă...

În calea răutăţii am alergat cu stăruinţă, iar calea virtuţilor am ocolit-o. Tu, Fecioară, fă-mi cunoscută calea în care voi merge.

Şi acum...

Lauda desăvârşită a arhanghelului, cea dintâi şi de la mijloc, îţi aduc ţie „bucură-te”, Cuvioasă, căci altă laudă pe potrivă nu pot afla.

Prosomii. Glasul al 8-lea

O, preaslăvită minune

Bucură-te, nimicirea morţii, Maică Fecioară, Curată; bucură-te, omorârea iadului, ridicarea lui Adam şi izbăvirea Evei; bucură-te, tăria neclintită a mucenicilor; bucură-te, veşmântul cuvioşilor de la Dumnezeu primit; bucură-te, mântuirea lumii, Preanevinovată; bucură-te, bucuria tuturor celor ţinuţi în necazuri, Cuvioasă.

Bucură-te, floarea credinţei; bucură-te, nădejdea muritorilor; bucură-te, zid neclintit; bucură-te, cetate însufleţită a Stăpânului făpturii; bucură-te, podoaba maicilor şi frumuseţea multdorită a fecioarelor; bucură-te, lauda preaminunată a întregii lumi; bucură-te, sălaş sfânt al lui Dumnezeu; bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu.

Bucură-te, epilogul tuturor cuvântărilor, Fecioară cuvioasă, împlinirea a toată Scriptura, celei vechi şi celei noi; bucură-te, încheierea cântărilor, temeiul ascuns al tuturor scrierilor, Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul, după naşterea ta, tu eşti, Stăpână, fiindcă prin puterea ta cântările acestea s-au săvârşit.

Primeşte această osteneală a mea ieftină, ceea ce eşti bună, pe care eu ţi-o aduc din slăbiciunea trupului, şi stăpânit fiind de dorul tău, dor care covârşeşte slăbiciunea, învredniceşte-mă de mântuire, ca să strig ţie întâi, la mijloc şi pe urmă lauda îngerului: Bucură-te, Maica lui Dumnezeu!

Pentru sfârşitul celor bune, mulţumire lui Dumnezeu.

Canon de bucurie către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu cântat în Sâmbăta Imnului Acatist. Facere a Sfântului Iosif Imnograful

Al căreia acrostih este:
«Vasul bucuriei, ție uneia se cuvine: Bucură-te»

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duh, şi cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Carte însuflețită a lui Hristos, pecetluită în Duhul, pe tine marele Arhanghel văzându-te, Curată, strigă ție: Bucură-te, vasul bucuriei prin care blestemul strămoaşei este dezlegat!

Îndreptarea lui Adam, bucură-te, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu, omorârea iadului, Preanevinovată, palatul singurului împărat; bucură-te, tron de foc al Atotțiitorului.

Slavă...

Bucură-te, ceea ce singură ai odrăslit trandafirul cel neveştejit, mărul cel înmiresmat; bucură-te, ceea ce ai născut buchetul Împăratului tuturor; bucură-te, nenuntită mântuirea lumii.

Şi acum...

Vistieria curăției, bucură-te, ceea prin care ne-am ridicat din căderea noastră; bucură-te, crin plăcut mirositor, Stăpână, ceea ce îi umpli de bună mireasmă pe cei credincioşi, tămâiere înmiresmată şi mir de mult preț.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i».

Ceea ce ai odrăslit spicul cel dumnezeiesc, ca o țarină nearată, bucură-te, masă însuflețită care porți pâinea vieții; bucură-te, izvor nedeşertat al apei vieții, Stăpână.

Juncă ce ai născut credincioşilor vițelul cel fără prihană, bucură-te, mieluşea care ai născut pe mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatele a toată lumea; bucură-te, jertfelnic cald.

Slavă...

Dreaptă strălucire, bucură-te, ceea ce singură ai purtat pe soarele Hristos, locaşul luminii; bucură-te, ceea ce ai risipit întunericul şi pe întunecații demoni desăvârşit i-ai nimicit.

Şi acum...

Bucură-te, singură uşă prin care a umblat singur Cuvântul, ceea ce ai zdrobit încuietorile şi uşile iadului cu naşterea ta, Stăpână; bucură-te, dumnezeiască intrare a celor mântuiți, Prealăudată.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Cel ce şade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel uşor a venit Iisus, cel cu totul dumnezeiesc, prin Preacurata Fecioară şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Hristoase!».

În glasuri de cântări, cu credință ție îți strigăm, Prealăudată: Bucură-te, munte gras şi închegat cu Duhul; bucură-te, sfeşnic şi vas care ai purtat mana cea dulce.

Împăcarea lumii, bucură-te, fără prihană Stăpână; bucură-te, scară care pe toți îi înalți de pe pământ cu harul; bucură-te pod care cu adevărat îi treci pe toți cei ce te laudă pe tine de la moarte la viață.

Mai înaltă decât cerurile, bucură-te, ceea ce ai purtat în pântecele tău fără osteneală temelia pământului; bucură-te, scoică, care din sângiurile tale ai țesut porfiră împăratului Puterilor.

Slavă...

Bucură-te, Stăpână, ceea ce ai născut cu adevărat pe Dătătorul de lege, pe Cel ce şterge în dar fărădelegile tuturor, adânc nepătruns, înălțime negrăită, prin care noi am fost îndumnezeiți.

Şi acum...

Pe tine, ceea ce ai împletit lumii cunună neîmpletită de mână, te lăudăm, strigându-ți ție, Fecioară: Bucură-te, păzirea tuturor şi îngrădirea, întărire şi scăpare sfântă.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu, Cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Ceea ce ai născut calea vieții, bucură-te, Preanevinovată, ceea ce ai mântuit lumea din potopul păcatului; bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu, auzire şi grăire înfricoşată; bucură-te, sălaşul Stăpânului făpturii.

Tărie şi putere a oamenilor, bucură-te, fără prihană, locaşul sfințirii slavei, omorârea iadului, cămară de nuntă cu totul luminoasă; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, ajutorul celor ce se roagă ție cu credință.

Căruță în chipul focului a Cuvântului, bucură-te, Stăpână, rai însuflețit care ai în mijloc pomul vieții, pe Domnul a Cărui dulceață înviază pe cei ce se împărtăşesc cu credință şi pe cei ce sunt supuşi stricăciunii.

Slavă...

Întăriți cu puterea ta, strigăm ție cu credință: Bucură-te, cetatea împăratului a toate, slăvită şi vrednică de auzire, despre care au vorbit limpede proorocii, munte netăiat; bucură-te, adânc nemăsurat.

Şi acum...

Cort larg al Cuvântului, bucură-te, Fără prihană, scoică ce ai adus mărgăritarul cel dumnezeiesc; bucură-te, Preaminunată, împăcarea cu Dumnezeu a tuturor celor ce te fericesc pe tine pururea, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Pat de nuntă al Cuvântului, Nepătată, pricina îndumnezeirii tuturor, bucură-te, cu totul fără de prihană, răsunarea proorocilor; bucură-te, podoaba Apostolilor.

Din tine a picurat rouă care a stins văpaia cinstirii zeilor, pentru aceasta strigăm ție: Bucură-te, lâna cea rourată, pe care mai dinainte a văzut-o Ghedeon.

Slavă...

Iată, ţie strigăm: Fii nouă liman celor învăluiţi şi port pe marea întristărilor şi a tuturor smintelilor vrăjmaşului.

Şi acum...

Pricina bucuriei umple de har cugetul nostru, ca să strigăm ţie: Bucură-te, rugul cel nears, nor cu totul luminos, ceea ce fără de încetare îi umbreşti pe credincioşi.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte înfruntându-o se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, binecuvântat eşti».

Te lăudăm pe tine strigând: Bucură-te, căruţă a soarelui celui înţelegător, viţa cea adevărată care ai lucrat strugurele cel copt care picură vinul ce veseleşte sufletele celor ce cu credinţă te slăvesc pe tine.

Ceea ce ai născut pe doctorul oamenilor, bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu, toiagul cel tainic care ai înflorit floarea cea neveştejită; bucură-te, Stăpână, prin care ne umplem de bucurie şi moştenim viaţa.

Nu poate, Stăpână, limba cea ritoricească să te laude pe tine, căci înălţându-te mai presus de Serafimi ai născut pe împăratul Hristos pe Care roagă-L să ne izbăvească acum de toată vătămarea pe cei ce cu credinţă se închină ţie.

Slavă...

Te laudă pe tine toate marginile şi strigă ţie: Bucură-te, cartea întru care este scris Cuvântul cu degetul Tatălui, Curată, pe Care roagă-L să scrie în cartea vieţii pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Te rugăm noi, robii tăi şi plecăm genunchiul inimii noastre: Pleacă urechea ta, Curată, şi mântuieşte-ne pe noi cei cufundaţi în necazuri şi păzeşte turma ta de toată năvălirea vrăjmaşilor, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioşi... ».

Ai primit în pântecele tău pe Cuvântul şi ai purtat pe Cel ce poartă toate, cu lapte L-ai hrănit pe Cel ce hrăneşte cu voia toată lumea, Curată, Căruia îi strigăm: Pe Domnul toate lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Moise a văzut în rug marea taină a naşterii tale, tinerii mai dinainte au închipuit-o lămurit stând în mijlocul focului şi fiind nearşi, fără de pată Sfântă Fecioară, pentru aceasta te lăudăm întru toți vecii.

Cei ce mai înainte am fost dezbrăcați de înşelare, veşmântul nestricăciunii l-am îmbrăcat prin naşterea ta şi cei ce şedeam în întunericul păcatelor lumină am văzut, pe tine, locaşul luminii, Fecioară, pentru aceea te lăudăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Fecioară, mântuirea muritorilor, morții prin tine înviază, căci ai născut viața cea ipostatică, cei ce mai înainte erau muți, acum bine grăiesc, leproşii se curățesc, bolile se alungă, mulțimea duhurilor celor din văzduhuri se biruieşte.

Şi acum...

Ceea ce ai născut mântuirea lumii prin care de pe pământ la cer suntem înălțați, bucură-te, cu totul Binecuvântată, acoperământ şi întărire, zid şi cetate a celor ce cântă, Curată: Pe Domnul toate lucrurile lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul

«Pe tinerii cei binecredincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ți cânte ție: Pe Domnul lucrurile lăudați-L şi-L preaînălțați pe Dânsul întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Tot neamul omenesc să salte cu duhul, fiind luminat; şi să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară».

Ca să-ți strigăm ție credincioşii, cei ce prin tine ne-am făcut părtaşi bucuriei celei veşnice, izbăveşte-ne pe noi din ispită, de năvălirea barbarilor, şi de orice altă plagă adusă asupra muritorilor păcătoşi pentru mulțimea fărădelegilor, Fecioară.

Ai fost văzută luminarea noastră şi întărirea pentru aceea strigăm ție: Bucură-te, stea neapusă, care ai adus lumii pe marele soare. Bucură-te, ceea ce ai deschis raiul cel încuiat, Curată; bucură-te, stâlp de foc care ai dus neamul omenesc la viața cea de sus.

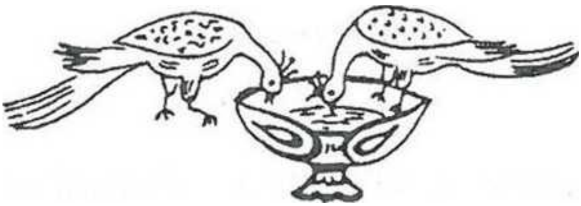
Să stăm cu evlavie în casa Dumnezeului nostru şi să strigăm: Bucură-te, Stăpâna lumii, bucură-te, Marie, Doamna noastră a tuturor; bucură-te, ceea ce singură eşti fără prihană între femei şi frumoasă; bucură-te, vas care ai primit deşertându-Se întru tine mirul cel nedeşertat.

Slavă...

Porumbița care ai născut pe Cel milostiv, bucură-te, pururea Fecioară; bucură-te, lauda tuturor cuvioşilor; bucură-te, încununarea nevoitorilor; bucură-te, dumnezeiască podoabă a tuturor drepților şi mântuirea noastră, a credincioşilor.

Şi acum...

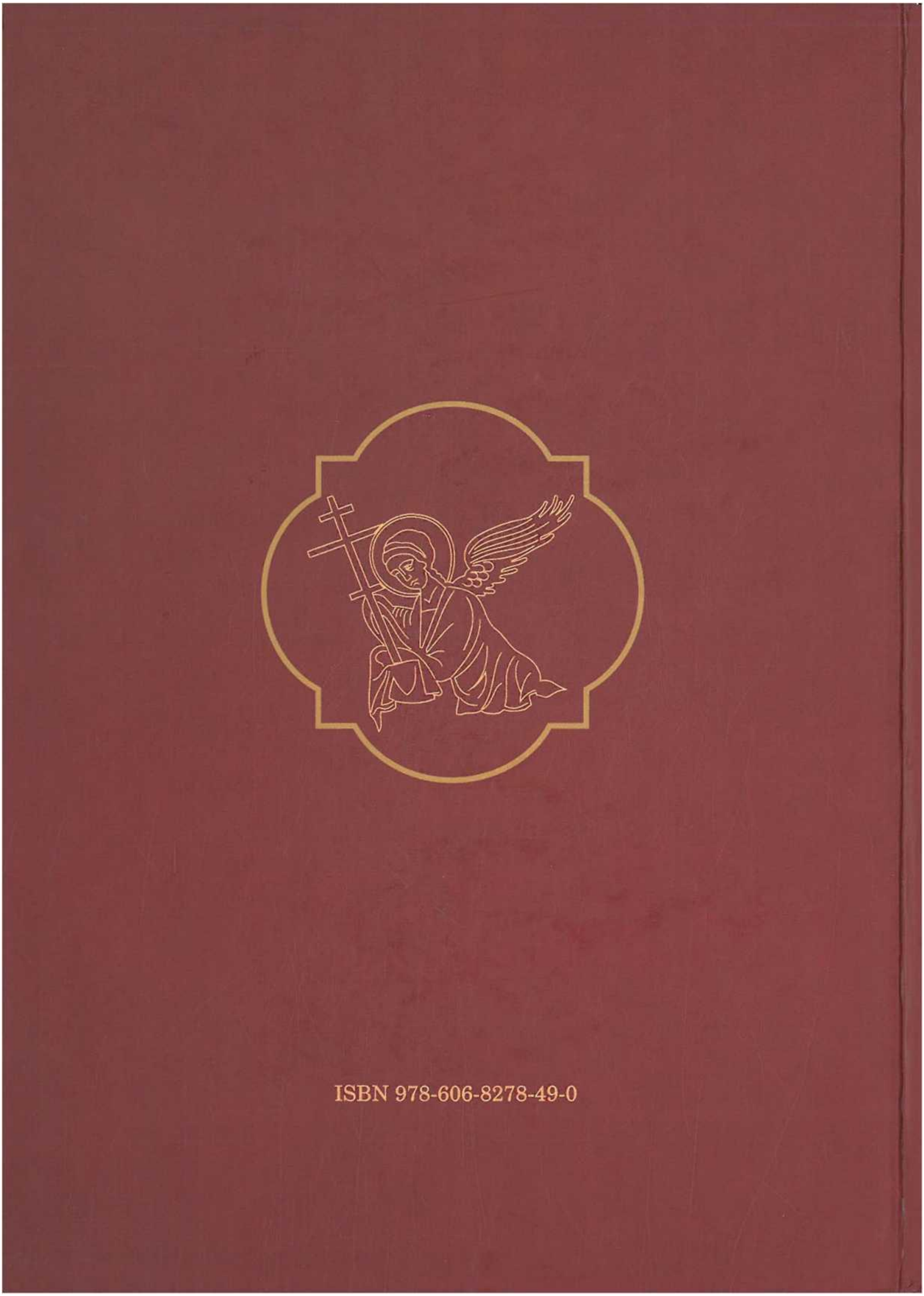
Cruță Dumnezeu moştenirea ta, trecând acum cu vederea toate păcatele noastre, spre aceasta avându-te pe tine rugătoare, ceea ce L-ai născut pe pământ fără de sămânță pe Cel ce a voit pentru mare mila Lui să fie plăsmuit ceea ce era străin.

Cuprins

Redactor: Dragoş Dâscă
Corector: Daniel Ciobanu
Tehnoredactor: Alina Andrei
Design copertă: Lucian Dragomir
Prepress: Mariana Cojocaru

Editura Doxologia, Cuza-Vodă 51,700038, IAŞI
Tel.: (0232)216693; (0232)218324; Fax: (0232)216694
www.doxologia.ro, E-mail: editura@doxologia.ro

ISBN 978-606-8278-49-0